

ERDÉLYORSZÁG
STATISTIKÁJA.

IRTA

KÖVÁRY LÁSZLÓ.

ELSŐ KÖTET.

KOLOZSVÁRTT, 1847.

TILSCH JÁNOS TULAJDONA.

Nyomatott az év. ref. költségvetésével.

ELŐSZÓ.

Tizenhét évi könyvárusi s kiadói pályám folytában, mindig főtörekvésem volt hazánk iródmát cél- és korszerű mivek kiadásával gazdagítani; mindazonáltal legforróbb ohajtásaim közé tartozott Erdély statistikája s geographiája kiadhatása. Mert a mellett, hogy szinte oly szükségünk van reájok mint a mindennapi kenyérre, gyakran fűlig kelle pirulnom ha magyarhoni utazó kereskedésben ilyeneket kerese, s nekem nincsenel kelle felelnem.

Én a néhány ezeret, mit e művek kiadása igényel elszántom, s felszólítám azokat kik Erdély ismeretével foglalkoznak; de mindeniktől üres kossarat kaptam. Végre segített a sors: 1842-ben jelen munka szerzője fellépett „Székelyhonról“ írt röpiratával, s munkájában vonásait látám egy embernek kit én kerestem, s tanár Brassai Samu ajánlatára egyezményre léptem.

Jól érzé e munka írója, s többször panaszkodott e mű dolgozása folytában a roppant akadályokról, mikkel küzdenie kellett s mégis néhol le nem küzdheté; de én azzal vigasztalám: tökéletes statistikája a föld egy birodalmának sincs, adunk a lehető legjobbat, s ez is nyereség akkor, mikor e mezőt parlagan kaptuk.

S így veszi az olvasó rég melegített eszmémet, s az író öt évi fáradalma első kötetét. A munka terjedelme, az adatok halmaza mindenesetre érdem, és szükségét pótol akkor, midőn ennek nagy részét az író magán utazásának, levelezésének, gyűjtögetésének köszönhetni.

Azonban egy néhány lelkes főúr, s néhány ügy-barátnak az íróval kezét fogva, köszönetet kell szavaznom adatok közlésiért. S bár igen nagyban valánk sokaktól segítve, mégis éreztük a hiányt, mit itt ott teljességgel nem fedezheténk. Azért felszólítok mindent, legyen szives jegyzeteket tenni olvasásánál, minthogy sokkal könnyebb bírálni, hiányokat felfedezni, mint a munkát megírni. S jegyzeteit mindennek bérmentetlen levélben elfogadom, hogy egy második kiadásra a lehető hiányok pótlására az írónak ez által is segítségére legyek. Kolozsvártn, mart. 16-kán 1846.

TILSCH JÁNOS,
könyvtáros és kiadó.

AZ ELSŐ KÖTET TARTALMA.

ELSŐ KÖNYV: ANYAGI ÁLLADALOM.

ELSŐ SZAKASZ. MÉRTANI ÁLLADALOM.

ELSŐ CZIKKELY.

A FELSZÍN ÁLLADALMA.

	lap.
1. §. A felszín fekvése	3
2. §. Határai	4
3. §. Nagysága	5
4. §. Politicai osztályok kiterjedése	7
5. §. A felszínnek haszonvéhetősége szerinti osztályai	10

MÁSODIK CZIKKELY.

A FELSZÍN VONALOS ÁLLAMA.

6. §. A felszín köre, széle, hossza	12
7. §. Hegyei	15
8. §. A hegyek, hosszassági irányban	16
9. §. A hegyek, magassági irányban	24
10. §. Rónaságok	29
11. §. A vizek álladalmá	29
12. §. A tavak	37

MÁSODIK SZAKASZ.

TERMÉSZETLEIRÁSI ÁLLADALOM.

13. §. Légköri álladalom	40
14. §. Földköri állam	48

ELSŐ CZIKKELY.

ÉLETMŰSZERETLENEK ORSZÁGA.

	lap.
15. §. Vegytani útnemények	49
16. §. Ásványos vizek. Hideg fürdők	50
17. §. Meleg fürdők. Keserű- és crustáló-vizek	57
18. §. Grották. Kénés barlangok. Csigahalmok. Kövesedések	59
19. §. Festői ritkaságok. Hegyrepedések. A Detonáta. Zuhatagok sat.	64
20. §. Az ásványok álladalma	67
21. §. Földek. Kövek	68
22. §. Egények: Büdöskő, köszén sat.	70
23. §. Savak: Konyhasó. Hamúzsír sat.	72
24. §. Érczek. Arany- és ezüst-bányászat	78
25. §. Tellur. Réz. Vas. Olom sat.	90
26. §. Kénéső. Vitriol sat.	94

MÁSODIK CZIKKELY.

AZ ÉLETMŰSZERESEK ORSZÁGA.

A.) NÖVÉNYEK.

27. §. A termő felület minő- és mennyisége	95
28. §. Erdők	97
29. §. Szőlők és borok	100
30. §. Gyümölcsösök. Faiskolák. Gyümölcsök	104
31. §. Virágházi gyümölcsök. Eperfák	108
32. §. Rét és legelő	108
33. §. Szántó föld és gabonák	110
34. §. Vetemények	114
35. §. Kereskedési növények: Dohány. Len. Kender sat.	116
36. §. Visszatekintés földészetünkre	122

HARMADIK CZIKKELY.

B.) ÁLLATOK ORSZÁGA.

37. §. Férges osztálya. Vérszipó	126
38. §. Bogarak osztálya. Méh. Selyembogár	126
39. §. Halak. Kétlakuak	430

	lap.
40. §. Madár és majorság	131
41. §. Emlősök: Vadak	133
42. §. Szelid emlősök: Disznó. Kecske. Juh	135
43. §. Ökör. Tehén Bival	139
44. §. Ló. Öszvér. Szamár	141
45. §. Kutya. Macska	146
46. §. Jegyzések barom-tenyésztésünkre	147

HARMADIK SZAKASZ.

EMBER KÖRÜLI PHYSIOGRAPHIA.

ELSŐ CZIKKELY.

A NÉPESSÉG.

47. §. A népcsség száma	150
48. §. Népszaporítási eszközök: Telepítés. Házasság. Lelenczház. Kórházok. Kisdédóvódák. Szegény-intézetek. Himlő-oltás sat.	157
49. §. A lakhelyek álladalma. Városok. Faluk sat.	166
50. §. A lakosok nyelvök szerint	176
51. §. A magyarok, eredete, jelleme, száma	177
52. §. A székelyek „ „ „	179
53. §. A szászok „ „ „	183
54. §. Az oláhok „ „ „	186
55. §. Az örmények „ „ „	190
56. §. A görögök „ „ „	191
57. §. A zsidók „ „ „	191
58. §. A cigányok „ „ „	192
59. §. Bolgárok, oroszok, lengyelek, morvák, rácok, tótók, svábok sat.	195
60. §. A lakosok, kiváltságaik szerint: Nemes. Honorator. Polgár. Nemtelen	197
61. §. A lakosok életmódjuk szerint: Papok. Tanítók. Tisztviselők. Gyógyászok. Kézmivesek. Földmivesek. Katonák. Koldusok	203

MÁSODIK CZIKKELY.

A MŰIPAR.

62. §. Általános nézetek	215
------------------------------------	-----

63. §. Ásványországi gyártmány . . . , ...	lap. 216
61. §. Növényországi gyártmány	220
65. §. Állatországi gyertmányok	228

HARMADIK CZIKKELY.

A KERESKEDEŚ.

66. Átalanos előismeretek	234
-------------------------------------	-----

1.) A KERESKEDEŚI ESZKÖZÖK.

67. §. Pénz és pénz-rendszer	237
68. §. Mérték és súly-rendszer . . . , ...	240
69. §. A posta	242
70. §. A kereskedelmi fő-útvonalok	244
71. §. Passusok. Veszteglő-intézetek és karminczadok A Magyarhonba menő utak	250
72. §. Vízi-utak és a rajtok folyó tutajozás és hajózás	259
73. §. Országos- és héti-vásárok. Társulatok	264
74. §. Agentiák, Szerződések	269

2.) A KERESKEDEŚ ÁLLAMA.

75. §. Belföldi kereskedés	270
76. §. Külfölddeli kereskedés	275

MÁSODIK KÖNYV.

A SZELLEMI ERŐK ÁLLADALMA.

ELSŐ SZAKASZ.

TUDOMÁNY ÉS MIVÉSZET.

77. §. Hajdan és most	287
---------------------------------	-----

ELSŐ CZIKKELY.

TUDOMÁNY MŰVÉSZET AZ ISKOLÁKBAN.

78. §. Népiskolák. Kisdédóvódák	290
79. §. Polgári- és real-iskolák	296

ELSŐ KÖNYV.

**ANYAGI
ÁLLADALOM.**

ELSŐ RÉSZ:

TERMÉSZETTANI ÁLLADALOM.

I. SZAKASZ:

MÉRTANI ÁLLADALOM.

1. CZIKKELY:

A FELSZÍN ÁLLADALMA.

1. §.

FELSZÍN FEKVÉSE.

Erdélyország fekszik, a keleti hosszúság $39^{\circ} 55' 0''$, $44^{\circ} 5' 5''$; s az északi szélességnek $45^{\circ} 12' 15''$, $47^{\circ} 42' 50''$ között. *) És így Erdélyt

---

*) A fokmérés régibb Geographusainknál nagyon ingadozik. A tudós gróf Marsigli a hosszúság $46-49^{\circ}$, a szélesség $45-47^{\circ}$ közé teszi. Őt követte minden író, csaknem a legújabb korig. Mi ezt, valamint későbbi geographiai méreteinket is, többnyire nyugalmazott general Lenk, legújabb s legjobb geographusunk következő czímű könyve után adjuk: Siebenbürgens geographisch-topographisch-statistisch-hydrographisch-orographisches Lexikon, von Ignaz Lenk von Treuenfeld. Wien 1839. 4. kötet. A mű mint előbeszédiből kitetszik, 1819 körül íródott. Ő a geographia fekvések méréseiben, a katonai főszállásmesteri hivatal földabrasza után indula, mint Erdély legtükéletesebb földabrosza után. Lásd Lexicona I. 3. lapján.

mathematikai éghajlata, Felső-Olaszhoz havasallyi részével, Húnyadmegyét majdnem Velenczével helyhez-né ugyanazon egy foka alá a melegségnek; de hegyvidékisége, s a tengerszin feletti magas állása, az olasz égalytól messzeveti. Azonban ha Európának valamelyik országával párvonalba kívánjuk tenni, az leginkább Svájc lehet, mint a melytől vegetatioja, jelleme, florája csak annyiban különbözik, mennyiben ennek keletrei s földközibb fekvése hozzá magával.

2. §.

HATÁRAI.

A határvonalak természeti erőssége, s a szomszédok barátsága, tévén egyik tényezőjét a hon bátorságosításának, védelmezhetésének: annál fogva Erdélynek e tekintetben nem a legkedvezőbb állása van. Erdélyt ugyan, a partiumat ide nem értve, egy folytonos, csupán folyók kifolyásától metszett hegylánczozat övedzi: de a mennyi bátorságosítással kecsegtet e védbástyaként környező hegylánczozat; éppen annyira fenyeget az erőtlen, pusztulásnak indult Törökhonnali szomszédság. Szomszédunk lévén: délről Oláhország, (görbületei után mérve 57 geogr. mfl-den); keletről Moldva (33 mfl-den) és Bukovina (8 mfl-den); észak- és nyugotfelől Magyarország (84 mfl-den) a Bánát (8 mfl-den). E szerint határszélünk, idegen korona alatti határszéllel, felinél valamivel több helyen van érintkezésben az egy koronájú határszélek ellenében

Ily kedvetlen szomszédságban, még nagyobb nyugtalantságot okozhat az, hogy mind a magyarhoni, mind a Moldva felőli széleken, viták, perlekedések folynak, a kétség alá vont határszél felett. Magyarhon Középszolnok-Kraszna-Zarándmegyét, Kővárvidéket, törvénycikkkel látja saját kezébe vissza-

adatva, *) s magáénak nézi. Moldva felől pedig, a herczeg Kantakuzena-féle határ követelés, könnyen vizsályt támaszthat.

3. §.

NAGYSÁGA.

A felszín nagyságát kétképpen kell meghatározunk: egyetemileg és részletesen.

1.) Egyetemileg véve fel nagyságát, Erdély $4^{\circ} 10' 5''$ hosszú, és $2^{\circ} 30' 35''$ széles. Ha tehát az egyenlítő alatt lagnánk, geographiai mérték szerint hosszasa a 60, és szélessége a 30 mérföldet meghaladná. De tudjuk hogy a grádok, csupán csak is az egyenlítő alatt állanak 15 mfldből, valamint azt is, hogy 40° -nál, hova Erdély déli széle esik, már csak 11, s az 50° -nál már csak 9 geogr. mföldesek **). Azért a fentebbi nagyságát, csak geographiai szempontból kívánjuk értetni.

*) Ezen törvénycikk az 1833%-ki XXI. t. cz. mely is így szól: Eddig az erdélyi nagy fejedelemséghez elszakítva volt magyarországi úgy nevezett részek, jelesen, Kraszna- Középszoznak- Zarándvármegyék és Kövárvidéke, az 1741: 18-dik és 1792: 11-dik törv. cikkelyek következtetésében polgári közigazgatási, törvénykezési, adózási és mindennémű állapotjaikra nézve, teljesen és tökéletesen Magyarországhoz ezennel visszazakapcsoltatnak. Lásd az 1833%-ki törvénycikkeket. Pozson 1836. 120 lap.

**) A grádok nagyságának pontosabb meghatározása □ mértföldekben ekkép áll:

10° -nál a hosszfok már csak $14'$ ⁷⁷² geogr. mfldet foglal magában.

20° " " " " " $14'$ ⁰⁹⁵ " "

30° " " " " " $12'$ ⁰⁹⁰ " "

40° { hova Erdély is esik $11'$ ⁴⁹¹ " "

50° { $9'$ ⁶⁴² " "

60° " " " " " $7'$ ⁵⁰⁰ " "

Lásd Galletti Egyetemi Világismerete I. 3. lap.

Azonban, ha tekintetbe vesszük azt, hogy Erdély nem egyéb hegy- és völgynél; s ha ezen örökös oldalt, mérés alá bocsátjuk: természetesen Erdély sokkal nagyobb felületet fog kiadni, mintha ronából állana. Azért, Erdély nagyságát egyedül a háromszögös mértani méret határozhatná meg; mi ugyan végre is hajtatott az utolsó években, de hihetőleg a munkálat még kitisztázva nincs, s belőle nem meritheténk. Maradunk hát Lenk ezredes mellett, ki egy gr. Marsigli, egy ezredes Lipszky után élve és indulva, mint legvégül élt szaktudós legméltóbb figyelmet érdemel.

Lenk az összes Erdély felszínét:

4800 ölös □ mfdlekben 732 ^{32/64}

4000 " " " 1054 ^{1230/1600}

geographiai mértfldekben 1102 ⁶ □ mért-

földre teszi. *) A mult század végén élt emlithető földiróink, mint Eder, Ballman, Lebrecht, Windisch, kik gr. Marsigli méretei után indultak: Erdély kiterjedését 730—736 □ mfd közé teszik. **) De ezredes Lipszky János, 1806-ban kiadá nagy szorgalommal készített földabroszát és szövegét, s Erdély felszínét 1110 □ mfdre tevő. S őt követék az utána élt földleirók. Mi, mind a gr. Marsigli, mind a Lipszky nézeteit mellőzzük, minthogy az elsőé igaz lehet 4800 b. ölös, a másodiké igaz lehet geographiai mértfldekben; de mivel mi, folytonosan a 4000 b. ölös mértflddel fogunk számítani, kerek számban Erdély felszínét 1054 ^{1/4} □ mfdnek mondjuk. Oly nagyság mindenkép, melyen egy korona is megférhetne.

*) Lenk's Lexicon I. 368. l.

**) Windisch Geogr. 736 □; Éder Erdély Ismert. Zseng. 730 □; Ballmann Statist. Landeskunde Siebenbürg. 730 □; Lebrecht Versuch einer Erdbeschreibung Siebenb. 732 □ mfdre tevők.

Meg kívánjuk egyszersmind jegyezni, hogy ezen számítás, azon földet is magában foglalja, melyet hazánk, az 1769—70-ben folyt török-orosztáborozáskori neutralitasaért, kapott volt, az ugy nevezett revindicált havasakat, $30\frac{1}{2}$ □ mértföld nagyságu helyet, mint a melylyel utoljára nevededett Erdélyország, Moldva- és Oláhboni határain külebb nyomulván sassaival. *)

Összehasonlítva külálladalmakkal, Európában Erdélyt kiterjedésre csupán 12 ország haladja meg; s Erdélynél kisebb álladalom pedig 45 áll saját lábán. Europa köztársaságának mindenikénél nagyobb. Nagyobb, kiterjedettebb mint a Belga- Németalföldi- Görög- Hannoverai-, Würtembergi- és Szász királyságok akár melyike. Egyedül az egy Húnyadmegye elfoglal annyi helyet Europa szinpadán, mint a szabad városok, herczegségek s köztársaságokból 15 statust számítva. Nem csoda tehát, ha a nemzeti fejdelmek korában fejdelveink barátságát külföldi koronás fők keresték.

Az austriai birodalomnak Erdély $\frac{1}{11}$ része.

2.) Részletesen véve, Erdély felszine álladalmát kétkép kell tekintenünk: A.) Politicai osztályok B.) A felszin haszonvehetősége szerint.

4. §.

A.) POLITICAI OSZTÁLYOK KITERJEDÉSE.

Erdély egyik szerencsétlensége, hogy politicai-

*) A revindicált havasakban következő hatóságok osztoznak, s ilyen arányban:

1.) Húnyadmegye kapott	4	$\frac{80}{1600}$	□ mfdet,
2.) Szabenszék	2	$\frac{904}{1600}$	„ „
3.) Háromszék	2	$\frac{1048}{1600}$	„ „
4.) Csikszék	13	$\frac{440}{1600}$	„ „
5.) Beszterczevidék	7	$\frac{1544}{1600}$	„ „

Összesen 30 $\frac{816}{1600}$ □ mfdel szaporodott Erdély. Lásd Lenk Lexicon I. 567.

lag rémitően szét van szaggatva. Eloszlik egyszer, magyarok- székelyek- szászok-földére. Ezek közül, a felvett $1054\frac{1}{4}$ □ mértföldből foglal el: a

Magyarok földé . . .	657	$1020\frac{1}{2}$	
Székelyek földé . . .	206	$322\frac{1}{2}$	
Szászoké . . .	190	$150\frac{7}{1000}$	□ mfdet.

Honnan látni való, mikép a magyarok Erdélynek szinte $\frac{7}{11}$, a székelyek $\frac{3}{11}$ -nél cseppel több, a szászok majdnem $\frac{3}{11}$ részét lakják. S így csupán a magyarok-földe szinte akkora, mint a Hannoverai-királyság, és nagyobb, mint a Szász- és Würtembergi királyság együtt véve. Egyedül a parányinak mondható székely-föld, nagyobb a német herczegségek huszanötinél külön külön. Ha a föld nagyságát az erőteljes székelynép számával sokszorozzuk, önmagára se lenne megvetendő tartomány.

A háromfelé osztott föld, eloszlik ismét: megyékre, székekre és vidékekre. S bár az osztás sz. Istvántól fogva meg nem állapodott, úgy látszik még későre fog megállapodni; mert egy újabb czélszerűbb felosztásról, most cserélnek eszmét a hon fiai. Legújabb osztás volt a Mária Theresiáé, ki Fel- és Alsófejért ketté szakítá. Utána jött volna a II. József császáré, ki mivel az 1783-ki útjában látá — így mond rendeletében: *) mily nagy gyűlölség uralkodik az erdélyi nemzetek között; az egészet minden nemzet különbség nélkül, előbb 10, aztán 11 megyére osztá vala; de halála ezen rendeletét is megsemmisíté. Következőleg ma a magyarok földé 11 megye- s 2 vidékre, a székelyeké 5 székre, a szászoké 9 szék- és 2 vidékre oszlik.

És ezen megyékből elfoglal:

1.) Húnyadmegye . .	109	$1332\frac{1}{1000}$	□ mfdet.
2.) Kolozsmegye . .	85	$728\frac{1}{2}$	„ „
3.) Tordamegye . .	83	$472\frac{1}{2}$	„ „

*) 2670 udv. szám alatt 1784.

4.) Alsófejér-megye . . .	80	$\frac{232}{1600}$	□ mfdet.
5.) Belső-szolnokmegye . . .	58	$\frac{60}{1}$	" "
6.) Dobokamegye . . .	52	$\frac{752}{1}$	" "
7.) Közép-szolnokmegye . . .	38	$\frac{760}{1}$	" "
8.) Fogarasvidék . . .	31	$\frac{800}{1}$	" "
9.) Felső-fejérmegye . . .	30	$\frac{240}{1}$	" "
10.) Kükülmegye . . .	26	$\frac{1312}{1}$	" "
11.) Zarándmegye . . .	22	$\frac{872}{1}$	" "
12.) Krasznamegye . . .	19	$\frac{1568}{1}$	" "
13.) Kővárvidék . . .	18	$\frac{1412}{1}$	" "

A székely-székek közül elfoglal:

1.) Csíkszék . . .	78	$\frac{120}{1}$	" "
2.) Háromszék . . .	51	$\frac{1560}{1}$	" "
3.) Udvarhelyszék . . .	45	$\frac{432}{1}$	" "
4.) Maroszsék . . .	24	$\frac{1200}{1}$	" "
5.) Aranyosszék . . .	6	$\frac{120}{1}$	" "

A szász-székek közül:

1.) Beszterczevidék . . .	54	$\frac{1152}{1}$	" "
2.) Szekesszék . . .	40	$\frac{440}{1}$	" "
3.) Brassóvidék . . .	31	$\frac{368}{1}$	" "
4.) Medgyesszék . . .	11	$\frac{472}{1}$	" "
5.) Nagy-sinkszék . . .	11	$\frac{184}{1}$	" "
6.) Kőhalomszék . . .	10	$\frac{1208}{1}$	" "
7.) Segesvárszék . . .	9	$\frac{1008}{1}$	" "
8.) Szászvárosszék . . .	7	$\frac{896}{1}$	" "
9.) Szászsebeszék . . .	5	$\frac{1000}{1}$	" "
10.) Ujgyházszék . . .	4	$\frac{1592}{1}$	" "
11.) Szerdahelyszék . . .	3	$\frac{1248}{1}$	" "

4000 □ ölből álló mértföldet.

Van még Erdélynek egy negyedik politikai osztálya, és ez a partium, hova Közép-szolnok- Kraszna- Zarándmegye, és Kővárvidék tartozik, (100 □ mfd); mely felett Magyarországgal perünk, a tulajdonosi jog iránt, még sokáig dönthetlennék látszik. Ez azonban, a partium, a magyarok földébe természetesen

sen bele van számítva. Középszlónok- és Krasznamegye Szilágyság nevezet alatt ismeretes.

Es van még egy ötödik osztály is, mely a pártiumként a fennebbiekbe csakugyan bele van foglalva, és ez a katonai határszél. A területet melyből az öt határszéli ezred kiáll, tisztán meghatározni nem lehet; minthogy a polgári Erdélylyel sok helytt össze van elegyedve. Csupán a II. oláh gyalog-ezred az, mely leginkább egy tagban fekszik, és ez Beszterczevidékiből elfoglal $43\frac{1}{4}$ □, Dobokamegyéből $9\frac{1}{4}$ □ mfdet, s így egy körben kerek számban 53 □ mfd területet. A többi rész Erdély délnyugoti részétől, a vaskapui szorostól, fel Bukovináig keletről északra, szakadatlan lánczban övedzven Erdélyt: Húnyad és Alsó-fejérmegye Szászváros- és Szehenszék, Fogarasvidék, Felső-Fejérmegye, Brassóvidék, Három- Udvarhely- és Csíkszéken, Torda- Kolozsmegyén szétágazik, és a tiszta polgári helységekkel kisebb nagyobb mértékben össze van elegyedve.

5. §.

B.) A FELSZÍNNEK HASZONVEHETŐSÉGE SZERINTI OSZTÁLYAI.

A felszín hasonlós tekintetéből, kétfelé osztjuk: nem használható és hasznat hajtó felszínre:

a.) *Hasznat nem hajtó felszínnek tulajdonképen ugyan, mit sem lehet nevezni. Mégis alladalmilag használhatlanok közé soroljuk mind azokat, miken a vad természet még rajta tartja kezét. Ilyek a homokpuszták- mocsárok- folyamoktól tavaktól borított helyek, kopár szirtek, meredek sovány hegyormok, de ezek Erdélyben csekélységök miatt tekintetbe alig vehetők. Homok-puszták, mocsárok éppen nincsenek, ha csak útaink egy részét, főleg tavasszal, az utósokhoz nem számítjuk. Mert Erdély leghomokosabb része a Barcaság, s bár itt*

Hellenbach Alsó-tömös majd elvesz a homokban: azért a Barcaság gyönyörű rétes lapálya jó aratást ad. Egyébaránt ezen erdővel körített kis homoktengernek, aránylag a Barcaságnak, szélessége a bodzai passustól Persánig $3\frac{1}{2}$, hosszúsága Törcsvártól Apáczáig 4 mld. *)

b.) Haszonhajtó felszínét véve Erdélynek, ezt ismét kétfelé oszthatni: művelés alattira, és még művelés alá nem jött földre. Erdélyt a tulajdonképeni földművelés, s következőleg gabonatermesztő mezőgazdasági szempontból tekintve, gyöngé lábón fogjuk találni. Mert Erdély gazdasága, jövője, nyers legelőjében s bányáiban vagyon: minthogy hazánk physiognomiája s időjárása oly szabálytalan, hogy folytonosan kamatozó termésre bajosan számíthatni. Erdélyt, leirói hegyes tartománynak szokták mondani; de tán méltóbban mondhatni hegységnek, melynek isten jóvoltából néhány mértföldnyi lapálya is vagyon. Hogy tehát ezen hegylánczatokból kevés jöhet művelés alá, természetes; s hogy azok nagy részit eddig miveletlen erdő fedé, nevéből is könnyen a gondolatra jöhetni. *)

Szorosabb meghatározásába e cikknek itt nem bocsátkozunk, mivel a művelés alá jött, és alája nem jött felszín között vonalt huznunk még nem lehet. Annyit tudunk hogy az összes felszínből gabona termőhely, 276 □, szőlő 32 □, rét 114 □, és legelő 116 □, s végre erdő 276 □ mld. Honnan az ösz-

---

*) Erdély neve még latin oklevelekben is Erdélynek iratik, 1130-ig. Később Ultrasylvaniának; IV. Béla, II. András udvarában Transilvaniának. Onnan vették Bonfin s más historicusok. Német neve Siebenbürgen, de hogy miért így, nem tudhatni. Némelyek azt vélik hogy a hét vezér (Árpád, Gyula, Kund, Szabolch, Ursul, Leel, Verbulch) épített volna 7 várat és erről; mások, hogy a százszoktól épített hét várról (Besztercze, Szeben, Kolozsvár, Brassó, Medgyes, Szászsebes, Segesvár): melyik vélemény igaz, homály fedí.

szes haszonhajtó felszín 814 □ mfdet tenne. Ki kelene itt mutatnunk azt is, mennyi helyet foglalnak el városaink, falvaink, útaink, de azoknak számánál egyébbel nem szolgálhatunk olvasóinknak; következőleg, a földészi haszonvétel alá nem jött, de jöhető felszint, ki nem mutathatjuk. Lakhelyekre, útakra, vizekre a fentebbi számítás szerint, 240 □ mértföld marad fen.

2. CZIKKELY.

A FELSZÍN VONALOS ÁLLAMA.

E cikkben mindennemű vonalát felvesszük a felszínnek, u. m. A.) a mértaniakat pl. körét, hosszát, szélességit; B.) reálvonalait, a képzeltek ellenében, milyenek: a hegyvonal és ágazatai, folyóvizek, térségek, nevezetesebb tavak, vízcatornák s a tb.

6. §.

A FELSZÍN KÖRE, SZÉLE, HOSSZA.

A.) Mértani vonalokat véve, ezek vagy körítők vagy átmérők.

a.) Körítő-vonal alatt értjük, az egész hon körvonalát a határszéleknél. Körvonalát mondjuk, de Erdély alakja szabálytalan, s inkább képez négyszöget mint kört. — Eddig sokan szívalakunak állították, *) de ily horgas szívet, milyen határkörünk, nem kívánok a hazának. — Lenk idézett Lexiconában trapeziumnak állítja, melynek négy oldala, a négy világ rész szerint hajolván, mindenik vonal a hasonmenetű parallelról, vagy méridiánról nevezhető. **)

*) Benkő Gen. Transsilvâniaja I. k. 44. l. Pater Fasching Nova Daciája 42 l.

**) Lásd Orographie v. Siebenbürg. III. 237. lap.

Folytonos körvonala hazánknak: 190 mfd (mértföldet mindig 4000 öllel számítva). S ezen kör quadratúráját, oldalonként felvéve lesz: a déli határvonal 57, a nyugoti 48: az északi 42, a keleti 43 mértföld.

Meg kellene továbbá határoznunk, hogy ezen határszél mennyi térséget, hegyet, vagy vizet vesz határául. De ezen felmérés előadása, szinte csak ismételése lenne annak, hogy Erdélyt a hegyek szakadatlan folytonosságban karolják, azon kevés megjegyzéssel, hogy csupán észak-nyugoti felén simul lapálylyá, Kraszna- és Közép-szolnokmegyében 6—7 mfdnyi vonalon. És pedig a határszél annyira kíséri a hegyek lánczolatát, hogy kivéven a keletit, a többi bérceken a határszél, csaknem mindenütt a főbércezt kíséri; és oly törpülni nem akaró folytonosságban a más három vonal, hogy azok csupán csak az egy Maros, Szamos, Olt és Zsily vizei, kifolyhatásának szakadnak meg. Mert a néhány ki- és befolyó patakocska, magas völgyeken lejtven, kihaladásukat vonalszakadásnak nem mondhatni. Magát a keletit is, csak annyiban vettük ki, a mennyiben itt a bércezonaloctól eltérve mintegy 15 mfden, völgyi patakok teszik a határszél.

Mint hegyvonat metszők, említendők még, a passusok: milyenek a Bukovinába vivő tihuczai, Besztercze-vidékin; a Moldvába vivő tölgyesi, Gyergvóban; a gyimesi, Csikban; az ojtózi, Háromszéken; az Oláhbonba vivő bodzai, Felső-Ferjében; az ósánczi, tömösi, törösvári, Brassóvidéken; verestornyai, Szebenszéken; vulkányi, Húnyadmegyében, és a Bánátba vivő vaskapui, csakugyan Húnyadban. De számítandók a Magyarbonba vivő főbb országutak is, melyek: a dobrai Húnyad-, halmágyi Zaránd-, b. húnyadi Kolozs-, somlyói Krasznamegyékben, a somkúti Kővárvidéken, több kisebb és nagyobb országutakkal; melyek az előszámlált passusok és nagy utak közt is, több he-

lyen átszegik ugyan a körvonalt, de meg nem szakasztják.

b.) Az átmérő vonalok. Erdély leghosszabb parallelája a 46° -nál vagy on, mely körülbelöl $4^{\circ} 15'$. Erdélyben a geographiai fok absolut hossza, 10 mértföld 1111 öl lévén, Erdély legnagyobb hosszát keletről nyugotra, $44\frac{23}{100}$ mértföldnek tehetni.

Leghosszabb méridiánusa a $41^{\circ} 10'$ geographiai hosszúságnál megy el, s tesz $2^{\circ} 23'$ -t. Mint-hogy pedig a méridiánok lépcsői 15 mértföldjével vehetők: lesz legnagyobb szélessége Erdélynek, északról délre, 36 mértföld. Ezen geographiai mértföldeket 4000 öles austriai mértföldre húzva, hosszúsága leend: 33 mfd és 800 öl.

Ezen absolut mértékek mellé, kapcsoljuk hozzá már a relativ méreteket. Relativ legnagyobb hossza Erdélynek, azon pontból, hol az Er-vize Erdély határszélétől Endréd táján elválík, a Barczaság délkeleti zúgáig, hol Runka-mik folyócska vágja a határt át, s így északnyugot délkeleti irányban mérve: Erdély lesz 51 geogr. mfd hosszúságú. — Legnagyobb szélessége ahoz kereszthen az ország délnyugoti zúgától, u. m. a bánáti oláh-országí és erdélyi triplex confiniumtól mérve, a máramaros- bukovina- s erdélyi hasonló hármashatár találkozásáig lesz ismét, 42 geogr. mfd.

Régíbb geographusaink mérésök irányát ekép nem katarozván meg, számaikat mikép keresték ki, nem mondhatni meg: innen következett azon anomalia, hogy Bertalanfi, Losonczy szélit hosszát 30; Fasching, Bonbardus szélit 30, hosszát 38; Fridvalsky szélit 30, hosszát 35; Lebrecht már az ojtózi passustól Vaskapuig hosszát 31, Verestoronytól Kapnikbányáig szélét 27 mértföldre teszi. Mi pedig minthogy stáistikát, s nem geographiát irunk, egyikét sem ostromoljuk; saját véleményünket elmondók.

Erdély közepét sokan sok felé keresék, némely Radnot, más Ilenczfalvánál gondolja. A mi nézetünk

két vonala a mezőségi tavaknál, Méhes és Gerebenes között találkozik.

Erdély ilyszerű kiterjedése, a naplemente és felköltében, a keleti és nyugoti határszél közt, $0^{\circ} 16' 4''$ órai különbséget okoz; következőkép a székely földön egy óra-negyeddel hamarabb megvirad, mint Húnyadban; s annyiival hamarabb is estvéje lesz.

B.) Reálvonaloknak mondók, mind azon vonalokat, melyeket a.) vagy természet keze a felszínen kézzel foghatólag elhúzott, milyenek: a hegyek, hegy-ágazatok, térségek, vízfolyamok; vagy b.) mesterségesek, mikén pl. emberi kéz nyomai látszanak, milyenek száraz és vízi utak s a t. Vegyük rendre.

7. §.

HEGYEI.

Az erdélyi hegység, egyik csoportozata azon roppant hegyláncznak, mely a pirénei félszigeteken kezdődve, csaknem szakadatlan egyforma magasságban Europa déli részét, nyugotról keletre vonulván, átmetszi sziklaival. Többféle nevezetek után Magyarhon északi felén Kárpát nevet ölt, s mint Kárpát, Magyarhon és Galliczia határszéle közt, Erdélybe csap, Galaczhegy név alatt Besztercze-vidékére jó, s onnan kétfelé szakadva Erdélyt körülfolya, s az ország beljét is oly tömegben borítja el, hogy igen kevés rónát láthatni, azt is csak nagyobb vizek partjain. Hogy ezen hegy csoportozatokról tisztább fogalmat adhassunk, felosztjuk a.) vonalok- b.) hegykarok- c.) hegyágazatokra.

a.) Vonaloknak nevezzük el a határszéli hegyvonalokat. Még pedig, minthogy a négy határszél, a világ négy tája szerint vonul: déli, nyugoti, északi, és keleti hegyvonaloknak fogjuk mondani.

b.) Hegykaroknak fogjuk nevezni az ország belrészeiben elvonuló nagyobb ágokat. És ilyet

mi állandóan itt kettőt különböztetünk meg, először azt, mely a Maros jobb partján vonul el, és ezt a Szamos terétől elzárja; másodsor azt, mely a Marosnak bal partján vonul el, s a Maros terét az Ólt terétől szigeteli el

c.) Hegyágazatok neve alatt jönének a hegyvonalok és hegykaroknak apróbb nagyobb kinyúlásai, melyek a másod rangú vizek és patakok folyásának szabnak útát. De mivel hegyekből szerkezett országunk merőben ily ágazatokból áll, azok előszámítását a geographiára bizzuk.

8. §.

A HEGYEK, HOSSZASÁGI IRÁNYBAN.

a.) **Hegyvonalak**, vagy máskép, a határszéli hegyek a következők:

aa.) A déli vonal, képezi az Oláhország felőli határszéleket. Erdős orma, görbületei után mérve, 57 mrfld hosszúsága. S csupán csak az Ólt és Zsily kifolyásaiknál van megszakadva. Átmegy rajta a bodzai, ósánczi, tömösi, törösvári, verestornyai és vulkáni passus. Ezen vonal kezdődik a délnyugoti triplex confiniumnál Kohoricz nevű hegyen, s a következő hegyormokon vonul végig keletre: Zernye, Jakab-havas, Elves-pojánicz, Koasznai-pilis, Pojána. Gelesza, Ingoványos, Barkahegy, Ladocztetej, Serede, Predjál, Seszu-mare, Pojáni-mori vagy Moni, Mon, Szász-bércz, Rampó-kő, Dongó, Teszla, Ptyát-ra-nardi, Dobromir, Zenoga, Bábí, Muntye-kajlor, Vurvu-kapri, Picsoru-kapri, Erdőhegy, Vurvu-radu vagy Szlovalu, Predalucz, Piszku-pálinuluj, Vurvu-pálinuluj, Vursubava, Vurvu-pietri, Vurvu-zenogi, Vurvu-tigai, Totpál, Garcsin, Ptyatre-mare, Szuszája, Predal, Pojána-lunga, Pojána-raiki, Baja. Malujesd, Morora, Bucsesd, Cziganyesd, Grohotyisu. La-stringa, Koltan, Vurvu-lukuluj, Vurvu-Íllyji.

Piszkú-Illyji, La-saka, Padina-Lunga, La- Krucse, Dima-dancesi, Paltinis, La-baltin, Klobucsetu, Vurvu-szászuluj, Vurvu-Bacsuluj, Fumos-Csokan, Gropele-sehesuluj, Vurvu-Putzilor, Bellia, Vurvu-raduluj, Boduj, Langa, Vurvu-deri, Vurvu-urli, Kée-hundi (alatta Vurvu-Kazavej) Vurvu-zenogi, Vista-Máre, Girdománu, Podragu, Podragul, Vurvu-podraguluj, Alboti, Potyanu, Vurvu-Bulli, Balla, Vurvu-Miszi, Piatra-lui-tunszu, Serboti, Parkacs, Girbova, Olán, Bugyezláva, Szurul, Gavan, Tataru, Djalu-Fedelesuluj, Vulkoi, Sztremban, Mogura, Djalu-Domnisoru (itt foly ki az Olt a hazából), Priszlop, Presbi, La-Vaka, Szujka, Dlalu-Muncsel, Djalu-Vojnaguluj, Galbinu, Gropa-Szászuluj, Gyalu-Klobucsetuluj, Gyálu-Negovanuluj, Vurvu-Konczuluj, Konza, Balintru-gyin-Gropa, Steflesd, Krisztesd, Vurvu-Tarni, (Vurvu-Preszi, Piatra-Alba, Larzsile, Timpa, Tataru, Pojana-Mujeri *) Szmidá-Mare, Gura-Potyekuluj, Billile, Vurvu-Ausohely, Kurmatura, Surian, Komarnicsel, Toja, Pojenille-Toji, Kapu-Sigoruluj, Vurvu-Sigoruluj, Rotundu-Sigoruluj, Fratyepredeveleny, Gyalu-Bábi, Munczeli, Gyalu-Csorosuluj, Szék, Gyalu Barisoruluj, Szérp, Gyalu-Billuguluj, Fatsaczel, Gyalu-Onji, Kurmatura, Szék, Zanogo, Gyalu-Lazuruluj, Gyalu-Grunuluj, Valje-Mire, Gyalu-Bulyi, Drágsan, Stanulecz, Piátra-Alba, Paltina, Sturul, Gridoman, Galbinu, Mikus, Gyalu-Bolzuluj és Skerisora-Máre. **)

Ezen hegyvonalból következő nevesebb vizek és vizecskék erednek, keletről nyugotra menve: a Bodza- Dostranicza- Tömös- Vidonbak- Barcza- Beri-

*) A ( ) zárt csúcsok Oláhhonban esnek.

**) Lásd Lenk Lexicon IV. 95 lap. Valamint ezredes Fallon, főleg orographi tekintetben a legjobb földabrosztát ily cím alatt: Das Österreichische Kaiserthum auf Befehl Fürsten zu Schwarzenberg. Im Jahre 1822.

voj- Czod- Szeben- Sily- és a Strigy-vize.*) S elborít a hon déli résziből mintegy $35\frac{1}{2}$ □ mértföldet, ágazatait is ide számítva.

bb.) Nyugoti v o n a l. Határszélül szolgál Erdély, és az Oláh-ilyr határszél, a Bánát s Magyarhon több keleti részei között. Hossza ezen vonalnak 48 mfd. Megszakad a Maros kifolyásánál. Megy át rajta két szoros, a vaskapui és dobrai. Ezen kívül számos apróbb kereskedő-utak hasítják át, melyek az aradi, nagy-váradí, melyeket felebb már említünk. Ezen vonal kezdődik, csakugyan a délnyugoti triplex confiniumnál, azon ponton hol Erdély a Bánát és Oláhhon összeér, s a honnan a déli vonal kísérésével is kiindulánk, s vonul át a következő nagyobb szerű ormokon, Kerisora-mare-n kezdve: Morarul, Gyálu-sortirol, Zugul, Gyálu-gropelor, Gyálu-petri, Prelucs, Skerisora-mika, Polyátka, Priszlop, Marmura, Luska, Pojána-bacilli, Gyálu-ikornu, Prehogyesd, Pojána-simizi, Gyáluluj-csernát, Krunyú-moguri, Mogura-losni, Kulma-paducseluj, Pojána-alunuluj, Csicsera-miglosuluj, Pojána-Ruszká, Pojána-regyi, Gyálu-kapri, Kostyasa, Szucs, Gyálu-alunuluj, Haterona, Preszák, Prosen, Gyálu-mutuluj, Gyálu-seszuluj, Gyálu-teussu, Szocsu, Korpu, Tyenest, Krinyoul-máre, Gyálu-strimbi, Paduezu, Kapu-juonesd, Ptyátra-mosuluj, Ptyátra-filipuluj, (itt folyki a Maros a honból) Tyiserucza, Vurvu-moguricza, Mogura-czerbia, Tarnicza, Vurvu-inalt, (Pietrosa, Tartarova, Fontina-beri, Vurvu-koronuluj, Lafasa-máre, Vurvu-strineni, Pietrille-alba, Mogura-karacsuluj, Gyálu-lomal, Gyálu-borea, Tyussu, Gorona, Gliganu, Muncsel, Lunkoj, Moagla, Gorbasa, Buls, Gyálu-borkely, Duba, Gyálu-leorgosuluj, Ferecsao, Fresinata, Grohács, Macsuka, Bretya, Kimpudusu, Gyá-

*) Lásd Lenk fenidézett helyét, s főleg a hydrographi tekintetben annyira pontos, ily című földabroszt: Strassen-Karte des Grossfürstenthums Siebenbürgen.

lu-bregisor, Runk, Gyalu-porki, Volkány, Pungescza, Kapra-rezi, Lepurile, Retva, Gyálu-styubeuluj, Csertes, Gyálu-lupoj, Muncsél, Gajina, Rotondo, Pojnicz, Ptyátraluj-Arad) *) Romuna, Kalamanyel, Kukurbata-biheri, Zara-biheri, Gruju-csel-máre, Gyálu-Kriminyisuluj, Gyálu-zapuluj, Kurmesa, Funtinelede-Kurmesi, Funtinele-de-Capglaveja, Gyálu-jeseruluj, Ponoraj, Csicsera-doszuluj, Galinyásza, Kurmatura, Muncsel-máre, Gyálu-kucsulátu, Mogura, Riska, Gyálu-dreti, Dumbrava, Risek, Kurta, Kakas-havas, Cigla, Ördög-jános, La-czete-czáva, Gyálukomi, Gribano-máre, Kápu-gribano, Fronte-germinuluj. Ezen vonal egyes csücsainak távolságát óraszám szerint következőleg határozhatjuk meg: Skerisoramáre és Gyálu-petri közt 5 óra; a Krunya-moguritól a Maros balpartjáig 17 óra; a Maros jobb partjától Pietroza-ig 5 óra; Romuna és Kalenyásza közt $6\frac{1}{2}$; innen Gyalu-mikouluj-ig $5\frac{1}{2}$; Petrosza és Gyálulunkoj közt 11 óra; Duba és Romuna közt 16 óra.

Ezen vonalból következő folyók és nevesebb patakok erednek: a Cserna, Dobra, Almás, Gyógy, Ompoly, Körös, Aranyos, Kis-szamos, Kapuspaták, Nádas, Sebes-vize.

cc.) É s z a k i - v o n a l. Magyarországtól választja el hazánkat. Galacz nevű hegyig húzódva 42 mfd hosszúságú. Passus, Magyarhon lévén szomszéd, rajta egy senu megy át. Apróbb gyalog és kereskedési út több hasítja; főbb Dézsen, és Beszterczén át a Szathmár és Mármaros-megyékbe menő. Egy helyt szakad meg, a Szamos kifolyásánál. Ezen hegyvonal eredetét veszi éppen ott, hol a Kárpátok Erdély-

*) Az itt (—) zárt hegyvormokra Pietrozától Romuna nevű oromig, tisztán kifejezni kívánjuk azt, hogy ezek nem a határszélben esnek, hanem Záránd Erdély felőli határain jönnek be és kanyaradnak ki. Kül a határszálen levőket előszámolni nem tudjuk, Moma és Gyalu-marc oromokon kívül. Lásd ide Lenk Lexicon IV. 450—2 l.

be becsapnak, a hon észak-keleti szegletében, magas hegyormokban megy nyugotnak, a Szamos jobb partjáig, hol lapálylyá szelidül. Elválasztja itt Erdélyt Máramaras és Szathmár-megyétől. S Galacz nevű hegyről megindulva a következő hegyormokon vonul: Ptyátra-semingi, Mihályasza, Obursia-kormai, Obursia-rebri, Pojána-bátrina, Teou-mucsed, Muncsel, Vurvu-fasetuluj, Kápu-priszlop, Kápu-setrecul, Setrev, Fak-rotund, Pojána-stefanici, Obcsina-krucsi-lor, Gyálu-luj-Petru, Pojána-cibles, Kapu-czibles, Prelucs, Pláj-bátrina, Hugiyna-mika. Az itt következő hegycsucsok nem a határszálon magán, hanem, az úgy nevezett partium és Erdély közötti hegyormon találhatók; s így következnek: Mogura-porkuluj, Gyálu-szék, Ptyátra-voradek, Priszlop, Pietri-gyaluluj, Pojána-rotonda, Gyálu-rotund, Gutyin és Sotornoffi. *) (Itt foly ki a Szamos Szurduknál a partiumba.) Doszu-borzelelilor, Nulmén-moldianuluj, Parpatok, Gyálu-siguluj, Kille, Kodru, Igrijesd, Fontina-ój, Pikleou, Kornu, Fötetes-recze, Sándorháza, Vásármező, Szirihegy, Cseberkút, Veresgal, Meszes, Mogura-snini, Sasug, Kerbunár, La-sáncz, Sigo, Pojána-talharuluj, Gyálu-preszáka, Mogura-horosanilor, Sálhibu, Mogura-prii.

A következő vizeknek ad eredetet: u. m. Nagy-Szamos, Lápos, Szilágy, Kraszna, Egregy.

dd.) Keletivonal. Galacznál, Magyarhon Erdély és Bukovina (Galliczia egy része) triplex confiniumánál kezdődik. Sok helyt határszélül szolgál Galliczia, Moldva és Erdély között. Hossza görbületeivel együtt, 43 mrfld. Nagy víz nem szakítja meg. Passus megy át három: a tölgyesi, gyimesi és ojtózi; s ezeken kívül több gyalog- lovas- kisebb és nagyobb szekér út, valamint a többi vonalakan is. Nevezetes átjáró rajta a borgói, mely Gallicziába

---

*) Nördlicher Höhenzug. Lenk Lexicon III. 180.

visz. Egyébaránt a keleti határszéli hegyvonal a következő ormokon vonul délre: Gergeleou, Nyegrile-szu, Putredul, Piatra-inijouluj, Vurvu-jáli, Vurvu-gási, Páltinyeszu-prelucsilor, Lopatna, Ptyátra-seuluj, Vurvu-fadsaczelu, Vurvu-omuluj, Suhardzelu-majorenilor, Persa, Kukureasza, Muncsej-inseracz, Gyálu-ursuluj, Pojána-akaszteilor, Gyálu-fruj, Priporukándri, Mogura-káluluj, Sándroja, Buba, Delbitan, Strunyora, Vurvu-illye-popi, Pietrille-illyi, Pietroszu, Nyegrul, (Jeseru-tava) Kaliman, Vurvu-kurmaturi, Gyálu-sztini, Rakato, Gyálu-vakarilor, Krucse, Optsina-havas, Paltinul-portos, Lápos-bükk, Csobabükk, Kecskés-hegy, Sármás v. Salomás, Kosz-resznya, Resz, Magos-bükk, Kormanul, Tatárhágó, Nyerges, Kis-havas, Újul, Magyaros, Nyers-csutaktelek, Ló-havas, Csofronka, Nagy-hagymás, Malackó, Ecsem-tetej, Tarkó, Szakadát, Naskalat, Vadverem, Bodorviz-tetej, Lóvesz, Úrhegy, Tekerő, Széphavas, Pogánhavas, Tatrosfej, Hosszuhavas, Péterhavas, Szőlőhegyes, Kostelet, Tomet, Irala, Györke, Enelere, Ágos, Tahoras, Egeszeg, Hágó-tetej, Csanothegyese, vagy Csinothegye, Hosszuhegyes, Oriás-tetej, Jó-havas, Becze-Vápa, Mártonhegy, Hágó-tetej, Gyertyános, Sekőmező, Demetervecze, Fejérviznyak, Káposztan, Kászonhavas, Répat, Igoméz, Fűges, Fiairos, Bércz, Vargamező-ponk, Bardoczvápa, Rakotyás-mező, Tömlő-sark, Mihálcz, Kereszthegey, Hajduk-sáncza, Maglató, Magyarós, Fekete, Márkos, Kis-havas, Nyagul, Kis-asztana, Bonnyó és Korobircz. *)

Rola ered a Maros, Ólt, Feketeügy s több apróbbak.

b.) Hegykaroknak nevezők az ország beljébe, a Maros két partján szétnyúló lánczatokat. A balparti, az Ólt terétől választván el a Marost,

---

*) Lásd ide Östlich. Hohenzug. Lenk Lexicon III. 244.

a z t ölti hegykarnak; a másik a Szamos terétől vál-
lasztván el a Maros terét, e z t szamosi hegykarnak
mondhatjuk,

aa.)-Ölti hegykar. E nevezet alá sorozzuk
tehát mind azon hegyeket, mik Erdély észak-keleti
részében, Gyergyószentmiklósnál a L ó h a v a s b ó l ki-
indulva, délnyugotnak tartanak, s nagyszerű vonal-
ban Erdély felén, a Maros balján terjednek el. Csik-
és Udvarhelyszéket, Felső-fejérmegyét, Segesvár-
Szeben- és Szerdahelyszéket átkarolja; legnagyobb
hossza 74 órai hosszúságu lehet. Ezen vonal a lóha-
vasból kiindulva, következő hegyormokon vonul el:
Megyes, Magosbűkk, Sípos, Fekete-resze, Fennvaló-
mező, Csik-magastetej, Linia-kútyja, Ostoros, Kis-
havas, Fertő-tetej, Hargi, Hargita-sarka, Hargita,
Asztalkő-tetej, Homadi-lősz, Szörkikút-tetej, Nyáros-
tetej, Várhegy, Ábrahám-tetej, Weinertberg, Erhe-
tye, Gyirgeltő, Steinberg, Eventd, Heves, Grosse-
hülle, Linden-reh, Wasslungsgeräth, Habnerberg,
Alpberg, Loaberglein, Altrich, Roterbaum, Gyrgin-
thal, Balkenlöchen, Loakuppen, Liberlingberg, Mor-
matura-mare, Csicsera, Loku-drakuluj, Singberg, Kal-
ten-eichen, Gorgány, Goldberg, Rakatyás, Ömlás-
hegy, Burgberg, Rotberg, Gárdu, La-vranicza-szá-
szuluj, La-bulbuk, Badina-csorogarilor, Runku-kapi-
tanuluj, Gyálu-prihogyesti, Pojana-miszi, Priszlop,
Szoroset, La-dosz, Gropele, Strimba, Fotra, Gan-
sor, Gropata-mika, Csindrel, Frumosza, Hanaja, és
Stefflesd-hegyin a déli vonallal egyesül.

Olvasóink orientálása okáért idejegyezzük a hely-
ségeket is, melyek felett elvonul. Minthogy pedig o-
láhfalvaig egy, és ismeretes vonalban jó, csak itt
kezdjük jegyzetünket: délre és keletre Nagy és Kis-
oláhfalu, Remete, Kénos, Lokod, Bágy, Ége, Ma-
gyar-dálya, Darocz, Petek, Bene, Pálos, Sövényesség,
Szász-fejéregyház, Moha, Pusztá-woszling, Hégen,
Nethus, Jakabfalva, Prépostfalva, Apátfalva, Magare,
Zalakna, Vecsérd, Felső- és Alsó-gezés, Vurpod,

Kakasfalva, Nagy- és Kis-csűr. Mág, Teliska, Sina és Dus. Északra és nyugotra a következő helyek fekszenek tövében: Máréfalva, Székelyudvarhely, Patakfalva, Telekfalva, Sándorfalva, Héjasfalva, Dersfalva, Rádó, Szászbuda, Messe, Szászdálya, Apold, Almakerék, Szászújfal, Nagy-kapus, Rionfalva, Nemsa, Sz.almás, Mártonfalva, Rovás, Saldorf, Sajkó, Bolya, Isztina, Szelindek, Vizakna, Toportsza, Omlás, Écsellő, Rodt, Polyána, Sina, Dobra és Dus.

Tulajdonkép ezen hegyágazatból ered a Maros, az úgy nevezett Lóhavas részeiből, honnan ez ágazat is kiindul; belőle ered a Kis- és Nagy-kükülő, Sebes, Nyárad. *)

bb.) Szamasi hegykar a Maros és Szamos közt vonul el. Kezdetét veszi az észak-keleti triplex confiniumtól 12 órára, Bistricsora nevű csúcsnál Tordamegye és Beszterczevidék határain; s onnan délnyugotnak tartva 70 órányi csavargás után, az Aranyos és Kis-szamos eredete között, a nyugoti hegyvonallal össze jő. Átfutja Kolozs- Tordamegyét, Doboka és Alsó-fejérmegye széleit. Eredetét veszi az észak-keleti triplex confiniumnál Strunyorra nevű hegyen, s az alább irtakan folytatja futását: Bistricsora, Priszlop-skurt, Pojána-koffa, Dermie, Pisku-mik, Pojána-tomi, Branischter-wald, Salzwald, Reichsdorf, Pustye, Branyistye, Koppenberg, Wiesberg, Karpin, Gyálu-ulnilor, Kaulberg, Höhlenberg, Nyámzu, La-koltau, La-padure-mike, Gyálugisuj, Vurvu-askuzit, Gyálu-bessericze, La-rékicz, La-krucse, Kintses-csup, Hegyes, Grujeczu, Padure-bessericzi, La-kapus, Gyálu-kiserdő, Gyálu-szamosa, Gyálu-szoporuluj, Deaszupra-funacze, Tuffelerele, Gyálu-őr, Strázsa-máre, Strázsa-mika, Salos, Krucse-szinti-joani, Felek, Peana, Mogura, Pédim-ratyisuluj, Csicsera-german, Margine-benzerilor,

---

*) Lásd Lenk Lexicon I. 48. lap.

Testio, Tirtava, Perse, Dobrinu, Ciroul-dobrinuluj, Vurvu-fenesuluj, Kapacina, Balamireasza, Gyalu-zebi, Nemesoja, Vurvul, Kulme-afenesuluj, Batrina, és a Galinvásza hegyen a nyugoti hegyvonallal összeér.

Ezen vonal a következő helységek felett teszi e futását; u. m. délre Gledény, Monor, Vajola, Ludvég, Oláh-újfalú, Szászbányicza, Komlod, Oroszfája, Kőből-kút, Visolya, Budatelke, Nagyczég, Kissármás, Novaj, Botháza, Tótháza, Berkenyes, Szopor, Mezőcsán, Ajton, Rőd, Bányabük, Szelistye, Csűrlye, Szelicse, Oláhléta, Hesdát, Albák és Skerisora; északra oldalán pedig: Tihucz, Felső-Alsósebes, Kissajó, Paszmos, Péntek, Teke, Szászakna, Szász-erked, Oláh-Solymos, Kecsed, Lompért, Kapor, Katona, Pusztakamarás, Szombattelke, Mocs, Felső-szovát, Arany-kút, Mező-őr, Bús, Pata, Györgyfalva, Olábrák és Magura.

Erednek belőle: a Bisztricz a Strunyorából, a Sajó Pojána-tomiból, a Hidegszamos; délről a Ludaszata a La-padure-mikből. *)

S az elősoroltakon kívül egy sereg hegyágazat említhetnénk apróbb vizeink mentében, mert minden folyónak, víznek, pataknak meg van két partján saját hegye: és oly számmal hogy igazán méltán nevezhetik magyarhoni rokonaink honunkat girbe-görbe országnak. De ezek elősorolása hosszas lenne; s törpeségük miatt, mivelhetők lévén, mint közönséges felületet, úgy lehet tekinteni.

9. §.

A HEGYEK MAGASSÁGI TEKINTETBEN.

Hogy Erdély minden szomszédjánál magasabban fekszik, az köztudomás. Egyike Europa fennfölségeinek, hol az emberek is szabadabban lélegzenek. És oly magasban fekszik, hogy rónáink is megütik

---

*) Lásd Lenk Lexicon IV. 7. lap.

helyen helyen a 2000 lábat, a mi, geographi fogalmok szerint, már valóságos hegy a tenger színe felett. Közép magasságu hegyek dolgában hová geographi nézetek szerint a 4--6000 lábra emelkedőket számlálják, bőkezű volt a természet, bőkezűbb mint 6000 bankó forint jövedelem osztogatásában. Ugy nevezett nagy hegyeink, 6—10,000 láb magasságuak is vannak oly számmal, mint 60—100,000 forint jövedelmes embereink.

Elő kellene már adnunk hegyeinket magassági tekintetben, de e részben hegyeink igen ismeretlenek. Holott egy ország és részei fekvését, hegyeinek tiszta mekkoraságát, mappa nem, csak számok fejezhetik ki. De nem csak a hegyek, határok magasságának tudása is, mindennapos szükségünk közé tartozik. Mert a mezőgazdának a hely magas fekvése, nagyobb veszedelme, mint bár mily agyagos föld; mivel tudjuk mikép bizonyos geographiai magasságon tul őszgabona, szőlő, gyümölcs meg nem terem, a világ minden trágyája felett is. A magasság tehát majd a tágosításnál Erdélyben a legfőbb szerepet játszadandja.

Magasságra eddigi mérések szerint legnagyobbak: a Szurul, Bugyezláz, Bucsesd, Retyezát és Paringul (Húnyadban). Eddigi kísérletek megegyeznek abban, hogy első rangu hegyeink 7—8000 lábbal emelkednek felül a fekete tenger színe felett. Különben ezen első ranguakkal több is vetekedhetik, de méretlenek lévén nem sorozhatjuk; ilyek az északi határvonalon: Galacz, Gergeleou, Nyegrileszu, Vurvu-gyáli, Vurvu-gádzsi, és Vurvu-rossu; a keleti vonalon: Vurvu-omuluj, Pietrosz, Kalimanel, Bistricsora, Strunyoru, Tihul, Tunseri, Szuhárdzeli-majorenilor, Ousor; azonban ezek csak másodranguak lehetnek; a nyugoti vonalon nagyobb: a Galinyásza, Balameriásza, Hanasoja, Riska. *) Délin

*) Lenk Lexicon II. 124.

nem számítjuk, minthogy ott a nagyobbak alkalmasint mérve vannak.

Egyébaránt következő hegyek magassága mértékével szolgálhatunk:

A déli vonalon:

Negoe, Fogaras földin	1340'	b. öl v.	8040'	láb
Vunutura-butyán Fogaras földin	1326°	— „	7956'	
Bucsesden:	<div style="display: inline-block; vertical-align: middle;"> $\left. \begin{array}{l} \text{Brassótól} \\ \text{délkeletre} \end{array} \right\}$ </div>			
La-omu				
Sztruga-mare				
Guczan Commando				
Vurvu-ourla Fogarasfd.	1309°	— „	7854'	
Surul, Verestoronytól nyugotra 3 óra	1209° ⁰²⁶	— „	7259'	
Retyezát, Hátszegtől 5 óra	1309° ⁰¹¹	— „	7854'	
Vurvu-petri délny. trip-lex confiniumnál	1156° ⁰²⁵	— „	6937'	
Presbe Verestoronytól északra 1 óra	922° ⁰⁷⁰	— „	5536'	
Királykő Brassóvidékben	1183° ⁰⁵	— „	7101'	
Schuller Bucsesdtől északkeletre	953° ⁰⁹	— „	5723'	
Csukás Brassóv. Zajzónnál	1036° ⁰²	— „	6217'*)	
Muntyele-dragusuluj	1132°	— „	6796'	
Vurvu-kazavej	1088°	— „	6528'	
Vurvu-skerisori	1006°	— „	6040'**)	
Czenk Brassó felett	522°	— „	3136'	

Keleti vonalon első rangu csúcsok nincsenek, legalább nem ismerünk, pedig kelet népe vol-

*) Ezen mérések nagy része a közelebbi háromszögmérés alkalmával történt. Közlék Brassai Samu és Gáspár János a Természetbarát 1846. második félév 125 és 251 l.

**) A három utolsót lásd Lenk Lexicon II. 125. lap. Toiseokban van kifejezve; de a toise a bécsi öllel tökéletesen egy. Lásd Litrows Vergleichung d. Masze Gewichte u. Münzen. 16 lap.

nánk. A délkeleti hegykanyarulatban következőket jegyezhetjük fel:

Lakocza	} Zabolakörnyékin	940, ^{0 3b. öl.}
Csilhános		849, ^{0 7}
Mosató		795, ^{0 3}
Nemere (Esztelneknél		862, ^{0 7}
Unókö, Radna mellett		1193, ²⁶
Csuha, 2 óra M.lápostól		399, ^{0 38}

Az északi vonalon:

Cibles, Szuplaj helységnél	959, ⁰ ³⁹
Gutin, Márm. Szathmár és Erdély hárm. határán	750, ⁰ ¹⁰
Muntyele-mare, Lápostól 3 óra	959, ⁰ ³³

Nyugoti hegyvonalunk annyival érdekesebb, mivel az minden vonalok között legcsoportozatcsabb; de látom keleten nyugotan egykedvűek vagyunk a kísérekben; következőleg, csak keveset említhetünk pl:

Bihar, az Aranyas forrásánál	971, ⁰ ⁴⁰
Vulkán, Abrudbányától keletre 1½ óra	666, ⁰ ⁵³
Mogura, Körösbányától délkel. 2 óra	475, ⁰ ²²

A hon beljében a következő helységek, és hegyek magasságával szolgálhatunk:

Maros völgy talpa K.Fejérv.	127, b. öl.
A csillagdában K.Fejérvárrt	133 ¹ / ₂
Kutyfalvi hidasnál:	151, ¹⁹
Kis-küküllő völgy talpa Kele- mentelkén	182, ⁰
Nagy-küküllő Kis-búnon	194, ³⁵

Vargyaspataké és Ólté:

Oloszteleknél	271,
Bölönnél	257,
Bucsecs-es Királykő-alyitér talpa:	
Töröcsvárnál:	397, ⁶⁰
Brassónál:	298,
Kis-szamos völgy talpa Kolosv.	183,
Mezőségi bérce Ludasnál	259, ⁷²

Udvarhelyszéken Konostető Soly-	
mosnál	369,³¹ b.öl*)
Ouszur	858,⁴⁰
Lapul	866,^{9 94}
Gogosza, Borgótól két óra Ilova-	
mare helység mellett . . .	839,^{9 77}
Toldics, Bethlentől 1 óra délre .	319,^{9 67}
Viránykő, Beszterczétől északra	
2 óra Péntek h. mellett . .	379,^{9 13}
Háporton, Nagy-enyedtől 3 ó. ész.	259,^{9 33}
Bidbe, Megyestől északra 1½ .	314,^{9 41}
Szeben, a széstemplomnál . . .	228,^{9 74}
Az observatorium 1 órára Sze-	
bentől a Vizaknára vezető út	
mellett egy hegycsúcson: .	271,^{9 3}
Scholten Nagysinktől keletre 2 ó.	
sz. Csauád mellett	365,^{9 33}
Csákliai-kő Fejérvártól 3 óra	
északkeletre	639,^{9 31}
Hajtó, Nagy-ág mellett	550,^{9 25}
Godgán (.	875,^{9 93}
Surián (Szászvárost. délny. 5-6 ó.	1086,^{9 29}
Ivanest (.	740,^{9 33}
Vurvu-curatuluj, a Vajdahúnyad és	
Hátszegköztti úttól 1 ó. kel.	493,^{9 31}
Rakor, Kissinknél	384,^{9 6}
Kőhegy, (Steinberg) Kőhalom és	
Segesvár közt	399,^{9 6}
Várhegy, Krizbánál Brassóvidék. .	584,^{9 9}
Bodoki-havas, Sepsibodoknál . .	629,^{9 5}
Pilisketető, Bikfalvánál	646,^{9 4}
Fogarás fekszik	227,^{9 8}
Feketehalom	301,^{9 4}
Brassó	306,^{9 5}
Kézdi-vásárhely	296,^{9 7}

*) Ezek prof. Brassai saját mérései. Lásd Természetbarát
1846. 8 szám 126. l.

Következésképp Nagoe-hegynek, Bucsessednek, hóvonalba kellene esnie, 8000' körül lévén körülünk a hóvonal: de köztudomás, mikép nincs Erdélynek hegye, havasa, melyen augustusan át kinyaralna a hó, kivéve az északos oldalakat, güdröket, szakadásokat. De az igaz, hogy a déli hegyvonalon, nyárban is elégszer havaz *)

10. §.

RÓNASÁGOK.

Erdély rónái csaknem mind, nagyobb folyók partjain nyulnak el. Mert a kisebb folyók terei legtöbb helyt csak annyi szélességűek, hogy egy kis áradás kell s már az egész róna egy tenger. Innen Erdélyben, vízpartok síkjára épült falut, nem igen láthatni. Nagyobbszerű róna van a.) Gyergyóban a Maros jobb partján, mintegy 2 □ mrfld b.) Egy más terjed el Háromszék és Brassóvidéken, a Feketeügy és Olt partján, nagysága 14 □ mértfld. Ez legnagyobb térsége Erdélynek. c.) Fogarasvidéken az Olt partján van egy más, mely mintegy 8 □ mrfld. d.) A Szeben partján Szebenszékben más, 1½ □ mrfld. **) Továbbá az ismert hátszegvidéki róna, a Kenyérmező a Maros partján, Szászvárosszékben. Ismét vannak Dobokamegyében Budakpataka partján; az Érmelyékin Szilágyban; a Keresztes-mező, Tordamegye és Aranyasszék határszélén s th. Összesen is oly kevés még is, hogy a térségeket alig tehetni az ország 1/21 részének.

11. §.

A VÍZEK ÁLLADALMA.

Erdélynek sok szép víze van, de Prznicz, s

*) Lásd Ackner M. 1838. aug. tett útazását a déli Kárpátokan. Archiv für die Kenntniss v. Siebenbürg. I. B. II. Heft. 338.

**) Flächen Lenk's Lex. I. 365.

nem Fulton a felistenők, mert nagy részeinek alig veszik más hasznát, mint itatni. Benkő mintegy 600 kisebb nagyobb folyót számlál. A ki ismerni akarja őket vegye elé Lenket, s lehet oly időtöltése, mint azon ángolnak, ki a biblia betűit számlálá meg. A folyók körül, két balvéleményt kell előre tagadnom: első az, hogy Erdélybe folyó víz nem foly be, mert igen szép patakok folynak be a határon. Második az, hogy vizeink nem három, hanem több folyamban egyesülve hagyják el az országot, minthogy kifolyások csak rendes pataknál nagyobbbszerűen is, 15 helytt történik. Pályafutások után mérve, folyóink vagy olyanak, melyek magok nevők alatt a honból kifolynak, vagy olyak, melyek más nagyobb folyóba szakadva, már a honban elenyésznek.

Először a honból kifolyók futások hossza után mérve a következők:

1.) A Maros. Ered Gyergyó délkeleti havasiból Fénvalómező és Feketerécze nevű hegyekből, a melyek déli oldalából aztán a Kis-ölt forrása is eredetét veszi. Átfolya Gyergyót, Tordamegyét, Marosszéket; Küküllő- és Alsó-fejérmegyét Tordamegyétől; Alsó-fejérmegyét Aranyosszéktől elvállasztja, tovább ismét Alsófejér- és Húnyadmegyén átmenve kifoly Magyarországra. Forrásától a határszélég futása tart 86 órát.

Görbületeit felvéve, a forrásától Topliczáig tart 12 órát. Innen Palotáig 3 ó. Innen Maroskövesdig 6 ó. Innen Vidrátszegig 16 ó. Innen Miriszlőig 14 ó. Innen Gyula-fejérvárig 8 ó. Innen Tordasig 11 ó. Innen Kiskázánig vagy is a honbóli kifolyásáig 14 órát. Magyarországon aztán Szegednél, 21 mrdnyi futás után, szakad a Tiszába, s úgy Titelnél végre a Dunába.

A Marosparti lapályok Erdély felszínéből elfoglalnak $424 \frac{992}{1600}$ □ mldet. Például: Alsó-fejérben $79 \frac{1328}{1000}$ □ mldet, s van rajta 215 helység; Felsőfejér $7 \frac{751}{1000}$ 25 helység; Húnyadból $86 \frac{1300}{1000}$ □

míldet, van rajta 366 helység; Kolozsból 17 ⁴⁹²/₁ □ míldet, s van rajta 53 helység; Küküllőmegyéb. 26 ¹³¹²/₁ □ míld terével 118 helységével egészen elfoglalja; Tordamegyéből 82 ²⁷²/₁ □ míldet 185 helységgel; Zarándból 1 ⁶³²/₁ □ míldet, 9 helységgel; Aranyosszéket a 6 ¹²⁰/₁ □ míldével s 22 helységével egészen; Marosszékb. 24 ¹²⁰⁰/₁ □ míldet, 130 helységgel; Csikszékből 19 ²⁰⁰/₁ □ míldet, 17 helységgel; Udvarhelyszékből 29 ¹³³⁶/₁ □ míldet 105 helységgel; Szekesszékből 6 ⁹²⁴/₁ □ míldet, 11 helységgel; a 11 ⁴⁷²/₁ □ míldből álló Medgyesszéket 27 helységével egészen; Szerdahelyszékből 3 ¹⁰³²/₁ □ míldet 11 helységgel; Szászsebeszéket egészen 8 ¹⁰⁰⁰/₁ □ míld és 11 helységgel; Segesvárszékből 8 ³⁰⁴/₁ □ míld, 13 helységgel; Szászvárosszéket egészen 7 ⁴⁹⁶/₁ □ míld és 14 helységével. S így 424 □ míldnyi fő és mellék lapján 1329 helység áll. A fő folyamat magát jobbján 67, balján 64 helység ékesíti; a többi 1198 helység pedig mellék folyóinak partján vagyon. *)

2.) Az Ólt második folyama Erdélynek nagyságára. Két ágban ered felső Csikban. A nagyobb ered Lóhavas, Magasbük, Megyes, és Csofronka nevű hegyekből; a kisebb ág Fenvalómező nevű hegyből, az előbbentől egy óra távolságra. A nagyobb ág 5, a kisebb ág 3 órai futása után, egyesülnek Csik-szentdomokosnál. Futása a forrástól a határszélig 77 óra.

Görbületeit kísérve, egyesülésénél útját mindjárt délnyugotnak kezdi, és folytatja 27 ¹/₂ órányi téren, a Feketeügy beleszakadásáig; ott egy 2 ³/₂ órányi kanyarulást tesz nyugotra; onnan egy mást 9 ³/₂ órányit északra; onnan futását nyugotnak veszi, és folytatja 25 ¹/₂ órán át Szakadátig; végre délre fordul, s 7 ¹/₂ óra alatt Erdélyből kifoly Oláhországba. Átfutja Csikszéket, Felső-fejérmegye egy részit, to-

*) Lásd bővebben. Maros-Fluss. Lenk. III. 38.

vább határuul lesz Brassóvidék és Sepsiszek, Felső-fejérmegye és Miklós várszék között; továbbá ismét Felső-fejér más részén, tovább ismét köztte, és Kőhalom- Fogaras Nagysink- és Szében szék között határt von; végre Szében székben kifoly hazánkból 36 mértföldnyi futás után. S Oláhországban a Dunába szakad.

Part-lapályai 218 ¹³³⁶/₁₀₀. □ mfdet foglalnak el 445 helységtől népesítve. Magába foglal Alsó-fejérmegyéből ⁵⁰⁷/₁₀₀ □ mfdet 2 helységgel; Felső-fejérből 20 ⁴⁰/₁₀₀ □ mfd 50 helységgel; egész Fogarasvidékét, 31 ⁸⁰⁰/₁₀₀ □ mfdet; egész Miklós várszékét, benne 5 ⁵⁶/₁₀₀ □ mfdet; Kézdiszékéből 11 ¹⁹²/₁₀₀ □ mfdet 35 helységgel; Orbaiszékéből 7 ¹⁴⁰⁰/₁₀₀ □ mfdet 19 helységgel; Sepsiszekéből 10 ⁵⁶/₁₀₀ □ mfdet 38 helységgel; Csikszékéből 25 ¹¹⁶⁴/₁₀₀ □ mfdet 61 helységgel; Udvarhelyszékéből 15 ⁶⁰⁶/₁₀₀ □ mfdet; 31 helységgel; egész Brassóvidékét 30 ¹³²⁰/₁₀₀ □ mfdet; Szében székéből 31 ¹³³/₁₀₀ □ mértmfdet 49 helységgel; Ujegyházszékét egészen 4 ¹⁵⁰²/₁₀₀ □ mfdet; Nagysinkszékét egészen 11 ¹⁶⁴/₁₀₀ □ mfdével, Kőhalomszékét egészen 10 □ mértmfdével; Segesvárszékéből 1 ⁷⁰³/₁₀₀ □ mfdet 4 helységével. E helységből 35 fekszik jobb, 33 pedig bal partján az Oltnak. A több 65 helység beléje szakadó mellék folyók partjain vagyon. *)

3.) A S z a m o s harmadik a nagyobb vizek között. Két ágból egyesül, Kis- és Nagy-szamosból. A Nagy-szamos ered Beszterczevidéken, Vurvu-jáli, Vurvu-gazsi, Paltineszu-prelutsilor, Lapatna, Ptyátraszeuluj, Vurvu-satzelu, Vurvu-omuluj, Szuhardzelumajorenenilor, Persa, és Kukureásza nevű hegyekből. A Kis-szamos-azon ága, mely Hideg-szamos nevet visel ered Kolozs megyében, Balamireasza nevű hegy-, a Hév-szamos a biharmegyei határszélekeni határ-hegyekből, s miután Hév-szamos nevű falun alól 1/2

*) Lásd bővebben Alt-Fluss. Lenk I. 45.

órányra egyesülnek, Kis-szamos névvel nevezetnek. Ezen Kis-szamos Dézsnél aztán a Nagy-szamosmal egyesül, s itt lesz álladalmi jelentőségüvé.

Pályája a Hév-szamos forrásától a határszélig 61, a Hideg-szamosétól eddig 60, a Nagy-szamosétól 52 $\frac{1}{2}$ óra. Körül belől 30 mfdnyi út.

Görbületeit csak az egyesüléstől kezdjük számítani. Dézstől északnyugotra tart Besztoicsig 11 órát, innen délnyugotra Óroszmezőig 6 $\frac{1}{2}$ órát, innen északkeletre Erdélybéli kifolyásáig 12 órát. Mint egyesült Szamos Dézstől Rognáig foly Belső-szolnokmegyében, innen Szurdukig határt von az említett megye, és Kővárvidéke között; Turbuczától Ormezőig Dobokát válassztja Közép-szolnoktól; Sülelmedig Közép-szolnokban foly, innen Gardánfalváig Közép-szolnokot Kővárvidéktől válassztja el; innen befoly aztán Magyarországra, s beszakad a Tiszába.

Partvidéke a hon felszínéből 248 $\frac{128}{100}$ □ mfdet foglal be, s rajta 737 helység terül. Például: Dobokát 52 $\frac{53}{100}$ □ mfd, s 177 helységgel egészen; Kolozsmegyéből 55 $\frac{200}{100}$ □ mfdet, 136 helységgel; Belső-szolnokot 58 $\frac{60}{100}$ □ mfd és 202 helységgel egészen; Közép-szolnokból 18 $\frac{216}{100}$ □ mfdet s 76 helységet; Tordamegyéből 1 $\frac{200}{100}$ □ mfdet 3 helységgel; Kővárvidéket 18 $\frac{1512}{100}$ □ mfd s 92 helységgel egészen; Beszterczevidékből 44 $\frac{1320}{100}$ □ mfd 53 helységgel. E helységek közül a Szamos két partján, van 87 helység. A többi 655 helység a mellék folyók partvidékein fekszik. *)

4.) A Krasznavíze. Eredetét veszi ugyancsak Krasznamegyében, a megye déli hegyeiből. Északi irányban foly Kraszna- és Közép-szolnokmegyében. Partvidéke elfoglal Erdélyben 21 $\frac{832}{100}$ □ mfdet. 21 órai futás után, Királydaroczon alól kifoly Magyar-

*) Szamos-Fluss Lenk Lex. IV. 109.

honba, hol miután az ecsedi lápot képezte, a Szamos bal partjába szakad. *)

5.) A Fejér-körös. Ered Zarándmegye keleti hegysorából. Felvesz jobb partján 14, bal partján 16 nevesebb patakat. Erdélyben partvidéke $21^{240}/_{\square}$ mfd, 95 helysége fekszik rajta Zarándmegyének. 19 órai futása után Biharmegyébe kifoly Baltyele falun alól. Ott a Fekete-körössel egyesül. **)

6.) A Berettyó. Eredetét veszi Krasznamegyében, a megyéről délre eső hegyekből. 15 órai futás után a Száldobágyi prediumnál Magyarhonba foly. Erdélyben partvidéke tesz $10^{56}/_{\square}$ mfdet, fekszik partján Krasznából 31, Közép-szolnokból 6 helység. Magyarhonban egyesül az Ér-vizével, s csakugyan Berettyó név alatt Mezőtúrnál a Körösbe szakad. ***)

7.) A Sily-vize. Ez két ágban ered, Oláh- és Magyar-sily nevű ágakban. Az Oláh-sily ered Oláhországban, honnan egy órai futás után Erdélybe jő, s $11\frac{1}{2}$ órai futás után Livádzelen alól a Magyar-sily jobbába szakad. A Magyar-sily ered a déli Kárpátokból Húnyadmegyében. Miután a más Sily felvette, még $2\frac{3}{4}$ órát mulat a honban, s forrásától 10 órai folyás után, kifoly Oláhhonba, hol nagy folyót képez. Partvidéke hazánkban $19^{344}/_{\square}$ mértfd, fekszik rajta 22 helység. Oláhhonban a Duna bal partjába szakad. ****)

8.) Az Ér-víz e. Ered Közép-szolnokmegye Szeres, és Kápu-suorás nevű hegyéből, két ágban, e két hegyről vett nevezet alatt. Miután 6 patakat balján felvett, Magyarhonba foly. $8^{736}/_{\square}$ mfdet tesz partvidéke, 29 faluval. Futása a honban tart 13 órát, Giroltnál hagyja el Erdély földét. *****)

---

*) Lásd bővebben Kraszna-Fluss II. 364. **) Fejér Körös-Fluss Lenk I. 321. ***) Berettyo-Fluss I. 124. ****) Sily-Fluss. Lenk IV. 26. *****) Ér-Fluss. I. 301.

9.) **Bodza.** Két ágban ered: a Nagy-bodza ered Felső-fejérmegyében Tatár-havas, a Kis-bodza Tararucz nevű hegyből. Partvidéke 13¹⁰⁰⁷/. □ mfd 6 helységgel. 9 1/2 órai futás után Oláhhonba foly.*)

10.) **Sebess-Körös.** Ered Bihar megyében, négy órai ottani folyása után Erdély határához ér, ott a határszélen folyva 2 óra hosszában Bihar és Kolozsmegye között határvonalt képez. Ott becsap a honba, s 8 órai futás után újlag kimegy. Partvidéke 13¹⁰⁰⁷/. □ mfd, 35 helységével Kolozsmegyének. Magyarhonban a Fekete-körössel egyesülten a Fejér-körössel egybeszakad Tarcsánál, s úgy a három Körös együtt megy a Tiszába. **)

11.) **Aranyas-Besztercze.** Forik az északi határvonal Galacz nevű hegyéből, vagy 8 órai hosszúságon határvonalul szolgál Erdély, túlfelől Magyarhon és Bukovina között. Moldvába folyta után lesz aztán jelentékenyebb. ***)

Hátra van a kifolyó folyamok nagyobbjaiból még négy, de minthogy a Tatros csak 7, a Bisttra 7, a Lotra 5, a Putna már csak 4 óráig foly határainkan, álladalmi tekintélylyel hazánkban nem bírnak.

Második osztályba sorozzuk azon folyókat, melyek már e honban más folyóba szakadnak. És ezeket is folyások hosszúsága után a következőleg sorozhatjuk:

1.) **Kükülvő** kettő van Erdélyben, Nagy- és Kis-kükülvő. Ered mindenik az ölti hegykar Kükülvő-mező nevezetű hegyéből Udvarhelyszéken; a Kis-kükülvő nevezetesen Parajdtól 5 1/2 órára, a töle keletre eső hegyek között. A Nagy-kükülvő 42, a Kis-kükülvő 36 órai folyása után, Balásfalván alól egymással e-

*) Lásd bővebben Bodza-Fluss. I. 156. **) IV. 31. ***) Gol-dener-Bistritz. II. 29.

gyesül, s lesz belőle az egyesült Kükülő; honnan négy, összesen 46 órai pályafutás után a Marosba szakadnak. Partvidékükbe esik 329 helység. pl. Alsó-fejérből 37, Felső-fejérből 25, Kükülmegyéből 94, Marosszékből 18, Udvarhelyszékből 105, Szében-székből 9, Medgyesszékből 27, Kőhalomszékből 1, és Segesvárszékből 13 helység. Sebből a Kis-kükülő terére esik 115, a Nagyéra 190, az egyesült Kükülő terére 22. *)

2.) Az Aranyos. Ered a nyugoti hegyvonalból Alsó-fejérben két ágban, Kis- és Nagy-aranyos nevezet alatt. A Kis-aranyos ered Felső-vidrán felyül a Romuna és Kukurbata-biheriből; a Nagy-aranyos a Kukurbata-biheritől kezdve a Kalinyászáig eső hegyekből. Topánfalván felyül $\frac{1}{2}$ órával egyesülnek, a kisebb ág 7 órai futása után. Vajdaszegezen felyül $\frac{1}{2}$ órára belé szakadnak aztán a Marosba. Partvidékihe 103 helység fekszik pl. Tordamegyéből 63, Alsó-fejérből 27, Kolozsból 3, Aranyosszékből 10. Futása összesen 35 óra.

E kettőn tutaj jár; az alább következendők jóval kisebbek lévén, álladalmilag nincs annyi fontosságok, hogy rendre a fennebbiek szerint felvegyük: azért geographiára bizva bővebb ismertetéseket a következőleg sorozzuk:

3.)	Lápos	szakad a Szamosba,	futása 24 óra.
4.)	Hortobágy	„ Oltba	„ 21 „
5.)	Strigy	„ Marosba	„ 22 „
6.)	Nyárad	„ Márosba	„ 1 „
7.)	Feketeügy	„ Oltba	„ 18 „
8.)	Sebess	„ Marosba	„ 16 „
9.)	Cserna	„ Marosba	„ 16 „
10.)	Almás	„ Szamosba	„ 15 „

*) Lásd bővebben Kukel-Fluss II. 379. és Kleiner-Kukel-Fluss. II. 303. Lenk. I. 60.

11.) Sajó szakad a	Szamosba, futása	15 óra.
12.) Besztercze „	Sajóba „	15 „
13.) Burcza „	Oltha „	14 „
14.) Szeben „	Oltha „	14 „
15.) Homorod „	Oltha „	14 „
16.) Maroslúdas „	Marosba „	14 „
17.) Ompoly „	Marosba „	13 „
18.) Maroslekencze „	Marosba „	13 „
19.) Járापатака „	Aranyosba „	12 „
20.) Görgény „	Marosba „	12 „
21.) Hévszamos „	Szamosba „	12 „
22.) Vidonbach „	Oltha „	12 „
23.) Ilova-pataka „	Szamosba „	12 „*)

A több folyók, 12 órai futásnál hamarabb más folyamokba érnek, s így álladalmi tekintélyre nem emelkedhetnek.

Egyébaránt nagyobb vizeinkre, még visszatér-
rendünk, a kereskedés rovata alatt, hol mint vízi-
útainkat, a rajtak folyásba levő kereskedéssel egy-
bekapcsoltan fogjuk előadni.

12. §.

TAVAK.

Valamire való tava Erdélynek egy sincs. Régi és újabb geographok több tavakat emlegetnek, főleg a határszéli hegyek között; de ezek többnyire olyanok, hogy koronként elapadnak, és ismét megtelnek. Képzeltetni innen, hogy kiterjedések sem valami nagy fontosságu.

E hegyitavak közt nevezeteseek:

a.) Szentannatava Csiktusnád és Torja feletti fenyves hegyeken. Sokan tenger-szempek tarták eddig, sőt némelyek beszélték hogy ott koronként tört hajó darabok vetődtek fel; de újabb vizsgálatok ezt

*) Lásd Hydrographie Lenk. II. 151.

merőben lerontják. Többek között 1840-ben Mentovich és Jánosi urak, különböző helyeken megmérték, s a közepén is 5—6 öl mélységűnek találák. Egyébaránt is vize iható édes. Hogy némi hullámozása van, azt magam is tapasztalám de ez teljességgel nem tengeri hullámozás. Inkább regényessége teszi nevezetessé, minthogy igen magasán, egy hegy-csúp crater alakú, bikk- és fenyvekkel borított mélyedésében fekszik, s a nép búcsut szokott járni a 2—4 öl szélességű szép pázsintos partja tisztán. Körülete mintegy 1000 bécsi öl; óraszám szerint rendszeren $\frac{1}{4}$ órára teszük.

b.) Efele tenger-szemnek hítt kis tó van még egy, a Bucsecs-hegy völgyei között is. Valamint van egy más, a Mucséd-tó az északi hegyvonalon.

c.) A Retyezáti tavak a Retyezát nevű hegy vidékin. Némelyikök körönként kiszárad. Valamint

d.) A Piricskei-tó is Gyergyó nyugoti hegyein. Ez is inkább azon hiedelemtől kapta nevezetességét, miszerint úgy vélekednek, hogy a felette elrepülő madarak kénes kigőzölgéseiért bele hullanak.

e.) Kis- és Nagy-jezure a Gurareu nevű falu feletti hegyeken, Szebenvidéken; mely a Szeben-vize forrásaiból gyűl tóvá.

Második ágát teszik tavainknak a mezőség tavak. Ugyan is a Mezőség, mely Kolozs-Torda-Dobokamegye, és Marósszék egy résziből van alakulva, egy sereg hegycsoportozatból áll, melyeken több apró patakcskák veszik eredetüket, folyásnak indulván, minthogy ezen hegycsoportozatokból a hely kevés esése miatt, kifolyást bajosan kaphatnak, tóvá látszanak összecsoportozni. Hogy a régibb időkben ezen tavak mélyek lehettek, azt a hagyomány, és a mindenütt mutatkozó iszap bizonyítja. Jelenlegi mélységök oly csekély, hogy a legmagasabb vízálláskor is a 24 lábat alig éri el. Nagy részök pedig, az őket fentartó gátok alapzatánál sem igen mélyebbek. E tavak többnyire eső- és hóvizből veszük táplálé-

kukat, honnan száraz években egy csepp kifolyások sincs. Sokan lecsapolák, minthogy az iszap igen jól kamatoz a mezei gazdának; de minden lecsapolás nélkül a hegyekből leomló vizek, néhány évtized alatt csaknem egészen betöltik, s e tavak kitörlődnek Erdély mappájáról. *) Ezen tavak következő nevek alatt ismeretesek. Egy része Hódos vagy Czegei tó név alatt Dobokamegyében; s ez a Kis-szamosba foly ki, Szamosujvárnál. Más része mezősegi tavak, vagy is méhesi, záhi, tóháti-tó név alatt, ennek kifolyása Lúdasnál a Marosba vagon. Nagyságok hosszában 3—3 mfdnyi, s a Marostól egészen a Szamosig terjednek. Honnan sokan azon gondolatra jöttek, hogy e tavak tömkelegét szabályozva, csátornát nyissanak, mely a Szamost a Marossal, s az egy részben annyira dús, a más részben annyira szegény Mezőséget a világgal kapcsolatba hozzák. De a terv kivitele helyett lecsapolás foly, s ezen álmunkról le kell mahólnap mondanunk. Pedig e két tótömeget csak egy hegy szakasztja egymástól el. Szélességük rendesen akkora mint a Marosé, irgalmatlan sok apró darabban.

Csatorna a szó teljes értelmében egy sincs. Maguk a folyók is a sok szírt, gát, hajós-malmok miatt, még a tutajózást is csak tavaszi áradások alkalmával bírják. De szabályozva többen lehetne járni. A Marost és Szamost lehetett volna leghamarább összekapcsolni, de ez is ábránd marad. S vizeink kifolynak a nélkül, hogy valami hasznukat vennők. S bezárjuk azzal, hogy Csehbonban a Moldva kiszáradt vala az 1842-ki szárazságban. Lanña hajó építő, a Rosenbergi tóból hírlapok szerint 2000 pgő forint ára vizet vett. Ugyan mikor érünk Erdélyben ily borzasztó csodákat? Ma bár borunk kelne, a vizet felejtjük eladóvá tenni.

*) Lásd Magy. Orvosok, és Természetvizsgálók V. gyűlése munkáiban gróf Wass Samu értekezését a Mezőségről 86. l.

MÁSODIK SZAKASZ.

TERMÉSZETLEIRÁSI ÁLLAM.

13. §.

LÉGKÖRI (ATMOSPHERICUS) ÁLLADALOM.

Miután előadtuk a hon felszínét, elé annak magasságát, azon meggyőződésre jöhetünk, hogy Erdély mint olyan ország, melynek völgyei is 2000 lábnyira emelkednek a tengerszín felett, s mely merőben hegyekből áll; mint ilyen fekvésű hely mondom, szomszédainál, s a vele egy fok alá eső helyeknél kedvetlenebb tenyészeti erőben vagyon.

De nem csak a földleirati és természetani fekvés mind az, mi az ország lége jellemét elhatározza; mert a fekvéssel mint más tényező, szemközt áll a légkör: s ezen két tényező sokszorozásából jó ki azon factum, mit égaljnak neveznek.

Az égalj vizsgálata álladalmilag igen nagy fontosságu, mert ettől függ növénynek, állatnak jelleme, nagysága, véralkata, sőt mondhatni, az emberi szívnek dobbagásai is. Mert ember a törpe Lapon is, de hogy törpe testileg, puja szellemileg, azt égaljának köszönheti. S az égaljnak köszönheti az egyenlítő alatti föld azt, hogy övé a föld legnagyobb, legfűszeresb, legerősebb növénye, állatja, míg a sark felé minden törpül és silányul, míg a tenyészet is elenyészik.

Az égalj jellemzésére három van kitűnő hatással: a.) a lég melegsége, b.) a lég mozgása, vagy a szelek, és c.) a légbeni nedvek.

a.) A lég melegsége nálunk nagyon is mérséklett, nem csak mivel mérséklett égőv alá esik hazánk, hanem azért is, mivel miként említők, a tengerszín felett igen magasán állunk. Már geographi fekvésünk-

nél fogva, ránk az áldott nap sugárai, nem csak hogy soha függőlegesen nem sütnek; de a napsugárok, legmagasabb állasukban is oly árnyat vetnek, mely a test mekkoraságának mintegy $\frac{2}{3}$ -vel egyenlő. Vagy is, ha Kolozsvártt egy tiz ölös karot felállítanánk, annak árnyéka nyár kezdetin lenne 4, a tavasz és ősz kezdetin 10, tehát akkora mint maga a karó, és tél kezdetin lenne 26 láb. Smivel a napsugárok e függőlegesebb vagy harántékosabb állása határozza el leginkább a lég melegségit, s állítja elő a tél tavasz nyár őszt: azért álladalmilag ez igen praedisponens valami. Innen száll reánk aztán legrövidebb téli napunk 8, s leghosszabb nyári napunk 16 órai közép hosszúsága; valamint az, hogy nálunk a téli közép hőmérték $1\frac{1}{3}^{\circ}$ a nyári közép hőmérték pedig $32\frac{1}{2}^{\circ}$ napjában.

Az egész évi közép hőmérték nálunk, képviselőül Kolozsvártt véve fel, lesz: $7,17''$. Hónapok közép hősége, valamint több évek közép hőmértéke kimutatására szolgáljon a következő táblázat, melyben P. Hornyai Ambrus úr által, a kolozsvári csillagász toronyban tett kísérletek, 13 évi jegyzéke foglaltatik. *)

---

*) Légtüneménytan. Irta Berde Áron. II. 37.

A lég melege Kolozsvárt 13 év alatt, hónapoként felvéve:

Évszám.	Jan.	Feb.	Mart.	Apr.	Máj.	Jun.	Jul.	Aug.	Sept.	Oct.	Nov.	Dec.	Évi köz.
1833	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	6,77
1834	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	6,17
1835	—9,0	1,0	5,5	6,4	13,5	16,0	14,7	14,7	11,8	8,5	—1,0	—6,5	6,83
1836	—7,5	—3,0	6,5	8,0	8,75	15,75	16,3	15,3	13,2	8,8	0,5	2,0	7,20
1837	—2,2	—1,8	0,9	8,7	11,8	14,5	15,0	16,2	11,8	5,95	3,2	—4,14	6,66
1838	—6,1	—2,2	2,2	6,9	12,8	15,6	13,2	14,7	14,0	5,01	3,9	—2,83	6,42
1839	—4,6	—1,3	0,23	5,9	13,0	17,5	17,95	15,5	13,4	9,0	5,7	—0,7	7,08
1840	—3,8	—3,93	—1,04	6,87	11,50	14,90	18,09	14,60	10,60	5,13	4,96	—7,03	6,64
1841	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	8,57
1842	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	6,71
1843	—0,16	4,50	1,90	7,80	11,40	14,58	15,55	15,47	11,43	8,68	1,79	0,39	7,76
1844	—4,90	—0,30	1,60	6,84	13,03	14,93	16,61	14,39	13,33	9,14	4,80	—2,12	7,28
1845	0,85	3,56	0,74	8,30	13,10	15,40	17,26	15,16	12,93	8,12	3,41	0,10	7,65
Közép szám	—4,80	—0,50	2,22	7,18	11,97	15,42	15,92	15,10	12,49	7,53	2,98	—2,63	7,17

Ily különböző phasisain megy át levegünk a melegségnek évenként; de ez még nem minden, mert ezen kívül naponként is tetemes melegségi ingadozást tapasztalunk, hogy néha egy huszannégy órában 23° melegen is átmegy légkörünk. Legalább Berde számítása szerint annyi bizonyos, hogy tiszta időben közép számítással minden téli napon 6° , minden tavaszi és őszi napon $9, 5^{\circ}$, és minden nyári napon $12,3^{\circ}$ melegkülönbséget kell tapasztalnunk az éj és nappal között. És ezen órák, napok, hólnapok és évek közötti meleg különbség az, mi mezőgazdaságunk termékeit, s főleg a bortermés minőségét, csaknem minden évben más más fokán állítja elő a jósnak, legtöbbször a rosszsnak. Mert általán el lehet mondani, hogy hőmértékünk e szeszélyességének, Europa nyugoti fele nincsen így kitéve: a midőn nálunk gyakran nyárban is, főleg árnyékos időben, az ember csak amugy didereg, s legszebb nyári napjaink reggelein is Horaccal elmondhatjuk: *Matutina parum cautos nunc frigora mordent.*

A szél járása áll második helyen, mint egyalj határozó. Határszéli hegyeink a szelek körül, igen nagy szolgálatot tesznek, főleg az északi szél mérseklése által. Szeleink járására következő jegyzeteket tehetünk. Nálunk inkább a keleti és nyugoti szél uralkodik: még pedig a keleti, minthogy Azsia száraz földéről jó igen száraz, s főleg télben a pogányságig csip szárazsága; a nyugoti az Atlanti tengerfelől jöven nedves szokott lenni, minél fogva nyárban frisit, télben bizonyos melegséggel önti el gőze a levegőt. Oly szeleink, melyek órához, évszakhoz lennének kötve, nem igen vannak: említi ugyan Berde, hogy Háromszéken inyáran déltájt a nép számat tartt arra, hogy a hegyek közül egy hives szellő leszáljan; említi hogy Verestoronynál ősszel és tavasszal egy passátszél féle meleg szél szokott hozzánk bejárni: de ily periodicus szél, mi az egész Erdélyre kiterjedne nincsen.

Különben nevezetesebb szelekként a következőket említhetni: a kalotaszegit Három- és a tordahasadékit Aranyosszéken, melyek borzasztó hosszadalmasságokról kaptak nevezetességre. Vannak azonban olyak is, melyek drasticus modort követnek, ilyen az, mely a vulkani passusan ront be, minden passus nélkül, s a contumaciával se gondolva, a Sily partjára, s mely főleg a déli hegyláncz ormán az úgy nevezett tábláknál, oly hatalmasan dühöng, hogy van példa reá, mikép egyszer potentiose Húnyad egy pár derék egyénét ott találta, s az egyiket sántává tette, a másnak, ki egy keresztbe fogdza igyekezett magán segíteni, újjait lefagylalá.

Legátalkodottabb azonban a Nemere szele, mely főleg a tavaszi éjnap-egyenkor Moldvából Háromszékre oly gonoszul ront le, hogy rakott szekereket feldönt, fákat töből kifacsar, épületeket elbont, állatokat embereket földre sujt, avagy télben hóba temet, megfagylal. Honnan Háromszéken rendesen úgy építenek, hogy az épület ajtaja a Nemere szelével szembe ne essék.

A szelek igen nagyon hatnak a tenyészetre; ha sokáig uralkodnak a föld, élőfa nedvét merőben kiszáritják: s hogy ez nagyon is igaz, tanu Il de France azon tüneménye, miszerint az ottani délkeleti szél a fának azt eszközli, hogy a feléje fekvő oldalán egy fa se terem gyümölcsöt. Nálunk is Háromszéken a Nemere szele uralkodását bő gabona s szűk gyümölcs termés előjelének tartják.

Oly helyeink is vannak, hol a szél csaknem örökös, ilyen a Felektető, a mezőségi bérce Lúdasnál, Déésnél a hármas völgy találkozása. sat.

Forgószeleink is említést érdemlenek, mint melyek kisebb nagyobb mértékben koronként itt amott mutatkoznak. Hogy minőségökről fogalmat adhassunk ide igtatjuk egynek leírását, mely is így hangzik: *) Udvarhelyszéken Martonosan majus 26-kán 1846

*) Erdélyi Hiradó 1846. 151. szám.

miután a hosszas szárazság után, néhány félhóból essőt reméllénk, figyelmünket magára voná egy mély völgyből, rémitő forrongás és zúgás közt felgomolygó ködfelleg, melyet a szél vert oda felülről le. A jelenet minden esetre bámulandólag nagyszerű vala. A lég alatt meleg volt. A zúgás és ropogás jégzáport gyanútata jöni, de azt sehol sem láttunk. Mi volt tehát? Forgószél, milyenre itt lakók nem emlékeznek. Közé a ködforongás alatt volt egy eszténa ház boronafákból építve; ezt egészen fesodorta a légbe, ott nem csak 200 ölnyi körterületbe szorta szélyel, hanem a boronafákat egyenkint is 2—6 darabba zúzta szét fenn a légben. A házban létező mindennemű portékával hasonlóul bánt. Csebet, kártyát, savóskadat, szekrényt, üstöt, edényt, ruhákat, s egy szóval mindent 30—40 ölnyi magasra felsodort, s ott diribdarabra szaggatván, úgy szelyelhordta a határon, hogy az estenától egy óra járás távolságban is kaptak meg portékákat. Egy új favállut a földről felvett, és a légben szétzúzván, darabokban hullatta le; sódarabokat vitt el 50 öl távolságra. Az esztenaházbeli üstlábakat — két izmos czöveket — a földből, melybe keményen bevoltak verve, kifacsarta, és a légben szétzúzta; két embert lábáról felvett az országúton, s 3 öl magasban meghordozva, földre terített. A mezőn élőfákat gyökerestől kifacsart, némelyeket ágaitól teljesen megfosztott. Előfadarabokkal, melyek 1—4 mázsások voltak, és galytalanok — tehát nehezebben hordozhatók — sűrűn béterítette az eszténa környékét. Egy ily nagy ág 5 juhot ütött le. És mind ez — mint képzelhetni — néhány percz műve volt“. A tudositás igazságáról a tudosító ismert egyenisége jót áll.

Harmadik helyen említjük meg a vízi tünetmenyeket, melyek: harmat, köd, dér, eső és jég-eső sat. E két utolsó lévén inkább álladalmi fontosságú, e kettőre vetünk figyelmet. Hogy mennyi lehet az Erdélyben lehulló eső mennyisége, a következő táblázat mutatja.

Kolozsvar. *)

Hónapok.	1844.	1845.
Januar.	45	20
Februar.	126	55
Martius.	140	75
Aprilis.	105	435
Majus.	320	1030
Junius.	303	163
Julius.	319	392
August.	571	652
Septemb.	577	172
October.	197	672
Novemb.	234	378
Decemb.	0	64
Átalában.	2977	4108
Ennek magas- sága teszen.	20''5'''	28''4'''

K. Fejérvár.

Átalában	2050	2694
Ennek magas- sága.	14''2'''	18''7'''

Miből kitetszik az, hogy Kolozsvar képviseli Erdély havasokkal szomszédos, így esősebb részit, Fejérvár a szárazabbat. Évszakok között nálunk nyárban hull legtöbb eső. Átaljában, mi nem igen szűkülünk meg eső dolgában; még szűk éveinket is esős idők szokták előidézni, milyen a többek között az 1617- és 1817-beli nagy éhség sat. Jégeső, ezen gyakori ostora határainknak is megérdemli az említést, mint a melyek néha, mint 1761-ben **) s közelebbről is

*) Légtüneménytan. Irta Berde Áron II. 126. 127.

**) Fridvalszky Mineralog. Magni Principat. Transs. 4 lap.

1845-ben Kükülmegvében tyúktojás nagyságban ostromlák a házakat, s verék agyan az apróbb házi állatokat.

Zápor és fellegszakadás is, gyakran meglátogat. Milyen vala 1843-an egy Bardoczszékben, hogy oly sebesen omla le a Hargitára, s oly nagy árt képeze, hogy egy temetés hátulsó része alig vólhatott el árja elől, s Baczon felét meglepte s elseperte; milyen vala Nagy-enyeden 1819-ben a köztte átfolyó patak medrén; hogy mind a kettőnek sok épület, állat és ember lön áldozata, oly rohanó sebességgel lepi meg tájainkat.

Tűzi tűneményeknek is, milyek a villám, menkő, bolygótűz, bőviben vagyunk, de ezek az állati és növényi életre kevés befolyással lévén, nem oly fontosak álladalmilag. Egi-háborunk majustól augusztusig van rendesen, s nagyszerűleg szárazság után mutatkozik. Hegyeinken természetesen gyakoribb és keményebb. Csillag-futás (Sternschnuppen), az északi fény is fel feltűnedez: gyermekkoromból egyre, mi napokig vala látható éjenként, s az 1833-ki csillag-futásra is a gyermekkor elevenségivel emlékezem, mind kettő igen rendkívüli vala. *) Fény-jeleneteink is megjegyzendők, milyen a gyakori szivárvány, kettős hármaz ívével; a nap és hold udvar, három négy körrel. S megjegyzendő a hosszas est és reg pirány is: lapály fia csodálkozni fog nálunk, mikor látja, hogy naplemente után még óráig is tart nappalunk; vagy hogy hegyek között nyári hosszú napon le megy 6 órákor a nap, s 9 órákor sötétedik.

Ily égali és légkör mellett is elmondhatni, hogy honunk elég éroteljes, elég egészséges mind az állatok- mind a plántákra. Mi betegségeinket illeti, arra azt mondhatjuk röviden, hogy aféle lengyelfűrt féle

---

*) Olbers szerint e csillag-futás 1799. 1833-ban mutatkozott legszébben; s mindig november 12--14-ig 1867-ben ismét mutatkozni fog.

honi (endemici) betegségeink nincsenek ugyan, de a pokolvart, csömört, hagymázt, egy értelmes orvosunk szava után ilyeneknek számítom. *) Járványok (epidemici) gyakran belátogatnak keletről, milyen többek között a pestis, s az újabb időben a cholera: mi azonban pityókánkat még sem fogja el, mint a német alföldieknek.

Ily veszedelmes pestisről emlékezik historiánk 1073. 1480. 1490. 1550. 1553. 1603. 1678. 1709. 1718. 1719. 1738. 1742. 1756. 1770. 1813.; és az 1831- és 1835-beli cholérára. Kisebbségi járványok u. m. vérhas, skarlát, holyagos himlő ottan ottan elfog egy egy vidéket. Szörványok (sporadici), mik nem ragadnak pl. hideglelés, tüdőgyulladás sat. dolgában mindig jól állunk.

14. §.

2.) FÖLDKÖRI (GEOSPHERICUS) ÁLLADALOM.

Hazánk, légkörének némely mostohasága mellett is, a föld áldottabb országai közé tartozik; azon országok közé, melyek saját zsírjokban is megfőhetnének, ha lehetne. A természetnek oly sok fele áldása fordul elő naponként, hogy méltán elmondhatni, mikép drága gyöngykép emelkedik ki a magyar koronában. Arany és ásvány-víz, só és gabona, állat és egészséges levegő, bor és jó kenyér honvágyat önt fiába hegyeinek. Nem hiába vereté Tráján az emlék-pénzt, melyen Ceres van a bővség szarvával

---

*) A cholera Keletindiában honi betegség. A pestis ismét tán a törököknél, legalább azt mondják, hogy míg 999 temetőbe nem száll, még nem is gondolnak vele; akkor aztán imádkozni kezdenek. Nálunk 1755. kezdték gyógyítani. Brassóba ekkor 6677 esett bele, s 2374-et Chenot kigyógyít. L. Chenot Tractatus de Peste Transylvanica. 26 lap.

áll ily felirással: *Abundantia Daciae.* *) Nem hiába nevezék hajdon kincses Erdélynek, **) mert ha igaz mit Hene hiteles írók után mond, hogy a rómaiak 170 évi uralkodásuk alatt, hetenként két mázsa 8 font aranyat hoztak napfényre: úgy páratlan föld e tekintetben, mikor ma is bányái évben több aranyat adnak, mint egész Európáé. A földközi állam feloszlík: Életműtelenek, és Életművesek orszá-gára. Mi minthogy a természet tökélye lépcsőin kísérvük fel Erdély álladalmát, a műszeretlenek országát vesszük előbb fel.

ELSŐ CZIKK.

ÉLETMŰSZERTELENEK ORSZÁGA.

15. §.

a.) VEGYTANI TŰNEMÉNYEK.

Vegytani tűnemények közé sorozzuk a földgömb belső életének mindazon különös műveleteit, melyek nem minden táj sajátjai. Milyek:

aa.) A *Vulcá n a k*, ha volnának... Hármát kívánok e rovat alatt röviden megjegyezni.

Először, hogy nekünk van ugyan egy Vulkan hegység setét oldalokkal, de ezen vulkáni kitörés semmi nyoma.

Másodszor, hogy a torjai kénes barlangok, s a Szentanna tavát tartó mélyedésnek kráter szerű alakja vulkánt gyaníttat, mely valaha égett, s még ismét kigyulhat. Es harmadszor, hogy 1843 év őszén Oláhlapádon Enyed mellett, egy rögtön támadt földrepedésen csak omlani kezdett a láng és hamu, s kevés időre elszűnt ugyan, de a körébeni források

*) Notitia Princip. Transsylvan. auth. Martino Schmeiczelio 1717. l. 28. Ezt Bonfin is megjegyzi.

**) Marchtalerus De rebus Sigismundi 11. l.

kénességök miatt hetekig ihatatlanok maradának. *)
Ma mi nyoma sincs.

16. §.

bb.) ÁSVÁNYOS VÍZEK.

A hideg fürdők (savanyu- kén- sós-vizek.)

Erdélyben, az ásványok dús országában, ásvány-víz gazdagon van. **) Úgyan is izökre rendszeren savanyuk, sósok, keserük. s tb. De mi itt ásványos vizeinket inkább mint fürdőket vesszük fel, s innen felosztjuk: hideg és meleg fürdő vizekre.

Hideg fürdők neve alatt hármat kell eléadnunk: azugy nevezett borvizeket, a sós, és hideg kénés fürdőket. Előre meg kell jegyezmem, hogy Erdély Balneographiája oly gyenge hitelben áll, mint legtöbb fürdő vendég bitele, s hogy e mappán is a statistika író kissé setétben jár. ***)

---

*) Erd. Hiradó 1843. Hogy magasan állunk a tenger part felett, az még nem jele annak, hogy nálunk vulkán nem lett legyen, minthogy a világ, Leonhárd szerint 183, mások szerint 200 munkás vulkánai közt néhány, nálunknál magasabban fekszik. Tengertől távolságunk sem ellenök; mert azon régibb tapasztalási adaton, hogy egy vulkán sincs a tengertől 20 mfdnél távolabb: Ázsia belföldi vulkánai kifognak.

**) Mikor lesz, hogy mi is megmondhassuk hány helyt van, mint Frankhon mondja 1000 helyt. Galletti Világismertec. Vállastól II. 9. 4. L.

***) Egyébaránt Erdély érczes vizeiről igen sokan, és igen sokat irtak, de aligha világosabbak reánk nézve mint a praescriptiök. Bővebben irtak: Johann Craner, Beschreibung der Mineralisches Brunnens Österreich. Monarch. Lukas Wagner: De aquis medicatis Transsylv. Nyúlás: a Radnai vasas borvizek bontásáról. Bélyek: Erdély minerás vizeiről. Ezeken kül Barbenius, és orsz. főorvos Neustädter a Siebenbürg. Quartal-schrift lapjain s a tb.

Dr. Tognio Lajos, ki a magyarhoni érczes vizek ismertetése körül érdemeket szerzett, 27-et számít Erdélyben, bárha nem is mindeniket kereszt néven. *) Igende Fichtel már régen megjegyzett 55-t **) s Barbenius egyedül Háromszéken 20-ról emlékezik 1791-ben. ***)

Borvizek közül mint fürdők és ivásra használt vizek keresetebbek: a borszéki, előpataki, radnai, korondi, homorodi, rákosi, kovásznai sat. Ezeken kívül híresek még a belbori, bodoki, polyáni, ****) száldobosi, Csík-szeredai, málnási, zaláni, pávai, bálványosi, sósmezei (a Búdösnél) sat. oly bőségben, hogy malmat hajthatna némelyik. Vannak ugyan borvizeink Kővárvidéken s más felé is, de leggazdagabb viz dolgában Erdély keleti része, a Székelyföld, s ennek is leginkább a határszéli tája. Mint fürdő- és ivó-ziz leghiresebb, ha rendre vesszük:

Borszék. Feltalálása 1773-ra esik, a mikor is Bánfi Dénes vadászatában bolyongva, rá akadt. Felfedeztetése után csak hamar a gyengélkedő Zimmethausen bécsi tanácsosnak egészsége helyre állítására ajánlják; lejö, utat vágat a járatlan erdők fenyevesein át, s híressé teszi. Vize egész Erdélyben, némelyek szerint egész Európában legjobb. Az 1834-i földrengés azon csapással sujtolá, hogy forrását eltemette volt, s alig tudák a jelen jóságra hozni. Tulajdonosa Ditró, és Szárhegy, Gyergyó két végső faluja. Jelenleg szászok birják üveghutájával, vizével, fenyevesével együtt haszonbérbe 6600 bankó forint-

---

*) Az 1813-ki Házibarátban.

**) Fichtel Mineralogiája I. 55 l.

***) Siebenbürg. Quartalsch. II. 353. Die Gesund-brunnen. sat.

****) Ad vocem Pojani! eszembe jut, hogy Gallettiben Válas fordítása után, Borszék és Poján két leghiresebb borvizeként említették. Így ismeri Erdélyt Magyarhon is.

ért; holott a seltersi borvíznek, pedig csak délelőtt van szabad merítés, évek-előtt már 100,000 forint felé járt haszonbére. Mi 1841-ben jul. végén naplójába pillantánk a haszonbérloknak, s csupán a legelő bér, lőtől napjában 1 v. k.czárt számítva, 3000 forint körül járt. *) Hol járhatának a többi rovatok? A borvízért jövő szekerek szintugy hadat képeznek a kút körül. Egy hiteles egyén számítása szerint, minden minutában megtelik 2 czilinder, s három cső lévén egy óra alatt 360, a mivel egy szekér meg rakodhatik; és mégis napokat kell a jó székelyeknek töltesre várakozniok annyin vannak. S minthogy éjjel nappal töltenek, 24 órában 8640 üveg telik meg: mi évenként a tölthető időkben, mintegy 3,000,000 üvegre megy. Ezen szép számnak egy harmada a honban marad, $\frac{2}{3}$ részét pedig Oláhhonba, s fel Bécs felé viszik. S vegyük a 3 millió üvegnek közép árát, csupán 10 v. krajczárba üvegit: mégis maga a víz $\frac{1}{2}$ millió váltó forintat hoz évenként forgásba. Ezen kívül a fürdő vendégek mit nem hoznak be, mikor a lakbér napjára szobájától 1 pgő forint. Sőt van lak, melynek bérít hat hétre 100 aranyban fizette Moldva fejedelme; holott ugyan ezen lak néhol, pl. Erzsébetvároson 10 pengő forintat ha hajtana. A csupán fürdőnek szolgáló 7—8" melegségű forrás, az ugynevezett „Lobogó“ Borszéknek egyik nevezetessége.

Előpatak jó a második helyen, mint a mely gyönyörű új épületei, s keresettségé után itélve, legközelebb áll Borszékhez. Legnagyobb baja az, hogy közös ló, 18 birtokos kezében. A lakbér itt sem olcsóbb, s mégis becsületesen tömve van. Baja még az is, hogy fekvése fátlan, erdőtlen, honnan kevésse festői; holott Borszék, fenyves sziklái között a nyári hőség ellen jótékonyan véd. Borvize eladásra nem igen használadik, nem főzi a bort. 1843-ban julius

---

*) Lásd bővebben Székelyhonról Kövály László 193—6.

16-ig 2300 vendég fordult meg völgyében. Rendszerint 900 — 1500 vendége van az újabb években. Dr. Marusi vize minőségét a seltersivel hasonneműnek mondja. *) Vendégei ennek is inkább Oláhbon bojárjai, kik igen szép aranyokat hagynak benn érte. Azonban Csehországtól mi mégis igen messze állunk, 3 milliója lévén, még az is aligha nem pengőben, érczes vizeiért évenként tiszta bévetele. Előpatatak 18 birtokosának figyelmébe ajánljuk azt, hogy Marienbad ez előtt 40 évvel Csehhon geográphiájában csekély jelentésű volt, s egy erélyes férfi fellépése, egy Nehr, világ hírűvé emelé oly kevés idő alatt.

Még a Korondi és radnai fürdők azok, melyek legtöbb vendéggel dicsekszenek; s e vendégek csaknem kirekesztőleg erdélyiek. A korondi borviz eddig sokat gyengült, fürdeni használt sós vize igen hideg arra, hogy vendégeit magához édesgesse. Eddig szép számu úri vendég látogatója, s a fürdői élet nagyban ment, csak hogy ne csökkenne. Azonban reményünk lehet, hogy jelen birtokosa, gr. Toldalagi Ferencz úr erélye, bizonyosan e fürdőt máholnap a legcsinosabbak közé fogja emelni. Egyébránt is, a hely regényes fekvése, jó útja, a kellékek és lakbér olcsósága igen ajánlatossá teszik. Mert Korondon váltóban meglehet azon kényelmet szerezni, mit a más kettőn tán ezüst pénz-mennyiségben sem lehetne. Fürdő vendégei összes számát évenként 500-ra tehetni.

A gyönyörű, regényes fekvésű Radna egészen más, olyan mint ha classica nevezetesség lenne; mint-ha nem is lenne az időnek alája vetve. Radna volt a mult század fénye s ma sem látszik igen hanyatlani. Dr. Nyúlas, 1800-ban kiadott munkájában Rad-

---

*) Dr. Marusi vizsgálatait Előpatatak körül a Vasárnapi-újság 489 st. számaiban, s a Magyar-orvosok és Természetvizsgálók V-ik gyűlése munkálataiban közlé.

náról úgy értesít, *) hogy 1798-ban volt Radnán 316 vendég, 50 kocsi 248 darab lóval; 1799-ben már 430 személyt említ, 76 kocsi 364 lóval; kik részint Erdély- részint Magyarhon- Gallicziából, és lassiból gyűltek vala össze. Ő felbonczolja a radnai borvíz 6 kútját, s a dombhátit jeleli ki legjobbnak. Megjegyezvén, hogy a Mogura hegyen, egy $\square$ méfden legalább is 25 íható borvizet számlálhatni. Felveti mennyi borvíz fogyott el naponként, és úgy találta, hogy ivás- elhordás- s egyéb szükségekre kiadott a dombhát kút naponként 9300 fertályt, s így egy éven közel 1,000,000-t vagyis 30,000 vedret.**)

Radnának is van „Lobogója“ mely bizonyos nagy vendégről „Antonia fürdő“ nevet visel.

Említhető tovább a Zajzoni fürdő is Brassó mellett iblányszikéges vizével.***) Nehány éve hogy neve ajkon kezd forogni, s irományok, bonczoltatások által mahólnap a szászok fürdője lesz. Dr. Nyúlas így ír hajdonában Erdélyről: Némely víz minden helyes ok nélkül, mint harapodzó tűz elbiresedik; ereje mindenfelé kikürtöltetik, de hirtelen ismét a maga régiségibe visszaesik. Példa ebben Szamosujvárt a Szentignác kútja, példák az inakfalvi Aranyos, nem különben a lebenlangi csodatevő kútak.****) Ezt inkább csak Balneographiánk jellemzésére közöljük. Az életből vett satyrák, fájdalom, minden időben találunk.

Ezekén kívül leginkább keresik még a többek között a Kovásznait, Homorodit sat. de ezekről

*) L. Dr. Nyúlas. A radnavidéki vasas borvizeknek bontásáról. 3. kötet.

**) Nyúlasból többek között azt is megtanulhatjuk, hogy az akkori borvízes üvegek 2 kupások voltak. Mikor érik oda eszünk, hogy $\frac{1}{2}$ kupás, v. $\frac{1}{4}$ -s is legyen?

***) Dr. Gross Frigyes után. A Természetvizsgálók munkálatai V. k. 90. l.

****) Dr. Nyúlas említett könyve. III. 2. l.

valamint több apróbb fürdőinkről is hiteles adataink nincsenek.

Vannak több hideg fürdőink is, a kénes és vasas fürdők. Sok helyt vannak ugyan, de használatások szempontjából indulva ki, nevezetesebbek ezek: a kéri Szamosujvár mellett, a gorbónácsi (Kővárvidéken) melynek luganyosságát Dr. Tognio az első ranguk közé számítja egész Magyarhonban.**) A Természetvizsgálók kolozsvári gyűlésére küldtek volt belőle, s 2 újni vastagon feküdt fenekén a setét üledék. Ilyen a zoványi Szilágyban, ennek is vize igen gazdagon tartalmaz vasas részeket, s köszvény ellen igen hatásnak állítják. Ennek is az a baja, hogy sok a birtokosa, honnan épületei legalább 1839-ben igen gyenge állapotban valának; s vendége 20—25 vala. **)

Megjegyzendők még a fortyogók (Shlammvulcáné, sárkádók): Torján, Hatolykán, Oroszfalván, Málnáson, melyek felett ha nap feljötté előtt madár röpül el, gyakran bele húl, oly hatalmasan gőzölgnek. Legnagyobb szerű azonban ezek közt a kovásznai pokolsár, melyet ugyan a mi szemünk, sárnak éppen nem talál, de igen oly kénes gőzölgésűnek, hogy a szél in padokan ülve is néha alig állhatják ki betegek. Felülete mintegy 3 □ öl lehet. A szomszéd lakosok házat fejítenek vele. Vannak még hideg ásványos források az említett Borszéken, Dálnokin, Szombatfalvin kívül még Szilágyban is a többek közt, milyen ott a Jázi tó, a Rezen, a szép körű Pokoltó a Magurán, a Kántorfürdő a kis-dersidai erdőken sat. oly számmal, hogy előszámlálni, ha ismernők is, nehéz lenne.

S végül megjegyzendő egy kénes forrás Kis-

*) 1843-ki Házibarátkban.

**) Lásd Föld és Ország-tani vázlatok Szilágyról. Irta Kőváry László. Tudománytár 1840 8-ik füzeté.

sáros mellett Kükülmegyében. Felszíne mintegy 4 □ láb, s egy láb mélységű lehet; mint a melyből a feljövő gőzt meg lehet gyújtani, mi addig ég, míg vagy erős szél, vagy sebesséssel el nem oltja. *) A falu gyermekei gyakran meggyújtják, s törökbúzákat sütnek mellette. Éssős időben megtelik vízzel, de azért mégis meggyújtható. Szagja egyébaránt nincs.

Sós-fürdőink is vannak, milyenek a borvíz ivással összekötött korondi; a tordai, szovátai, zsábenyiczai st. képzelhetni mily bőségben lehetne, mikor mintegy 120 helyt van sós forrás Erdélyben.

A korondi, minthogy sóskút, nem oly kedvező helyzetű mint a többié. Mert az utolsók egész tavakat nyitnak fel a fürdők kényének, melyeknek, a test melegénél melegebbek lévén, sokkal több kilátásuk van. Egyébaránt legrégibb mint épületes fürdőhely a zsábenyiczai.

A tordai 1840 körül kezdetett épületekkel ellátodni, s mintegy 500 tán 2 ½ pengős részvényen alapult. Lételet köszönheti b. Kemény Farkas, dr. Hankó József, gyógyszerész Velics Lajos uraknak. S ma 7—8 igen csinos fürdő épülete van, mindenik több szobával. Van egy szabad fürdője alján bepárolva, melynek csak padolása 1000 pf. körül került, főleg a víz kiszivattyúzása miatt. S ma oly számmal látogatják, hogy naponta 20—30 v. forint a fürdésérti rendes bevétel. Csak az a baj, hogy a várostól ½ órányira fekszik, s ott helyben minden oly kopár. S édes vize messze van. Egyébaránt Torda lége egészséges, az élelem, lakbér elég olcsó.

Szovátának hasonlóan több tava vagyon; de

---

*) Lásd gr. Haller Ignác ismertetését, A Nemzeti Társalkodóban.

egyét használnak különösen, minek melegsége igen érezhető, s az az előnye, hogy bogarak benne nincsenek, mint a tordaiban, s főfájást soha se okoz. Tája igen regényes, havasok aljában, fejrő sós-sziklák között, festői édes és sós-tavakkal az erdős hegyek völgyeiben. Vidékiek régtől használák. Első fürdő lak-épületet Simén György bárónő, s Tolnai János úr építtete 1844-ben; addig a faluba szállásoltak a fürdeni kívánók. A kún építési eszme egyébként a Dózsa Danié.

1846 nyarán egy ásványos víz nyomaira is akadánk.

17 §.

MELEG FÜRDŐK, KESERŰ- ÉS CRUSTÁLÓ VIZEK.

Meleg fürdőink életét régebb látjuk a historia terén, mint a hidegeket. Hévíz már a rómaiak idejében ismeretes. A Kiskalánit is ismerék. Ma is láthatni ott egy roppant szikla-kádat, melyet fürdőül használtak, ma pedig a lakosság kender áztat benne. Olvassuk, hogy Algyógyon 1629-ben Bethlen Gábor életének utolsó hónapjaiban gyógyíttatá magát. Bázna 1672 nyarán gyűlt ki, s lett ismeretes. *) Legmelegebbek a kiskaláni 24°, az alsóváczai 25°, és az algyógyi mely 28° meleg Reoumur szerint. **) Legnagyobb hitele van Algyógnak, kristály vize három forrásban buzog, mit fedeles kövztartók fognak fel, még pedig oly hőségben, hogy minden fürdő új vízben fürödhetik. A báznai körül gondos lépéseket tesznek naponként, s mind inkább kezd divatba jöni. Említendő az, hogy

*) Ezen felfedezést Frankenstein szász gróf versekben leírja, innen tudom. L. Seivert Nachrichten v. Siebenbürg. Gelehrten a Siebenbürg. Quartalschrift lapján.

**) Dr. Grosz Frigyes után. Természetvizsgálók V. gyűlése munkái 93. l.

kénés gőzét (melynek tudományos meghatározása még vegytanárát várja) felfogják, azzal világítanak, mi honunkban egyszersmint az első gőzvilágítás. Hanem nagyon fonák eljárás az, ha igaz, hogy a meleg gyógyerejű mocsárba, mit különös kedvvel használt 1845-ben egy orosz, tövisset hánytak volna, hogy az által költségesebb fürdőt kelljen használnia. Hévíz ma csak malmat hajt (legnagyobb hidegekben is) annyira lejárt neki. Van még meleg víz Zernyestnél a Fontina domnilor. *) Egyébaránt a tordai és szóvátai sós-fürdőknek is van melegségük. Főleg a 8-as számnak nevezett tónak Tordán, hasonló iszapos meleg feneke van a szóvátáival. Némelyek e melegséget, nem a napnak hanem fenekeeni vegytani dolgoknak akarják tulajdonítani.

Keserű források is bőven vannak kis hazánkban, s mind ezek leginkább a fátlan Mezőségben. Fridvalszky keserű forrást Kis-czég, Novaj, Sármás, Bonczida közül mintegy 300-at talált. **) Gr. Vass Samu Kis-czég mellett négy ily forrásról emlékezik, melynek egyike ki van ásva, és fával kirakva, mint a mely leghíresebb. ***) Ezen víz egy font vízben 105 szemernyi kénsavas szikeget tartalmaz; s egy más Kis-czégtől 2 1/2 órányira Ölvésen, egy font vízben 104 szemernyi kénsavas keserű földet. ****) Gr. Vass még két forrást említ, egyet Domb helység, mást Kisczég és Sármás között, melyek bővségben a Kisczégit mind felyül mülják. Ezeket köszvényben és fekélyben sínlódók használják inkább; a Kisczégit üvegekre töltve mint gyógyszerert árulják. Egy félkupa megivására rendszeren 8—10 szék is áll elő. Ha ezen források

*) Fichtel Mineralog. I. 55. l.

**) Fridvalszky Mineralog. Magn. Princ. Trans. 197.

***) L. Mezőségről irt értekezését. A magyar Orvosok, és Természetvizsgálók munkálatai V. 88. l.

****) Ugyanott Dr. Grosz Frigyes. 94 lap.

csodasó gyártásra fordítatnának: Erdély gyógyszer-tárai nem szorulnának külföldre e részben. *)

Kérgező (crustáló) vizeink legismeretesebbike az, mely a homorod-almási barlangokban csepeg. Ez állítólag kötőj (Lac lunae), mely leg-szebb pyramis alakokban stalactites spatosává szilárdul. Ilyen vagy on a Csetátye-Boliban, Húnyadme-gye hasonló alkatu barlangjában, valamint egy más a bodzai passusnál is. Huszti a gyalui patakról (Ko-lozsmegyében) azt jegyzi meg, hogy medre egészen incrustálodva volt. **) Ásványos vizeink is nagyob-bára bírnak ezen crustáló tulajdonnal.

Vannak más csodálatos vizeink is. Ilyen Ójtoz-nál a deget vagy dohot, melyet most szekér kenni használnak, s igen használhatónak vélik nyírka ház oldalak vakolása alá. Majd majd hajóinkat is ezzel fogjuk bekenni a víz ellen. Homorod körül van egy víz, valamint Arapatakán egy forrás, ezekkel a lakosok zekéiket feketére festik. Csegez (Aranyos-székb.) alsó felén egy forrás, nyárban hideg télben meleg; van Barótnál (Erdővidék) egy más, mely esső előtt 2—3 nappal elapad. Van Tordamegyében az Aranyos mellékin Pocsága nevű havasi falu-ban egy más ismét, a mely vizét csak hosszú és ren-detlen időközök után, és akkor is csak kevés időre önti ki. Van Olasztelek határán egy más, mely darázskövet alakít maga körül. sat.

18. §.

cc.) GROTTÁK. KÉNES BARLANGOK. CSIGAHALMOK.
KÖVESEDESEK.

Hegyeink nagy része mészkőből állván, grottá-

---

*) Protomed. Neustädter a Siebenbürg. Quartalschrift lap-jain V. 31. lap. Jó szerinte hideglelés, hypocondria és aranyérben; csodálkozhatni hogy írónk oly kevésbé ismerik. **) Ó. és Új-dáciájában.

kat mutatnak fel. Hogy számos apró barlangokat számíthatnánk, az igen könnyen megfogható. Mi a nevezetesebbeket fogjuk itt megjegyezni. Nagyságára és ismertségire legelől áll a homorodalmási kőlyuk, vagy barlang, a Nagymál nevű szirtgyomrában; száda egy magas nyílt sziklahasadék keleti oldalán van. E hasadék igen regényes, a mennyiben ormozatát, bükk és gyertyán lombok borítják. Oldalánál tisztán látható mint szűrődik be odvába a Vargyas vize, benn azonban folyását még senki sem látta, mivel a járt lyukak, néhány öllel a víznél magasabban állanak. Benkő még azt mondja róla, hogy bűdös lége miatt bemenni nem lehet. *) Ma már e vélemény le van győzve, mert mérnök Fekete István úr az egész barlangat, kiszálván oda megjárta, s műgonddal felmérte, s az egész barlang hosszát 400 ölnyi-nek találta. Következőleg lerontá a járhatlanság véleményét, valamint azon hitet is, hogy azon át egészen Gyergyóba lehet eljutni. Ürege mindjárt bementénél derék szeglet alatt elágozik kétfelé, délre és napkeletre. Ezen üregek 1—5 öl magasságúak; vannak mégis helyek, hol görnyedezve kell egy új tágosságra jutnunk. Nehezíti a járhatást az, hogy a fenékén heverő kődarabok, főleg a minden utazótól visszajöhető tekintetéből jegynek elhányt gyom, s egyéb ülepedésektől igen mocskosok, s maga a fenék is sok helyt vizes és sáros **) Historiailag nevezetes róla, hogy a nép ezt tatár futásnál oltalmul használta, miért száda kőfállal volt, és van (ma is kevésbé) berakva. Regéileg pedig az, hogy a szász gyermekek a mese szerint Hamelából itt bujtak volna ki. Most rémitő számu denevérek tanyája, melyeknek csak szemete oly halom, hogy övig súlyedhetni belé.

Második a tordahasadéki barlang. Ezt

*) Imago Specuum Magni Princip. Transsylvaniae. Aut. Josepho Benkő.

**) Fekete István a Homorod-almásiról egy füzetkét írt.

is gyakran látogatják a természet barátok. Vízről hasított hegyrepedés oldalában esvén, külső alakja hasonlít az almásihoz. Ezt Dr. Hankó mérte, s a déli barlang magasságát 20—25, szélességét 3—4 bécsi ölnyinek találta. Száda ennek is kövel be vagyon rakva. *) Ezt Balika várának is nevezik II. Rákoczy ily nevű kapitányáról, ki a kurucz háboruk viaszongásai között itt meg húzta volt magát, s innen rabolni ki kiűtött. A Tordaiak aztán főbe verték, s teste sokáig ott feküdt.

Harmadik helyen említjük a Barczavidékieket, melyek egy múlt század végéni ismertetés szerint következőleg állottak. A Ferenczlik (Brassó mellett) szádán alig fér be egy ember, benne mélyebben roppant mélységek és tágosságok. Azon időben csaknem ismeretlen, mert azt tarták, hogy a ki bele megy, valami vadállat szétszaggatja. Tatárok s más ellenség csoportok ellen ez is buvó lyuk volt. Ebben is van kötél, s erről azt tartják, hogy a belőle alakuló csepegő-kőnek pora, ha megisszák, állat vagy ember tejét is meghozza. Van egy más, Töröcsvárnál, a Pestre, mint mondják nyolcz nyilással. Egyike ezeknek olyan, mint egy kápolna; van egy más melyben az oláhok a múlt század végén még imádkoztak. S ma ott tán a kalugerek tartozkodnak. Van egy más, a Kappelenberg déli oldalán, az úgy nevezett Apácák barlangja, azon vidéki oláh apácák-ról neveztetve. Közel e hegyhez van ismét egy más, hol a görög szertartásuak nagy szerdán a husvéti bárányt nagy ünnepélylyel megszokták volt enni. Délre ettől van a Salamon-vára, hol a mondként Salamon szerencsétlen királyunk Traciábani megveretése után (a bolgároktól) itt tartozkodott. Szádán egy ember alig fér be. Belől sütökemencze alakban nagyul, mint-

---

*) Dr. Hankó „Tordáról“ a Magy. Természetvizsgálók V. gyűlésére nyomott kis füzetje után.

egy két öl átmérőű nagyságra. Egy hasadékon nap süt bele, és víz csepeg. *)

A húnnyadmegyei Bolívar (Csetátyeboli) nevű, Erdélynek legszebb barlangjáról Józsiás leírása Abafiban a természetnek hű festése. Nem kisebb gyönyörrel ismer reá a „villám fürdőre“ is, a regényt olvasott utazó. A barlang belső ürege akkora, hogy százakat fogadhat öblébe. Hát-részeiben, a pokol szétségben egy öl szélességű víz, hihetőleg a Krivazia pataka, két ölet esik, s lehullása után a földben ismét eltűnik. **) Toroczko-Szentgyörgy határán, egy más csaknem gömbölyű alaku barlang márvány falai oly erősen viszhangzanak, hogy nagyon beszéllőt lehetlen érteni benne. Temérdek denevérei között ritkább fajok is vannak. Neve „Hosszú lúka.“ A vulkáni szoross tisztí házatól valami egy órányira esik a gyönyörű csepegő kőves Balejna barlang; ily gyönyörű s egyszersmind csepegő kőves a runki barlang is. sat.

Vannak kénes barlangok a torjai hegyeken, melyek ugyan üregeik mélységire nem vetekednek ezekkel, de azért éppen oly híresek. Az üregek ismertebbje a Búdós, szája messzire sárgállik, s belőle az öldöklő meleg pára láthatóan reszket fel. Sokan használják fürdőnek, főleg a szemet igen erősíti. A hártás részeket (mily a szem fül sat.) igen csiklándos ingerrel rohanja a fenékéről feljövő melegség. Nagysága a Búdósnek csekély, magassága lehet $1\frac{1}{2}$, szélessége 2, hossza 4 öl. Magam felignél beljebb jártam, néha a lehellést nem igen ostromolja.

*) Siebenbürg. Quartalschrift. III. év.

**) Lenk's Lexicon III. 292. l. „En“ így szól egy barátunk kézirati közleménye: „a Bolívaron átfolyó sok helyt gűbbenös patakat 1838 nyarán néhány barátimmal fenyőszövetnekekkel végig kísérttem veszély nélkül, mit sok részben ügyes vezetőnéknek, egy a helylyel apróra ismerős havasi oláh leánynak köszönhattunk.“

Némelyek szerint a puskát ellőhettenné teszi. A más barlang ennél nagyobb, mélyebb a hegy alján az úgy nevezett Gyilkos. Fejedelmeink itt kénkő bányászatot űztek, mit igazol a monda, igazol a Torjaiak kiváltsága, és az, hogy még az 1785-ki országgyűlésilajstromban a torjai kénbányának képviselője van. *)

Ezen czikkünk a vegytani jelenségekről, igen határos lévén a geológiával, sietünk befejezni. Minden vitatás nélkül kívánjuk megjegyezni, hogy sokan egy valahai tenger nyomait nyomozzák Erdélyben; mire bizonyságul hívják a gyakori tenger maradványokat, csiga-halmokat, milyen a többi közt nevezetesen a Felső-vidrai, a Kis-aranyos völgyében, melyenből Kolozsvárnál a Felek hegynyománya is képződött. **) Mások ismét a föld élete tüzi vagy vízi revolúcióját látják azon mésztörek (Breccia calcarea) és pénzded (nummulites) csigákban, melyek Gyerő-Vásárhely körül egész dombokat képeznek. Ezen pénzded csigafajából létesült dombokat, Dr. Barra ***) a hajdoni tenger vizétől mondja összemossottaknak. Dr. Brüchmannak láttam egy kis füzetkéjét, melyben e csigákról terjedelmesen értekezik, de nem tudja meghatározni, hogy eredeti termék vagy kövecslés ****) A nép szent László pénzinek nevezi, mit Isten változtatott volna aranyból, a szent király akkori kérésire, mikor látná, hogy serge az üzetett kúnok elszort pénzeit szedi, a helyett hogy kergetné. *****)

*) L. Benkő Jós. Comitia Transsylv.

**) A tenger itt létiről láss „Természet és szentírás szava” című igen jeles könyvben. Mi teljességgel nem lehetlen, mikor még a Chimborasson s Himaláján is nyomait találják.

***) Dr. Barra István M. O. és Természetvizsgálók Munkái. V. 84.

****) Ernest Brüchmanni Histor. Natur. Num. Lapid. in Tr.

*****) E regét Brüchmann és Benkő is említi.

Egyébaránt ezeknek eldöntése nem statistika dolga; annyi igaz, hogy érczes vizekkel gazdag hazánk, igen sok nyomait láttatja a természet csodajátékainak. Petrificatumok bőséghen vannak. Találhatni a teremtmények majd minden rendiből, Benkő egy egész egerfát említ, hogy a brassai kőbányákból kivontak volna; Fridvalszky egy egész gerendát a dézsi sóaknákból, mely azonban néhány napra légen megrothadt. Ezeken felül állatcsont kövecsüléseket bőséghen, köztök elefánt és unikornis részeit. Az erdélyi csigákról, mikben igen gazdag, Fichtel megýenként felvéve értekezik. *) Nevezetes, hogy Fichtelként egy kerti csigát a zalatnai bányákban 30 öl mélységre találtak volt.

19. §.

b.) FESTŐI RITKASÁGOK. HEGYREPEDÉSEK. A DETÓNATA. ZUHATAGOK. sat.

A festőiség eszméje oly határozatlan lévén, nem annyira a szépet, mint a szokatlant kívánjuk kiemelni. Hogy mi igen sok szép tájat találnánk Erdélyben, az igen természetes, pedig elismerjük azon rettenetes hiányt, hogy hazánkban a vizek, miknek legnagyobb hatalmokban van a szépség, igen keveset tesznek honunk festőiségére. A természet nem látszik egy tájat is bevégzettnek mutatni, hol részletek volnaak előtérül, nincs hátrész, s viszont megfordítva. A lapályok közül, Paget Utazásában a Maros Déván felyüli terít olyannak mondja, hogy víztől hasított földet keveset ismer, melyet ennek elébe tenne. Pr. Nagy Ferencz az Olt terít. Oltszemen felyül dicsérte meg Reminiscentiájiban. Vannak méltóságos váraink, gyönyörű kerteink, de e czikk tárgya pusztán a természet mesterkélttség nélküli nagyszerűsége. Ilyenek

---

*) Ez ághban sokan böven irtak: Fichtel, Fridvalszky, Benkő Ferencz Erd. Mineralogiájában. Benkő Jós. Transs.

A hegyrepedések közül a tordahasadék az, mely nagyszerűségével meglepi az embert. Hossza, Dr. Hankó után 4—500, magassága 150—200, szélessége 10—20 öl. Regényességit nevelik az oldalábani barlangok, és a köztte elfolyó patak, s a felette álló monostor templomával; s még azon rege, hogy ezt Isten nyitotta volna szent László kérésire, mikor a kúnok üzték volna. Lóva patkója helyét ma is mutatja a nép. Nagyságára szinte mérkőzik ezzel a töröcsvári néhány száz ölnyi hosszú hegyrepedés, mit regényesít a hosszan szírtbe vágott passusi útvonal, és Töröcsvára, egy magas szirt-ormon. Nagyszerűségben szinte mérkőzik ezekkel a homorodalmási barlang is. Említendő még az, mely T. Szentgyörgyön alól, Kákova felé vagyon, az úgy nevezett Kő; és a minden kétségen kívül egy eddig csak kevesek által ismert szirtnyílás Felgyógy és Magas falvak határai között. Oldalait nyír s egyéb falomb festőileg borítja, fene-kén a diódi patak zúg, mely felett egy pontnál a repedést nagyszerű szikla-ív kapcsolja össze.

Legnagyobb és leggyorsabb azonban a Detonáta a nyugoti sziklahavasok fenyveinek setétében, Abrudhánnyától néhány órára. Oly ritkaság, mit Europa száraz földje tudtommal nem mutat. Azon túl is tán csak Scotia és Szentilona szigete ily nagyszerűségben. Ez egy 1000 ölnyi területű bazalt oszlopokból alakított hegy. *) Mennyre áll a tengertől nem tudom; a hegy tővétől melyen emelkedik, Paget 200 ölre teszi emelkedését. Fél öl átmérőjű oszlopai egy darabban 8—10 öl magasra emelkednek, onnan más, és ismét más folytatván tovább. Alakja ez oszlopoknak három négy söt hat szegletre is van idomítva; eleje le van súlyedve, s egy része ez oszlopoknak a hegy lábánál leomoltan hever, a más rész orgona-síp alakban foly-

---

*) Méretünk Ansichten v. Siebenbürgen után 54. lap.

tonos rendben, a legmeglepőbb élvezetet nyújtja szemlélőjének.

Zúhata gja Erdélynek nincs, mi ezen nevet igazán hordhatná. Apróbb vizesései vannak, pl. melyet a Csetátye-Boliban e barlang mély setétében említünk két öl eséssel; más a nyugoti havasok között, a Kis-aranyos 10 ölnyi esése, mit utazóink igen magasztalnak. S van egy harmadik Rápolt felett (Déván felyül) hol egy patak néhány ölet esvén igen szép látványt ad, mit nevel a zúhatag alatt fejlő két lak, s messze tetején a hegynék setédlik egy falu, templomával. Szép azon táj és zuhatag is Toroczkón felyül, hol az úgynevezett Buvó-patak sziklán 10 ölet esik, s azután a hegy alá, min által buvik, bemerül.

Igen érdekes vízképeket tár fel a déli hegyláncz, főleg a Szeben-víz partjain. Különösön a Nagyszeben, mely szünteleni esésekben jó, a Kis-keresztényszigeti favágás közelében két szikla által összeszorittatik, az oláhoktól úgy nevezett portán kiront, s esésiben egy szirt által kétfelé szakasztatik. Más felségesebb esést képez a két Szeben összefolyásához közel, Gurareutól mintegy két órára, hol 5—6 ölet esvén, gyönyörű szivárványokban inkább essőkép hull alá; a szirtek melyeken megtörik, s a regényes vad-táj, a legelragadóbb szemlét adják az útasnak. *)

Ezekon kívül vannak sok rejtett szépségek, mert hányan látták csak a Szentanna tava classicus szépségét is? mely egy czukor süveg alaku hegy csúcsán erdők koszorujában rejtődzik. Mennyi szépséget rejthetnek háttárszéli hegyeink, tán senki se tudja. Sajnálunk lehet, hogy Szathmári Károly festőnk „Erdély képekben“ című munkáját, melyben Erdély festőibb tájait akar á képben adni, a 7-ik füzetnél megszüntette. E füzetek áttekintése, festői helyeinkről több fogalmat adhatnak.

*) L. Archiv f. d. Kenntniss v. Siebenbürg. I. B. II. Heft. Ackner utazása. 313. lap.

20. §.

c.) ÁSVÁNYOK ÁLLADALMA.

Most jövünk álladalmunk azon czikkére, mely Erdélynek legtöbb szerencsét, és szerencsétlenséget hozott. Ásványaiért vala e hon örökös piacza, örökös csatatére az ellenségnek. Ezért tűnt fel és tűnt le ez ország historiájában annyi nemzet, míg egy a magyar megtudá tartani birtokában. Róma a világ királynéja is 170 évi uralkodás után kénytelen volt városait, útait másnak engedni. E cikkben tisztán csak álladalmi adatokat adnom szinte lehetetlen. Mert ki az, ki geognosia, geologia, phisiograph-álladalom és mineralogia között a biztos határt a tudományok sötét mappáján kitudná mutatni. A mennyivel többet irtak a mineralogia mezején, unalmas névsort s más ilyeseket adva érczeinkről, annál kevesebbet a két elsőről, s legkevesebbet a physiograph-statistikáról. *) Megvalljuk, e cikk tengerére felve bocsátjuk magunkat. Nem mintha félnénk attól, nehogy a kormány tilalmasaiba vágjunk; nálunk is regále az, mi másutt is az; s azokan kívül magunknak maradt az ásványok országából a föld minden felszíne, a márvánnyal együtt minden kő, igazi es fattyu drága köveinkig, az üvegnek való kavicsig. Nekünk maradt az égények osztálya egészen, gazdag kőszén rétegeinkkel. Nekünk a konyhasón kívül, minden egyéb só anyagja. S nekünk az érczek egy része egészen, a más nemesebb részében is törvényeink szép jusról biztosítanak. Csak ne engedjük magunkat megvakitatni, s átlátjuk, hogy e hon reánk nézve is oly

*) 1801-ből láttam egy könyvecskét, melyben az addig irt mineralogusok nevei fel vannak jegyezve. Addig irtak volt róla 25. Ezek között szerinte hazai: Köleséri, Bara, Fichtel, Filtsch, Hager. (Hát Fridvalszy, Benkő Ferencz, mit vétettek?) A többi idegen. Agri Sabesien-sis Topogr. Miner. Joan. Arc. l. 3

gazdag, hogy a föld ekkora területe akár melyikétől sincs mit irigyenünk. Atlátjuk hogy nem a szántó földben, hanem ásványainkban van letéve gazdagságunk, győzhetlenségünk. Antaeus Homernál győzhetlen volt míg lába érte a földet, Erdély is sebhetlen, legalább halálra nem sebezhető, míg lábai érni fogják bányáink földét. Gondolatom szerint legalább fél-lábunk még elég szilárdul áll rajta.

Négy osztályban futjuk át az ásványok országát, s ezek lesznek: a földek, ércények, savak, és érczek osztályai.

21. §.

aa.) FÖLDEK. KÖVEK.

Erdély földé (humus) nem a legalkalmasabb a gabona termésre. Mész és agyag-föld lepi el egy részit tájainknak. Az érczek is sok helyt terméketlenné teszik vizeikkel. S a fekete föld, a tiszta búza e hazája oly kevés, mintha a plánta maradványok is mind kifolynának.

A földeket felosztjuk: mész-föld, a gyag-föld, és kova-földre. Megjegyezni kívánjuk előre, hogy mi a föld és a kő között csak szilárdságban látunk különbséget, azért a föld neve alatt, mindig a köveket is értjük.

Honunk alapjának csontjai gránitok, s mi rajta emelkedik többnyire mész-föld, vagy ha jobban tesszik, mészkő-szirt. *) A mészföld tehát az, mely a föld után legnagyobb szerepet játszik. Meszet mindenfelé égetnek, de sehol nem oly nagy mennyiségben, mint a Hargita tája és Kalotaszeg, mint a mely két vidék messzi kereskedést üz vele. Az alabástrom (gypsum densum) igen nagy mennyiségben van Torda mellett Mészkőn. Mily nagy mennyiség-

---

*) Fichtel's Mineralgeschichte. I. 140. l.

ben van Kolozsmegyében, írja Dr. Barra, szerinte Győrmonostornál elkezddődik, s egészen Nagy-kapus közepéig nyulik. Igen finom, kemény, simitható, fenyvesíthető lévén műdarabokra igen alkalmas. Fekete-tónál jegyze meg egy más mészkő nemet, mit az ottani lakosok fekete márvány név alatt, sirkőveknek szoktak használni. *) Ezen kívül azonban csakhogyan vannak márványaink, főleg hamúszínű Toroczkó körül. **) Legnevezetesebb a zsibói veres és szürke márvány, mint a hol egy pártized előtt bányát is nyitottak, s külföldről hozott faragóval faragtatták vala. Ma mindennek vége, még a bányája is be van omolva. Fejér márvány van Hátszegvidéken Hátsádselen, hamúszínű Kalotaszegen, van még az almási barlangnál. sat. Van ezeken kívül, mint említők is, darázskő (tophus), csepegőkő (stalactites), melynek egy nemét bűneinkért átváltozott gabonának hiszi a nép.

Az agyag-föld nemei közül van porcellán-agyag Talmácson Szebenszékben, Báron, Batizou, Görgényben, csupán a két utolsó helyen veszik hasznát, porcellán edényeket gyártván belőle. Fayance-agyag fejér van Báron, Alvinczen, Somboron; a sárgából Szoszényon készítik (a Honul hegyből) az ismeretes borgai pipákat. Közönséges edény-agyag minden féle van az országban. Leghíresebbek közé tartozik a korondi, szőlőnai és járai, ebből a legjobb holyagos kancsok készülnek enyvesége miatt. Van ezeken kívül sokféle festő- pecsét- és szappan-agyag. ***)

Köve-kövek dolgában is elég gazdagon vagyunk. Üveggyártásra nagy kinézésünk, a havasokan

*) M. Természetvizsgálók munkái. V. 84. l.

**) Fridvalszky és Benkő Jós. ki mint maga valja, az ásványok földén a Fridvalszky vitulussával szánta.

***) Benkő Ferencz Mineralogiájában 26—29 l.

fánk is hozzá. *) Kőbányászatunk igen kevés értékű. Legnagyobb a csicsói, hol a malomkővet a classicus Csicsó-vár pinczéjében vágják, s onnan hengerítik le. Ezen s a csikszentkirályi és zsögödi malomkő vágáson, s a szucsági, dézsi, szászfenesi, és persányi épület kőbányán és faragáson kívül más alig érdemel említést. Drága kőveket is lehet találni, de azt senki sem keresi, pedig az ilyszerű ékeket szerető oláhnépnek kevés simitással is jó pénzen lehetne eladni. Találnak nálunk: topázt, **) krisolitot, ***) Szilisztia nevű havason Szebenszékben; fattyu ametistet Parkurán Húnyadban; jóféle gránátat Toroczkon, a Silyban, és Szőlcsván, ****) közönséges fekete barna veres gránát gazdagon és sok helyen. Fattyu opál Toroczkon, sárdus, onyx, chalcedon, carneol, achat, jaspis sok van, és igen sokféle színnel. *****) Az hom. almási barlangban a fennidézett mérnök egy rakás ritka kőnek mindenféle neveket adott, s azok bővebb kutatásra várnak. A feleki, gagyi, martonosi, s más porond rétegek közül kiforduló gömbölyű kővek, csak természettanilag nevezetesekek, eredetők, alakulások feladata még nem lévén megfejtve.

22. §.

bb.) ÉGÉNYEK. (BÜDÖSKŐ. KÖSZÉN. sat.)

Erdély földje igen olajos és érczes, s egyszersmind sok szurkos fát terem, honnan igen természetes az égények gazdagsága. Büdöskő több helyen van; főleg a bányákban igen sok mutatkozik. Leggazdagabb mégis ebben a torjai hegy, melyről nem tudom ki megjegyzé, hogy belje, mint Nápolyban a

*) Természetvizsgálók Munkái. V. 27.

**) Benkő Fer. Mineralog. 50 l.

) Fichtel's Mineralgeschichte. I. 139. *) 149, 50. l.

*****) Fridvalszky Mineralog. I. 7. és 178.

Terra di Lavoro hegy, tele lehet büdöskövel. Hogy a fejedelmek idejében bányászták tanunk az, hogy az országgyűlésen még azután is képviselték; ma bánatlatlanul hever. Gyéptőzeg (torfa) mily mennyiségben van, nem tudhatni, mert még ismerni sem akarják hazánkban. Fridvalszky azt jegyzi meg, hogy az 1717-i szárazságban a Mezőségen sok helyt meggyúlt és égett. Egy ily fátlan helynek, melynek mint gondolják még csak köszene sincs, minthogy sehol ős erdőnek nyomát se láthatni; mily becsülhetlen tűzelő anyag lehetne a tőzeg, ha felkeresnék.

Köszénnek még neve is idegen nálunk. Látszik hogy gyáraink gyenge lábon állanak. Mi mozgatja nyugot gyárait, hajóit? Mi teszi olcsóvá a tűzelhető? Mi emelte Anglia és Belgium iparát oly magasra, hogy velel olcsóságban alig mérkőzhetik Europa? a köszén. Belgium évenként 100 millió mázsánál jóval több, Anglia pedig 400 millió mázsa köszenet ásat és emészt meg évenként: *) és nálunk az almási köszénbányát e tizedben fel kelle hagyni azért, mert Kolozsvárig vevőre nem talált, itt pedig a fuvar-bért sem akarák megfizetni. Mennyi köszén rejlik e hon földében gyaníttatják a rengeteg erdőségek, melyeknek mahólnap csak nyomai maradnak. Találtak ugyan is: Dánfalván Csikban, Oláhköblösön, Solyomtelkén Kolozsban, Sebesnél Szeszcsoron, Száráján Fogarasföldin. sat. **) Fichtel e megjegyzetein kívül még találtak a Volkánban, a Kis-sílban, Ohában a Strigy mellett; Erdőszentgyörgyön Marosszéken, Májadon a Szilágyban. sat. Láttam egy német ember értekezését az erdélyi köszenekről. ***) Felvévén, mikép a legjobb köszenek tulajdona, hogy mélyről

---

*) Galletti Világismerete. I. és II. füzet.

**) Benkő Fer. Mineralog. 104. l.

***) Siebenbürg. Quartalschrift III. Physisch. Ökonom. Urtheilung d. Siebenbürg. Steinköhlen. sat.

ásassanak; kemények, könnyűk, és fényes feketék legyenek, széles darabokban törődjenek, ne legyenek könnyen gyúladhatók, s meggyúlván világos lánggal égjenek, s végre hogy szagjok ne legyen igen kénés és szurkos. Ezen szempontokból megvizsgálva, úgy találja, hogy az erdélyi kőszének a legjobbak közé tartoznak. Ezen vizsgáló halt kovács szénnek hiszi rétegeinket feketesége- és az erek párhuzamosságaért. Nehézségére a faszénnél félszer nehezebbnek találja. Mily roppant kincse hever bennök a hazának, ha egyébre nem használnák is, mint tűsú főzésre: egy mázsa ad mintegy 25 font hamút, ezen hamú mennyiség 8 font tűsút. Csak ennyiben használva is, mennyi pénzt és munkás kezeket hozhatna mozgásba. Mikor mind ezek mellett éhezni látunk egy se reg embert, igazán elmondhatni, hogy hazánk leggazdagabb és legszegényebb földje a világnak. A természet mintegy minket figyelmeztetni látszik a Vulkanban, a Magyar-síly vize mellett, hol a hegyaljban napfényre ül ki, s 1782-3-4-ben egymás után három évig égett e kőszén, 12 öl hosszúságban. *) Van még egy nevezetes égényünk, a dohot vagy deget név alatt ismeretes föld-olaj, az ójtozi passusnál. Szekeret kennek vele, ez minden mire használják.

23. §.

cc.) SAVAK. (KONYHASÓ. HAMÚSZIR. sat.)

Erdély mindenek felett gazdag a konyhasóban. Egy kifogyhatatlan sóbánya e hon, mely egész Európát ezredekgit tudná sóval állítani **). Róma Tordán a II-ik században ásatja már a sót. Tuhutum kéme is, mikor Erdélyt megjárta, s visszatért

*) Benkő Fer. Magyar Mineralog. 105. lap.

**) Ezt Fichtel állítja: Beyträge zur Mineralgeschichte Sicbenbürg. II. 76. §.

urához, elbeszéli hogy itt sót ásnak. *) Ily historiai bizonyításokat egész a mai napig lehetne hozni, de legnagyobb tanujel, a mindennapi élet, mely só nélkül régen úgy mint ma, ellenni nem tudott. S képzelhetni innen, mennyi sót adának ki a mai napig bányáink. Régen mi költségtelen lehetett e bányászat, gondolhatni onnan, hogy még akkor só-szikláink a földszínen állának, s fa ékekkel igen könnyen hasítgatók darabjait, mit mutatnak a tordai só-sziklák, s a Marosújbáráli felfedezések. S később is, mikor a földszin sziklái lefogytak, bűnös rabjaikat 10—20 ölnyi mélységre leküldék, s elég sót hozának fel. A mai napon a bányászat igen költséges: bányászaink 50—60 öltre leszállanak a föld gyomrába, úgy annyira, hogy gyertyáik mellett fennől varjaknak néznek ki, melyek valamin rágödnak. A kihuzás most emberibb módon, lóvakkal történik. Használható só-rétegeink mélységét mintegy 80 ölönnek gondolják a földszintől lefelé számítva; de ily mélyre be nem hatolhatnak, nem lévén tanácsos a fakadható víz mián 60—64 ölen alól hajtani aknáinkat.

Nyitott sóaknáink száma most hat: a marosújbárái, tordai, kolozsi, dézsaknai, vizaknai, és parajdi; mert a széki a marosújbárái kinyíltával 50—60 év előtt bezáratott. A maros-újbárái legnevezetesebb, mint a honnan kereskedő hajók Magyarhonba évenként sőt szállítanak, s mint a melynek mind külsején mind belsején legtöbb gond és ipar. Itt van az erdélyi egyik vas-pálya (de nem gőzösre) melyen egy ember 30—40 mázsa terhet taszit a Maros partjára. Só-sziklája nagyságát 380 öl szélességű- 480 öl hosszúságúnak tartják, mélységét mintegy 80 ölönnek, mint más só-sziklákét is Erdélyben. **) A ró-

*) Ogmand azt mondja: ibi foderetur sal, et salgenia. Anonym. Belae. Reg. Notar. XXV. Cap.

**) Ezen adat a Magy. Orv. és Természetvizsgálók Kolozsvárt tartott gyűlése munkáiból, Kovács János Kamara-

maiak ásását a Maros iszapaiban 1790 körül fedezték fel; mikor annyi kutatás után elérődött azon cél, hogy a Maros partján lehessen valahára akna. Az előtt Torda, Kolozs, és Szék nyujták a hajókra a sót. Most 80 sóvágó mindent kipotól itt. Mivelését 64 ölön belől nem merik hajtani, nehogy víz fakadjon, azért ma már a IV. V. és VI. osztály van munkában. Darabjait szabályos darabokba vágják le, melyeket a porsóval együtt, mi tonnákban megy, Magyarhonba küldenek; helyben természetes sódarabokat árulnak.

A tordai akna érdemel második helyet, nem csak azért, hogy én is saván nőttem, hanem azért is, hogy ez legrégebbi aknája Erdélynek, s ma is szorgalmatosan ontja kincsét. Miként Fichtel (tanácsos 1779 tájt) felszámítá: e bányák ásatása 3500 évek előtt kezdődheték, tehát azon időben, midőn Erdélyt lakni kezdték. *) Hogy 1364-ben mivelék, bizonyítja azon felirat, mit 1763-ban találtak meg. **) E volt a rómaiak kedves Salinaeje. Fridvalszky korában még roppant szorgalom foly üregeiben, mert csak a Marosan le 400,000 mázsát küldé 100 ember keze után. ***) Windisch pár tizeddel később, a marosújvári negnyiltával nagyon lecsökkenve látta, szerinte 1790 körül már csupán 200,000 mázsát hoza évenként napfényre. ****) Huszti szerint 1800 5 aknája még 240,000 mázsát ad. És ma évenként csak 20—25,000 mázsát, s az is oly kevés kelendőségre talál, hogy bezáratásán gondolkodnak, ha igaz.

---

ispán, jeles értekezése után van véve. 191 lap. Szerinte a rómaiak a Maros és a Bácsa völgy árjai ellen a földbe lejtő bányaikért 5—6 öl magas halmat hánytak volt.

*) Fichtel számítása alapja az, hogy 70 öl bányából 20 millió mázsán felyül, ergo ennyinek, kellett kijöni sat. Beyträge II. 76. §.

**) Windisch Geograph v. Siebenbürg. 386. l.

***) Fridvalszky Mineralog. 160 l.

****) Windisch Geographiájában... Huszti Ó- és Új-dáciájában.

Dézsakna mint kamara-ispányja mondja, a hegy hágása szerint 32 öltől fogva, legfeljebb 50 öl mélységre mivelhető, mivel már ott a kőszikla fenéke repedezett és vízeresztő; mely okból a sószikla lefelé használható vastagsága legfeljebb 35 öl. *) Mennyit ásnak nem tudom, de gondolom a tordaival egyenlő.

Parajdon 1784 körül a sót, még napfényen vágák. **) Ma benn mivelik. Fridvalszky 50,000 mázsát mond évenként róla. Ennek közelebről feljebb kelle menni, mert egyik derék ismerője állítása szerint 40—45,000 mázsával csökkenté kelendőségét a csempészet. Már pedig ma is vágnak évenként 20—25000 mázsát.

Vizaknának vidéke nagy lévén, nagyban mehetne bányászata; évben mintegy 40,000 mázsát vágnak. — Kolozs 25 sóvágója évenként 70—80,000 mázsát ad napfényre; miből szekereken évenként mintegy 30,000 mázsát kivisznek Váradra.

Ezen bányák nálunk is mint szinte az egész világon, régálék. Az volt az Árpádházi királyoktól fogva ***) az utolsó időkig. A vegyesházbóli királyok közül János Zsigmond Széket Kendi Ferencznek, Martinuzzi Kolozst egy Mikolának conferálá, honnan kiindulva, mégis nem valának mindig kincstári kezelés alatt.

A fejedelmek alatt ki van mondva, hogy a só a fiscus kereskedési birtoka; ****) de a földes úr a határára termő sót vágathatja saját, és azon helységben lévő jobbágysai használatára, de abból sem pén-

*) Magy. Orvosok kolozsvári gyűl. Berény Emmanuel 138. l.

**) Benkő Fer. Mineralog. 95 l.

***) Zsigmond király decretuma 20. art. Innen fizettet az udvar több tisztjeinek; pl. a Nádornak 2000, Dalmat-hon és Croatia bánjának 1000, a temesi grófnak 1000, az udvar-mesternek 500, sat. Az erdélyi vajdának 3000 forint értékűt.

****) Approbat II. R. VIII. Tit. 1. Art.

zért sem ajándékba adni nem volt szabad. *) E törvény máig is érvényes, mennyiben a kincstár vagy megváltja, vagy sósvízzel kicseréli.

Hogy a só eladás megcsökkent, azt egyes bányáknál láthatók, s mily arányt mutatának ott, oly szerűleg csökkent az egész honban, mit részint a só ár felemelésinek, **) részint a Moldvábóli csempészetnek tulajdoníthatni; mely utolsó azonban ma már lövöldözések, kobzások, s más hatós lépések után erősen megszűnt. 1780 körül, honnan egyes bányák adatait vevők, az egész honban egy millió mázsá körül járt a só mennyiség; ma e mennyiséget 1833—1837-ig közép számmal évenként 775,690 mázsára tehetni. ***) Akkor Fichtelként 300 hajó horgonyolt Marosportuson, s minden hajó egy kedvező nyáron háromszor evezett le Szegedre, mindenkor 600 kő-sót emelve, vagyis számokban fejezve ki, vittek Magyarhonba 600,000, a temesvári Bánátba 120,000 összesen 720,000 mázsát. ****) Ma Fényes szerint Magyarhonba összesen, közép számítás szerint csak 339,065 mázsá és 13 font érkezik; minek ára mégis a mai napon is évenként 1,117,771 Rft. és 21¹/₂ xr. pengőben.

Az említett sóaknákan kívül, még igen sok helyt van az úgy nevezett spuria só, melyek sziklái pi-

*) Approbat. III. R. XV. Tit. 1. Art.

**) 1765-ig a nemesek székelyek és a bevett vallások papjai egy málha sóért 6 xrt. fizettek, nemtelen ember 21 xrt. Ekkor 50 krajczárra emeltetett s ma 3 forint 6 xr. pengőben. Benkő úgy vélekedik, hogy egy málha 6 mázsát tett volna. Transsilv. I. 83. lap.

***) A Fényesével, a mi adataink is egyeznek. Magyarhon Statistika I. 58. §.

****) Ezen mennyiségen, a millión kívül, még minden évben szerinte 4—500,000 mázsá apró só tettek félre, használhatatlanná. Mi annyit tesz, hogy a mely só darab, 84 fonton alól volt, nem tekintődven normalisnak, mint mondják a Marosba vettetik. Mig Ferencz császár benn járván megült, s ma Magyarhonba leviszik.

szokkal, tövissel berakva messze fejerlenek. Fichtel korában ily nemű sót 30 helyt őriztek; ma bizonyosan több helyt vannak a kontrások, hajduk, és katonák. Csupán Szóvátán, mely csakugyan a leggazdagabb helye a bántatlan savaknak 16 hajdu, és 49 katona őrzi hét várdá-házban, s még most mint haljuk szaparítani kell az őrizetet. Azon felyül a sós kútak a tenger sok sót mindenfelé gyaníttatják. Csak Fichtel ily sós kútat 121-et számít elő nevenként. *) Leggazdagabb azonban só dolgában Udvarhelyszék, mint a hol néha a pincze falát is sósziklán vágják át; és legszegényebb Erdély nyugoti része, mint a melynek még sós kútja sincs. Úgy látszik, hogy a sóerek vonala, mely Oláhhon és Moldván felfelé jő, itt Erdélybe becsapván, mintegy Tordánál végződik; s innen ismét Galliczia felé véve útját, kicsap Magyarországra. Ismételjük, oly iszonyu bőségben van, hogy Benkővel fejezve ki magunkat: Ausztriát világ végéig eltarthatnák. Azonban Benkő még nem tudá azon szomorú tudományt, hogy 60—70 ölen belől már víz fakad bányainkba.

Egyébféle savakra sem hiányzanak az anyagok, de gyártások, készítésök átaljában elhanyagolódik; csupán a hamúsó v. hamúzsír az, melyet félig-meddig főznek; azonban ha meggondoljuk, mennyi ős fa rothad el erdeinken, ki kell mondanunk, hogy nem főznek annyit mennyit lehetne. Tímsót a mult században gyártottak Sebesnél az Olt mellett; de ma fel van hagyva. Sokkal czélarányosabb lenne megkísérteni a természetis tímsót, mit a Búdös egyik barlangjában, valamint Dálnok mellett a Nádas gödriben, Zaványan sat. igen szép mennyiségben található. Salitromsót a mult században hasonlólag gyártottak Fejérvár körül, de haszon és nyom nélkül. Sziksót, sóstavainkból, és sósheyeinkből eleget lehetne készíteni. Különben Káli nevű növényünk

*) Fichtel's Mineralgeschichte. I. 117.

is van, (miből Spanyolhon gyártott eleinte) Torda és Kolozsmegyében. *) Gálicz sem hiányzanék. sat. De mind ezek csak annyiban üzetnek, hogy nagy részök, sőt csaknem mindenikök egész mennyiségét, külföldről kell potolnunk.

24. §.

dd.) ÉRCZEK. ARANY- ÉS EZÜST-BÁNYÁSZAT.

B. Seeberg, a buccowi kor legbecsülendőbb fő-kormányi tanácsnoka, honunk jólléte alapjának a bányászatot állítá. S igen helyesen, mert ne lennének bányáink, néhány év eltelte alatt, egy fillér se maradna a hazában. De a jó Isten Erdélyről is gondoskodott, s oly gazdaggá tevé a föld gyomrát, hogy Perutól sincs mit irigyelnie. Ha ásványai mind vérvé válhatnának, a föld leggazdagabb országává lehetne.

Arany és ezüst, e czikk vala az minden időn át, melynek annyi jót, és annyi rosszat köszönhet Erdély. Ezért volt middig a versengés arany almája. Herodotus kora már dicséri érczeinket, s felénk kacsingat. Róma csupán aranyáért hódítá meg Dáciát; aranya volt a bálvány, melyért 170 éven át utakkal, városokkal felruházta, s nemzetének egy részét ide telepítette. Tuhutumnak is az arany és só ingerlé felvágját áthágni az erdős hegyeket, s legyőzni az oláhok fejedelmét. **) A régi idő bányászata tökéletelensége mellett is bővebben kapta az aranyat. Róma arany hegyeinknek csak felszínét rombolá igne et aceto Pliniusként, mint láthatni ezt Verespatakan a Csetátyán, és a vele szembe elnyuló hegyláncza-

*) Opinis. Deput. Systemat. 1793—4.

**) Ogmand Tuhutum kéme Erdélyt így dicséri urának: et quod in arenis fluviorum arum colligeretur, et aurum terrae illius optimum esset, et ubi foderetur sal. sat. Anonym. Belae Regis Notar. Capite XXV.

kan; ott barnáslanak még a hegyek tetői, hol Livi-
usként *ardentia saxa infuso aceto putrefaciebant*: s
mégis e tökélytelen bányászat mellett, ha igaz mit
Hene (fejérvári praepost) hiteles kútfők után mond,
) s Benkő is helyeselni láttatik, **) úgy ők he-
tenként két mázsa és 8 font arannyal szegényíték
hegyeinket. Hogy ezen dáciai arany mind Erdélyből
került volna, nem állítjuk ugyan, de hogy Erdély
volt a főbányászati hely, hogy Zalatnán (Auropolis)
volt a dáciai arany-bányászati felügyelőség közép-
pontja, a Collegium aurarium, az köztudomás. ***)
Azon innen sem szűnik meg gazdagságáról tanubi-
zonyságot tenni a historia.

Historiánk mondja, hogy Radna régen oly fé-
nyes bányász váras volt, hogy 1242-ben benne 40
ezer bányászt öltek le a tatárok. Turóczi Erdély gaz-
dagságát emlegetvén azt mondja: *aurum terrae illius
optimum est.* ****) Hogy később mily nagy da-
rabokban kapták a termés aranyat beszéli Köleséri,
*****) beszéli Oláh Miklós esztergomi érsek, sze-

---

*) Hene s Beyträge zur Dacischen Geschichte 92. l.

**) *Est qui scripsit ex solis dacicis Aurariis praeter lu-
strale aurum ac coactos census... hebdomadam binos
centenarios cum octo libris auri intulisse.* Benkő Gen.
Transsilv. I. 18.

***) A régi kor gazdagságát bizonyítja a sok régi arany és
ezüst pénz, mit naponként kapnak földben s közelebb-
ről is találtak a Firtosan nagy mennyiségben, még pe-
dig a legszebb aranyat. Bizonyítja az, hogy a nép a
Darius kincsét maig is keresi és emlegeti. Legtöbb-
ször találunk Lysimachus aranyat, utána: Maced. Filep,
Nagy Sándor, Darius, Pergamus, Hercules, Milo, Semi-
ramis, Cotison, Sármi pénzzeit. Rómaiakét Commodus,
Domitianus, Gordianus, Constantinus Magnus, Deocle-
tianus, Maximinianus pénzzeit. A rómaiaké többire e-
züst, minthogy Plinius után, ők ezüstet vettek adóba.
Tröster Dáciaja 473. lap.

****) *Chronic. Hungar. Pars II. Cap. 29.*

*****) *Auraria Romano Dacica. Cap. II.*

rinte ugyan is Abrudbányán egy ember 1600 = ezer-hatszáz darab arany értékű szabad aranyat kap; s 1591-ben hasonlóan egy 800 darab arany értékűt.

*) Bizonyosságot teszen az, hogy régen hazánkat terra auri-nek nevezik, **) s hogy annyi ezreden át mind ássák hegyeinket: s Erdélynek még egyetlenegy hegyét is a vizek színén alól soha nem ássák. ***) Ilyesmikről tesz említést a historia, csak az a kár, hogy nem fekszik benne több vigasztalás, mint Perunak abban, hogy a termés ezüstet 8 mázsás tömegben is lelik.

Az erdélyi bányászatot az austriai ház fellép-tével kezdik nagyobb erélylyel, nagyobb szabályszerűséggel folytatni, s azóta mily roppant sebessen hág a termesztés, annak kimutatására következő laistromát idézzük a szabad arany váltásnak.****)

Évszám.	Termés arany.	Különbtség.
1710-ben	13,630 nehezék	—
1720 „	34,949 „	több 21,319 nehezékekkel.
1730 „	49,450 „	„ 14,501 „
1740 „	52,195 „	„ 2,645 „
1750 „	59,856 „	„ 7,661 „
1760 „	82,311 „	„ 22,455 „
1769 „	88,483 „	„ 6,172 „
1780 „	89,711 „	„ 1,228 „
1801 „	78,106 „	kevesb 8,930 „
1820 „	91,328 „	több 51,453 „
1830 „	135,413 „	„ 41,085 „

Ezen tizes számok lépcsőjéni futtatás is szem-mel láthatóvá teszi a haladást; s ha szerző után meg-

*) Ezen darab aranyat Bátori Zsigmond Hetruria herczegének ajándékozá; s a herczeg érette komédiásokat, énekeseket, kötél-tánczosokat, párfümekeket volt kegyes küldeni. Wolfgangi de Bethlen Histor. Lib. VII.

**) Bernárd Libr. IV. De Considerat. ad Eugenium.

***) Fridvalszky Mineralog. Magni Princip. Trans. 15. l.

****) Az Erdélyi Bányászat Ismertetése című, adatokban gazdag könyvéből Szentkirályi Zsigmondnak. I. 42. l.

jegyezzük még azt is, hogy a nem tizes számok termése, a 10-sekét gyakran sokszorosán felyül is multa, úgy még jobban meggyőződhetünk. Mennyiben halad azóta is, idejegyzek egy más felszámítást, mely magában foglalja az arany és ezüst hajtást 1830—1835-ig:

Évszám.	Arany.	Ezüst.
1830-ban	2,550 gira	3.508 gira
1831 „	3,087 „	4,593 „
1832 „	2,655 „	5,197 „
1833 „	2,861 „	4,323 „
1834 „	3,029 „	5,431 „
1835 „	3,388 „	5,801 „
Összesen	17,570 „	28,853 gira *)

Ha már most következtetést akarunk vonni, úgy találjuk, hogy azon hajtás, mi 1710-ben tett 13,660 nehezéket vagyis körül-belől egy és egy fertály mázsát: 1835-ben tett szinte 17 mázsa aranyat; és már 1842-ben 3598 márkát (félfont), vagyis 10 font híján 18 mázsa aranyat. **) S következésképp mit akkor egész Erdély hajtott, ma annál Nagyág egyedül többet hajt.

Es ezen erő-fejlés nem hogy apadna, sőt naponta újabb erőben mutatkozik. Naponként újabb bányák nyílnak, még pedig oly arányban t. i. hogy 1800—1817-ig nyílt meg összesen 450 bánya; már 1817—1835-ig 750, tehát csaknem két annyira adott szabadalmat az országos bányászati törvény-szék; s mind azt csaknem mind arany-ezüst bányá-

*) Szentkirályi Zsigm. Bányászat Ismertetése. I. 51. l. A gira tesz $\frac{1}{2}$ fontat, egy girában van 53 $\frac{1}{2}$ piseta vagy nehezék.

**) Tafeln zur Statistik der Österreichischen Monarchie für das Jahr 1842. Zusammengestellt von der kais. könig. Direction der Administrativen Statistik. Lásd a Bergbau czikk 1. lapját.

szatra. S így az erdélyi bányák összes száma (vasat mindent ide értve) mi 1800-ban csak 1200 volt, azóta 2403-ra nevededett. *)

Rakhelye az érczeknek Erdélyben azon hegy-ág, mely az nyugoti határszélen délre lenyúlik, az ugynevezett Csetrás hegyvonal, melyet délről a Maros, északról a porkurai völgy vize, keletről az almási patak, nyugotról a Káján-pataka határoz. Melynek négyszeg felülete mintegy 6, hossza pedig 2 mértföldet teszen. Ezen hegy magába foglalja Erdély leggazdagabb bánya-helyeit, pl. Nagy-ágot, Csértést, Boiczát, Rudát, sat. Tengerszín feletti magassága hol legmagasabb 4,092, a Maros feletti 3,473 láb.

Na g y á g lévén legerőteljesebb bányánk, ismertetése szolgáljon a többinek is némi ismertetésül. Erei 400 ölnyi hosszú, s 360 öl széles üregbe szorulnak. A főér az ugynevezett Magdaléna, már is majd 200 öl hosszan, és közel 200 öl mélyen ismeretes. Az apróbb erek hálóként vannak egymásra átszöve. A magdaléna-ér 2—3 láb vastagságu, a többiek csak néhány hüvejknyiek, sőt néhol csak egy vonalnyiak. A szürke, fejér és sárga tellurérczek arany és ezüst tartalma, közép szám szerint, 80—120 lótaranyas ezüst egy mázsától. Egy márka aranyas ezüstben rendszeren van 100—250 dénár arany. Egy újabb bánya érczei, 1400 lótaranyas ezüstet tartanak. Tapasztalt dolog, hogy az arany bőség inkább délkeleten felfelé, az ezüst bőség inkább északkeleten lefelé vonul.

Nagyágon legelőbb 1746-ban nyitottak bányát. De minthogy azon magasságban nem fizetett folytonosan, 1765-ben egy mást nyitottak 120 öllel alább a József-bányát; s hogy e sem fizetett 1835-ben a Ferencz-bányát nyiták, a József-bányán alól még

*) Szentkirályi Zsig. Bányászat Ismert.

74 öllel. Ez az, mely most ontja kincseit 300 öl mélységről, honnan vas-után egy ló egyszerre 90 mázsa terhet hoz napvilágra. S ma Nagyág 200,000 pengő forint értékű érczet hajt ki, miből 30—50,000 p. forint a nyereség. A bányászat keletkezése óta adott ki Nagyág:

Aranyas ezüstet . . 110,308 márkát.
Eennek pénz értéke 17,957,201 forint pp. *)

Nagyág után gazdagságban jó a nagyrészt gr. Toldalagi Ferencz 12 apostalról nevezett rudai bányája. Ebből közelebből kihajtának:

Aranyas ezüstet . . 70,206 p. ftra.
Költség ebből . . . 47,534 p. frt.

Jövedelem tehát . . 22,672 p. frt. **)

Nem sokkal szegényebbek aránylag a z drabolczi, vulkoi (Mihály, Péter és Pál), és a boiczai bányák. Ezeken kívül aranyban gazdagabbak: Húnyadban: Csertés, Toplicza, Fűzesd, Porkura, Nagy-almás, Pojána, Oláhpián; Alsó-fejérmegyében: Zalatna, Abrudbánya, Kerpenyes, Topánfalva, Bisztra, Bucsum; Zarándmegyében: Faczébája, Tresztia, Herczegán, Gienel, Stánisa, Dupapiátra, Körösbánya; Beszterczevidéken: Radna; Kövárvidéken: Kapnikbánya. sat.

Ezen bányák természetesen, mint mindenütt az egész világon, az aranyat más érczekkel, főleg ezüsttel szövetkezve tartalmazzák. Innen van az, hogy mi a két ércz bányászatát egymás mellé rendelők, vagyis igazábban szólva, az ezüst bányászatát, mint-hogy az aránylag csekély, merőben alárendeltük az aranyénak.

Minőségre termés aranyaink többnyire, pl. a

---

*) Knöpfler Vilmos jeles értekezése után. Magyar Orvosok Munkái. V. 71—75. lap.

**) 1844-ki Bányászkalendárium. 118. lap.

fáczébájai, oláhpiáni, tresztiai, csertési, topliczai, bucsumi, vulkoji, s meg a verespataki, mind finomabbak 15—14 karátosnál. *) Helyén látjuk megemlíteni, hogy Erdélyben igen sok ismeretlen szokatlan arany terméseket is találnak. Ezek egyike az úgynevezett problematicus arany, mely Stütz abbás szerint 60 rész tellurt, 30 rész aranyat tartalmaz. **) Másika az úgynevezett aurum nativum, miről Fridvalszky ***) és Kőleséri, ****) tesznek említést. Az első említ egy szőlőgereszdet, 7 arany szemmel, mit a mikesfalvi szőlőkben a Kis-kükülő mellett találtak 1765-ben. A utolsó említ egy mást, mit 1701-ben találtak a fejevári püspöki szőlőkben; s egy harmadikat, mit az őrményesi határon egy csemetébe benőve találtak. Mind ketten megegyeznek abban, hogy valóságos aranyak voltak, s őket a harmat, a kigőzölgés arany-termésinek tartják, melyet Tokajban is találhatni. Mi ehhez sem jót sem rosszat nem mondunk egyebet, minthogy úgy tudjuk, mikép az arany-növes, a jelenleg érvényes physiologiai elvek szerint nem valószínű. Az ezüst fajaiból álladalmi tekintetben említést érdemel a veres ezüst, mit a Trajka hegységben Trestyántól egy órára, és Kis-muncselen a Marsinanon találtak. *****)

Mennyiségét véve tekintetbe azt meghatározunk igen bajosan lehet. Az arany mennyiségére igen világos adat az, hogy még 1710-ben csak 13,630 pisétát (mintegy $1\frac{1}{4}$ mázsát) ásnak, s onnan fel szünteleni nevededését már kimutatók. Már 1771—1790-ig közép számítással 2000 márka arany termésről mutat tabellát a 1791-ki országos

*) Fichtel's Mineralogische Aufsätze. 1794.

**) Stütz's Beschreibung d. Gold- und Silber-Bergwerke z. Szekeremb. 148. l.

***) Mineralogijája 3. lap.

****) Auraria Romanodacica. 53. lap.

*****) Benkő Jos. Gen. Transsilv. I. 93. l.

rendszeres bizotmány munkálata, mi 10 mázsát teszzen, ámbár a mi tabellánk e tájra csak 8--9 mázsát mond. *) Az idézett tabella 1835-re 16—17 mázsát említ. A bécsi statisztikai hivatal által kiadott tabellák 1842-re az arany termés összevételét 3598 markára, vagyis 18 mázsára teszi 10 font híján. **) S így Erdély annyi aranyat terem, mint egész Europa.

Az ezüst mennyisége aránylag nem oly nagy, mint az aranyé, de azért azt sem lehet csekélyleni. Szentkirályi idézett számítása 1835-ben az egészet 5801 girára, vagyis 29 mázsára teszi. A hivatalos tabellák pedig 1842-ben 5881 markára, mi ismét a 29—30 mázsá között áll.

Érczeink a XII-ik század elejétől kereskedés tárgyai valának jó darabig: most az Approbata értelménél fogva meg vagyontiltva, hogy senki aranyat vagy ezüstet plikben a honból ki ne vigyen. ***) S egyszersmind az arany- ezüst- kéneső- ólomra nézt a kincstárnak azon kiváltság adatott, hogy azokat csak egyedül maga válthatja be. ****) Régen minden érczet a pénzverő-háznál váltának be, de ezen mintegy század előtt igen nagyat könnyítének az arany-váltó hivatalok felállításával. *****) Ma arany-váltó hivatalok állanak fenn elszorva a bányász vidékeken u. m. Zalatnán, Abrudbányán, Topánfalván, Brádon, Csertésen, Oláhpíánon és Alsó-járában. *****) Fő arany-váltó hivatal van Zalatnán, mint az erdélyi bányászat fő helyén, minthogy itt van ezen kívül a fő kohó-hivatal, az országos bányászati törvényszék. sat.

*) *Opinio Deput. Sythematis in Commercialibus.*

**) *Tafeln z. Statistik d. Österreich. Monarch.*

***) *Approbat. II. R. XVI. 1. cz.*

****) *Approbat. II. R. IX. szak. 1. 2. cz.*

*****) 1757. Aug. 19-én költ udv. rendelés által.

*****) Megjegyzendő, hogy a termés aranyat ezek közül akár melyik beváltja. Oláhpíán csak az ott mosottat. Ismét, hogy a *directio* bányák csak Zalatnán válthatják be. *Bányászkalendáriom.* 156. lap.

A váltási ár némethoni ármérték szerint van szabályozva. Vagy Szentkirályival fejezve ki magunkat: az arany ár-bece az ezüsthez, főleg mióta macedoniai Filep az első arany-pénzt verette, csaknem mindig az 14—15 között áll, s ezen arányt találjuk az erdélyi váltásnál 1832 óta. Így az aranyat gira mérték szerint (felfont) 366 p. frt. 53 $\frac{5}{11}$ p. frton, az ezüstet 24 p. frton váltja, *) s még pedig az aranyért arany- az ezüstért ezüst-pénzt fizet a kincstár. Megjegyzendő azonban, hogy ezen az áron csak a kincstár által igazgatott bányák aranyát fizetik, mert a magánosok arany terményinek nehezékiért (egy girában 53 $\frac{5}{11}$ p. frt. 42 xrt. fizetnek, mi 200 p. frtat sem tesz girájáért. Így szinte csak fél annyiban váltják, mint a kincstári igazgatás alattiak aranyát.

Ha most már a költség és nyereség között párhuzamat akarnánk vonni, úgy találjuk, hogy a bányászat, mint nemzeti vagyon kétségkívül jövedelmez, minthogy kétséget nem szenvedő igazság, mikép a nemes ércz, ha a munka-bér árát ki nem hajtja is, az országot magát gazdagítja. Hogy azonban a mi bányászatunk fordít tiszta hasznat is, a következő számítás kimutatja. Ugyanis Nagyág bányászat, keletkezése óta aranyas ezüstet 110,308 márkát.

Ebből 5 száztóli tűzbeli apadás lesz	5,498 „
Haszon maradék	104,810 „
A fennebbi ércz pénzérteke	17,957,201 p. frt.
Ebből olvasztás verés költség- és rabottra levonunk . . .	3,885,896 „ „
Marad nyeresmény	14,071,305 „ „
Ebből a Bánya költség tesz	10,305,854 „ „
Tiszta haszon marad . . .	3,765,451 „ „

*) 1532-ben egy márka ezüstet 7 frt.jával számított a kincstár a kolozsvári polgároknak. Kéza Cronic. Hung. 156 l.

Ennyit hajtott Nagyág oly kevés időn, pedig hozzá kell gondolnunk azt, hogy mennyibe kerülhetett a háromszori bányanyitás; s ha e ne történjék, mennyit nem hajthatott volna? s mégis fenn marad a legtisztább 3,765,451 p. frt. *)

Azonban mint egyesek életmódja, mennyire nem jövedelmes, mutatja bányászaink szegénysége. 10,410 adóilag összeirt és kiváltságosított bányász rombolja a bányák odvait, **) s mintegy 1500 stomp tőri terményeit, melyeknél csak 3 annyi nőt, cselédet és gyermeket gondoljunk dolgozni, 50,000 dolgozó bányásznál többet találunk. ***) Ezen munkások mi csekély napibért húznak elgondolhatni onnan, hogy a Bányászkalendárium 1844-ki füzetében 8 nevezetesebb bánya jövedelme költsége fellévén számítva, úgy találjuk, hogy a 8 bánya

évi költsége . . . . 269,114 p. frt.

évi jövedelme . . . . 354,010 „ „

tiszta felesleg . . . . 84,896 p. frt. ****)

Mi napibér jut ebből annyi embernek, könnyen felvethetni. Legjobban vannak jó időben a tulajdonosok, kiknek közép számban a nyolcz bányá-

*) Magy. Orvosok Munkái. V. 78. lap.

**) Alsó-fejérben van bányász férfi 4567, Zarándban 1152, Húnyadban 2822, Tordamegyében 913, Aranyasszékben 195, Csikszékben 231, Szászsebesszékben 225, Szászvárasszékben 305. Összesen: 10,410. 1844-i Bányászkalendárium 119—121. lap.

***) Nagy botránykozást okozott a bányász nép között Hocheder nevű biztos megjelenése, ki némely külhoni tőkepénzesek nevében 1846-ban bejön Abrudbányára, s a 100 pengős részvényeket 125 aranyával is fizet; s minden áron leakarja rombolni arany hegyeinket, mint ezt hír szerint Brasiliában is tévé. Mint mondják 4 millió p. fr. áll keze alatt e célra.

****) Ezen 8 bánya: a nagyági, topliczai, csertési, offenbányai, boiczai, rudai és a vulkoi. Bányászkalendárium. 118—119. lap.

ból egy bányára 10,000 pengőnél több jövedelem esik. Még azon kívül tekintetbe veendő az is, hogy ezen bányák többnyire kincstári igazgatás alatt vannak, következésképp tőlek egy mázsa aranyat 73,000 p. frtnál többel fizetnek, holott a magánosok aranyának mázsáját még 40,000 p. frtal sem váltják. Ha már most ezeknek, kik majd két annyit kapnak terményeikért, jó időben is csak $\frac{1}{4}$ a tiszta haszon, mi hasznok lehet a többieknek? Érezte ezt a kincstár is míg maga is bányászkodott, s hogy ezen segíteni bajos, bizonyítja az, miszerint csaknem minden bányáit eladta volt. S bár ma minden embernek szabad bányát nyitni, ha belőle az illő tizedet megadja; mégis ma csupán csak a földtelen oláh-nép űzi; *) magyar székely ésszász az ekeszarvánál marad... Hogy nálunk a bányászok ismerete igen csekély, bizonyítja az, hogy Erdélyben egyetlen egy bányász-iskola van, Nagyág falujában, ez is csak előismeretekre szánva. S hogy mennyi előhaladást tettünk a bányászat mezején, elmondja Becker, ki szerint bányászatunk (Verespatakan) a rómaiak idejétől lőpor, vantalló és fűrűn kívül, új valamit föl nem mutathat. **) Hogy ezen a kincstár segíteni igyekszik, tanuja az, hogy azon bányákat, melyekre közvetlen befolyása van, egygyel mással kiállítja. Ily közsegély a négy kohó: egyik Zalatnán, a többiek Offenbányán, Csértésen és Radnán; holott a mult század csak a zalatnairól és csértésiről tesz említést. Tanuja továbbá a kormány pártfogásának az, ha igaz, hogy consil. Debreczeni Márton, a csigafuvó tökéletesbitéséért akkor

---

*) Az 1741 ki IX. t. cz. szerint az érczből bizonyos részt meglehet önhaszonra tartani. Az Approbat. II. R. XVI. cz. 4. art. szerint, a poraranyat mit ön jószágán kap, tizedén kívül minden megtarthatja. S fel van hatalmazva a pénzverőház, hogy mindennek saját szükségére kívánt aránylagos mennyiséget pénzért nyersen is adhasson.

**) Becker s Bergmännische Reise. II. 168. lap.

mindjárt 100 darab aranyat, most pedig évenként tán 200 p. frt. tisztelet díjt huzna. E találmányféle historia igazán becsületünkre válik, minthogy eddig a derék Rómával abban leheténk vetélytársok, hogy mi is mint ők mi újat se találtunk fel. Egy austriai bányásztiszt Pagetként, abban találja az erdélyi bányászat békóját, hogy a bányásztisztek Bécs híre nélkül egyet sem léphetnek. Nagy orvosa lehetne ennek az országgyűlés is, honnan a bányákat 1791-en kizárták. *)

Arany-mosás. Az erdélyi bányászat alladalmában jókora szerepet játszik a pórarany-mosás. Fridvalszky egyedül az Aranyasról azt mondja, hogy több aranyat iszopolt el, mint a mennyit Erdély évenként minden bányáiból hajt. Már pedig Erdélynek csaknem mindenik folyama arany fővényt tart; mégis leggazdagabbak az Aranyas, Maros, Strigy, Hév- és Hideg-szamos, Ólt, Ompoly, Sebes-körös, Szeben, Burcza, Tömös, Csanád. Hogy eddig mily nagyban űzték az arany-mosást, gyaníthatni onnan, hogy czigányaink a régi könyvekben, mint pórarany mosásból élődő nép jönnek elő. Csakugyan van is valami belőle, mert nyomait látjuk, hogy az uratlan arany-mosó czigányság 1747—1832-ig egészen külön vajdaság alatt állott. **) De most ezen országos vajdaság el van törölve, helyébe 12 aranyász társulat alakult; s ezen társulatokat 6 arany-váltó hivatalnak rendelték alája. ***) Sőt ma is nem csak czigány családok, hanem egész faluk keresik belőle, ha nem is egész élelmőket, legalább élelmők egy ré-

*) 1585-ki lajstromban Abrudbánya, Zalatna mellett, még a csikszentdomokosi, torjai bányákat is hongyűlésen látjuk. *Dietae sive Comitua Transsilv.* Jos. Benkő. 63. l.

**) 1832. mart. 5. 2308. udv. szám alatt költ rendeleténél fogva.

***) Az I. és II. társulat a zalatnai; III. és VI. a csertési, a IV. V. VII. VIII. az oláhpáni, IX. a brádi, X. XI. a to-roczkai XII. a radnai arany-váltók alá van rendelve.

szét, ilyen faluk: Czebe, Riska, Karács, Riskolcza Köröshánya körül; valamint Csigmó, Kerpenyes, Topánfalva. sat. Főhelye mégis az arany-mosásnak Oláhpián, Szászsebeszékben; mint a hol legtöbb kedvezés van körülé, s mint a hol az arany legtisztább nemét találják az egész Európában.*) Ezen pórarany lójtát a váltó-hivatal 2 frt. 30 xr., tisztázva is csak 2 frt. 45 xron váltja be. Honnan elgondolhatni, hogy nagy része ezen aranyászoknak, inkább csak adómentesség, s egyéb ilyszerű kiváltságokért aranyász-sza ki az illetéket, vagy is a minden aranyászra kiszabott minimumat. A mosott aranypór mennyiségét éven át Benigni 7—8 mázsára teszi. **)

Hogy mind az arany-bányászat, mind az arany-mosás gazdagságát kézzel foghatóvá tegyük, idejegyezzük mind azon kisebb nagyobb helyeit a nyugoti hegyvonál ágainak, hol arany vagyon. Ilyenek minden rend nélkül, mint azokat egy bányász-mappából kiirtuk: Czebe, Ruda, Lunkoj, Sztánisa, Dupapiátra, a Piátra-szaka, Fáczebája, Niágara és Sihold hegyek, Ormingye, Kajanel, Herczegány, Boicza, Tresztia, Fűzesd, Nyavalyásfal, Hondol, Cseretés, Szekeremb, Nagyág, Déva, Offenbánya, Verespatak, Bucsum, a Botes, Vulkoj és Bráza hegy, Oláhpián, Kapnikbánya. sat. ***)

25 §.

TELLUR. RÉZ. VAS. OLOM. sat.

Mily terjedelmes tért kelle nyujtanunk a nemes ércz bányászata ismertetésének, oly szűk körben kell forognunk a nemtelen- és fél-érczek álladalmá leírásában. Honnan azon igen alapos megjegyzést vonhatja magának az olvasó, hogy nálunk min-

*) Lenk's Lexicon III. 217. lap.

**) Statistik v. Siebenbürg. I. 60. lap.

***) L. Karte d. vorzüglichsten Bergwerke in Siebenbürg.

den bányászati szorgalom a nemes érczek körül központosul. Előbbi czikkelyünkhez a tellur álladalmával tartoznánk olvasóinknak. Mert annyit hall az ember az erdélyi tellurról, hogy azt kellene hinni, máhólnap mint a platinából egy újnemű pénz fog kilépni; halljuk, hogy Zalatnán a Fáczebája bányában, valamint Offenbányán is terem, s hogy Nagyg benne egész Európában leggazdagabb: *) s mi lesz statisztikai adatunk körüle? az hogy egy pár telluros stafán kívül egyebet femutatni belőle nem tudunk.

A réz. Réz-bányászatunk igen csekély. Nem mintha rezünk nem heverne a földben, hanem tán csak azért, hogy a rézedény és rézpénz ugy is kimentek a divatból. 1780 körül csaknem merőben Magyarhon fedezte rézbeli szükségünket; már 1791 körül ugy látszik elég rezünk vala. **) A réz-bányászat kevés helyt foly, tulajdonkép kevés kelyt is van rezünk; ily bánya-helyek Kazanyesd, Lápusa, Veczel, Déva, Csíkszentdomokos. ***) Napjainkban legnevezetesebb a dévai és csíkszentdomokosi rézbányászat; s ezek közt is főleg az utolsó, melyet a kincstár 1816-ban 2000 pengő frton adott volt el a Zakariás testvéreknek. Ma a bánya összes érteke az 500,000 p. frtat meghaladja. ****) S valamelyik közelebb mult évben a jövedelem, levonva minden költséget, éppen 9075 p. frt. volt; még pedig a következő számítás szerint:

Jövedelme volt . .	58,760 p. frt.
Költsége. „ . .	49,682 „ „
Nyereség . . .	9,075 p. frt. ****)
Következőleg Csíkszentdomokos évi természet-	

*) Ansichten v. Siebenbürg. 51—52. lap.

**) Opinio Deput. Systhemat. III. R. §. 3.

***) Ezen állításunk a következő czímű térkép után van:
Karte d. vorzüglichsten Bergwerke in Siebenbürgen.

****) Bányászat Ismert. I. 53. lap.

*****) Bányászkalendár. 1844. 116. lap.

ménye 1100—1200 mázsa között áll. A 1842-ki hivatalos statisztikai tabellák szerint azon évben kincstári termesztmény volt 245, magán termesztmény pedig 1389 mázsa; mi összesen 1634 mázsát tesz. Benigni 2—3000 mázsára teszi évenként. *) Legyen bár melyik, mindenik igen csekély, oly csekély, hogy Brassó 2, Tömös, Orlát, Csikszentdomokos sat. rézhámorának, s annyi rézművés számára lehetetlen hogy elég legyen.

A vas. Ezen nemtelen, de minden rangtalansága mellett is e leghasznosabb érczet, Erdélyben nem igen keresik. Pedig az csak volna elég hegyeken, úgy hogy több kohó éveken át csak a földszinén hánnyodó vaskövekből olvaszta és dolgozott, milyen a fülei, kiruji, újabb időben a miklósvári. sat. Kisebb nagyobb mértékben, tudtommal a következő helyek foglalkoznak vas-míveléssel: Toplicza, Gyálár, Olimpert, Náprád, Zalassd, Vajda-húnyad, Barcsen, Kaszabánya, Sebeshely, Kudzsir, Toroczkó, **) Hátzádsel, Bóré, Oláhlápos, Radna, Füle, Magyar-hermány, Kiruj. sat. Bibarczfalván is keletkezik. Legnevezetesebb ezek közül: a húnyadi kincstári, és a toroczkai magán bányászat. Húnyadon szép látni a Cserna partján a sok kohót, honnan éven át újabb időkben 20—25,000 mázsa vas szokott kijőni. Volt idő mint mondják, mikor 1 p. xr. vala évi jövedelme. ***) Toroczkó, az erőteljes szorgalmas stíriai telep kezében évenként 11-12,000 mázsát ad, legalább 1838-ban 11880 mázsát ad a 11 kohóból. ****) Az apróbb kohók termesztmé-

*) Benigni s Statistik. I. 61. lap.

**) Eddig Karten der Bergw. in Siebenb. czímű mappából.

***) A húnyadi bányászat igen régi. Egy talált felirat Róma nyomára mutat. Fridvalszky Minera. 93. lap. Mások egy szomszédos Talmis nevű falu, s egyebekből zsidók nyomait látják körülle. Benkő Gen. Transsilv. I. 90. l. Eredetét hitelesen 4 századnál felebb vinni nem lehet.

****) A Nemzeti Társalkodó. prof. Nagy Ferencz.

nyit nem igen tudjuk. Van mégis adatunk arról, hogy a fűlei 200 pengős részvényeken álló kohó évenként 1000—1500 mázsát szed össze a földszínről; ugy Kiruj néhány év előtt mintegy 200-at; Hátzadsel 1000-et. sat. Az újabb időben ezen iparág főleg Húnyadon, és Toroczkón a fogyni indult famiatt igen szenvedni látszatik. Innen jövődjője van a fás helyeknek, milyen pl. Fűle, hol Udvarhelyszék 5 p. frt. évi díjért annyi szenet hagy égetni, mennyit a kohó megemészthet. *)

Egyébaránt, minden adat hiány mellett is, Erdély vasterményit fel lehet 60,000 mázsára tenni. Csak az a baj, hogy nem járnak utána az elkészítésnek. A többször idézett udvari statisztikai tabellák 1842-re következő adatot adnak: a kincstár Vajdahúnyadon tesmeszte nyers vasat 31,912, öntöttet 2509 mázsát; magánosak nyers vasat természetének: 19,244 mázsát; mi összesen 53,665 mázsát tenne; de még van itt is jegyezve, hogy ez adatok hiányosok.

Ólom. A múlt század végén még csak annyit bányásztak, hogy bányászati szükségekre is 1000 mázsát hozatott a kincstár Karinthiából. **) Ma is igen gyenge lábon áll, pedig néhány helyt tartanak ólmot bányáink, mint Offenbányán, Kismuncselen, Lapusán, és többek között Holló s Tölgyes között is van. S mégis mint bányászat a kismuncselin, pojána-meruluin (Fogaraszf.) sinkain és a radnain kívül alig érmei valamelyik álladalmi fontosságot. Radna, mikor még váras volt, a mongol járáskor, igen virágzott; ma is mint ólom bajtó, első helyen áll... 1825-ben 3152 mázsát váltta be a kincstár. ***) 1842-ben a statist. tabellák szerint kincstári termék volt 1780, magánosoké 988 mázsa, összesen 2768 mázsa. Fe-

*) Vasárnapi Újság. 1847. Első félev.

**) Opinio Deput. Systh. III. §. 6.

***) Erd. Bányászat. Ismert. I. 47. lap.

jér óhat nem bányásznak; pedig Radnán és Nagy-
ágán bőven kapható.

26. §.

KÉNESSŐ. VITRIOL. sat.

Félérczeink is volnának, de azokat senki sem hajlandó felkeresni, és bányászni. Azt mondják: Má-
gán terem Vajdahúnyadan, Nagyágan, Resináran;
Antimonium Offenbányán, Csertésen, Nagyágan,
Zalatnán; *) Arsenicum Nagyágan, Csertésen,
Kapnikbányán; Piskolcz ugyanott. sat. De mind
ezek csak földismereti adatok.

Alladalmilag említendő a kénesső vagy li-
gany-termesztés Zalatnán, mely 1842-ben 28 má-
zsát tett. Éder e század elein 60 mázsát talált volt,
tehát hátrafelé megyünk. **) Van egy más emliten-
dők még a vas vitriol, mely a fennebbi évben 63
mázsára ment, a tabellák tudomása szerint.

Ha már végezetül egy lapon kívánjuk Erdély
ásvány körüli államát kimutatni, az 1842-ki termést
véve fel, a következő táblazatot adja:

Arany	3597	márka, vagyis . . .	18	mázsa.
Ezüst	5881	„ „ . . .	30	„
Réz	„	„ „ . . .	1,634	„
Vas	„	„ „ . . .	60,000	„
Ólom	„	„ „ . . .	2,768	„
Kénesső	„	„ „ . . .	28	„
Vitriol	„	„ „ . . .	63	„
És ennek az ára . . .			1,764,227	p. frt.

Megjegyezvén, hogy a tabellák csak 53,665
mázsa vas árát számíták, a mennyi vasról értesítve
volt.

*) Benigni's Statistik. I. 63.

**) Erd. Ismert. Zseng. 14.

MÁSODIK CZIKKELY. AZ ÉLETMŰSZERESEK ORSZÁGA.

A.) A NÖVÉNYEK.

27. §.

A TFRMŐ FELÜLET MINŐ- ÉS MENNYISÉGE.

Hogy Erdély kenyere nem a földészet, azt geographiai fekvése nem mondja ugyan, de igen a physikai. Ily roppant hegyek tömkelegében, melyek szélesecske lapályt csupán a vizek partjain engednek; s azokat is 1500 lábra a tengerszínétől: csak a mindenható csodatevő ereje virágoztathatná fel a földészetet. Hanem annyiban mégis gondoskodott a természet, hogy a terméketlen, a csak gyümölcs tenyésztésre is alkalmatlan Gyergyó mellé, mindjárt a kanahán joságu Háromszéket, és Húnyadat egy hazába alkotá. Honnan méltán elmondhatni, hogy nálunk van helység, mely csaknem a hideg égöv, s van mely közel a meleg égöv erejét szenvedti vagy élvezi. Innen van aztán az, hogy hazánk a havasokan mint a Hargitán, s Marossszék havasain a hideg Izland és Siberia növényeit; melegebb részein pedig a meleg-öv figéit, szőlőit és borostyánját termi. *) S bár mily csodaszerű legyen is e változatosság physikai tekintetben, álladalmilag nekünk eddig csak szégyenséget nyújtott; mert a minden hajtásra változó égaly és földterület maig is ismeretlen lévén, sehol megalapított termesztés, gazdálkodás vidékileg

*) Az izlandi mőh, gyógytáraink e kelléke bőven terem. Valamint prof. Brassainál van oly növény, mi csak Siberiában terem (senecillis glauca). Nálunk termőhelye Radnán a Korongyis hegy.

nincs. Egy két évi tapasztalás örömet, egy harmadik év másszerű fordulataival, merőben feldönti.

Ha már ezen természetinél, oldalosságánál és agyagosságánál fogva sovány termő felületet, használatilag akarjuk osztályozni: úgy találjuk, hogy a termő felület minden gyenge ereje mellett is nem áll kellő arányban azon sok szájhoz, mely belőle várja élelmét; s nem áll arányban azon részszel, mely majd semmit sem terem, vagy ha terem is, fekvése miatt el nem lehet használni. Ezen arány kimutatására szolgáljon a következő táblázat, mely véleményem szerint minden számítások közt leginkább megközelíti a valót.

	Austr. hold.	□ mfd.
Szántó-föld . . .	2,768,000	— 276
Szőlő . . .	320,000	— 32
Rét, kert . . .	1,140,000	— 114
Legelő . . .	1,166,000	— 116
Erdő . . .	2,768,000	— 276
Összesen . . .	8,162,000	— 814 *)

Ha már most Erdély 1054 □ mfd területéből kivesszük, marad 240 □ mfd; mit útakra, tavakra, folyók medreire, faluk és városokra kell számítanunk. Ha ezen mérethől megjegyzéseket akarunk vonni, úgy

*) A többször idézett statist. táblázatok a következő arányt adják:

Szántó-föld . . .	1,286,398 hold.
Szőlő	101,963 „
Rét, és kert . . .	620,000 „
Legelő	620,000 „
Erdő	4,500,000 „
Összesen	7,128,361 „

Igy áll a hivatalos táblázat. De ebben, ha több anomalia nincs is, az erdő viszonya bizonyosan az, mert szerinte az ország felét erdő boritná, mi nem áll. Ide jegyezzük azok számára, kik összehasonlítva a kettőt, egy harmadik tökéletesebbek akarnának kimutatni.

találjuk, hogy a szántó-föld, és erdőség egyforma nagyságu, valamint a legelő s rét is szinte ide rug: honnan Erdély felszine egy része erdő, más legelő, s csak a harmadik szántó-föld, mi a földészet igen silány állására mutat. Holott Franciaországban a következőleg állanak egymáshoz:

Szántó-föld . . .	25,559,152 hectare. *)
Rét •	4,834,621 „
Erdő	7,422,314 „
Pusztá és legelő .	7,799,673 „

Honnan első pillanatra láthatni, hogy a rét, erdő, legelő, a szántó-földnek csak $\frac{2}{3}$ -ával ér fel; holott nálunk a szántó-föld egész mennyisége az ország felszínének szinte csak $\frac{1}{4}$ -t teszi. Ily szomorú arányban állunk Frankhonhoz. De nem csak Frankhonnal hanem az austriai tartományokkal is úgy találjuk, hogy a miveletlen föld nálunk 15, Felső-austriában csak 9, Karinthiában 6, Alsó-austriában csupán 4%. Így áll tehát a nemzeti tőke, melyből legtöbbben várják élelmöket.

28. §.

ERDŐK.

A növényeknek iparilag legalsó osztályán áll a fa és fű, mint a melyeket plántálás nélkül hazánk is terem. Hogy fában mily gazdag volt, neve mutatja, s mily gazdag pedig florája, azt egy Baumgarten gyűjteménye mütathatná fel, melyet jelenleg 5000 p. frton árulnak idegeneknek; mint a melyért az öreg német ősz fejét, sok napsugár és zivatar tarolá. Így van hazánk mindennel; hogy Nagyágon tellur van, idegen tudatá velünk, s most e gyűjteményt is kivive, majd a külföld új felfedezéseket fog beküldeni.

Tudományos tapasztalás mutatja, hogy mérséklett égaljunk alatt, hatad rész földnek erdőtől kell bo-

*) Galletti Világismerete. 91. lap.

ritva lennie, hogy a levegő egészséges, a föld termékeny, a vizek dúsak és jóízűek legyenek. Hazánk e részben is felyűlmulja gazdagságával a $\frac{1}{6}$ részt. Ezen arányban 185 □ mfd leendene az erdők maximuma, de az jelenleg 276, mások szerint 286 □ mfd-en lengeti koronáját; *) honnan hazánk csak erdei miatt is jóval zordonabb, mint geographiailag lennie kellene. S ki fölszámítja, hogy erdeink 101 □ mfd-dal boritnak el kelletinél többet, a ki elnézi hogy a Királyhágótól a Surulig, a Ciblestől a Vulkánig, hegyeinket csaknem szakadatlan erdő futja át, s a ki tudja, hogy határszéleink zordon havasai rengetegek, még fejszétől nem irtott törzsököknek ős lombjai azt hiendi, hogy a fa nálunk nagy bőségben vagyon. De ki tapasztalást indult magának szerzeni, meggyőződik, hogy az ország közepén, Torda-Doboka-Kolozsmegye mezőségén a marha ganéj is kedves tűzelőszer; **) hogy távolabb az ország szivétől a cser-tölgy- és bikk-erdőket barbár kezek letarolták; a határszéli hegyek pedig úgy alkotvák, hogy onnan a fát el nem szállithatni. Innen van erdős hazánk erdőtlenisége, s a mérges drágaság, mely vendéglőinkben 10—20 váltó xrijával fizettet egyszeri nyomorult melegítést, s p. frtjával egy lábnyi átmérőű sasfát az erdőségek közepette is. Valóban szomorú elgondolni, hogy ezen legjövendőbb czikkje Erdélynek, mely a brassaiaknak (juharból) mintegy 40,000 palaczkát ad Oláhországba viendőt; Szeben-szék, Csik, Gyergyó, Udvarhelyszék, Alsó-fejértordamegye egy részének, s Borgónak deszkái, kárói, léczei, boronái gerendái által élelmet; sőt a hazában a marosi tutaj-kereskedés által legalább is egy millió p. frtat hoz forgásba: azon termék mondani

**) Nemzeti Társalkodó 1844. II. Félév.

**) A mezőségén nagy kiterjedésű erdőnek sehol sincs nyoma, s mi fa ma is terem, inkább észak helyeken szerteti. M. Orvosok V. Gyűl. Munkái. 87. l.

egyének, községek, megyék, székek, törvényhozás gondatlansága miatt, csaknem végpusztulásra jutott, úgy hogy maga Gyergyó máholnap nem foghat hegyei közül oly diszes gerendákkal elő állhatni; vagy ha igen, még napszáma sem lesz megfizetve, úgy oda van a partvidék a rendetlen vágás miatt. Valóban csodálkozhatni, hogy az ország egy része megbecsülhetlen kenyér-fája, mely tiszta-fáival asztalosokat, juhar-fáival esztergályosokat, különböző fáival szekereket, kádárokat foglalatostokdat, mely timárokknak gubacsot, csert, sertéseinknek makkat, gátjainkra vesszőket nyújt: egy ily fontos cikk a törvények intézkedései ellen is, mely már 1791-ben hatalmasan feláll mellette; s 1811 (34 art. 3. §.) ben pedig az erdőt pusztító tulajdonostól is sequestrum alá akará rendelni, s a pusztító személyét magát parasztnak nyilvánítani; a törvény így intézkedni akarása mellett is a mindennapi sővény-kertek újjittása, utak hidak águkkali töltése, s rendetlen erdőlés által, már majd csak a havasokon kap tenyészési helyet. Mária Theresia rendelé, hogy erdeink évszámokra osztályoztassanak, de azért ma a teremi uradalom, mely 30 – 33 éven át kerülve vágja erdő tábláit, a n. enyedi collegium, melynek 80 éves táblái vannak, s némely kamarai erdők és szászhelységek csak kivételes példakként vágják kerülve erdő tábláikat. Napoleon continental systemája miatt juhart kezdénk vala ültetni, levéből czukrot főzendők; akkor mohou ültetének, ma azonban mi nyoma sincs. Későbbi rendeletek a galagonya-sővények meghonosításában fáradoztak; de azért fontkert helyett galagonya ültetvényt alig láthatni. Annyira, hogy ha a Mészest, Rikát (3 □ mfd) Sárkányt, Vadast, Mikó-erdejét, s a Pisztrangost kivesszük, a többi erdő csaknem cziher. Ezek is a határszélekhez közelebb fekszenek, mind a középhez. Pedig Északamerika sok sebes növésű és hasznos faju fát terem, melyekkel parlagainkat kopár hegyeink

homlokát beboríthatnók. S hogy könnyen meg is honosodnának, mutatja más európai országok példáján kívül, nálunk is az ákác- és olasz nyár-fa elterjedése.

Összehasonlítva az ország különböző részeit úgy találjuk, hogy a hont környező hegyek merőben erdőborítottak, annyira, hogy néhol 6 mfdre is tehetni szélességét az erdőségnek. Ezen erdőség a hon közepe felé aránylag mind fogy, míg a hon közepén a mezőségen, állítólag csak vetett erdőt találunk, azokat is az északokban. Legnagyobb erdők a mezőségen az örményesi Bánfy József, a bányiczai Bethlen Domokos, a vajdakamarási id. Bethlen János grófoké; van még Frátán, Pusztakamaráson s másutt is több helyen, de ezek mind területök, mind fabeli nagyságukra az előbbiektől messze maradnak. De összesen is csak annyi a mezőségnek minden erdeje, hogy a 60 □ mfdnyi kopár helyen 4—5 □ mfd fás helyet alig találhatni. *) De az teljességgel nem áll, hogy a mezőség fa-termésre alkalmatlan lenne, mert a szép gyümölcsösök, szép szőlők, miket Örményesen s más helyt is a mezőség közepén láthatni, azok a lehetetlenség ideáját lerontják. Erdőtlenesége miatt a mezőségnek igen természetesen ivó-víze rossz; s legkaposabb tüzelőszere a nád.

29. §.

SZŐLŐK ÉS BOROK.

Europa legjobb borai a földgömb 40—50 fokai között teremnek, s ott is főleg a vizek partjain, mint a hol a föld fővényesebb, következőleg essőt és nap-sugárt jobban iszik, s e felett bő harmattal s langy éjjekkel kedvez a fűtőknek. Hazánk mind két tekintetben bortermő hely lehetne, ha oly magasan nem fekünnék a tengerszín felett.

*) A mezőség nagysága akkora, hogy akármely irányban is kell 12—14 órai gyors hajtás az átutazására. Ezt én két irányban közelebről próbáltam.

Legjobb boraink teremnek a Maros és Kükülő mentein, *) ily helyek: Rápolc, Krakkó, Czelná, Borosbocsárd, Igen, Sárd, Csombord, Bábolna, Nagyoklos, Déva, M. Lapád, Sülye, M. Herepe. B. sz. Miklós, Vadverem, Fugad, Hosszuaszó, Ozd, M. Apahida, Miriszló, Felgyógy, Kercsed, M. Bükkös, Káptalan, Dombó, Balavásár. sat. Azonban az Erdemlyék sem áll ezeknek utána, valamint más egyes hegyek jobb fekvésű szőlője sem. Híres a tasnádi, sződemeteri sat. a Szilágyban ereje és tartósságáért; s az egész Szilágy általán igen jó borhely volna, ha a borát a vízzel oly szoros érintkezésbe nem hozná. Különbön szőlőhegyeink ha délnek fekszenek, nagy részében az országnak meglehetősen tűzű és zamatu bort adnak. A belföldit a szilágyinál egészségesebbnek tartják.

Az összes mennyiséget tisztán kimutatnunk adatok hiánya és kétsége miatt lehetlen. Adó alatt van 18,678 hold, a mi táblánk 320,000 holdat mond összesen, miben azonban mi kételkedünk. A hivatalos táblák 1,500,000 austr. vederre teszik, mi 7,500,000 erdélyi vedret tenne.

Benigni **) 1,000,000 austriai, tehát 5,000,000 erdélyi vederre számítja. Ez oly csekély mennyiség, melyből Erdély egy egy fejére 2 vedernyi jut, holott nem egy embert ismerek hazámban, ki 40—50 vedret tölt évenként mértékleles asztali italul önszemélyébe. — S így Erdély be nem éri borával, s azon kevés helyébe, mit innen északfelé kivisznek; a szélesség, melynek igen kevés része ismeri a szőlőgerezdet, a Barcaság s a nyugoti havasos hegyek: Moldvából, Oláhbonból és a Bánátból tetemes mennyiségű bort szállítanak évenként. S ha sok borunk volna is, a kevés becs, a terhes harminczad miatt,

---

*) Kükülmegyének szőlőgerezd a czímere; mégis Alsófőjére az elsőség.

**) Handbuch d. Statistik. I. 54. l.

melvet az austriai örökös tartományok felé mázsájától 2 p. frthban számítva, értékével csaknem egyenlő, s más hajok miatt, ha több és jobb volna is mondom, kivinni igen nehézze válnék. Vannak ugyan kik a czelnait oly jónak hiszik, hogy az egyenlitőt is kiállaná; ismét maga Tröster is a berthalmi tokajival hasonlítja össze; de valamint az utolsóról Timon helyesen mondja, hogy Tröster tokait tán soha sem ivott, úgy az elsőről is ilyesmit méltán megjegyezhetni. Vannak ugyan boraink, melyek jó években, mint vala a 1811, 1827, 1834, 1841, 1846, igen tűzesek és zamatosok, de a 7-ik év is gyakran megcsal; s ha a 34-ki vedre 2—4 pengőnkél; hat éven át 2—3 váltón is alig bírjuk eladni. Ismét tudunk más borokat, melyek jó elkészítés után még drágábban is mentek; ilyent hallottam B. sz. Miklósan, melyet budainak készítve 6 pengőre becsültek nem régiben; viszont köztudomás, hogy Simén Elek a november végén szűrt Kis-kükülménti 34-beliét kis flaskonként egy p. frtjával árultatá. — Azonban, hol a szőlőket gondosan el kell a föld alá földni, hogy meg ne fagyjanak, hatalmas karóhoz kötni a szélvészek dübe ellen; hol malozsa csak rendkívüli szárazságkor aszalódik, essős évben pedig mint 43-ban ihatatlan savanyun marad: ott a szőlő-termesztéshez annyi reményt kötni, annyi munkás kezeket fordítani, mint nálunk valósággal kötnek és fordítanak, nem igen mely számításra mutat. Vagy ha már ennyiben üzik, jó lenne fajait nemesíteni, s erre nézt egy országos venyige-iskolát létesíteni p.o. Kolozsvártt, mert ennek égalja a szőlőt bizonyosan el nem kényeztetné. Továbbá hatalmasan ellent állani a bor hamisításnak, melyet országszerte igen nagy mennyiségben, és igen nyilván üznek; más irányt adni a nép pálinkakorságának, mely mióta szeszgyáraink és a gallicziai zsidók bekaptanak, még inkább kezd harapodzni. Főleg a vízzel elegyítése a

mustnak az, mi legnagyobb mételeyként rágodik. *) Víz nélkül is boraink nagy része 13 próbán mind alól áll, s legjobbaink is a 20 fokot nem ütik meg. S tán nem csatlakozunk ha ezekhez hasonló rosznak mondjuk, a borok pancsolását festését is mérges szerrekkkel: holott egy része borainknak különben is messzes földön teremvén, a mejjét szárasztja, a vért süriti, s az életet rövidíti.

Átalában bor álladalmunk tökélyesítésére kettő hiányzik u. m. okszerű kezelés, mely mind terméseinket inkább biztosíthatná, mind a föld említett ártalmas hatásának ellene dolgozhatnék; és a szőlőfaj nemesítés. Síralmas látni mikép nevelnek sokszor a legjobb helyeken is szerencsétlen hóvíz és ágasfarkokat. A válogatott koránérő rajnai, oportói, Cenese, orleansi, burgundi, vander Lahn, Chasselas sat. fajok megszerzése és szaporítása bortermesztésünknek egészen más ábrázatot adhatnának. Annál inkább ajánlandó ez, mivel a kereskedelmi politica elvei hova tovább józanabb fordulatot kapnak, s kivitelünknek is jobb jövődőt ígérnek. A szőlők körül különösen említendő Déési H. István sorostélyi (Alsófejerm.) szőlőfa-gyűjteménye, ki 1829 óta fáradozik szőlőfajok nemesítésében, s annyira vitte, hogy a Vasárnapi újságban közzé tett lajstrom szerint 123 nemes fajtaival szolgálhat a venni kívánoknak. **) De minthogy a nemesebb faj 1 p. és 1 rfrt 20 xrra is felhág darabjáért, bajosan remélhetni elszaporodásukat. ***) A borok körül b.

---

*) Frankhonban milliókra megy a bor, mely tönkölyléből czukor és büdöskőből készül. Nálunk a csíbert csak agyaggal dörzsölik fel, s kész a must. Frankhonban a jó szőlők arpentja 10—15000 frank (egy arpent 949 □ öl. Litrov) *Traité sur les Vins* sat. 18. lap.

**) Bosc Frankhonban (1828.) Luxemburgban a kormány meghagyásából 1500 fajt gyűjtött volt. *Traité sur les Vins de le France* 1842. 18. lap.

**) Lásd Vasárnapi Újság 1847. 668. szám.

Kemény Dénes említendő, ki csupán e végre utazott volt, most évenként bizonyos mennyiségben pezsgőt készít csikmántori borából.

30. §.

GYÜMÖLCSÖSÖK. FAISKOLÁK. GYÜMÖLCSÖK.

Bár égaljunk az egész honban megszenvedné a gyümölcs tenyésztést, az egy Gyergyót kivéve: mégis merőben elhanyagolva látjuk. Meg van minden nemesnek a kilencz szilva fája, s van minden faluban egy pár zöld fa nyaranként, de a gyümölcsnek ezen egészséges szépítő szernek, igen szükiben vagyunk. Dicsérettel kiveendők innen a szász faluk, hol némelyik falu olyan, mintha egy kies ligetben volnának házai elszorva. Mint pl. Nagy-disznod, melyet közelebb egy német lap úgy hirdet vala, mint erdőbe larakott gyáros telepet. A szász föld után említendő a magyar helységek, utánok a székelyek, s legvégül állnak hanyagságban az oláhok, kik jobbagy telket lakván, nem kívánnak oly magat elvetni, melynek gyümölcséről nincsenek biztosítva. Birtokosaink is úgy látszik eddig csekélylették ezen ipar ágát, de az utolsó években valóságos műgondot kezdenek sok helyt tenyésztésére fordítani. S ily műgonddal ápolt kerteket ha meg kell neveznünk, következő helyeken fognánk találni: Szébenben a Vajda és Bayer kertet; Frecken b. Bruckenthal ismeretes angol-kertje gyönyörű gyümölcsösökkel nagyon összekötve; Szelindeken a szász pap nagyszerű gyümölcsöse tudományosan van elrendelve; Fejérvártt a püspöki- és a Czirjek-kert dicsekszik nemes gyümölcsökkel: Fejéregyházán, Zóltánban Erdély legelső gazdája, néhai gróf Haller János keze nyomai ez iparágban is láthatók. Van továbbá szép gyümölcsös Keresden g. Bethlen Gábor, Bonyhán gr. Bethlen Farkas és Ádám szép kertjében; Abafáján b. Bornemisza Pál és Jó-

zsef; Sárpatakan gr. Teleki Lajosnénál; hol már 15 év előtt 80 fajnál többet lehetett alma- és körtvéből találni; Gerendre gr. Kemény József éppen Párisból hozatott csemetéket. Negyszerű ipar koronája még az örményesi kertje gr. Bánfi Józsefnek, s b. Bánfi Pálnak Nagy-czéken, melyek a mezőség szívében kis paradicsomat képeznek jeléül annak, hogy a fátlan mezőségen is lehet szép kertet állítani. Az utolsóban az alma-faj 100-an, a cseresnyéje pedig 80-nan felyül áll; Arokalja, Drág és Bonczida is méltán említendő. Zsibó, az annyira nevezetes Zsibó itt is kitűnő, nem hiában, hogy Erdély egyetlen példány gazdasága. Termésbe induló szilva csemetéje közel 100,000 darab van, nemes alma- és körtve-fával a 8 faluból álló uradalom mindenütt be vagyon ültetve. Szép gyümölcsösök vannak ezeken kül Szombatfalván, Kucsulátán, valamint a székely-földön: Koronkában, Szentbenedeken; Havadon; Küsmődön, Siklodon. sat. De mint láthatjuk, többire mind nagy, és nem kis birtokosok tulajdona.

Valamint újabb népet tökélyesbitett iskoláktól, úgy jobb gyümölcsenyésztést faiskoláinktól várhatunk. A nevelés ezen ágában következő helyek érdemelnek méltánylatat: Berthalom és Medgyes, mint a hová nem régiben állítottak iskolákat és igen jutányos áron adják csemetéiket; Szászsebeszékben Wellman Mihály és Mäelsz Ferdinánd urak iskolái 32 körtve, 56 nemes alma-fajjal dicsekszenek; Brassóban Imrich úr tenyésztő nagyban, úgy annyira hogy évenként Oláhbonba ezrenként küldi a kész oltoványokat. Beszterczevidék cz előtt 11 évvel meghatározá, hogy minden falusi iskola mellé egy faiskola is állítodjék, s az ily nemű iskolák legvirágzóbb, vagyis leglevelezőbbje Bessenyőben van. Enyeden Dr. Váradi és Milotai urak iskolája ajánlkozik a legkitűnőbb változatossággal, hol a veres-szőlőtől fel, minden gyümölcsnek találhatni ne-

mesített fajtát; Szászrégenben Szoltész urnál 110 féle legrikább alma és körtve oltványt kaphatni jutányos áron; Kolozsvártt nevezetes a Bodor Pál és Schitz József uraké, kik hasonlóan Oláhhonból is kapnak megrendeléseket; valamint méltánylandók még a néhai Cseh János és Dobai urak hanyatló félben lévő kertje is. Fogarasban gyógyszerész Sterzing úr úzi úgy, hogy Oláhhont évenként adoztatja oltoványiért. Vásárhelytt gyógyszerész Brandeker Simon, Hajnal József, Görög Károly, és Dobolyi Sándor uraké érdemel tiszteletet; Szébenben a Lerchenfeld és Sigerusé.

Különös jótékonyágu, valóságos közhasznú fanevelést említhetünk hármát: első a nagysinkszéki egylet, melynek célja nemcsak a honi, hanem egy-szersmind a külföldi nemes gyümölcs-fajákat is a székben honosítani. Ezen egyletnek saját iskolája le-end és kertje, honnan az oltoványt lehető legolcsóbban, s az oltóágokat pedig ingyen adandja. Második Zilahon van a prof. Hiri Ferenczé, ki néhány év előtt iskolája gyermekeinek föld-táblákat osztott ki, s úgy kedvelteté meg, s tevé szenvedélyévé sokak-nak; mire sokat tesz az, hogy minden gyermeknek szabad saját oltványát haza szállítani. Harmadik helyen jó Kézdi-vásárhelyen a katonai iskola mellett felállított faiskola, mely tán b. Purczel derék ezredes által, úgy van csaknem saját áldozatával alapítva, hogy belőle az oltoványokat csaknem ingyen osztogassák. S valóban nemesebb oltványait Háromszék e derék katonának köszöni. **)

Ha már igazságos vallomást kell tennünk magáról a gyümölcs mennyiségéről, a szükséghez képest igen szomorítónak találjuk. Némelykor, kevés

*) A prof. Hiri iskolája 1843-ban gyümölcsfát 200, eperfát 2000 darabot adott el; az elsőket 30, az utolsókat 3—4 váltó xrxjával. Mezei gazda 1843-ban.

**) Ezen becses adatokat a gyümölcsösök és faiskolákról a Mentor I. kötetének köszönjék olvasóim.

rosz termés mellett piaczaink drágaságban London piaczával vetekednek. Mennyiségi tekintetben alladalmilag a beszterczei szilva jöhet legelől tekintetben, mint a mely minden faluban othonos, és akkora tekintélylyel bír, hogy gyümölcsöseinket róla köz névvel szilvásoknak szokták nevezni. Ez, mint-hogy csaknem minden szökő esztendő ciklusában egyszer jól szokott teremni, a mikor el nem szöki: igen nagy becsületben van, mint a mely asszogyümölcsöt és szilvoriumat ad, mi az mai napig az erdélyi nemesség fekete kávéja. E gyümölcsöt a nép sok helyt, többek között Szilágyban is a zsidókhöz még zöld korában beissza. Legtöbb terem Húnyadban, és ott is Rengeten, Nagyalmásan, Branyicskán, és itt nagy czikke a kereskedésnek. Némely pálinka főző 10—20,000 vékát is beszed. — Más kereskedési gyümölcs a cseresznye, melylyel aránylag benn az országban tán legnagyobb mozgás üzetik. Bő és híres cseresznye termő helyek Disznod, Segesvár, Brassó, Máda, Décs, Zilah, Vér-völgy, Siklód, Bürgözd, Káköva, Idecs, Osdola. sat. A brassai holyagos cseresznye kupája 10—16 v. xron oly nagy mennyiségben kél, hogy évenként már pár tized előtt 60,000 v. Rft. árut adott el. *) Szebent Nagydisznód állítja ki cseresznyés erdeiből; **) Kolozsvárt pedig Kide környéke; és Zilah tartja szilágyi termékkel, hol junius végétől már szekerek állanak meg-
rakodva, s a legnagyobb kelendőségnek örvendenek. Alladalmi tekintetben még az alma érdemel említést. Vannak ugyan többféle almáink, jó gyümölcs-s főleg jó alma termő helyeink, kivált a Maros és Kükülő partjain, hol a szőlő is jól terem, de mégis kereskedési czikké szinte csak a gyógyi alma

---

*) Marienburgs Geograph. I. 43. l.

**) Az idén brassai lapok szerint jun. 1-én már volt ért cseresznye — a szárazság miatt.

válhatott, mely levedése, szép piros színe, s főleg az által, hogy aratásig is eláll, magát leginkább kelendővé tette. Ezen alma mennyiségi tekintetben is igen jó karban áll, mert Felgyógy, Gáld, Diód, Csáklya, Mindszent, s más szomszédos faluk akkorában természetik, hogy nem csak Fejérvár, Enyed, Torda, s Kolozsvár piaczeit kiállítják, hanem hajókan le Magyarhonba, Bánátba is szállíthatnak. Többi gyümölcsök inkább csak ephemeri újdonságok piaczainken. Pedig asszu-gyümölcsössel a gyümölcstelen Orosz-hon felé jól lehetne kereskednünk, most pedig nekünk sincs elég; s az ezzeli kereskedést egyedül a szé-
kelyek között látjuk, vaczkor- és asszualmával.

31. §.

VIRÁGHÁZI GYÜMÖLCSÖK. EPERFÁK.

Hogy nálunk igen kevés virágház vagy, onnan gondolhatni, hogy telenként egy camelia virágot (nem tőt) 2—5 p. frtan is alig kaphatnak, mióta a divat szeszélye a felső körben kapossá tette. Virág van csaknem mindenik nagyobb kertben, de álladalmilag nem sok hasznat hajtanak. Füge, citrom, narancs legkedveltebb virágházi gyümölcsök, s van is sok felé, de kerteink között aligha megközelíti egy is a gróf Haller József fejéregyházi citrom-tenyésztésit, főleg régiség tekintetében, hol 2—300 éves fákat láthatni, s mint a hol évenként háromszor szedik, s mindenkor 2—3000 darabot. S ezen iparág, 100-át 5 p. frtan számítva szépen hajt. Mégis a derek gazda gróf nyilatkozata szerint üvegtörés, s egyéb kezelési költség majd mind felemészti. Hasonló citromosa van báró Bruckenthalnak Frecken, ki hasonlóan mintegy ennyit szüretez évenként, s gyümölcsit Oláhhonba szokta eladatni.

A eperfa-tenyésztés újabb időben nálunk is lábra kapott, de minthogy csak az újabb időben, nagyra nőtt epresek nincsenek. Apró csemeték tenyésztésében következő helyek és birtokosak méltánylandók.

Báldon gróf Béli Ferencznél meghaladja a 20,000-et a 8 évesek száma, azon kívül roppant sok apró van. Gerenden gr. Kemény Sámuel urnál 5,000 darab, ma már 9—10 évhen jár. Hadadban b. Wesselényi Farkas évenként 1,200—1,500 egy két éves csemetékkal szaporítja szép eper-fáját. Tartarián Barsai Jánosnének 15,000 fája van; Zsibon is meghaladja a 100,000-et. Ezeken kívül olyak, melyeknek számát nem tudjuk, s mégis nagyságra ezekkel mérköznek, vannak: Bethlenben gr. Bethlen Ferencznél, Bonczidán gr. Bánfiaknál, Brassóban tanácsos Langurnál, Gorbón b. Józsika Jánosnének (kiről elmondhatni, hogy egyszerűs mind az itteni selymészet alapítója); van még ezen kívül ez erélyes birtokosnőnek Mikésen, Zentelkén, Búzában, átaljában minden jöszágában; van még eperfása Nagymásán gr. Csákinak, Piskiben gr. Csákinénak, Sáromberkén gr. Teleki Ferencznek, M. Vásárhelyt Brandecker Simon urnak, Koronkában gr. Toldalagi Ferencznek. Ebesfalván is keletkezett e végre egylet. Zilahon pedig prof. Hiri tenyésztet hasonlóan tanítványaival. 1842-ben 4—5000 körül volt csemetéje, s földé vagy 100,000-re elkészítve. *) Hogy több helyt is vannak főleg kisebb mennyiségben eperfák, az igen természetes. Igazán e gazdasági ághban, melynek kísérleti költségeit csak is birtokosaink hordozhatják, igen méltánylandók mind azok kik felléptek. Majd a nép is követendi sikeres munkájokat, s egy új, egy ismeretlen jövedelem forrás nyílik meg általa szegény hazánknak.

32. §.

RÉT ÉS LEGELŐ.

Mely arányban áll a rét és legelő a szántó- és

---

*) Ez adatokat is a dcerék Mentor I. kötetéből kölcsönöztük.

cgyéb földekhez, felebb kimutatók; hogy az aránylag igen nagy, sőt hogy marhatártásunkkal sincs arányban könnyen kimutathatni: ugyan is 2,200,000 hold (220 □ mflđ) lehet kerek számban Erdély legelője és rétje: annak közép termésben (20 mázsá holdjáról) 44 millió mázsát kellene adnia; azonban mi valóságos szénává lesz, alig számíthatunk egy holdra felvett mennyiségből 3—4 mázsánál többet, minthogy még az is mi valóságos rétnak használódik, a rossz gazdálkodás miatt igen silány termést ad. Legelőink pedig, kivéve a havasokat, csak oly osztályba jutnak joság tekintetében, hogy 5 hold is kellene egy tehén illő legelésére. Havasokkal pedig Marosszéken Udvarhely 9 faluján, s a határszéli falukon kívül, nem sok hely dicsekszik. *) De hogy azzal marháink ki nem jöhetnek, tanú a nélkülözhetetlen ugar, mely nélkül némely falu teheneit is alig tarthatná. Tanú az, hogy marháinknak, főleg a juhaknak egy része Oláhlhonban tel; s mint felszámíták 1791-ben, úgy ma is 200,000 forintját évenként a teleltetésért bizonyosan kiadja az ország. Újabb takarmány növény majd mi sincs, csupán a luczernát kezdik okoszerűbb gazdák alkalmazni. Pedig mily hasznos, például a szomszéd Morvaország és Felső-austria, melyek addig, mi luczernát természeteni nem kezdettek, éppen annyi marhát hajtottak be külföldről, mennyit most ők hajtának ki eladás végett.

33. §.

SZÁNTÓ-FÖLD ÉS GABONÁK.

Hazánkat a török kis-paradicsomnak nevezgeté, s még most is a vérmes reményűek szeretik hinni, hogy hazánk megfőhet saját zsírjában. De ennyi sok

---

*) Udvarhely- és Marosszék havasaira nyaranként csekély díj mellett teméntelen marhát hajt fel nyaralni. Marosszékben egy nagy marha 6 v. xr.

deficit után, mely oly gyakran elő jő álladalmunkban, azon szomorú igazságot kell megtanulnunk, hogy paradicsomból rég kiesénk, s hamarább megfővünk verjékünkben, mint zsirunkban. Pedig semmi úgy nem demorálizálja a népet, mint a kenyér-szükség, és semmi úgy fel nem emeli, mintha kenyérére büszke; s mi itt kéntelenek vagyunk megvallani, hogy nekünk alig terem annyi gabonánk, a mennyivel becsületesen kijöhetnénk. Mint kimutatók 2,768,000 austr. holdra terjed szántó-földünk, vagyis 276 □ mfdre, s így a honnak csupán $\frac{1}{4}$ részit szántjuk és vetjük, holott Frankhonban mint kimutatám felét szántják az egész országnak, s mégis csak a kívánt mennyiségű gabonát aratják: és ugyan a mű sovány helyünkről hogyan arathatnánk eleget? Aztán még azon retentő nyűgben is vagyunk, miszerint ugaras gazdaságunk lévén, a búza-földnek majd fele évenként számításba sem jöhet. Váltó gazdaság tán az egy zsidói uradalmat kivéve, egy sincs. És nem is lehet, tagosítás nélkül annyi sok apró és nagyobb birtokossal semmire menni, kik az avas slendriánnak esküdt barátjai. S még az a bajunk is van, hogy oldalon feküsznek földeink, és igen sok trágyát kívánnak.

a.) A búza, a gabonák ezen királya nálunk Csíkat, Gyergyót, s Abrudbányát némely havasos helyekkel kivéve, mindenütt megterem. Mégis mint jeles búza termő helyet a Háromszék s Brassóvidék 14 □ mfdnyi rónáján, s a marosparti lapályokon kívül, mást alig jegyezhetni meg. Mindazáltal Kenyérmező is a Maros partján méltán hordja nevezetét, szép és nehéz magjaival. Legelől megy e gabona körüli gazdálkodásban Háromszék, mint a hol kísérleteket is tesznek körüle, milyen volt a közelebb elprobált egyiptomi több soru búza vetése. Ugyan szép volna, ha nálunk az egyiptomi, mi honában 300 szemet is ad, bár 50 szemet adna, holott a mostani búzánk alig ad 5—10 szemet, ezeriben egyszer legjobb helyeinken 14 szemet. Aztán még e parányi

termésből, a vetés viszont rengeteg sokat visszanyel; mert van esztendő, mily az 1845-ki is, hogy felit vissza kelle ismét vetni jövőre. Említendő Háromszék azon érélye is, miszerint több tiszta liszt malomokat állita, s ez által nehéz tiszta búzáját még kelendőbbé tette.

Magában Háromszékben is különösen említendő az ugynevezett Szépmező piros színű, kék belű tiszta búzával, mely az Ölt és Feketeügy között mintegy 12 falu összerugó határán terem. Ezen tér annyival is kedvezőbb a búzára, hogy homokos lévén, a hó róla hamar elmegy, s még kemény tél sem vesztí el a gabonát benne oly hamar, mint másutt. Lisztje igen sikeres; de mégis e falvak között is legsikeresebbnek a dálnokit gondolják, legalább a tiszta liszt készítőket, s a brassai sütők leginkább ezt keresik. *) Az évi búza-termést közép számban 7—8 millió erdélyi vékára tehetni.

b.) Rózsát és elegybúzáat termesztének, hol a fekvés a tiszta búzának nem kedvez. Különösen termesztí a hegyesebb vidék, főleg a székelység, miből sok pálinkát, s még sert is főznek ön számukra. Ujjabb gazdáknál igen sikerült az ámerikai vagy bokros rózs, miből csak $\frac{1}{3}$ -at kell vetni, és mégis 20—30 szemet is megad. De baj hogy igen jó föld kell neki, valamint az is, hogy másféle búzanem közepett elkorcsosul. Ara volt 1845-ben vékájának 3 Rft v. Az összes rózs termést is fellehet 7—8 millió vékára tenni.

c.) Árpát, főleg a Barcaság termeszt, mint a melyből Brassó kását készítvén, meglehetősen kereskedést üz. Egyébaránt termesztik mindenféle; mégis az összes termést évenként 1 milliónál feljebb tenni nem lehet.

d.) Zabát egész országban tenyésztének, mint

---

*) Kis Mihály „Székely népelet“ czimű sajtó alá menendő kéziratából.

mint csaknem egyetlen lóabrákat; termesztik különösen a hideg székely-földön, és oly nagy mennyiségben, hogy köblét sokszor pengő*huszasával is megvehetni, mi rendesen a tiszta-búza árának $\frac{1}{10}$ — $\frac{1}{12}$ -de. Leginkább szereti Erdővidéken, úzik Csík- Gyergyóban is, pedig néha, mint az anekdota mondja, még szánon is történik behordása.. Ide számítjuk az alakort, tönkölyt, mikből nagyon keveset és kevés helyt vetnek. Ezek évi közép termékét a zabéval együtt, 4 millio erdélyi vékánál nem lehet többre tenni.

e.) Török búza, ezen legszerencsésebb gabonánem, mely Európába nem régiben átplántáltatva, ma már Erdély gabona-termesztésének egy nagy, és pénzügyi tekintetben mondhatni legfontosabb részét teszi. A XVII-ik század elején még hirtelen alig van*), s a XVIII-ikban **) már csaknem vakdühvel van termesztve. És mondhatni nem háládatlan terményt kegyeltek, mert kórójában cukrat és takarmányt, csuszájában tűz anyagot ad, lisztjében pedig a szegény oláhság mindennapi kenyerét, a málét; s az összes erdélyi népnek puliszkájával reggelit és vacsorát ada. E felett ad pálinka-főzésnél, mint a miből csaknem kizárólag főzik, vékájától 3—5 kupa pálinkát, marha hizlalásra moslékat; és majorság hizlalásra több nemű tápanyagot nyújt. Ezen kívül, bár kalászos gabonáinknál jóval kényesebb, de termése a vető-maghoz legdúsabb arányban állván, egy szem egy töt nevel, s egy tön 1000 szemet is teremhet; mi ugyanannyi földről több nyereséget ad, mint akár mely gabonánk.

Azonban nem tagadhatni minden jósága mellett is, hogy hideg essős idők könnyen tönkre tehetik, s innen következik mindjárt egy évi rossz termésére hazánkban, az égre kiáltó éhség; melyet 1817-ik év látott, mikor a csusza megörlött lisztje, sokaknak é-

*) 1611-be kezd mutatkozni Stoltz s Darstellung. Siebenbürg. 19. l. a Siebenbürg. Quartalschrift lapján. I. 123.

**) Dr. Wolf Beschreibung d. Fürstenth. Moldau. I. 87. l.

des eledel leende, de azt sem kapának. Ha nem terem, akkor 1,000,000 oláhságnak veszett el kenyere Erdélyben; honnan törökbúzánk az elegyes búzával csaknem egy áron szokott mindig kelni. Igen czélszerű lenne a kormánynak egy ily gabona eltar-tásáról, mely száz évig is eláll csuszáján, gondoskodni; mert így Isten számába hagyatva, Fáyként az egy sovány tehén, mind a hét kövért benyeli. — Az összes terményt, az adózókeit $2\frac{1}{2}$, a nemesekét $1\frac{1}{2}$ millio austriai mérőre számítva, 10 millió vékára tehetni.

f.) Kölest, haricskát csak Barcaságon, Háromszéken természetnek, de itt oly bővségben, hogy virágzásakor egész rónák fejerlenek virágától. A haricska legkedvenczebb helye Erdővidék, mert már Háromszéken sem ereszt úgy, mint amott. A haricska a székelység és urak izletes puliszkája; a kölesből Brassó készít kását, s vele kereskedést üz. A két termény mennyisége felérhet 250,000 vékával.

34. §.

VETEMÉNYEK.

E czikk nálunk, hol annyi bőjt van, s hol annyian bőjtölnek vallások szertartása, és szegénységök határtalansága miatt, igen nagy szerepet játszik. Nem mint kereskedési növény, hanem mint olyan, mit minden termeszt, és vele kenyerét ha nem marasztja, száraz ízét legalább vele elveri. Hüvelyesek közül a paszuly v. fuszulyka említendő elől, mely nem csak az oláhságnak, de fel a fegnagyobb asztalokig a bőjti eledelek leggyakrabbbika. Magára is, de leginkább törökbúza közé fészkelik; s már Benkő 20 felét ismer. *) Ehez legközelebb jár a borsó, hasonlón mindenfelé természetve, mint a mely mind zöl-

*) Jos. Benkő Transilvania. I.

den, mind szemesen igen gyakori eledel. Kalotaszegen legtöbb terem. Harmadika a lencse, mely ritkább, s inkább nagyobb házoknál használják. A hiedelem szerint, minden vékában van egy szem, mely szépitő erővel bír, mások minden szemet szépitőnek tartanak. Egyéb haszna nem sok, ámbár minden hüvelyesek között legtöbb tápanyagot tart; de nehéz eledelnek hiszik. A bab nagyon ritka, s különösen bárom kósnak, mire teremtetett, igen kevesen használják; holott más országokban e tekintetben jókora jelentékenységgű.

A gyümölcsös vetemények között említendő a dinnye, főleg a sárga, mert görög dinnyét nem igen nevel meg földünk. A sárgát pedig akkorára, hogy 1845-ben a Híradó Freckről egy 18½ font dinnyéről tudósít, 2 láb 10 hüvelyk hosszúsággal. Maros-vásárhely és Szamosujvár körül legtöbbet termesztene, s szekerekkel hordják szét. Görög dinnyével Erdélyt Magyarország tartja, jó pénziért. A disznó-dinnyét is a törökbuza földeken közbe vetve sertések hizlalására igen természetik. Ugorkát is lehet mindenütt látni, bár igen sok hideglelést okoz, mint saláta ugorka.

Lombos vetemények vagy zöldségek feje a káposzta; a magyar, s különösen a híres kolozsvári töltött káposzta kelléke. Sok alakbani ehetőségiért csaknem mindenütt külön káposztásokat láthatni. Ennek savanyított levét szörpölve rágya puliszkáját az oláh, czikájával eszi oldalosát a magyar; ezen folyul nyersen és sózva igen sokféle jó ízű ételképen jelenik meg asztalainkban. A kártifiol, saláta, karalábe, különösen a két utolsó, igen elterjedett.

A gyökeres vetemények legkedveltebbike a pityóka, krumpli, vagy miként is nevezzem annyi neve közül. Emlékeznek még embereink, mikor felsőbb rendeletek, csaknem botozással nógaták ültetésére a népet, s ma alig félszázad múlva nincs egy vetemény is, mint vetemény terjedettebb. A mily se-

hosszúval terjedett a dohány, ép oly lomhán terjedt Amerikának e másik növénye. Némelyek azt mondják, hogy csak a múlt század végén hozták volna a székelyek rajna-melléki táborozásukból. De jött legyén hazánkba bár mikor, annyit látunk, hogy mind e mai napig is annak tenyésztése csak úgy megy, hogy sertéseinknek alig jut egy pár véka; pálinkának pedig csak most kezdik megkísérteni, s mainap is kivált télen, oly ára van (néhol 20 p. xr.) mint jó gyümölcsjeinknek. A székely-föld most csakugyan kezd mozogni körül, s a hidvégi szeszgyárhoz Háromszékről 20—25 v. xrijával köblét már is vehetni, de kevés mennyiségben. — Utána jő a hagyma a szászoknak, főleg Régen körül, igen terjedelmes kereskedési czikke. A hagyma az oláhság szalonnája lévén, tarisnyájában mindig lelhetni; valamint a fokhagymát is mindenfelé termesztik. A czukorrépa újabb időben honosulni kezd, s úgy látszik haszonhajtóságát átlátja a nép, mert gyáraink közelében meglehetősen iparral termesztik. Egyéb nemű gyökeres veteményt: répát, murkat, petrezselymet, s retket, csakis asztali étkekül termesztnek. A murkat magyarosan készítve minden magyar eszi; a retket pedig reggel méregnek, délbe éteknek, estve oszosságnak tartja, és terjedelmesen termeszt. Híres a kolozsvári piaczon a szentmihályfalvi retek, mely az Aranyos jó vize mellett fővényes lapályon terem. A paprika (nálunk törökbors), bors helyett még nincs használatban, inkább csak az eczettel savanyított ugorka adalékjának mivelik. Igen kitűnő szerepet viszen a vetemény-tenyésztésben Kolozsvár külvárosa.

35 §.

KERESKEDÉSI NÖVÉNYEK,

A dohány legterjedtebbike kereskedési növényeinknek, s nincs egy, melyet egész Európában

ekkora entusziásmussal fogadtak, s mégis annyit tiltottak volna. Anglia terhes adó alá veti, királya könyvet ir ellene, Oroszország orrlévágás büntetését teszi rá; a pápák átok alá veték a vele élőket. Mi magunkat illeti, nincs egy fejdelem, egy ország mely annyi törvényt annyi mozgást költött volna ellene, mint éppen Erdély: s tán éppen e tilalom daczára pipáznak annyira, hogy még a tanuló gyermekek is korán elkezdik, s a cigány purdénak néha még ölben a szájába adják a pipát. 1670-ben *) már kél ellene a törvényezikk: hogy a ki dohányt hozna be (minthogy Erdélyben akkor még nem termett), minden vele levő java elvétessék; s vele élő mágnás és szabad nemes 50, egyházu nemes 12, nemtelen 6 forintra büntetessék. Azonban e kemény czikk daczára is terjednie kellett, mert 1683, 86, 88-ban ismét kelnek a törvényczikkek, mig végre itt is tetőpontját éri az ellenei békétlenség, s 1689-ben természetűjére minden javai elvesztését, a vele előre a 200 forint büntetést kimondják. De tán minél nagyobb vala a büntetés, annál inkább ingerlé a vágyot, mig végre a törvényhozás belefáradt, minthogy a törvényhozók is alkalmasint pártfogóivá leendettek. E hirtelen terjedést a törökkeli szoros viszonyoknak leginkább tulajdoníthatni, hol csak hamar ismeretessé lett. Némelyek szerint Bátori Kristóf kapta az első dohányt és pipát 1576-ba egy török követségtől, legalább áll, hogy ekkor látták előbb Erdélyben. De azért ekkor senki; s még Bethlen Gábor alatt se pipáznak. S most bár mily terjedelmes is uralma, úgy látszik haladása befejezve nincs, a szivarok egy egészen új korszakat idézének elő. Franciaországban, mióta (1830) a

---

*) Fejérvári XIII. art. Hogy, mikor jött Európába, mikor Erdélybe, tisztán nincs tudva, némelyek szerint Hernandes küldé az első magat 1559-ben. Elég hogy azon században még sehol sem termesztik, s mi az elsők közé tartozánk használásában.

szivar világ beállt, 80 millió frankat hajt a kormány-
nak, az előtt alig felit. S nálunk is már 16 p. xros
szivarokat nemes fiak is kezdenek szini. S igen o-
hajtható lenne a cigarró készitést, mi most csak há-
zilag megy, gyárilag folytatni. Erre most némely ha-
zafiak részéről léptek vannak téve Kolozsvártt, miről
az ipar rovat alatt szolandunk is. Spanyolország lát-
szik Európában a szivargyárok hazájának, hol e-
gyedül Madrid mellett egy gyárban 2000 ember
dolgozik. *) Pedig Lábos Jánostól **) le maig so-
kan kimutaták, hogy a spanyol legjobb dohánynyal a
magyar nem csak mérkőzik, de még felyül is mül-
hatná. És valóban csodálkozhatni, hogy egy ily or-
szág mint Erdély, mely a dohány természetéről sza-
badon rendelkezik, (holott Europa minden álladalmi
köztt csak 13-nak van telyes szabadsága, ***) s
melynek oly jó zamatu dohányjai vannak; legalább
szivar dolgában nem tud gondoskodni magáról. Jó
utánzás, mereg drága ár egy pár évig, s az inyeket
hazánknak fogjuk adoztathatni. Mert ha nem elég
drága, vevőre nálunk nem talál. S tán e józan tak-
tikából 30—40 xr. egy font dohány már is, holott
Benkő idejében 4—5 xr. vala. †) Az összes ter-
méket 40,000 mázsára tehetni. Ebből 30,000 má-
zsát számítva a belfogyasztásra Kényes azon erős-
ségénél fogva, hogy a török és magyar tán minden
nemzetek között legtöbbet dohányzik: fenn marad még
vagy 10,000 mázsa, mivel nem csak az idegen dohá-
nyokat ki lehetne rekeszteni, de egyszersmind a török
felé, ha inyők szerint készitenék hatalmas kereskedést
lehetne folytatni. Mert az austriai örökös tartományok

*) Galletti.

**) Dissertatio de cultura Tabacae.

***) Ellenben 3-ban különös törvények békozzak; 5 álla-
dalom bérbe adja természetesit; 6 pedig tisztán egyed-
arusságot őrzi vele. Lásd Mczei-gazda. 1843. II. félv.

†) Transilvaniája. I. 110. l.

felé, hol a monopolium oly iszonyu sárvonalt gyakorol vámjaival, mely már 12 p. forint is volt, reményeket gerjeszteni haszontalan. Azonban hogy e vám dohány-termesztésünket tönkre tevő, hogy a tenyésztés igen kevés helyt üzetik, onnan láthatni, hogy boni dohányaink mázsája ősszel is az abaldótól kiszámított áron (5—7 p. frt.) jár, tavaszon pedig jóval drágább; a szemerjai dohány pedig, mint leghiresebb a hazában közép áron 50—60 rfton kél, sőt Kolozsvárrt fontjával 50 xron is. A szemerjait megközelíti a m. vásárhelyi, a batizi, fogarasvidéki, melyek piaczainkon igen jó hírben állván, egy pár vidéki falu dohányja is elkel nevők alatt. Ilyek a cserefalvi, szentpéter, alvinczi, sat. Igen jó dohány a dézsfalvi is. De általános hibája természetűnknek, hogy napfényen szárítják, a jó leveleket roszaktól nem igen választják meg, s hogy az összerakáskor megvizezik, s nyirokban tartják.

Len, kender a mindennapi kenyérrel egyforma szükségű kellék, azért még se igen üzik, kenderet csak vetnek mindenütt, nehol saját kenderes kertek is vannak; de lenet az egy Barcaságot kivéve, csak annyit, hogy magjának olajja tán a nagypénteki bőjtre se lenne elég. A székelyek kitűnnek még is a kender vetésben, mert nem is székely-nő, ki sokat nem fon és sző; honnan maguk mindig új fejrénéműt viselven, az avatéggal szekerek rakodnak, és mennek a vásárokra egész Kolozsvárig. A székely gyógyos is jó hírben áll, de ára a gyártmányokéval csaknem egy léven, nem igen tehet nagy szerencsét. A székely házi szövetek, köntösnek, nadrágnak viselő kaputnak pár év óta divatba kezdenek jöni. A letermesztőkre nézt is az újjabb boni cikkek körüli mozgalmak, tán ingerül szolgálódnak; s annyi teméntelen pénzből, mi külföldre, s különösen Ausztriába kimegy, valamit ben maraszthatunk. Igen méltánylandó volt e körül az erdővidéki gazdasági-egylet, mely jutalmakat tűzven ki czérnára, vászonra, a szor-

galmas székely nép közt mozgást csinált. De ennek is tán a lesz sorsa, mi vala az 1772 körül felállított fonal, czérna, nyers kender- és len-vásároknak, melyek országosan állitva, a legtöbbet vivőknek jutalmat osztogatának, s a czéhoknak is azon kiváltságot adák, hogy 10 óráig csak magok vásárolhasanak. A concurrentia gyöngesége hamar tönkre tévé. S ma mint híres kender-vásár csaknem egyedül a bonyhai őszi-vásár áll. S így már 1799 körül vászonszövetekért 150,000 rftat adánk ki, *) a kivitelt pedig nyersen 64,082, czérnában 37,432 rft. vala; **) következőleg ma a divat haladtával jóval többet veszünk... Itt a kereskedési növények névsorát bevégezve látnók, de még van néhány, melynek jövője van, vagy jelenleg is némi fontossággal bír. Ilyenek:

A skumpia (*Rus octinus*. Linne). A még eléggé divatozó kordován csizma bőréhez kívántató szer. Hazánk megteremné a kellett mennyiséget. Fridvalszky 1772-ben felterjeszté a főkormánynak, hogy Húnyadmegye havasain vadon terem; a főkormányzók fel is szolítá a kincstárt, hogy uradalmában tenyésztését eszközölje; de semmi sem lett belőle, s így csak a törökre valánk szorulva, hogy az evi mennyiséget, mi 1000 mázsa körül jár, beszolgáltassa.***)

A Búzér (*Rubia tinctorum*); festő csülleng (*herba glastum*), a festő szerek ezen két igen hasznos neme is terem hazánkban. A mult század vége még jobban járt utána, s különösen a búzért a bécsi festők a hollandinak is elébe tévék. †) A Búzér gyökere minden harmadik évre megérik, a csüllenget is háromszor arathatni évenként, s mindenütt megtoremnek. Az itt termő csülleng az indigónál

*) *Opinio Deput. Systemat.* 11. §.

**) *Ballman s Statistik.* I. 63.

***) *Opinio Deputation. Systemat.* 14 §.

†) *Opinio deput. Systemat.* 13. §.

kevesbé mondják alábbvalónak. A dolog valósága az, hogy kifejelett gyáriparnak az is, ez is kelléke lenne.

Komló, mustár többnyire vadon terem, a mustár inkább Maros-vásárhely körül. A repczét 1846-ba kezdék, s vetének Borsán, Mocson, P. kamaráson, Záhon, Gyekébe, Iklódon. Ezen repczevetés következtése volt egy Kolozsvártt felállított olajgyárnak. A gyáros egyezményre lépe több nagyobb földbirtokossal, s maga ada új fejébe repcze magat. S több száz holdat irtak repcze alá, s vetének be repczével. A repcze öt vékáját 8 Rftal váltá be. Mi nem kis nyereség, mikor egy hold rendszeren 80 vékát is megad.

Sáfrányt természetnek a kertekben, mint ritkaságot. Atalában Austria gondoskodik rólunk, még pedig oly áron, hogy közmondássá lett, drága mint a sáfrány. Éder emlékszik hogy 1790-ben Szeben körül termeszték. *)

A mák keleten opium nyugoton olaj adó növény; nálunk magvát kalácsba mibe használja főleg a székelység; miért is kivált Háromszéken bőven termesztik.

Gyógyszertári növény bőven terem hazánkban, mégis mellettök legtöbb gyógyszerár Bécsből és keletről hozatja növényeit. Keletiek ellen kevés szavunk, mert a forró óv a legkeményebb gyógyplánták hazája; de mi északról jó, arra nézt nem tudom mivel volna gyógyítóbb északra a szénsavany, légeny, víz és ásvány mikből a plántát Isten tenyészni rendelé. Az 1794-ki országos rendszeres biztosság ezt szívére véve, az akkori protomedicus Neustädternek meghagyta volt, hogy gyógyszerári növényeinkről egy lajstromat készítvén, jegyezze ki mind azon honi növényeket, mikkel gyógytáraink élnek és nem élnek; s hogy hazaiakkal éljenek lépéseket tett. **)

*) Éder Erdélyország Ismer. Zsengéje. XIX.

**) Opinio Deputat. Sythemat. §. 4.

Hogy egyebet ne említsek, édes gyökeret erdeinken még falusi gyermekek is ásnak; Kövenden (Aranyosszéken) magam is láttam eleget. Az izlándi moh (lychen islandicum) pedig a Hargita földét Háromszék havasait gazdagan teríti.

36. §.

VISSZATEKINTÉS FÖLDÉSZETÜNKRE.

Ily arányban állítva meg egyes gabona nemek évi termés-mennyiségét, a következő táblázatot adják:

Búza	7,500,000	véka.
Rózs	7,250,000	„
Arpa	1,000,000	„
Zab, alakor, tönköly	4,000,000	„
Törökbúza	10,000,000	„
Haricska, köles . .	250,000	„
Összesen	30,000,000	„

Ezen mennyiség koránt se sok, sőt mind a földterület, mind a népesség arányában igen csekély: honnan ezt a középtermés számításának kívánjuk tekintetni. Benigni 8,361,570 austr. mérőt számít, *) mi 20–21,000,000 erd. vékát tenne; de ez oly csekélység, hogy ezzel Erdély 2 milliót haladó népessége teljességgel ki nem jöhetne; mert ebből egy főre csak 10 véka jutna. A hivatalos táblázat 14 millió mérőt állít meg 1842-ben, mi 35,000,000 erdélyi véka lenne. **) Mi évszámhoz nem kötjük számításunkat, hanem oly közép számnak vesszük, mely középtermésünkkel lesz egyenaz.

Ha ennyi, sőt néha másfél ennyi is nem terem, akkor honnan főznék a terger pálinkát és sert; honnan vihetnék jelenleg is a sok gabonát a szükségben sinló Magyarhousba. Mert az mit ide a két Oláh-

*) Handbuch d. Statistik. I. 50.

**) L. Tafeln z. Statistik sat. Landwirtschaftliche Production.

honból és a Bánátból behordanak, csak pálinkafüzesünket se fedezné.

Ha vesszük a gabonatermést, mint a $1\frac{1}{2}$ millio földet turó nép munkabérét, ugy is csekély e mennyiség; mert a napibér mellett ki kellene kapnia a földben fekvő tőkepénz kamatját, a marhákban és eszközökben elhasználandó pénzt egészen, s még azon felyül a nyereséget; de 30,000,000 vékából ennyi minden ki nem jut. Egy véka törökbúzának és rózsának 1, a tiszta búzának 2 Rft szokott alsó ára lenni rendesen; ebből kevés nyeresmény lehet.

Ha vesszük mint felosztandó tápszert, ugy is csekély. Mert tudjuk hogy a forró-öv alattiak alig esznek napiában félfontat, s mentől tovább a jégsark felé, annál több eledel kell. Erdélyben 3—4 font eledel bizonyosan kell. Mert csak az három udvari czipó is rendesen 2 font, s ehhez még étel is majd annyi megy. Egy vékából 50 czipó jó ki, innen felvethetni hány embernek terem Erdély három czipót napjára.

Honnan azon aggodalmas véleményre kell jönnünk, hogy Erdély népereje nemzeti gazdaság tekintetében szinte hasztalan pazarlódik, hogy Erdély fekvése nem a földmivelést adta e nép kenyérének, hanem barom-tartást, és annyi fa, annyi sebess patak mellé a gyárok szebb jövőjét. S bár miként támogatásuk politicusaink hogy földészetünket szent István tizede, nagy Lajos kilenczede, Zsigmond első pénz adója, s Zápolya örökös jobbágyságával fűzé békóba: én azt mondom, hogy azon sem Mária Thrésia úrbéri kedvezései, sem II. Józsefnek az örök jobbágyság megsemmisítése gyökeresen nem segite, és nem fog segíteni sem az úrbér, sem az ósiség eltörlesztése, sem a birtokképeség megadása, nem az örökváltság, nem a tized eltörlesztés, nem semmi; mind ez csak palliativ szer elszegényülésünk ellen. Én azt hiszem csupán csak a gyárok leendenek megváltóink; gyáripár s egy nagyszerű barom-tartás, mely búza földeinket zabbal, legelőinket luczernával fogja előn-

teni. És ennek úrbér és örökváltság beáltával okvetetlen következnie kell; vagy minden kis birtokos uzsorássá lesz, hogy napszámhoz juthasson, s a nép tönkre megy. Hegyi lakósoknak gyár a kenyere és baromtartás.

Addig is míg ezen holdog idők eljönének, vesünk számot mily fokán áll földészetünk az okszerű gazdálkodásnak. Ha külszágokéval akarjuk párvalba tenni, úgy nagyon szomorú helyzetben találjuk. Nálunk még a római ugaros gazdálkodás megy, holott a külföld váltó-gazdaságot üz. Másutt a földviszonyok rendezve, tagositva, rendőrséggel el vannak látva; nálunk ezredes szokások békőiban sinlik. Másutt egyletek, gépek állanak, s hogy e tekintetben mennyire ébredénk tájékozásul a főbbeket megemlítjük.

Gazdasági egyletünk van kettő. Egyik a központi Kolozsvártt. Keletkezett 1844-ben, részvényese 200 körül. Első évben ekeversenyt és marha kiállítást rendezett Kolozsvártt; másod évben a kiállítást három helyt rendezé. Továbbá a kolozsvári lóvásár gyarpulására fordítá figyelmét. És most gyümölcs és szőlőiskolát terveze Kolozsvártt. *) Honnan láthatni, hogy eléggé fáradozik a földészet körül is, de nagyobb gondja igen helyesen a baromtenyésztés felé van. Honnan a földészet körül az egy bokros rozson kívül, életbe a kísérlet mezejéről még alig lépett általa valami. E rozsnak úgy látszik jövője van.

Más egylet a száz gazdasági egylet, mely 534 taggal, 4170 p. forint tőkével 1845-ben nyilvánítá magát egyesültnek; hatásáról adataim nincsenek.

Mint egylet említendő a 3 éves kölcsönös jégkármentő. Jelenleg tőkéje 3,083 frt. Díjja: hol ritkán jár, a törökbúzának 100 pengőtől 1 Rft 21 xr. búzának 1 frt. 38 xr.; hol gyakran jár törökbúzá-

---

*) Kolozsvár erre éppen most ada 98 holdnyi földet, Aszszupatak nevű birtokát, mi 12,000 frtat. ér, és csupán 6,000-be adá a nemes vállalat elősegítéséül.

nak 2 forint 38 krajczár, a kalaszasoknak 3 forint 6 krajczár. *)

Gépelyek dolgában vékonyan állunk. Legnagyobb gazdáinknál akad meg ittott egy szécska-vágó; úgy hogy derék gépészünk Rajka Péter urnak Kolozs-vártt, minden érdemei elismerése daczára is, 10—12 egyénre terjedő gyárában alig van mit dolgoztatnia. Mint emlitém elől áll népszerűségben a szécska-vágó, úgy látszik követendi a törökbúza és búza cséplő-gép. Az utolsó gép meg van Sármáson g. Teleki János, Bonyhán gr. Bethlen Farkas, Kucsmán báró Löwenthal uraknál; s mi jótékony, mikor egy pár ember, és egy ló naponként 50 kalangyát kiosépel. Majd eljő ennek ideje az úrbér bejövetelel, mikor a most három napszámu zsellér, csak egy nap fog szolgálni. Ha ezeket s a Mancz berkenyesi őrlő-gépet megemlitjük, alig marad említetlen valami.

Legnagyobb akadálya földészetünknek, hogy nálunk nem tanítják; még a falusi iskolák is hamarább tanítanak Romáról, mint a szántásról. Az egy kolozs-vári lycaeumon kívül sehol tanszéke nincs; itt is csak elméletileg. Gyakornokság is az egy Zsibon megy, ott is inkább csak a birtokos saját jószágai számára. sat.

Igy állunk a földészet, s főleg a szemes termények államával. Hogy egyéb termények mennyisége körül öszveget adhassunk, a táblázatok számítását ide igtatjuk. Szerinte ugyan is terem:

Bor	7,500,000	erd. veder.
Dohány	40,000	mázsa.
Széna	11,000,000	„
Szalma	8,000,000	„
Fa-kellék	2,000,000	□ öl.

---

*) Vasárnapi Újság 1847. 667. szám.

HARMADIK CZIKK.

B.) ÁLLATOK ORSZÁGA

37. §.

FÉRGEK OSZTÁLYA.

Két rendet említünk meg: a csigákat és póc-
czákat vagy vérszipókat. A csigák egy részét
annyiban, mennyiben főleg az úriabb asztalokon az
az: külföldiesebbeken megfordulnak. — A vérszipó-
kat mint olyakat, melyeket néhány év előtt zsidók
szorgalmasan szedtek álló tavainkban, s nagy men-
nyiségben vittek ki. Ezen kivétel annak volt követ-
kezése, hogy a frank orvosok érvágás helyett vér-
szipókat kezdetek használni, s mázsája azért Pá-
risban 2500 frankra hágott. Itt 3—400 v. frt. le-
hetett, mint fizetik ma az Oláhországokban, hol most is
szedik. Egy mázsába bele megy 30—35,000 darab.

Ma a szedés nálunk nem megy, gyógyszerár-
raink is darabját ezen mindenütt bőven találtató fé-
regnek néhány p. xron adják, némely helyt még ak-
kor is, ha már kétszer is szivattak velők. A jó na-
dályaink ismertető jele kék-sárgás csik háta két fe-
lén, és karcsusága. Mindenfelé terem.

38. §.

BOGARAK OSZTÁLYA.

A bogarak szárnyatlan rendéből bővölködünk
pókokkal, kaszás és kaszáltan, mérges és mér-
getlen, keresztes, kereszttelenekkel: úgy hogy ha a
francia académia tökélyre viszi azon eszmét, pó-
koktól selymet nyerni: hazánk világhírű kereskedést
fog folytatni. *) Rák is meglehetősen terem csak-

---

*) A kísérlet gyengén biztat, mert a selyembogár selymé-

nem minden vizében hazánknak. Brassó vendéglőiről következtetve, azon vidéken legtöbbet fognak. S a bogarak ezen legnagyobbika igen kedves és kere-sett eledel. A hon közepén százanként véve, darabja egy váltó xrba jó.

A két szárnyuak oly bőven vannak, hogy Hol-lándiával hasonlítván Benkő *), itt 8 annyi is talál. Statistikai hasznuk, hogy a restet felcsipik szunya-dásából. A négy szárnyuak, s általában a 15 ezer bogár faj ártalmasságait kárpótolja kettő: a méh és selyembogár.

A méh tenyésztés nálunk legrégibb időktől e-gyik gazdasági czikk vala. Oláh Miklós **) (Hun-gariájában) már virágzónak találja. A fejedelmek a-latt folytonosan kereskedési czikk. Innen 1775-ben azon cikkek között, melyeknek házolva vásárlása ide-gen görögnek, örménynek és töröknek megtiltatott, e-lől említődik. Igen sokat tett emelésére ennek is Má-ria Thrësia buzdító rendeletével, melynek erejénél fog-va minden méhkast 10-en felyül, az adó alól kivé-tetni rendelt; ***) de azt, hogy a 40—100-ig való kast elő mutatókat, a mi vég vidékünkön is aránylag jutalmazta volna, bizonyosan nem tudjuk. De hogy az régtől fogva a katonai széleken, Háromszéken és Barczaságon s a Mezőségen áll legjobban, azt biz-ton állíthatjuk. Bár mint iparkodott e kis része Er-délynek, a többi ma is csak itt ott úzi hanyagul; következésképp egy kis viaszon kívül, ki (Lengyel-honba) egyebet alig vihetnek. Ha vittek is, tul Mold-va- és Olabország felől nyomult be a sok népetlen pusztaság rossz méze, melyet még augusztusban a fia-

---

nél 5-ör gyengébb és nehezebbnek találtatott; s évben csak 750 lábnyit ad: a selyembogár 19,000 lábat; kü-lönben is együtt egymást megölik.

*) Transsilvániája. I. 137.

**) Esztergomi érsek a XVI-dik században.

***) Költ 1766-ban 11-ik januarii.

sitásokkal együtt kinyomnak, s a sok éledő mézet reánk hozzák. Újabb időkben a cukor-gyárok ugyan általánosan csökkentek, kiútvén a mézet divatból; de a méhtenyésztésnek csak $\frac{2}{3}$ áll mézben, $\frac{1}{3}$ viaszban, s így jövődje van. Marienburg *) 1813 körül 470,000-re teszi a kasok számát, de ez nagyon sok nálunk, hol ma (s tán akkor is) egyesnek 300 kasnál tenyésztése többre nem igen megyen. **) Nagy Ézékiel Zágonban (Háromszék) az, ki hirt szerzett a haricska jó illatu mézével folyó kanahában, ki úgy szólván tudományosan kezeli, útaztatja havasokan, miként ezt Szilágyban is teszik a somfák alá. Szilágyban Szarka Sándor a szenvedélyes méhészt, kinek egy kézi könyvét is vevők sajtó alól. Barczaságon tenyésztésére egylet alakult, s felsőbb erősítést nyerve 1845 szeptemberében tartá első gyűlését. Brassóban is éppen egy ily egylet létrehozásával foglalatoskodnak, mi méhser kereskedésének, mely régtől igen jó hírben áll, új nyomaték lesz; valamint a tordai és kézdi-vásárhelyi mézes pogácsa sütésnek is. Vannak erdei méhek is, de ezek csak a háziak elbujdosottjaiként tekinthetők, fába fészkelvén be magukat. Közelebből is a Híradó Ilandáról (Belső-szolnok) egy ily lelt métenyárol tudosita, melynek felvertt méze 8 veder volt. Igen ohajtható, hogy ezen ingyen gazdaságot, ezer két jó portékát a mézet és viaszt, mit Isten ingyenélő bogarakra biza: gazdáink ne hagyják a hervadó virágokkal ismét a semmiség méhébe vissza súlyedni évenként.

A selyembogár tenyésztés, mit Isten öregek és gyermekek munkájául látszott rendelni, Erdélyben is terjedni kezd; és ez nem felsőbb parancs, hanem a legjobb oktató a közszükség, és némely lel-

*) Geographiája I. 65. lap. Kijött 1813-ban.

**) Az igaz, hogy Siebenbürg. Quartalschrift szerint 1793 körül a Barczaságon némelynek 6—7—800 kasa meg volt. —

kes nagyok nőgatására. II-ik József, az annyi szép gondolatok embere, ennek tenyésztését is beakará országaiba hozni; e végett Erdélybe *) Gallerati kapitányt be is küldé 1000 forint fizetéssel, hogy itt ingyen osztva eperfa magat selyembogártojást, a kitelhetőségig sarkalja. Sőt szabadabb mozoghatására ingyen előfogatat, szállást rendeltete számára. Két-szer be is utazá Erdélyt, Szeben mellett szövő-gyárt állíta, módjáról kézi könyvet ada ki magyar, német, és oláh nyelven, és ingyen osztogatta; a gubókat 40, 35, 30 xron mind beváltatta, fenmaradván a másnak is lehető eladhatás. A kormánynak, s egyeseknek ily erélyes befolyások által annyira ment volt, hogy a termesztés a 1764-i 80 font termésről 1784-ig 12,989 fontra hágott. **) Ma a következő mozgalmakat említhetjük meg körülé, minthogy eddig senki se mozgató. Ugyan is báró József Jánosné ő exc. állított egy selyemlesterő-gyárt (filanda) a kolozsvári népkertben. Báró Wesselényi Miklós zsidói kisededővőjával epertenyésztést kötött össze a gyermekek számára, s a gubókat díjazva váltja be. N. Enyeden dr. Váradi tenyészt selyem-hernyókat, és egy munkát is adott ki e tárgyban. Továbbá több száz fa van ültetve Bonczidán, Báldon, Gerenden, Zsidón, Górbón, Drágban, N. Almáson, Mikesen, Bethlenben, Dobokán, Sáromberkén, Brassóban, s egy társulatnak Ehesfalván sat. Átalában úgy látszik a mozgalmak mind inkább kelnek ügyében, s remélhető, hogy a mozgás mely körülé Angliában, Svédhonban, Oroszországban 1825-től kezdve lábra kapott, nálunk is elharapodzik, pedig ezen tartományok égalját némelyek eddig kétségbe hozák. Sőt reményünk van egy filatorihoz (fonógyár) Chevallá Antal bécsi gyáros ígéretéből, mi szerint mihelyt Erdély 50—60 dolgos keze alá gubót adhat, azonnal állittand a népkertben. Ma a gubok mennyiségét 1000 fontra tebetni.

*) 1765-ben ápril 15-kén költ rendeleténél fogva.

**) Opinio Deput. Sythemat. §. 20.

39. §.

HALAK. KÉTLAKUAK (AMPHIBIÁK).

Benkő azt mondja, hogy folyóink igen gazdagok halban, *) Benigni pedig, hogy nem igen gazdagok. **) Ily kifejezések az igaz nem sokat érnek, mégis baj, hogy ily homlok egyenest ellenkeznek. Annyi bizonyos, hogy nálunk a hal igen drága étel; s magában Kolozsvártt is telenként alig fordul meg egy pár szekér harcsa a Marosból, s ugyan annyi csik, s egyéb ilyneműek. Tulról ismét bizonyos, hogy különösön sós halat bőjtölő görögeink, külföldről kapnak; s hogy Orsova felől Alvinczre a katalin napi vásárkor nagy mennyiségben hozott vizát, országszerte hordják. Bizonyos továbbá, hogy a két Kükülőben a sósság miatt csak igen ritkán, és csak forrásától messze találhatik hal; s hogy Zsibón egy halászat, nagy lánczos halászat, melyen magam is jelen voltam, a Szamos tág medréből alig nyert elégségest a halászók személyére. Hasonló okokból sem Benkőre, sem Benignire nem hallgatok, s hazánkat szegénynek mondom hal dolgában, mint a mely, e nem igen sok halat evő népet sem tudja kiállítani, annál kevésbé mint árut kivinni. A Maros és Olt kétség kívül jó halászatokat adnak, de csak ha a szerencse is úgy akarja. Egyébaránt terem bennök: csuka, harcsa, kecsege, márna, menyhal, széshal, orsó fark, posár, paducz, balint, néhol czombó vagy cigányhal, zsembling, kárász, ángina sat. a havasi patakokban és a retyezási tóban van pisztrang, galocza, csik, s van főleg csik a csiki tavakban, és Barátos mellett (Háromszék) az úgy nevezett köznádban; van hal a mezősegi nagy tavakban is főleg potyk a. Fognak is mindenütt szigonynyal, varsával, maszlaggal, kosárral,

---

*) Benkő Transilvan. I. 134.

**) Benigni s Statistik. I. 47. lap.

rúdas és vető hálóval; de az oly csekély, hogy Tor-da évi halászati szabadságot ad az Aranyosban mindenkinék, egy váltó forintért. sat.

Kétlakuak majd említést sem érdemelnek. Mi békát megesznek nálunk, az nagyon csekély. Nevezetesebb az, hogy Benigni viperákról emlékezik a melegebb tájakan; és az, hogy 1670 Szeben mellett szárnyas gyíkot találtak. *)

40. §.

MADÁR ÉS MAJORSÁG.

Madaraink igen közönségesek lévén, igen kevés becsűek. Vadászaink leginkább a császár-és fogoly madarakat keresik. Régen igen keresett madár vala a solyom, nem csak mivel vadászatra használák a közép korban, hanem egyszersmind adó lévén a portára, arra végre rendelt solymárok valának, kik beszerezzék. — Egyébaránt mi a mennyiséget illeti, az nem hiányzik. A mocsár madarak rendéből a vízi-sneff, a tatárok elől hinárba bujt erdyéliek keresésére használt libucz, a vándor daru, gém és golya; az úszók közül: vadlud, récze és hóda; az éneklők közül: pinty, csiz, tengelicz, czinege, pacsirta, sármányu, rigó van elég; s különösön a szemtelen veréb oly számmal, hogy a népnek évenként veréb fejeket kell adóként beszolgáltatni már több tizedektől. Ezeken kívül van egy sereg ragadozó sas, kánya, vercse, olyv, bagoly sat. valamint holló, varju, csóka, szarka sat. De mind ezek közt nincs egy, melylyel csak árnyékát is üznék a pénz forgatásnak.

A majorság tollával és húsával bár igen nyeményes kilátást enged, mégis igen csekély men-

*) Miscelleneae Curiosorum. V. VI. év. 228. lap.

nyiségben neveketik. A táp drágasága, a piacz nem léte miatt, nálunk mi nyereséget sem hajt. A lud egy véka törökbúzával hizlaltatik, és alig 5—6 fontra, nem 30-ra mint Franciaországban; a pujka 240 dióval egyenként arithmetikai arányban nevelve fel 15-ig és vissza, de felneveléséhez égaljunk mostoha. A tyúk még ennyi nyereséget sem ígér, kivéve ha tojásait százanként télire városba szállíthatjuk. Legtöbbet tartanak mégis tyúkat, ez mindennek van; utána közönségesebb a réczze és lud, főleg a ludak folyamparti falvainak rétjeit oly föltonként lepik, hogy őrzésökre sok helytt külön pásztorokat fogad egyén és falu. Pujka csak nagyobb nemesek és udvarok kegyenczei. IX-dik Károly francia király lakadalma ette Európában az első pujkahúst, s mint-hogy nem oly rég volt, még remélhető bővebb elterjedése is. A fáczán még alig ismeretes, igen nagy gondot kellvén reá fordítani; télben égaljunk elől földel alá kell szorítani, nyárban pedig terjedelmes berek kívántatik számára. Zsibó évenként szép számmal adagat el, másutt sehol ily nagyban. Minden egyéb majorságainkat a

Fényüzési szárnyasok közé kell számítanunk. Ilyenek a pézsmaréczze, pávasat. melyekből azonban keveset birunk; ámbár sas, tűzok, golya, gém, gyöngytyúk s egyebek páronként több helyt találhatnak. Figyelmet érdemelnek a fényüzési apróbb madarak is, melyek alatt nehogy papagályokat értsen valaki, hanem mátyásokat, haglyokat, hollókat, csókákat, az éneklők nagy sergéből kánárit, pintyet, tengeliczet sat. s különösön a magyar nemes annyira kedvelt galambjait.

Átalában az egész szárnyas osztály inkább házi szükségünket pótolja, minthogy igen kevés falunak jut az a szerencse, hogy marha-hús birtokában maradhasson héten át, ha csak jég-veremben nem tartja. S innen különösön a székely-föld azon megjegyzésre adott alkalmat, hogy vendég érkezéttel a

tyúkrok iszonyu ijedtökben mind futásnak erednek előre. Tollaikból is a zsidók ha visznek ki valamit, különben a pelyhet, és a lágy nyugvást szerető erdélyi nép, nem örömet adja el.

41. §.

EMLŐSÖK.

a.) Vadak.

Erdős hazánk mig erdős vala, igen nagy bőségben vala a vadaknak; de az erdők pusztulása a középben, s főleg a henye élet beállása, mi magyar nemesből mint született katonából született vadászt teremte: a vadat igen kipusztítá. Apáinkról már Anonymus *) megjegyzé hogy igen jó vadászok valának: fiaik is, hogy ez ősi dicsőségnek részesei lehessenek, reggel és estve, télben és nyárban rohanak emlős és nem emlős vadakkal harczat próbálgatni; s ha mind így, mahólnap oly drágán eszünk nyúlat mint az erdőten Albion. **) A múlt idők megtölták még a nemesnek is, hogy törökkel, csövekkel, kaptányokkal, más kárt tevő eszközökkel vadásszanak; ***) egy századdal azután, ismét látjuk vadászatunkat törvényhozás mezején, s ekkor már csak a paraszt embernek tiltják törrel és csővel, 12 frt. büntetés alatt; †) a nemesről pedig semmi szó sincs: s ily hanyag intézkedések után a vadtalanság állapotára jutánk... A kipusztult vadak közt említendő a bőlény, melyből még 1775-ben a fülei erdön (Bardoczszék) látának; kevéssel az előtt Gyergyó borvizeire is szoktak volt levonulni a nyári hő-

*) Cap. VII. Hungari sunt praeceteris, gentibus meliores in venatu.

**) Angolhonban egy nyúl, egy arany.

***) Aprob. V. LII. edict. 1571.

†) XXXVI. art. az 1668-ki beszterczei országgyűlés.

ség elől; s az erdőken még ma is látszanak a gödrök, melyek megfoghatásukra valának ásva. *) Kipusztulandók a szarvas, vad-disznó és a zergé, melyekből ugyan ma is nem csak látnak, de lövöldöznek is a magasabb bérczek, s különösen a határ-szélek lakosai. Legnépesebb még a lemhényi havas a Retyezát és a bodzai passus vidéke keleten. Nagyobb vadak közül medve és őz az, mit gyakrabban találhatni minden nagyocská erdőben. Farkas aránylag annyi, hogy arra évenként megyeileg szoktak néhol kimenni. Róka, borz mindenütt. Nyúl igen kedvelt eledel lévén, tavasszal fiasan is ellövik s így ritkulni kezd ugyan, de mégis szaporaságánál fogva legbővebb mindenek között. Patkány, eger sat. csaknem kenyeres társa minden erdélyi embernek sat. A mennyiséget meghatározni a vadak országában nem lehet, annyi bizonyos, hogy saját szükségünket is csak annyiban pótolják, hogy azokat mint ritka falatokat kell tekintenünk. Azonban míg Moldva és Oláhhon szomszédunk, addig vad és vad-ság mindig lesz. **) Legnagyobb és legsikeresebb vadászatokat a görgényi havasokon és a Cziblesen tartanak, hol a magyarláposi, s domokosi lakós vadászai bátorsága hámulatra ragadja az embert, a medvékkel szembeni hidegvérűségében. Szép vadászatok esnek medvére, s néha zergére még a Retyezáton is, és a Zsily mellett a Páringon. Bőrükből bundás nemzetünk alig hagy valamit kimenni; nyúl-bőr pedig alig ha kalap szükségünket pótolja, csak téli szőre lévén jó. A székely-földön nem rég egy párduczat lőttek el, honnan tévedt, gyanítani is bajos. Vadaskerteket nagyjaink nem igen tartanak. A zsibói kétségkívül legnagyobb volt, míg ki

---

*) Benkő Transilv. I. 131. l.

**) Az 1845-i országos vadászatban Oláhországban 2000 farkas, 300,000 nyúl esett el. Erd. Hiradó 21. száma.

nem bocsáták; jelenleg mintegy 40 szarvasból áll. Van még gróf Nemes Jánosnak Ligeten, szarvasa és vad-disznoja. Van vadas-kert Kükülővártt és A. Szombatfalván is.

Nem mellőzhetünk egy megjegyzést a vadakra, mint fényűzési czikkre. Medvét özet farkast rókát tartani, kis nemeseinknek mindig kedvencz foglalatossága volt, sőt nagyjainknál is megy; s több példa van már, hogy ezek embert gyilkoltak. Így gyilkola meg 1845-ben is Bikafalván egy medve egy nőt;*) sőt néhány év előtt Kerlésen egy őz tette volt ugyanazt.

A házi-nyúlak is néhol divatban vannak; de csak mulatságul, nem étel czikk gyanánt mint másutt, kivált Frank- és Spanyolhonban.

42. §.

b.) SZELID EMLŐSÖK.

Diszno. Kecske. Juh.

aa.) Diszno. A ki látja, hogy Erdély a diszno-húst legtöbbre becsüli, legdrágábban fizeti majd minden húsok között (húsát kétszer, szalonnáját 4—5-ször jobban mint a marha-húst) nem foghatja meg, miért van a diszno-tenyésztés annyira hanyagolva. Igaz hogy makkos erdeink pusztulandók, de a török-búza, disznó-dinnye, pityoka, moslék, általában minden eledele lévén a sertésnek, könnyen nevelhetni. Még is évenként ezerekre megy, mit a szomszéd Moldvából, főleg pedig Oláhországból télenként hizottan szállítanak piaczaink mindenikére. Bár enné a török, hogy ne hozhatnák, s mi is szaparitanok. Oroszhon csak sertét évenként 5 millio rubel árut visz ki; mi ugyan mennyit el nem hányunk? **) Leginkább te-

*) Erd. Hiradó II-ik félév. 1844.

**) Oroszhonban mintegy 16 millio sertés után: a sertek ki-

nyészi a Szilágy és Kővárvidék, mint a hol még a makk is meglehetősen terem még. Beljebb is van csaknem minden szegénynek legalább egy malackája; de a szalonna és kenyér levén munkásaink eledele, s disznózsír konyhánk fő kelléke; tetemes pénzt adunk ki érte. Az 1772-diki összeírás 251,309 disznót talált, hogy ma talán adó alól ment, s egy-szersmint távozuik az időtől, mikor meg vala törvényesen határozva, hogy egy sertés egy forintat érjen, *) tetemesen szaporodik; úgy hogy a mai napon a disznók számát 350,000 darabra tehetni; e számot találtuk a táblákban is.

bb.) **Kecské** az erdőnek igen nagy pusztítója lévén, a kormány igen gyakran tilalmazta, de haszontalan. A szegénység, főleg a földhez ragadt oláhság maig is téhen gyanánt használja; s minthogy télen át is, kivéve nagy fagyokat, erdőn feltálja élelmét, kevés költséget és nagy hasznat ígér. Bőrét kordoványnak, fadgyát gyertyának igen keresik, s az utolsóval a szebeniek meglehetősen kereskedést űznek. Húsa becstelen, (egy egész kecskéje mint egy váltó forint); nem igen eszik, kivéve az örményeket, kik szárasztva bozsenyicza név alatt igen szeretik. Belét elhányják, minthogy nálunk húrokra nem nagy még a szükség. Átalában elmondhatni, hogy gyapjának akár szőrének, semmi hasznát sem veszik, nem igen nyirják. Az összes mennyiséget körül-belől 75,000-re tehetjük. Legtöbbet tart Szilágy és Kővárvidék, átalában a határszélek; az oláhok a középben is tartanak. Tehenet nem tartható szegény adózónak rendesen két kecske tartás megengedődik.

A **Juh** bár igen kockáztatja a benne fekvő töképenzt mételyes helyeink miatt, mégis számára nézt

---

vitel, egy rubelt kerek számban 5 p. húszasra számítván, 25 millio húszas. Így egy sertés sertéje egy kupa zsírnál többet ér. Galletti Világismert. 260. l.

*) Decret. Tripart. R. I. Tit. 133.

legterjedelmesebb minden állat fajok között. A turó és sajt igen kedves eledele főleg az oláhnak, gyapja és bőre öltözet kelméje oláhnak, székelynek, szász-nak; mindazáltal azon bizonytalan haszon, mely a magyar juhból aránylag jó, nem igen érdemli a kezelést. És ennek oka az, hogy durva gyapjok van, abból is csak 1—5 fontig adnak (a merino 9 fontat is ad); s e legbizonyosabb czikk, mintegy váltó forint hasznat hajt. Ezen úgy nevezett magyar fajból leghíresebb a fogarasvidéki, tömöttebb és fodrosabb gyapjáért. Száma csak az adó alattiaknak 1 millio felé jár. Ebből a hon belrészére esik 300,000, a többit (700,000) a szomszédos Moldva, Oláhország sőt Bulgária is szokta teletetni, többnyire a kaszálás és leéetés alá nem jött lában száradt fűvén. E teletetési mód igaz hogy kormányi engedélyeken alapszik, *) mégis az ezen tartományokban is terjedő földmivelés miatt úgy annyira hanyatlani indult, hogy az 1828 adótáblák 952,000 ily vándor juhát találnak, az 1843-ki csak 705,000-et: így majd 250,000-rel kevesebbet. Legnagyobb szerepet játszik az ily tenyésztésben Hétfalu környéke Brassóvidéken, hol némely gazdának, milyen egy Csuta Máté és Cirka 10—20,000 darabja is meg vagyon; s a határszáron tavasszal a nyíróknak egész serge koppasztja az áthajtandó nyájokat. Ezen szín alatt nem megvetendő juh számot hajtának hazánkba, az általuk régiának nevezett firma alatt. S így e szám alatt nem lehet mind erdélyi juhát érteni. Mennyivel czélszerűbb lenne ezen teméntelen mennyiséget a gyapju finomságával pótolni, mire maholnap reá szorítanak szomszédaink; vagy legalább berkével cserélni e durva szőrt.

A juhak összes mennyiségét a táblákkal ke-
rek számban 2,000,000 tehetni. Hova a finom sző-

---

*) 1818. aug. 28. költ rendelésnél fogva az így teletetett marhákért csak fele adó fizettetik.

rű juhak is belefoglaltatnak, melyek száma azonban nagyon kevés. Tettek ugyan nálunk is kísérleteket finom juhokkal. Már Mária Thérésia *) megparancsolta vala, hogy Magyar- vagy Törökhonból vékonyabb gyapjasokra tegyenek szert; sőt később a kereskedelmi bizotmány által ingyen osztogattata spányol és páduai kosokat. De mind e kegyes intézkedésinek, a régihezi átkozottul ragaszkodás miatt semmi sikere sem lett. Újabb időben báró Wesselényi Miklós Farkas és István kezdének elől menni a selyem-juhak tenyésztésében, s bebizonyítani kezdik főleg azt, hogy éghajlatunk, úgy mint Angolhon, fedelek alatt, essős években is képes tenyészteni. Aligha nem legnagyobb minden tenyésztőké között a b. Wesselényi Miklós nyája, mely 13—14,000 darabból áll. **)

A báró Wesselényi Miklós juhgyapjának hitele Pesten ép oly nagy, mint a magyarországiakénak, mázsájáért 120—35 pengőt is bevesz. Birkát tartanak még: id. és ifj. b. Wesselényi Farkas, gr. Beldi Ferencz, b. Bruckenthal Károly, id. és ifj. gr. Bethlen József, b. Bánfi Dániel, kinek különösön Thaer féle gyönyörű kosai említendők; sat.

A magyar-juh árát Werhőczy 1 magyar forint-ra határozza, Benkő idejében bárányjával ért 3 magyar frtat, most ősszel 4—5 magyar frtat. Ugyan mi tartja becsben tovább is nálunk, a birka-tenyésztés akadályára ha nem az előítélet? holott Magyarországon egy pár megyén tul, magyar juhat csak itt ott láthatni. ***) Aztán bár turoját készítenék jól, de a székely turón kívül mást alig lehet megenni. Főleg a csiki kászú-turó fenyő-kászúban az, mit a kolozsvári piaczan is keresnek, de évenként egy pár

*) 1771. Mart. 9. költ.

**) B. Wesselényinek Zsibón 1840 körül mintegy 8000 darab volt s évi jövedelme belőle 30—35,000 v. frt.

***) Fényes Magyarország Statistikája. I. 174.

mázsánál többet alig szállítanak. Gyapját Brassó és Szeben dolgozza fel posztónak, flánelnek, moldonak; *) valamint a nép is szövö és fonja mindenütt, mert székelynek oláhnak ebből van nadrága és felöltő zekéje. sat. Húsa ősszel csak elkél a juhoknak, és a báránynak tavasszal; mégis nem mellőzhetjük megemlítés nélkül mint haladást, hogy itt ott zabának kezdenek állani vén juhak kifőzésére. A székely-földön és brassóvidéken már több ilyen munkálkodik. Milyenek Bodolán (Felső-fejér.) gr. Beldieknek, gr. Mikesnek; a kőkösi hídnál Ujvárinak; Feketeviznél bizonyos szászoknak, más Zágonban sat. Haladás hasonlón a gyapjmosó intézet is Brassóban.

Atalában el kell ismerni, hogy Erdély juhászata terjedelmes, de abból egy kevés pokroczan, flánelen kívül egyéb a határszálen ki nem megy. Egyébaránt a táblák az erdélyi összes gyapjú mennyiséget 40,000 mázsára teszik... Csak a selyem-juhok gyapja alkat, és alkathat hasznos kereskedelmi cikket.

43. §.

ÖKÖR. TEHÉN. BIVAL.

Hazánk fekvésénél fogva egy más Svájcz lehetne, egy téjjel vajjal sajttal bővölködő ország. Van ugyan minden mozogható embernek legalább egy tehénkéje még a városokban is, azért mégis a tej szűk, vaj kevés, sajt belőle szinte semmi. A mi kevés tehén-sajt készül, azért Szászvárosszék érdemel némi figyelmet. Egyéneké közül említendő gróf Bethlen Leopold 32 darab svájcz tehén utáni sajt készítése; és azon svájcz családe, mely a Czirbles alatt Egres nevű faluban megtelepedett. A gr. Eszterházy féle svájczera j hihetőleg elenyészett.

*) Egyedül Brassó 1 millio v. frt-ra. dolgozott már 1813-ban Marienburg Geograph. I. 55 l.

**) Angliában a juhszám 50 milliora megy. Galletti 46. lap. Pedig csak ötször nagyobb Erdélynél.

A szarvas-marha nagyságára nézve nálunk nem oly nagy, mint Magyarországon, s több kísérletek mutatták, hogy a legszebb érmelléki faj is eltörpül: de munkásságára és tartósságára nézve különös figyelmet igényel. Bár Erdélynek a szarvas-marha igen szép kilátásokat nyújt, mégis nemesítésére igen csekély gondot fordítanak. Csak olyat se fordít senki, mint gr. Teleki János sármási jószágában, hol a mezőségi meleg levegő, s az egész vidék pusztai alakja is hozzájárulván, kitűnő szép szarvas-marhák állanak elő.

A sármási tehenészet 100 fejős tehenet szám-lál, s igen nagy gonddal vannak összeszerezve. Ezen csorda egy rajt adott ki b. Henter József kelemenelki jószágára, hol a legnagyobb gazdasági figyelmet fordítja a báró reá, ez is figyelemre méltó. A hozott 12 tehen darabjának ára 80, a bikájé 200 pengő forint. Történtek újabb időben mozgalmak másutt is körülé, pl. gr. Rédeiné erdőszentgyörgyi jószágára néhány év előtt 8 hollandi tehenet s egy bikát hozatott volt, melyek a miénknél 3-4-szer tejesebbek lévén, igen megkedvellődtek. A tehenészet összeromlott; de a faj elterjedése azon vidékben igen jótékonyan hatott. Kerlésről is jött vala hírlapilag fel-szólítás, hogy svájci tehenekre bizományt adjanak gazdáink, de aligha lett eredménye. És annyival kedvezőbb volt ez ajánlat, mennyivel inkább tapasztaljuk, hogy a kicsiny bogár-szarvu mokány tehen éghajlatunknak kedveltebbje, mint a mely a többi-nél jóval tejesebb és zsírosabb. Jelenleg a mellett hogy teheneink kevés tejet adnak, egy sereg betegségnak, járványnak, dögnek is ki vannak téve. Igen kártékony uraságaink azon eljárása is, miszerint benna beteges bikáikat faluikra rátolják, csak hogy napszámra szert tehessenek. Valamint az is, hogy barom-orvosokat nem igyekeznek állítani, honnan a nép oly tudatlan oly babonás, a tej körüli betegségeket varázslatnak hiszi. Azon megjegyzés is,

hogy a nyári nap tejünk zsíráját kiveszi legelőiukén, méltó figyelmet érdemel. Azonban hogy nálunk a barom-tenyésztés még csak a természet vad munkája, élő bizonyossága marad az, hogy szarvas-marha orvos egész hazánkban alig van. Számra nézve az ökröket, bikákat 250,000, teheneket 550,000-re a borjakkal együtt bátran számíthatni. Némelyek, kik Erdélyen át csordákat látnak kifelé eregelni azt hiszik, Erdély ökreivel kereskedést üz. Igen, a mennyiben örmények, s főleg gyergyószentmiklósi örmények mennek utána Moldvába, s Erdélyen át ki vele Pest és Bécs felé. Mig fel nem ébredénk, azt hívők hogy igen nagy termesztők vagyunk: kereskedést akarunk s nincs mit eladnunk.

Ázsia adományai között a bival is igen játékony. Azon kevés országok között, melyek tenyésztik, Erdély az első között áll. Azonban tekintve azt, hogy ereje, teje annyi mint két tehennek, s hogy e felett száraz istállóban hulladékkal, szalmával koróval is kitelel, méltán nagyobb pártolást igényelhetne. Nagyjaink, sőt a kis nemesség között is elterjedett; de általában a töle előítéletes irtozás, féltés miatt bajosan fog terjedni. Csak minden 20-dik tehenre számítunk egy bivalat, mégis 25—30,000-re tehetni. Néhol fejeér bivalokat is tenyésztének, valamint ellenben fekete teheneket

44. §.

LÓ. ÖSZVÉR. SZAMÁR.

A minden házi-állatok legszebbike a ló, az erdélyi embernek is legtöbb hasznat ígér; s bátran állíthatni, hogy egyetlen egy gazdasági cikk sincs, mely több pénzt hajtana gazdáinknak, mint éppen a ló-tenyésztés. Erdély lovait még most is, miután a magyar fajt, a lábot szedő, főt magasan hordó idegenek elkorcsíták, még most is mind tartósságára, mind sebességére a legjobbak közé méltán számítják. A

hegyi friss levegő, könnyű tiszta forrás víz, hegyeinkeni mászkálás, tűzét és győzősségét maig is megtartották. Különösen a vad Csik, Udvarhely, és Hátszeg tája az, hol az eredetiséget még keresni lehet, s főleg Udvarhelyszéken Zetalaka, Oroszhegy, Sófalva, Oláhfalva havasai azok, hol a keleti főt, rövid fűleivel még leghamarább megtalálhatni. S mind ezek közt fő helyen áll Oroszhegy, csinos, természetes szűgyes lovaival; friss vize és lége, gyéritett havasos legelője, még soká épségben fogja a székely ló-ráczát tartani. Azonban az idegenek, mint egyebekről úgy lovainkról is az ősi típust levonák, elkorcsosíták. S most miután annyi korcsosítás után az arab és spanyol faj veszni indult, miután magában Spanyolországban öszvér és szamár állottak a hajdon híres lovak helyébe, miután Angolhon is a lóverseny-pályákat rövidíteni, a terhet könnyíteni kezd, s egész Európában a győzőség a sebesség arányában fogyni kezd: ezek után mondom tekintet vetének a lóismerők reánk, s mahólnap az erdélyi eredeti faj megdrágul. Már is a székely hitelesebb lovakat 80 pengőn is vásárolják, még pedig naponta szorgalmazásban, és oly lovakat, melyek 14 markosnál nem nagyobbak; sőt az oroszhegyiek a 100 pengőt is megmerik kérni, és meg is kapják. Csak igen nagy baj az, hogy e kevés eredeti vér is, mit eddig megtarthatánk, mi a törökkeli hoszas viszony miatt, leginkább arabbal elegyedett; most a császári korcs, és más korcsosabb udvari ménnek által erőben tönkre megy. Az arab ad szépséget, gyorsaságot lovaknak, de erejét és kitartóságát igen fogyasztá; s most e korcs ménnek adnak nagyságot, de mahólnap oly puhák leendének, hogy többé a virgoncz huszárság lovainkra vágyódni nem fog. S azon dicséret, melylyel a ló-ismerők eddig tetézték, melylyel Oláh Miklós (Hungariájában) s más historicusok magasztalák főleg a székely lovat: félő hogy meg fog szűnni; s akkor éghajlatunk miatti törpe lovaink, vevőre

többé nem találunk. Még e század második tizedében emlékeztek Császáriban gróf Wass Miklós 6 szürke mén fogatára, melyek 26 éves korokban s a leggyengébb ápolás mellett is, mind hibátlanok valának. *) Ha e tartosságot elvesztik lovaink, becsők oda lesz.

Legrégibb ménesek, melyek legalább anyai lineán az erdélyiekkel tiszta vérségben valának, a Bethlen Pál, Wesselényi Miklós és a Daniel féle ménesek; ezen törzsökökből származtak aztán a mostaniak kisebb nagyobb részben. Báró Wesselényi István volt jó részt az első, ki Erdélybe 1740 táján spanyolhágó-lovat hozott, s utána jöttek a többiek. **) S így származott aztán azon 80 ménes, mit e század elején összeszámítának. ***) De melyekből maig igen sok, leány ágra szállás, az 52 darabon alól esés s egyéb ismert okok miatt feloszla. Jelenleg mennyi ménes van meg, meghatározni nem tudom. A fent említett lista remonda szedők összeírása vala; s mint-hogy szedők többé szét nem járnak, vásárokat állítatván fel e végre a kormány; tehát ily összeírással sem szolgálhatunk. Ha oly értelemben vesszük a ménest, mint a székely, ki egy lovát is ménesnek nevezi, úgy jó serget találunk; de ha csak 52 darabot veszünk, mint melyet mint aviticumát, mint ménest felosztani nem lehet a testvéreknek; úgy 80 ménest bajosan találunk. Az angol-vérrel párosított ménesek számát Paget 20 körül határozza. Első nemesítőnek, ki angol televért székelylyel párosita báró Wesselényi Miklóst mondja, s legtökéletesebbnek a bonczidait; †) melynek darabjaért mégis 100 fontat (1000 pengőt) sokallana. Mégis a zsibói árverésen 1843-ban (oct. 2-án) 100 darab ló költ el, s érette

*) Ansichten v. Siebenbürgen 1818. 68. l.

**) B. Wesselényi Miklós. A zsibói ménesről. 23. l.

***) Ansichten v. Siebenbürgen. 64—67 l

†) Utazása II. 231. l.

28,000 pengő jött be (darabjára **2—300** p. esik); s volt darab mely **450** darab aranyan költ, így jóval felyül a **100** fontan. Kik ez árverésen jelen voltak, bámulták a messzeséget, honnan vevők sereglének. S itt a székely kanczák kimutatták, mi rangba tudják helyzeni fajtájokat.

A mi számát illeti, azt csekélynek fogjuk találni. Nehány ezernél többre tenni nem lehet a nemesítetteket. De bár mily csekély a szám, mégis ennyinek is alig van piacza. A kolozsvári juliusi vásárt a gazdasági egylet minden mesterkedése sem tudja jelentékenynyé tenni; a szentpéterit még a rémonda szedőkért inkább látogatják; következésképp nincs semmi verseny és csőd; a vásárok gyengék, lóversenynek csak híret írmerjük, s nincs mód, nincs ösztön a tenyésztőkre nézt méneseiket kaposakká tenni. Az angol embert ki évenként **50—60,000** pengőt költ lóversenyekre, nálunk sokan bolondnak tartják. Azért igen méltánylandó tábornok Stabl úr azon mivelete, mi szerint az erdélyi lovakat az ezredeknél napjainkban újba kapossá tette, s így évenként **1500—2000** darabnak megszerzé vevőjét. Az általános lómennyiséget **350,000** tesszük. Ennyit talál Benigni, ennyit a táblázatok. Az utóbbi szerint a katanai vidékekre esik **16,631**. Legtöbbet tartanak a szászok, kik 4 lóval szokták munkájokat tenni; utána a székelyek, főleg Csik- s Udvarhelyszék és Marosszék havas alatti része, mint a kiknek a fuvarozás egyik élet módjok. Ménesekben legtöbbet tartanak a hétfalu-siak, hol egynek több százakra megy darabja. A Barcaságon már **1793** körül oly nagyba ment, mikép írják, hogy némelynek **7—8** ménese is volt. Ezen lovak azonban nem igen ápoltatnak, s a **14** markon lól állanak, de hegyi útainkat úgy járják, mint a legbiztosabb számár. — Mi javításukra történik, az a kormány által felállított magló intézet által történik. De ezeknek **30** levén száma, nem jut minden megyébe, minthogy néhol, mint Háromszéken három darab is

van. Ezek ingyen hágnak; főhelyek Dézsen van, s évenként 3—4000 pengőbe kerülnek az országnak. Közelebbről gróf Teleki Domokos, Wesselényi Miklós s Ferencz bárók, és Paget János egyesültek ily végre, s mindenik egy egy nemes mag-lovat állít ki hágatásra 40 pengőért tavaszonként. Igen o-hajtható lenne, hogy ily hitelbíró férfiak egyesülnének a tiszta erdélyi faj érdekében is, s állítanák meg kivészését azon fajnak, melyen őseink napokat lovaglátnak, s mely annyi előny és eredeti szépséggel van felruházva. Ugyan is az erdélyi ló bélyege: közép magasság, tetszőleg hajlott fej magasán hordva, szép hosszú fül, nagy tüzes szem, hegyes száj, keskeny pofa, hosszú izmos nyak, széles szűgy, erőteljes test, izmos ágyék alant alkotva, hosszú gömbölyű far; végre első lábai alsó szára hosszúsága is bélyegzi, mint a miért előlábaival maga alá játszik. S valóban miután VI. Károly alatt a spanyol, és most az angol ménnek fajbélyegét annyira kitevék az elfajzásnak, igen méltányos lenne az idegen fajok ápolása mellett, az erdélyi eredeti fajt is szemügyre venni. Vagy tán arra várunk, hogy ebben is más országok segítsenek rajtunk; mi valóban be is kezd látom állani, mert Magyarhonban több lóismerő mezőgazda ur az erdélyi fajt ménesenként kezdi tenyészteni. Ilyenek Jankovics Antal Szőlősgyörkön, Csuzi Pál Bécsehelyen, b. Orczy Uj-szászon, b. Podmániczky Aszodon, b. Vay Lajos Alsó-zsolczán, gr. Venkheim Kigyóson, b. Venkheim körös-ladányi s több jószágaiban, Bogdánovics Tővesegyházán, Kelemen Szerepen, gr. Haller Gezden, néhai gr. Csáky Beregbőszörményen, gr. Rédei Ferencz Nagyvárad körül, gr. Péjácsevich Antal Rétfalun, gr. Péjácsevich Péter Rumán *)

Említendő Erdélyben gr. Teleky Sámuel sáromberki, és gr. Haller Lajos szentpáli arab fajtáu ló-

---

*) Lásd Mátyus Lotudományáb.

tenyésztése. Különösen az első gróf igen sokra vitte. Az igaz, hogy az angol is fajtájának keleti véreli elegyítése által nyerte az ugy nevezett angol fajt: mind jó, csak a nehogy mese kutyájaként az arnyért a meglevőt kockáztassuk. Mert nekünk új fajt 20—30 darab angol mén elő nem állit.

Szamarat minthogy helyöket lóvaink pótolják, inkább csak udvarokban, iskolák körül, s juhak mellett víz s egyéb teherhordóknak tartják, igen kevés számmal. Gr. Kemény örkei jószágán vala egy kis ménes belöle.

Őszvér még kevesebb, lassúsága meddősége miatt-e vagy azért, mert eddig az efféle korcs teremtményeket nem kedvelék? Nem tudom. Igen kitarók erősek lévén, fuvarosságra nagyon, alkalmasok; s táplálásuk csekély mint a szamaroké. Ára egy őszvérnek rendesen 8—10 arany. Közelebből Oláhbanba be néhányat 100 aranyan is vivének.

45. §.

KUTYA. MACSKA.

Az állatok e két hizelgöbbje naponta kevesedik. A kutyák közül a derék komondorok falukra kezdenek szorulni, s közelebből már Kolozsvártt kutyaadóról terv kezdett indulni. A vadász-kutyák hajdani dicsőségünk eszereplői is kezdenek ritkulni; meguntta a föld áldását ingyenélőkre árasztani. Paget János indítványára csakugyan egy vadásztársaság keletkezvén Kolozsvártt, egy angol fajú kopó nyájt hozatának 1000 p. forintért Magyarországról.—S meg lehet e többet is von maga után, mert valamint a kutyabőr, ugy egy pár kopó vagy agár, a nemességnek mindig kedvencz butora volt. — Az arszlán világgal az apró ölebek is kezdenek divatba jöni. Statistikai tekintetben nem sokat érnek, minthogy csak egyszer volt Budán kutya-vásár. Azonban Magyarhon már kezdi külföldre szorni pénzét érette.

16. §.

JEGYZÉSEK BAROMTENYÉSZTÉSÜNKRE.

Ekkora legelő ennyi kost mellett azt mondhatni, hogy szomorú lábon áll barmászatunk. Úgyan is összeállítva a következő táblát adja:

Ló van	350,000	
Ökör	250,000	
Tehén	550,000	
Juh	2,000,000	
Kecske	75,000	
Disznó	350,000	
Az állatösszeség .	3,565,000	
Méhkas mintegy .	13,000	
Gyapju nyeresmény .	40,000	mázsa.
Selyem gubó . . .	1,000	font.

Ha már ezen számokat a lakók összes számára kivetjük, úgy találjuk, hogy mindenféle marha faj egész összegeből se jut másfél darab állat egy lakóra. Juh szinte minden lakóra jutna egy; de szarvas marha csak 2—3 lakóra, ló pedig csak 5—6 főre jut egy. — Ha vesszük a földterület arányát úgy találjuk, hogy ló 300-, szarvas-marha 700-, juh 1800-nál jut valamivel több 1 □ mfdre. Mert az egyéb állatok száma keveset nyom.

Ha felvesszük továbbá, hogy Erdély felületének erdő rét és legelő felét elfoglalja, s hogy a szántóföld is feles szalmatakarmányt ad: akkor az aránytalanság még jobban kitűnik. S ekkor látjuk át, hogy Erdélyben egy □ mfden mintegy 2000 nagy marha s mintegy 4000 apró tud megélni. Holott ha külfölddel fognok hasonlítani, úgy találunk, hogy 19—20 ennyi bátran élelmezethetik. Innen van aztán az általános szegénység hazánkban.

Azonban az okszerű gazdaság eszméi nálunk is fejleni kezdenek, s így alakult a gazdasági egyesület,

mely, mint programjában áll, munkálkodását egyelőre az annyira alant álló földműveléssel, s az azzal szoros kapcsolatban levő szarvas marha-tenyésztéssel kívánja megkezdeni“! *) Ez nagyon kívánatos vala, mert ha az adó-táblákról következtethetni, úgy Erdélyben a marhák évenként nem csak fajulnak, de egyszersmind számokra is kevesednek. Az 1828-ki táblát az 1843-ki-val egybe vetve így áll az apadás:

	1828-ban	1843-ban	kevesebb
Ló	131,139.	104,435.	26,704.
Szarvas-marha . .	422,419.	388,913.	33,506.
Juh és kecske . .	1,269,549.	988,384.	281,165.

Következésképp évenként mintegy 2000 az apadás. A juhokban az apadás ugyan 281,165; de abból 247,178 darab kevesedése a határszéli vándor juhokra esvén, az ország belrészében a 2000 körül marad a juh is. De a határszéleni apadás még sajnosabb, minthogy tiszta jele annak, hogy a számszéd telelő helyek szántóvá kezdenek válni, s minket végtére oman kiszorítanak. S ha ily arányban fog a kiszorítás haladni még e században haza szorulunk. Ezen legelőért hazánk a két Oláhhomnak mintegy 200,000 v. rftat fizetett évenként a mult század végén, ma mennyit fizet nem tudom.

Mi kilátásunk lehet a jövőre a barom-tenyésztés körül, azt bajos meg mondani. Elég hogy a gazdasági egyesület reá veté figyelmét, s már az idén négy szarvas-marha kiállítást rendezte, egyet Zsibón, mászt Enyeden, harmadikat Kereszturtt, s negyedik volt a kolozsvári; mindenike jutalmazá a legszebb fiatal marhákat. Legnagyobb bajaink egyike az, hogy állatorvosi katedránk gyakorlat nélkül szűkölködik, honnan barom orvosaink nincsenek.

*) E végre kitanulni törekszik a gazdaság ezen ága alant állásának szülő okait, eltávoztatni az akadályokat; módokat találni gyarapítására; találmányokat, ismereteket nem csak pártolni, de ereje szerint életre is segíteni. Lásd programját. Erd. Híradó 1844. I. Fél év.

Ha egyletek, s egyéb korszerű emelcsökről akarnánk számot adni, akkor nagyon megszorulnánk. Mert a két gazdasági egyleten, a barczasági méhtenyéztési egyleteken, a császári ménlovak, és a négyes lóhátagató társulaton kívül, egyéb ily szerű vállalkozásu egyletet Erdélyben nem tudok.

Azokat, kik az adó alatti föld, termék, és állat öszvegét kívánták volna megkapni, azokat utaljuk a második kötet Adó czínnű rovatára. Addig is a fő-öszveget ide ígatjuk, még pedig a földekét als. austr. holdakban. Volt ugyan is

Adó alatt 1843-ban:

Szántóföld	777,546 hold
Szőlő	18,678 „
Rét	361,573 „
Összesen	1,157,797 „
Ló volt	104,435 darab
Szarvas-marha	388,913 „
Juh és kecske	988,384 „

De erre megkívánjuk jegyezni, hogy ebben benne van egyszer a katonai határszél adozó földje is; de az ma nem adózik. Továbbá az állatok öszvegében 15,976 lovat, 7986 szarvas-marhát, és 705,005 juhat, vándor marhának kell venni, mint a melyek a szomszéd Oláhbonban telelnek; és fele adót fizetnek.

HARMADIK SZAKASZ.

EMBER KÖRÜLI PHYSIOGRAPHIA.

ELSŐ CZIKKELY.

A NÉPESSÉG.

47. §.

A NÉPESSÉG SZÁMA.

Igen nehéz feladathoz fogunk, mikor a népesség számát akarjuk kimutatni. Hol conscriptio nincs, hol a conscriptiot a nemesi szabadság felség sértésének tekintik: ott bizonyos adatokat a népesség körül senki elő nem mutathat. Innen van aztán az, hogy csaknem minden író más más mennyiséget vett fel: pl. Windisch 1,100,000; *) Eder 1,460,000; **) Lebrecht 1,458,559; ***) Ballmann 1,523,371; ****) Marienburg 1,500,000; †) Leonhard 1,569,000; ††) Benigni 2,034,373 †††) Hét írótól hétféle vélemény, még pedig oly különbséggel, hogy Windisch és Benigni között majd egy millio a számkülönbség; arány szerint amazé ennek nincs $\frac{2}{3}$ -da. Az első két 1890-ben a Benignié 1834-ben. Tisztább különböztetés okáért megjegyzém, mindenik melyik évben

*) Geograph. des Grossfürst. Siebenbürg. 1790.

**) Erdélyország Ismertetésének zsengeje. 1796.

***) Versuch einer Erdbeschreibung d. Grossfürst. Siebenbürgen. 1804.

****) Statistisch. Landeskunde Siebenbürgens. 1801.

†) Geograph. d. Grossfürst. Siebenbürg. 1813.

††) Lehrbuch der Kenntniss v. Siebenbürg. 1818.

†††) Handbuch der Statistik und. Geogr. Siebenb. 1837.

vette fel. Ennyi ellen véleményt csak egy országos összeírás czáfolhatna meg hitelesen, de ilyenhez reményünk nincs, mert még 1811-ben is, mikor azt a rendek tervelék, meghagyák ugyan házanként feljírni az országot, de csak a nemesekén kívül. *)

Ezen nemesi jog feltéséből eredett eleitől fogva az, hogy Erdélynek mind a mai napig népe hitelesen összeírva soha se volt. Van ugyan nyoma hogy az austriai ház alámenet kezdetével az adónak a három nemzet közötti arányos feloszthatása tekintetéből népszámlálás volt, pl. 1698, 1703, 1718, és 1721-n; de ebben az adó félelme miatt a lehető legkisebb számot adá és adhatá ki mindenik nemzet. 1737-ben újlag belé egyezének a rendek egy új népszámlálásba, de a mód felett megegyezni nem tudának. Majd 1750-ben elkezdék újlag a számlálást; s e volt az melyre az 1754-ki adórendszer alapult.

Második József császár is össze akará íratni Erdély népességét, úgy katonai felügyelet alatt, mint azt az örökös tartományokban tévé: de a kormányzók felírta, mikép nálunk a nemes úr lévén önjószágán, katonát be nem bocsát; magát ezáltal a parasztokkal egy kategóriába tétetni nem engedi. Udvarukat pedig cum collatione juris totius regii birják, vagy mint a magyar nemes kiszokta fejezni magát: jószágán a földgyomrától a csillagokig még a levegő felett is úr lévén: földén összeírási táblákat meg nem szenved, mint az örökös tartományok urai. Mert meg vagyon írva, hogy Erdély azon provinciák normáján igazgattatni nem fog. Így a katonai összeírás több évek alatt a nép és nemesség több ellenszegülése, és a kormány többszöri hatalmas leírása után, több féle úton és módokon úgy a hogy lehetett véghez ment. S szerinte találtatott Erdélyben:

---

*) Lásd e tervet jegyzőkönyv 184-ik ülés.

Város és falu	2,583
Népesség a polgár földön . .	1,416,035
Katonai határszélen . .	134,144
Összesen . .	<u>1,550,179</u>

Ez az első hiteles összeírás hazánkban.

Van későbbben 1828-ból egy összeírás, melyben 1,800,000 főt s még felyül valamit számítának; ezen épült legtöbb újabb számítása a népességnek. De mi volt kulcsa nem tudom. Végre 1831-ben jelent meg egy tábla. *) Ennek összege 1,483,119 lett; de hozzá kell azt vetnünk, hogy szinte 400 helységnek nincs meg benne a népessége. Aztán még azt is, hogy Kolozsvárt 18,000, Szébenben 17,000, s Brassóban is csak 22,000 főt talál; mi oly csekélység, hogy kételkednünk kell felette. S így a többi számokat is kicsinelhetjük. Azon felül azon összeírás hibás voltát tanúsítja az is, hogy benne összesen csak 2,780 lakhely számítottak, holott ma 2,840-ról van tudomásunk. S hogy azóta 60-nal szaporodott volna a lakhelyek száma nem valószínű. Azóta is folyt a megyéktől beküldése a nép számának, de hogy azt a megyék nem számlálák évenként, és mégis küldének új számokat, azt tudjuk. S így lett az, hogy utoljára az 183%-ki számlálásnál ez is megszűnt. És most a számítás nem megy.

E szerint sem az írók egyeztethető véleményére, sem tökéletes összeírásra nem támaszkodhatván, új véleményt kell felállítanunk. Az országos összeírás a két milliót még ugyan soha meg nem üté, de mi azért a népességet két million jóval felül valónak hisszük. Még pedig a következő okokból:

Először mert Benigni, dr. Becker legújabb két statisticus a 2 million felül teszi; másodsor, ha

---

*) Ilyszerű czímmel: Consignatio statistico-topographica singulorum in M. Princip. Trans. exist. locor. Civit. sat. Ad nutum B. Decretor. aulicor. sat. Ordine alphabetico efformata.

a katonai vidék 1786—1832-ig 32,849 fővel szaporadott annyi háboru és kivándorlás daczára; ugy a polgári helységek népességének is szaporadnia kellett ily arányban. Hogy Erdély népessége igen szaporadik, abban minden vélemény megegyez.

A faluk száma 1786-tól fogva 152-vel szaporadott. És többek között Turnbull Austriáról irt útazásában felszámítá mikép Erdélynek, az 1819—27-ig lett szaporadás arányában 52 év kell, hogy népe ismét ennyire szaporadjék, holott Magyarországnak 75 év kell. S így Erdély népe 1786-tól 58 év alatt, az akkor is hiányos számításhoz még egy annyit szülhete.

E három okhoz még egy negyediket is számítottok állításom erősítésére, és ezt a politicalai számítási módból húzom, mely azon elven alapszik, miszerint születése és halálakor minden (?) ember paphoz kerül, s így szerinte a születtek és megholtak számából lehet következtetni az összes népességre. Európában rendszerint 36 emberre számítanak egy halottat. Erdélyben, melynek hegyi égalja benszülöttjeinek oly izmos alkotat ad, s hol a fűzés vétkes szenvedélye csak a magas körökben divatozik: következőleg ezen 36 számot 40-re bátran tehetni. A ki sokallaná gondolja el, hogy a fűzött anyák magzatjaiból minden 50-ik meghal, holott a nem fűzöttekéből tudomás szerint csak 1000-ből hal el egy; fontolja meg továbbá azt, hogy Europa igen sok országaiban a legnagyobb halandóság 50 éves kor előtt már beáll: Erdélyben pedig a 60—70 év között áll be, mint az annyira egészséges és sokáig élhető Oroszországban. *) S ha az e szerint megállított 40-nel szorozzuk az 1842 évi holtak számát (57,571) akkor

---

*) Galletti (Világismeret) a legnagyobb halandóságot 60—65 év közé teszi. Nálunk 100 éven felül évenként 60 70 hal el. Vessd össze Oroszországgal. 256. lap.

Erdély népessége e számítás szerint is 2,302,840-re megy; de csupán a közkulcsul felvett 36-al szorozzuk, mégis 2,082,556 lélekre megy.

Es végső erősségem veszem a lakhelyek állmából. Erdélyben 2,840 lakhely van; és köztek 77 város. S e lakhelyekre közép számítással egyenként számítsunk 800 főt, akkor Erdélyben 2,272,000 főre megy az összes népesség. Es e 800 fő egy lakhelyre nem csak hogy nem sok, de a szász és székely-földön éppen igen kevés; mert Szebenszék 54 helységiben a vallási számlálás szerint 88,000, Lenk szerint 110, Becker szerint 117 ezer vagyons; holott csak egy várcs van benne — Szeben. Ily kedvező arányt adna a több rész is, kivéve a magyar-földet.

Ily előzmények után indulva, én Erdély összes népességét kerek számban 2,300,000-re teszem; mi a következőleg oszlik fel:

Polgár ember	2,110,000
Rendes katonaság . . .	9,000
Szélbeli katonaság . . .	181,000
Összesen: . . .	2,300,000

A bécsi hivatalos táblázat 1842-ben egyedül a polgárságot 2,108,400-ra tette, a szélbeli katonaságon kívül. A szélbeli katonaságot pedig 181,000-re bátran tehetjük, ha összevetjük 1783-tól szaporodását 1803-ig onnan 1830-ig; a mikor is tett 168,000-et; s ha ekkor ennyit tett, a szaporodás arányában biztosan van 81,000.

Hogy megyénként is kimutassuk, a következő táblázatot igtatjuk be, melyen látható az első sorban az általunk követelt szám, a másodikban az 1844-diki püspöki összeírás szerinti összev, a harmadikban az 1828-ki számítás.

---

*) A szélbeli katonaság szaporodása arányát lásd Benigni Militär Gränze 17 l.

MAGYAROK FÖLDE.	1846-beli.	1844-beli.	1828-beli.
Felső-fejérmegye	47,150	41,063	51,467
Alsó-fejérmegye	208,200	178,972	174,724
Kükülmegye	93,150	81,535	84,239
Tordamegye	142,450	123,978	115,283
Kolozsmegye	177,100	154,387	148,721
Dobokamegye	139,150	121,630	100,807
Belső-szolnokmegye . . .	114,450	99,122	78,763
Hunyadmegye	155,250	135,564	130,553
Közép-szolnokmegye . . .	98,900	86,956	82,512
Krasznamegye	85,100	74,405	60,505
Zarándmegye	51,750	45,288	27,550
Kővárvidék	49,450	43,386	35,296
Fogarásvidék	63,250	55,683	55,151
Összesen	1,425,350	1,241,696	1,145,571

A SZÉKELY-FÖLDÖN.

Udvarhelyszék	98,600	84,325	82,683
Marosszék	87,400	76,868	77,523
Háromszék	93,180	81,020	103,038
Csikszék	138,000	120,673	77,726
Aranyosszék	23,000	20,809	21,566
Összesen	440,150	383,695	362,538

A SZÁSZ-FÖLDÖN.

Szebenszék	101,200	88,884	78,208
Szegesvárszék	25,300	22,168	20,664
Medgyesszék	40,250	35,346	37,124
Nagysinkszék	25,300	22,465	23,844
Kőhalomszék	26,450	23,769	17,275
Szászsebeszék	16,100	14,949	17,936
Szerdahelyszék	19,550	17,296	18,004
Újgyházszék	12,650	11,710	11,833
Szászvárosszék	21,850	19,355	18,147
Brassóvidék	111,550	97,954	89,073
Beszterczevidék	34,500	30,957	31,000
Összesen	434,500	385,853	372,108
Fősumma	2,300,000	2,011,244	1,880,215

Népessége sokaságára e szerint mérközik, vagy éppen felyül haladja a Dan-, a Sciciliai-, a Görög-, Hannoverai-, a Württembergi és Szász-királyságok, és a Helvecziai köztársaság népességét, s ezen hat királyságon kívül több népe van mint akármelyik herczegségnek. Népesség száma tévén a status tekintélye egyik tényezőjét, minthogy political axioma, mikép 9—10,000 fő kell egy □ mldre hogy az ország virágzóvá legyen: e tekintetben is versenyez Kuropa nagy részével. A hon egy □ mldre 2175 esik; tehát népesebb mint Oroszország, hol egy □ mldre 629, mint Spanyolország, hol 1407, mint Törökország, hol 1012, Svéd- és Norvéghon, hol 302, Dánország hol 736, mint Görögország hol 1125, és Portugal hol 1583 fő esik egy □ mldre *) Azonban ismét nem oly népes, miként némelyek aggódva gondolják, mert mint látjuk Erdélynél néptlenebb országa Európának csak 7 van, és a többi mind jóval népesebb. S vannak országok hol 2—3 annyi is él és jól táplálkozik. Különbben is legyen a 10,000 fő csak theoria, de hogy Belgiumban, Kuropa legnépesebb országában 7,470 fő becsületesen él, az praxis, az köztudomás. E földön is 7—8 millio ha gyárak honává váland Erdély, boldogul megélhet, boldogabbul, mint most a sovány föld szük adományából. A hon összes kiterjedésével szemben mint mondok, 2175 lélek esik egy □ mldre. Ha pedig a hon egyes részeit vesszük fel, akkor a magyar-földön 2172, a székely-földön 2136, a szász-földön 2286 lélek. Így legtöbb esik a szász-földön; utána népesebbnek tetszik ugyan a székely-föld, de az csak onnan van, hogy a székely nép nagyon kevés helyre van szorulva, minthogy földének nagy részit erdő borítja. Legtöbb népe van Also-fejérmegyének = 208,200. Legkevesebb Újegyházszéknek = 12,650. Atalában Erdély földének e nép még nem terhes, s adja isten, hogy 52 évre még ennyire szaparadjék.

*) Lásd Galletti Világismeret I. füzet.

48. §.

NÉPSZAPARITÁSI ESZKÖZÖK.

(Telepítés, házasság, lelenczház, kórházok, kisdédóvók, szegény-intézetek, halottházak, és a himlő-oltás).

Minden józan igazgatás szíven hordja a népszapartítás eszközését. Legnagyobb uralkodók alatt mindig szaparadni látjuk: csak zsarnok akadályoztathatja. Kétkép lehet egy országot népesíteni, idegenek telepítése és a szülöttek ápolása által. A telepítés az igaz hogy legkönnyebb módja volna a népszapartításnak; de tapasztalok közelebből is, hogy egy betelepült pusztá nélküli országba mily bajos idegen telepet beszállásolni. Ezen tapasztalást 1846-ba meríthetők, azon 100 sváb család ügyéből, kiket dr. Roth indított vala be, s egy részinek vissza kelle ismét mennie Würtenbergbe, honnan jövének. *)

Jó szapartítani a népességet hason nyelvű néppel, de valamint utóbbi módját Poroszország a házasság szentségtelenítésével (annak lehet tekinteni a morganaticus kötések törvényesítésit, a nőnemet demoralizálván) hibásan kívánta használni a népesség szapartítására: ugy mi is feddendők lennénk, ha népességünket szapartítandók, új idegen elemet vennénk nemzetünknek annyi idegen elemektől hányatott hajójára. S ha csakugyan telepíteni akarunk, van Moldvába vagy 50,000 magyar, kik részint 1420-ban Magyarhonból a Huss vallásáért száműzetének; **) részint a mult század utó felében Erdélyből inségelől oda futának, s ma is szaparadnak. ***)

---

*) Tudtommal telepedett mégis le Besztercze-vidékén 6, Szászvárosszékre 46, Romoszon települt le ismét 9 család. A többinek letelepülési helyét nem tudom. Lásd Híradó 1846. 361. lap.

**) Lásd Tudomángtár 1842. Jul. füzetét..

***) Schwartner s Statistik. I. §. 21.

Ezekre s a ben szülöttek házasságára kell tehát figyelmünket fordítanunk, ez utolsóban rejlik a magán álló népnek magva jövője. Ennek állama kimutatására ide jegyzem az 1843-ki számítást a házasultak, szülöttek és megholtak összeségéről.

a.) Házasultak száma 1843-ban:

Férfiak	24 évig	24—30	30—40	40—50	50—60	60-n felül
Magyar-fd.	7560	2561	1191	517	184	49
Székely-fd.	1375	977	355	157	55	16
Szász-föld.	2112	1033	433	209	67	16
Összesen	11,041	4571	1979	883	306	81

Férjhez ment:

A nőnemb.	20 évig	20—24	24—30	30—40	40—50	50-n felül
Magyar-fd.	7846	2381	1032	513	233	57
Székely-fd.	1234	1021	413	185	61	21
Szász-föld.	2395	788	371	196	94	26
Összesen	11,475	4190	1816	894	388	104

És így a magyar-földön történt az 1843-ik évben 12,062 házasság; a székely-földön 2,935; a szász-földön 3,870; összesen 18,867. 1842 történt vala 16,087; következőleg 2780-al több mint az az előtti évben. Átalában véve megházasodik minden 150 főből egy pár a mi számításunk szerint vévén az összes népességet. Holott közép számítás szerint 107—113 főből szokott Európában egy házasság történni.

b.) Szülöttek száma 1843.

Eről is csakugyan azon nyomon egy más tábellát közlünk, melynek hiteléről jót állani nem tudunk, minthogy azt sem tudjuk bizonyosan, minő biztos úton gyűl össze.

Élve születtek száma.

Született	fiu	leány	törvé- nyes	törvény- telen	Élőszü- lött Összesen
Magyar-földön	21,277	20,208	40,765	720	41,485
Székely-földön	6,466	6,191	11,985	672	12,657
Szász-földön	6,603	6,214	12,281	536	12,817
Összesen	34,346	32,613	65,031	1,928	66,959

Halvaszülettek száma.

Született	törvé- nyes	törvény- telen	A születtek fő- öszege
Székely-földön	261	12	41,788
Magyar-földön	23	9	12,689
Szász-földön	179	17	13,013
Összesen	493	38	67,490

Egyes megyéket véve fel, legtöbb törvénytelen születik Háromszéken, s úgy áll a törvénytelen a törvényeshez mint 1: 8; Zarándmegyében hol legkevesebb mint 1: 182. Ország-részenként hasonlítva, legtöbb törvénytelen úgy is a székely-földön születik, s úgy áll mint 1: 17; megközelíti a szász-föld, s úgy áll mint 1: 23; a magyar-föld jóval kevesebb törvénytelen szül, s úgy áll a törvénytelen a törvényeshez mint 1: 56; az összes országot véve úgy áll mint 1: 34. A halvaszülettek száma aránylag legnagyobb a szász-földön, s úgy áll mint 1: 65; utána jó a magyarok földé, s áll 1: 152; az ép egészséges székelyföld igen kevés holtat szül, s áll mint 1: 204. A fiak száma itt is mint egyebütt felül mulja a leányokét, de köztudomás, hogy a leányok nagyobb halandósága az egyensúlyt 14 évekig kiegyenlíti, sőt az érettebb korban itt is, mint másutt kevesebb nő lesz mint férfi.

c.) **Lelencz- és árvaházok.**

Ha elgondolja az ember a fentemlített 1966 törvénytelenül született gyermek sorsát, önkénytesen azon ohajtása merül fel, vajha szülő- lelencz- és árva-házokat építtetne a hon. Szülőház nincs, valamint lelenczház sincs, mit valódiilag így nevezhetnénk; egyedül a szebeni árvaház az, hol néhányat évenként letesznek. Arvaház is csupán kettő van a honban, egy Brassóban más Szebenben. Kolozsvárt is van némi intézkedés körülek, de árva-háznak nem nevezhetjük. 1843-ba a két első a következőleg állt:

	ágy	gyermek	költség
Szebeni	11	11	651
Brassai	—	—	395
Összesen	11	25	1,046

Az 1829-ki év status papirokban 24,806, magánosoknál 65,482 pengőre teszi a Theresianum capitalisát.

A szebeni árvaház a mult században épült vala Austriából Carinthia- és Carnioliából szükség miatt bevándorlottak számára. Hogy üresen hagyták, Mária Theresia fordítá e szent célra, s azon alaptőken kívül, mi a ház fentarthatására kiadva volt, ajándékozá még: a szász-földi fiscalításokból 2000 frt. s évenként 2500 köből gabonát. Ezen kívül a dispensationis taxát, mit a nem catholicus a koronának fizet, s a lotteria jövedelmét öt évig, valamint ez ideig az oláhboni borra vetett harminczadi vám azon részét, mi 10,000-n felül esik. Továbbá egy püspöki hagyományt és az Ettingerét 10,604 frtokban; gróf Battyáni esztergomi érsek ajándékoza végre 20,000 forintat, s ebből állott össze a szebeni árvaház tőkéje. Bevesz mindenféle gyereket, oláhot ugy mint magyart. A lelenczeket törvényeseknek nézi. Mig csecsemő, addig kün falukan fogadott dajkákkal nevelteti. Hét

éves korában intézetbe jő, s ott marad 15 éves koráig; akkor is gondoskodása mellett az intézetnek a fiu mesterségre, a leány szolgálatba lépik. S a fiúnak czéhba állása, a leánynak férjhez mentekor még 50 forintat nyújt az intézet, s gondoskodását leveleszi. *) Legalább alapítási irománya így hangzik.

d.) A kisdedóvodák is mint népszaparitási eszközök igen nagy szerepet kezdenek játszani. Egyéb jótékonyságai mellett a gyermek terhétől megmenekszik az anya, dolgozik, dolga saját jóllétét segíti, s a jóllét elősegíti a népesedést; de azon felyül hány gyermek lett ez előtt a gondatlanság áldozata főleg 7 éves koráig, a mig t. i. ezen intézet elfogadja. Fő apostola b. Wesselényi Miklós, kinek pár évtől fenálló zisibói kisdedóvodája nem csak gyermekeket nevel, de egyszersmind kisdedóvodákat is képez és küld szerte a hazába. De minthogy a kisdedóvodára mint tanító intézetre vissza térendünk, bővebb ismertetését a tudomány és művészet czimzetű szakaszra halasztjuk.

e). SZEGÉNYINTÉZETEK, ÁPOLÓ- ÉS KÓRHÁZOK.

Hogy a szegénység akadályára van a népeség szaparadásának, azt könnyen átláthatni. Hogy pedig Erdélyben a szegények száma igen nagy, az természetes. Mert a hol gyár nincs, a földmivelés urbéresek által megy, ott napszámosra szükség kevés vagyon. Következőleg hazánkban egy sereg proletarius drágácska esztendőben koldulásra van mindjárt kárhoztatva. Különben koldusunk is annyi, hogy minden 300 lakosnak egy koldus jut. Azért sehol sincsenek a szegény intézetek jobb helyt mint nálunk.

Minthogy e háromféle intézet kisebb nagyobb mértékben egy szint visel, egy hasábba sorozom. S mindenik államát számokban fejezem ki úgy, mint azt 1843-ki számvevői hivatali tabellák foglalják. —

*) Lásd diplomáját 1770-ik év mártius 25-ikről. A Teleki könyvtár becses cartofilacoeuma köteteiben.

aa). Szegények kórháza.

	száma	ágy	egyen	költ. ség	holt el	jóság- jöve- delem	status papir- ban	tőkeje
Ebesfalván.	1	—	70	285	—	—	—	2630
Kolozsvártt.								
Erzsébet kórh.	1	—	190	4181	19	1571	—	57,973
Bertalan kórh.	1	—	6	139	—	—	—	7,702
Szábel kórház.	1	—	6	240	—	—	—	4,000
Szamosujvártt.	1	12	12	400	—	—	—	9,692
Udvarhelytt.	1	7	7	86	—	—	—	1,440
M. vásárhelytt.	1	—	6	138	—	—	—	2,180
Szebenben.	2	—	109	889	3	—	400	20,190
Segesvártt.	1	—	16	123	—	—	—	—
Medgyesen.	1	—	10	—	—	—	—	80
Brassoban.	4	—	130	1880	14	—	—	42,939
Catholicus.	1	22	53	628	7	—	—	12,280
Beszterczén.	1	36	56	1814	1	—	—	12,793
Összesen	17	77	671	10,803	44	1571	400	173,899

bb). Apóloházok.

Kolozsvártt.	1	—	12	500	—	—	—	960
Szebenben.	1	—	119	2608	19	—	3400	28,678
Segesvártt.	1	25	84	1375	6	2665	—	4677
Medgyesen.	1	—	12	264	—	—	—	4,400
Brassoban.	1	—	8	132	2	—	—	5,754
Összesen	5	25	235	4879	27	2665	3400	44,469

cc). Kórházok.

	száma	ágy	beteg	költ. ség	holt el	jóság- szág- ból	status papir- ban	tőke
Kolozsvártt.	1	40	397	9020	40	9288	—	68,689
M. vásárhelytt.	1	18	140	1038	7	—	—	20,000
Szebenben.	1	2	13	244	1	3525	1896	1960
Brassoban.	1	32	294	2192	15	—	—	6489
Összesen	4	92	844	22,491	63	12,873	1896	97,138

Innen a következő igen szomorú igazságra jövünk, hogy Erdély népiből esztendőn át csak 1650 fő jó köz ápolás alá, ugymint 836 nő s 814 férfi. Hogy mindössze ápoló intézet van 26 s egyszerre csak 194-nek van ágya bennök. Nagyon csekély, de ha elgondoljuk, hogy nagy részök egyesek adománya, úgy mégis elég. Valójában nincs ohajtandóbb dolog mint az, hogy honunk legtevékenyebb nője b. Józsika Jánosné ő exc-val honunk lelkesebb női kezét fogjanak a szegények ápolásában, s e nyomorult nép-tömegben a nőszív szánakodási hajlamánál fogva—segítsenek. Ohajtandó volna hogy az 1811-n Kolozsvár- M. vásárhely- Szamosujvár- és Enyedre tervelt országos kórházok újabban szőnyegre jöjjenek. *) Ohajtandó volna hogy valaha már a vakokról, siketnémákról is gondoskodjék e hon elgondolván, hogy minden 500-ra egy vak esik, siketnéma még kevesebbre. Ohajtandó volna, hogy a kormányshéz által tervezett örültek-háza létre jöjjön; hogy minden megye legalább egy alapítványt 2200 pftat megajánljon, minthogy az összes tőke hírlapok után már is 6681 pengő forintra rug. És igen ohajtandó végre, hogy a himlő oltás mélyebb gyökeret verjen, tudva lévén, hogy a beoltottak közül az ezredik, a be nem oltottak közül, minden tizedik elhal. S különösön az, hogy jobb gond fordítodjék, ne kelljen azon szomorú esetnek többé eléfordulni, miszerint egész helységeket fekélylyel oltsanak be. És ohajtandó legvégre az, hogy Hufeland azon számítását, mikép koporsojában minden 100-ból 6 fölébred szivünkre véve, állitanánk halott házakat, minthogy a világ egy orvosa se tudja a halál bizonyos jelét bebizonyítani, míg a rothadás be nem áll.

Ily kevés s ily gyenge lábon állanak mindazon intézetek, melyek a népnek erejében kényelmet, betegségiben ápolást nyújthatnának. Semmi sincs tehát

*) Lásd 1811-beli országgy. jegyzőkönyvében.

mi a népességet inkább szaporíthatná mint a házasság, mi nálunk 150 főre egy szokott éven át esni. Régen a szászoknál törvény vala, hogy senkit addig czéhba nem vevének, míg nem nősült. Ugy a széke-lyek is ős szokás szerint korán szeretnek házasodni, s oly termékenységet idéznek elő, mely megett a magyar messze marad. S a mily czélszerű Bajorhon azon intézkedése, mikép háztűz nélkülinek tiltja a házasságot, éppen oly méltánylandók mindazok, kik a nős férfinak a nőtelen mellett elsőbbséget adnak, és adni ohajtanának a hivatalokban. A házasság elősegítése mellett igen fontos teendő, akadályozni a törvénytelenek születését; mi lehetlen lévén, szülő-és lelenczházok felállításával kellene a bukott egyént a további süllyedéstől menteni, a gyermeket pedig a hazának megtartani. Chinában egy éven át, mintegy 2 milliót szoktak disznok s más állatok eledelül kitenni; vallyon azon 2000 körüli gyermek, kik nálunk jogtalanul születnek a hon polgáraivá, nem nevelnék-e a hon népességi erejét? Holott így ápolatlan, a velők járni szokott erély miatt a legtöbbben lesznek a hon átkaivá. Ily segélytelen látva a népet nem lesz végre érdektelen közölni a halálozás fő özsvégét, hogy lássuk ezen hegyvidéki országban, mely tiszta levegője, fen fekvése által hosszas életet adhatna: mik által és mily arányban halnak el; s meg kellene orvosolni, hogy a nép illő életkort ér- bessen.

A következő laponi táblázat, melyben a halálozás módja ideje van kimutatva, egy azon dolgok közül, melyek az országot és népét leginkább jellemzik. Azért ennek évenkénti tiszta tudása a statisztikus legsűrűsebb tudomásai közé tartozik.

1843-ban megholt fi és leány.

Megholt	férfi	nő	1 éve- sig	1-4	4-10	10-20	20-30	30-40
Magyar-fd.	16,518	15,323	7003	4879	3005	2296	2073	2239
Székely-fd.	4560	4445	2131	1572	830	601	534	536
Szász-föld	4737	4690	2055	1181	655	530	585	685
Összesen	25,815	24,458	11,219	7632	4490	3427	3192	3433

Megholt	40-50	50-60	60-70	70-80	80-90	90-100	100-an felül	Összesen
Magyar-fd.	2282	2631	2564	2785	856	195	33	31,851
Székely-fd.	590	658	715	544	232	54	8	9005
Szász-föld.	688	339	1008	805	329	56	8	9417
Összesen	3560	4128	4287	3134	1417	305	49	50,273

Megholt	közön- séges beteg- ségb.	Jár- ványb.	Himlő.	Öngyil- kosság.	Ebdűh.	Gyil- kolt.	Törté- netesen	Kivé- gezle- tett.
Magyar-fd.	27,935	306	3268	13	6	31	279	3
Székely-fd.	7710	261	885	19	3	15	121	—
Szász-föld.	8943	228	141	10	2	10	84	—
Összesen	44,588	795	4294	42	11	56	484	—

Lehetlen e táblán fel nem tűnni a következőknek: hogy a férfiak halandósága nagyobb mint a nőké, mi ha folytonosan úgy lenne, minthogy több nő születik mint férfi, több nejlúségre vezethetne. De tud-

juk, hogy a nők mindenütt tovább élnek egy pár évvel, s korosabbakká lesznek mint a férfiak. Feltűnik az, hogy a 10 évek utáni legnagyobb halandóság a 60—70 év között áll be, tehát igen tartosak az emberek; s hogy 100-n felül 49 halt meg. Feltűnik továbbá az, hogy himlőben 4294 hal el; de fel az is, hogy egy csendes évben járványban 795. Mit mondanak aztán ehhez pestises, choleras éveink, melyeket a szomszéd oláh országok gyakran eszközlenek: milyek voltak az 1073, 1480, 1490, 1550, 1553, 1603 (mikor egyedül Segesvárt 2700-an holtak el; inkább Básta nyomorgatásából származott), melyek tovább az 1678, 1709, 1718, 1719 (mikor 100,000-nél több halt el), 1738, 1756, 1770 sat. S különösen közelebbi 1831- és az 1835-iki choleras év.

49. §.

A LAKHELYEK ÁLLADALMA.

Nagy Katarina czárnő, ki 200 várossal szaporitá országa felvirágzását, egyszer beútaza birodalma nagy részét, s ministere útjába mindenütt kicsinositató a falvakat, s másutt újakat építtete, hogy elhitetné, mikép egész országa jó karban áll. Tanúságunk ebből az, hogy egy ország virágzása leginkább épületeiből tetszik ki. E tekintetben Erdélyt igen szegénynek találjuk: városai kicsinyek, falvai nyomorultak.

Városai négyfelé oszlanak: királyiakra, taxások- nemesek- és mezővárosokra. Különbség köztök az, hogy a királyiak megérdemlik a város nevezetét, a nemes városok a mezőváros nevezetét, a taxás helyek s mező-városok nagy része, csak nagyocskafalu. Királyi város van 11, u. m. Kolozsvár, Fehérvár, Szamosújvár, Ebesfalva, Maros-vásárhely, Szeben, Brassó, Segesvár, Besztercze, Medgyes, Szászsebes. E városokban van némű műiparunk, de az is nagyon csekély; a többi városok lakói főlmester-

ember félföldmivesek. T a x á s helység mely országgyűléseken épp oly képviselettel bír, mint akár mely megye van 13, u. m. Abrudbánya, Vízakna, Vajdahúnyad, Kézdi-vásárhely, Hátszeg, Sepsí-sz-györgy, Udvarhely, Illyefalva, Bereczk, Csíkszereda, Zilah, Szék, Kolozs és Oláhfalva, mely utolsó csakugyan falu, vagy is láncz-szem a természet szakadatlan lánczában. Nemes város van három: Torda, Dézs, Nagy-enyed. Ezeken kívül van 50 mező-város: u. m. Alvincz, Balázsfalva, Benedek, Borbánd, Borberek, Magyar-igen, Sárd, Tövis, Zalatna, Küküllővár, Egerbegy, Görgény-Szentimre, Gyéres, Szászrégen, Toroczkó, Bánfi-húnyad, Bátos, Gyalu, Teke, Rettég, Tasnád, Kraszna, Nagyfalva, Somlyó, Déva, Dobra, Illye, Körösbánya, Kapnikbánya, Fogaras, Sztítás-keresztúr, Gyergyó-szentmiklós, Szereda, Felvincz, Kund, Feketehalom, Földvár, Prázsmár, Rozsnyó, Berthalom, Riomfalva, Nagy-sink, Sz. Ágotha, Szeredahely, Kőhalom, Újegyház, Szászváros. Nehányat kivéve csak annyiban városszerűek, mennyiben heti- s országos vásárai piaczkul kijelelik.

Ezek után jó 2658 falu, 95 prédiom, és 10 passus. Az utóbbiak is néhány házból állván, mint lakhelyeket is megjegyezzük. Annyival inkább, minthogy falvaink között is vannak igen csekélyek, ellenben kitűnő nagyok általában nincsenek. Igaz, hogy havasaink egy órajárásnyi hosszak is vannak, de aztán házaik igen távol fekszenek, úgy hogy utszát sem képezhetnek. A faluk többnyire földből, sövényből és boronából építenek, fedelők rendszerint szalma vagy nád. Csupán a szász-falukan lehet kőházakat cserép fedéllel találni. A szászoké után csinosaságra jönnek a székely-falvak, mert csakugyan a székelység csinosan kezd építeni. Városaink három nagyobbika: Kolozsvár Brassó Szeben épületeik között emeletes házekből mutatnak ugyan egész sorokat, de a többiben csak egy néhány van a piacz körül; rendes fedelők az apróbb házeknak inkább deszka és zsin-

dely. Innen aztán a gyakori égések, melyek gyakran egész helységeket tönkre sujtanak.

Van a lakhelyeknek még egy más neme, melyek épp oly figyelemre, sőt nagyobb figyelemre méltók, mint a faluk és mező-várasok: és ezen lakhelyek — a várak.

Várfalakkal kerített városunk van hét: K. fejérvár, Szeben, Brassó, Besztercze, Segesvár, Medgyes, és a falait jelenleg ontó Kolozsvár.

Épebb váraink: a húnnyadi, dévai, verestoronyi, töröcsvári, szamosújvári, vécsi, görgényi, kükülvári, m. vásárhelyi. Mert a keresdit, szentdemeterit, radnóit, gyaluit, fejéregyházit, czelnait, várhegyit, bonczidait, marosújvárit, csikszeredait sat. csak kastélyoknak lehet tekinteni. Ezek régi idők maradványai, még e kastélyok is legalább régi várak romjain épültek. De a mennyiben hadi erősségek lehetendének, annyiban mint erősségeket, ezek ismertetését a második kötetre halasztjuk, a hadi erő rovatába.

Ily kastélyoknak tekinthetők a szásztemplomok várai egy része, s ily nagyobb szerű templomkerítéssel a következő faluk dicsekedhetnek: Háság, Kisselyk, Berthalom, Sáros, Kisdisznód, Nagysink, Olczina, Botfalu, Sz. hermány, Moha, Bongárd, Doborka, Nagy-apold. sat.

Továbbá igen nevezetes pontoknak tekintem a várromokat is, melyeken ha mai nap a kőhalma nem oly nagyszerű is, mégis az által, hogy a hely már várhelynek ki van jelelve: figyelmet érdemel az anyagi álladalomban. S ily várhelyekkel a következő helységek vannak ellátva: Arany, Alvincz, Aldorf, Asszonyfalva, Bálványosvárálja, Bátor, B. Bocsárd, Bedecs, Boicza, Borberek, Bethlen, Bokaj, Bágy, Csicsóújfalu, Déés, Diód, Ebesfalva, Enyed, Feketehalom, Földvár, Folt, Hadad, Hőltővény, Ilye, Kővár, Kőhalom, Krizba, Kusaly, Kisselyk, Keresztény-sziget, Kis-disznod, Mező-sámsond, Magyarléta, Mikes, Martonfalva, Marosbogát, Majgrád,

Malomvíz, Nagy-almás, Nagy-ida, Nagy-pestyén, Nagy-disznód, Paszmos, Rosnyó, Ilyésmező, Székely-udvarhely, Sővárad, Sebeshely, Sz. lélek, Szilágy-somlyó, Szász-fenes, Szász-lóna, Szilvás, Szelindek, Szász-orbó, Szász-kézd, Szilágy-cseh, Szilágyszeg, Szászváros, Szászsebes, Toroczko, Toroczkszentgyörgy, Torda, Torja, Tasnád, Totfalud, Talmács, Várhely, Várfalva. sat. Ezek volnának tudomásom szerint a nevezetesebb várhelyek vagy romok, s hogy még ezeken kül is sok nevezetes lehet, megengedem.

Ezek bővebb ismertetésibe sem bocsátkozom; minthogy e tant merőben parlagon kaptam, csak hiányosan adhatnám. Különben is a régi maradványok napjainkban állását, statistikáját, mikor azzal készen leszek, regéikkel, historiai emlékeikkel együtt külön igyekezem adni.

S ha már számokban akarnok kifejezni a lakhelyek államát, a következő táblázatot kapnok.

Van királyi város	11
Kerített város belőle	7
Taxás helység	13
Nemes város	3
Mező-város	50
Tehát város van	77
Falu	2658
Prédium	95
Passus	10
Összesen lakhely	2840
Vár, kastély, várrom több mint	100
Ház lehet Erdélyben	412,000
Család benne	436,000 *)

Kimutatásáért annak, melyik országrészben, melyik megyében, székben hány a város és falu, szükségesnek láttam a következő lajstromat ide mellékelni:

---

*) Ilyszerű számokat adnak a házak- és családokról a táblázatok is, de azokba a határszéli katonaság beleszámitva nincs.

Magyar-földön.	K. vá- ros	M. vá- ros	Falu	Pré- dium	Passus	Össze- sen
Alsó-fejérmegyében .	1	13	195	8	—	217
Felső-fejérben . . .	—	—	72	5	1	78
Dobokában	—	1	171	5	—	177
Húnyadban	—	5	376	16	2	390
Kolozsban	1	5	205	13	—	274
Krasznában	—	2	69	5	—	76
Kükülőben	1	1	114	2	—	118
Belső-szolnokban . .	1	1	195	5	—	202
Közép-szolnokban .	—	2	147	4	—	153
Torda-megyében . .	—	6	170	12	—	188
Zarándban	—	2	102	—	—	104
Fogaras-vidéken . .	—	1	63	—	—	64
Kővár-vidéken . . .	—	1	90	1	—	92
Összesen	4	40	1960	76	3	2083
Székely-földön.						
Aranyas-széken . .	—	1	21	—	—	22
Három-széken . . .	—	4	93	10	1	108
Maros-széken . . .	1	1	126	2	—	130
Csikban	—	1	86	3	2	92
Udvarhelyszéken . .	—	2	132	2	—	136
Összesen	1	9	458	17	3	488
Szász-földön.						
Besztercze-vidéken .	1	—	53	—	—	54
Brassó-vidéken . . .	1	4	26	—	3	34
Szeben-széken . . .	1	1	57	—	1	60

Szász-földön.	K. vá- ros	M. vá- ros	Falu	Pré- dium	Passus	Össze- sen
Újgyházszékben . .	—	1	11	—	—	12
Medgyes „ . .	1	6	20	—	—	27
Szeredahely „ . .	—	1	10	1	—	12
Nagysink „ . .	—	2	20	—	—	22
Kőhalom „ . .	—	1	17	1	—	19
Szászsebes „ . .	1	—	10	—	—	11
Segesvár „ . .	1	—	15	1	—	17
Szászváros „ . .	—	1	13	—	—	14
Összesen	6	17	252	3	4	282
Következőleg van:						
A magyar-megyékben	4	40	1960	76	3	2083
Székely-székekben .	1	9	458	17	3	488
Szász-székekben . .	6	17	252	3	4	282
Igy Erdélyben . . .	11	66	2670	96	10	2853
S ha kiveszünk minthogy kétszer jő elő . .			12	1		13
Lesz összesen . . .	11	66	2658	95	10	2840

Innen azon kedvetlen eredmény jő ki, mikép nálunk város aránylag nagyon kevés van, s hogy van megyénk, Felső-fejér, hol város éppen nincs; s csaknem ily várostalanok közé sorozhatjuk Dobokát, Fogarast, Krasznát, Kükülmegyét, Közép-szolnokat, Kővárvidéket, Aranyos-széket, Csíkat, mint a hol ha van is egy kis város bejegyezve, de ezen bejegyzettek aránylag igen kis városkák, nem piaczosak; innen volt, van és lesz nagy hátramaradásunk. Ugyan is esik:

	Hány falura 1 kir. város	Hány falura 1 m. város	Hány□ mfdre 1 kir. város	Hány□ mfdre 1 m. város	Hány falu 1 □ mfdre
Magyar-fd. mintegy	520	52	172	14	2½
Székely-földön „	488	50	206	23	2½
Szász-földön „	47	16	31	11	1½
Az egészet véve	258	43	100	17	2½

ha a prédiúmokat és passusokat is falvaknak számítjuk.

A városok mikénti államára a következő lajstromot mellékeljük, mely ha a népességet nem is mindenikben, de jövedelmi állását 1843-ról kimutatja.

Magyar-földön.	Bévé- tel p. p.	Kiadás P. P.	Tőke pénz p. p.	Más activ birtoka	Népes- ség
Kolozsvár k. város	51,460	50,988	8314	13,956	24,000
Fejérvár - -	9902	4506	21,257	3771	12,000
Szamosujvár - -	32,420	27,668	67,463	19,131	4000
Ebesfalva - -	19,600	17,165	52,886	6270	2200
Thorda m. város	9899	8000	14,884	7825	8000
Nagy-enyed - -	6704	6674	27,282	7204	5500
Déés - -	11,379	9106	23,351	3969	5350
Vizakna - -	5582	3161	12,408	3902	
Abrudbánya - -	4691	3312	17,066	5667	4200
Zilah - -	2928	2457	11,898	885	
Szászrégen - -	27,571	22,453	100286	16,255	
Szék - -	815	737	2288	178	
Fogarás - -	—	—	—	—	4900
Bátos - -	1951	912	790	825	—
Teke - -	1926	1665	1884	—	—
Dézsakna - -	701	701	68	688	—

Magyar-földön.	bevétel	kiadás	tőke-pénz	más ac-tív bir-toka	népesség
Balázsfalva - - -	—	—	—	—	4000
Kolozs - - - -	—	—	—	—	6000
Zalathna - - -	—	—	—	—	—
Gyéres - - - -	—	—	—	—	5000
Körösbánya - - -	818	593	541	106	—
Déva - - - -	—	—	—	—	3800
Székely-földön.					
M. Vásárhely k. v.	21,054	19,899	38,289	22,344	13,000
Kézdi-vásárhely m. v.	5024	2851	7368	2252	4850
Sepsi-szentgyörgy -	—	—	—	—	—
Gy. Szentmiklós -	—	—	—	—	—
Csikszereda - - -	1982	327	2255	—	—
Bereczk - - - -	1112	1096	3069	240	—
Udvarhely - - - -	720	638	4500	—	6000
Felvincz - - - -	1329	1113	4156	631	—
Székely-keresztur -	378	360	2254	188	4600
Szász-földön.					
Szeben k. város	49,717	53,547	17,580	66,661	24,000
Segesvár - - - -	12,622	12,285	24,747	15,395	6500
Brassó - - - -	70,262	113,117	13,600	28,215	30,000
Medgyes - - - -	9655	6601	8932	35,408	6200
Besztercze - - - -	13,003	14,408	8503	5628	6600
Szászsebes - - - -	6,818	8974	12,604	28,665	5000
Nagysink m. város	1,317	1376	585	841	—
Kőhalom - - - -	2,122	1677	298	492	2200
Szerdahely - - -	1,866	1425	9386	6047	—

Szász-földön.	bevétel	kiadás	tőke-pénz	más ac-tív bir-toka	népesség
Uj-egyház - - -	634	717	625	1	984
Szászváros - - -	7,766	6633	17,321	8503	3500
Szászkézd - - -	767	635	442	658	—
Feketehalom - - -	4,777	4,105	8,524	2,668	3,546
Földvár - - -	5,525	6,012	3,550	3935	—
Prázmár - - -	4,209	3,965	9496	2516	—
Rozsnyó - - -	3774	5038	17,906	7818	3,780
Berethalom - - -	—	—	—	—	3,300
Musna - - - -	809	826	1,686	486	—
Riomfalva - - -	510	509	—	—	—
Borberek - - - -	1,132	1,458	1030	1620	—
Kis-selyk - - -	1212	1207	512	5289	—
Nagy-selyk - - -	1602	1684	106	293	—
Ágotha - - - -	1,460	1502	1360	—	—

Szászfaluk, melyeknek 1000 pengőn felyül áll bevételeik:

Felek (Szeben székhely)	2713	2709	6780	18,180	2115
Fenyő-falva - - -	2448	2634	1203	6453	774
Keresztény-sziget -	5558	1807	31,441	23,570	1655
Gurareu - - - -	2756	677	8514	8450	1536
Szent Erzsébet - -	1419	924	4311	2259	841
Disznod - - - -	3550	1964	13,488	9276	2796
Mooh - - - -	1896	1953	7535	3044	948
Kis-torony - - -	1487	735	1824	2252	1250
Paplaka - - - -	1476	579	6432	2452	1826
Resinár - - - -	7700	4202	33,680	18,891	3779
Sellenberg - - -	1524	725	6145	2509	600

Czód - - - -	1787	875	10,292	3309	1256
Holdvilág (Segesv. sz.)	5032	5206	850	1394	—
Szent László - - -	1616	1115	2363	3545	—
Bot-falu (Brassó vid.)	2314	2157	2686	723	—
Höltővény - - - -	2169	1828	—	466	—
Hermány - - - -	2479	2092	4006	3907	—
Neustadt - - - -	1342	1714	1291	797	—
Magyaros - - - -	1161	1200	3590	1647	—
Sent Péter - - - -	1100	1080	—	611	—
Vidombák - - - -	2062	2049	413	114	—
Volkány - - - -	1098	968	5385	991	—
Paratély (Medgyes sz.)	1005	1104	1095	2266	—
Sáros - - - -	1350	1082	1401	2605	—
Király-németi (Besz. v.)	1475	1190	3459	2392	—
Besenyő - - - -	1158	725	2039	409	—
Lekencze - - - -	1731	670	5204	1735	—
Szentgyörgy - - -	1466	422	—	1263	—
Aldorf - - - -	1649	927	8558	1145	—
Lámkerék (Sz. sebcs sz.)	2234	1940	740	9340	—
Péterfalva - - -	1717	1667	5766	4141	—
Felmer (Kőhal. szék)	1803	1460	1041	628	—
Szász-ugra - - -	1248	1219	737	2466	—
Homorod - - - -	1621	1313	232	596	—
Nagyapold (Szerd. sz.)	2034	1371	1979	8104	800
Kisapold - - - -	1006	596	28	1014	—
Olezina (Uj-egyház sz.)	1246	862	1056	2579	—
Balomir (Sz. város sz.)	1380	1033	2256	801	—
Felkenyér - - - -	2741	1255	19,100	2688	—
Kásztó - - - -	1701	1169	11,904	1166	—
Romosz - - - -	1535	1343	7742	—	—
Siboth - - - -	2226	1770	6177	4600	—

E laistromot szeretnők a magyar falukan is át vinni, de ezek jövedelmét a falusbíró és esküttjei nagy részint elszökták dorbézolni, s így lepel van felette. Csupán ez évben kezdé Marosszék kisdédóvokra szakasztani belőle. Mit nem lehetne véghez vinni ily gazdag 5—7000 pengő forint jövedelmű faluk pénztárával, azt közhaszonra fordítva; és mit mondanak olvasóim Szászrégen egy kis mező-város 100,000 pengő tőkéjéhez?

50. §.

A LAKOSOK, NYELVÖK SZERINT.

A sokat sehol se bánja meg inkább egy ország, mint a nyelv sokaságában. Erdély is e hajóban van. Vannak részek Erdélyben, hol egész napokat mehet az ember a nélkül, hogy magyar nyelvet hallana; a ki nem tudná hogy Erdélyben van azt gondolhatná, hogy szász, vagy oláh országban jár. Az orosz összes birodalom szinte száznegyven különböző nyelvet beszélő nemzete, nem ily bábeli csoportozat; mert közülök Europa felére, mit az európai Oroszhon elfoglal, nem több mint csupán 17 nyelv esik. Átalában nem ismerek tekénken 1000 □ mföldnyi tért, hol ennyi nyelvet beszélnének. Ha ma is igaz volna szent István azon káros axiomája, mikép, *unius lingvae, uniusque moris Regnum imbecile et fragile est:* *) úgy Erdély Chinát és Frankhont a világ e két legegynyelvűbb, legerősebb országát, méltán mosolyoghatná.

Van ugyanis jogos nemzet három: Magyar, Székely, Szász; másféle egy sereg u. m. Oláh, Örmény, Görög, Zsidó, Czigány; még ezeken kívül: Morva, Lengyel, Orosz s egyéb maradványok.

---

*) Decret. Libr. I. Cap. 6. §. 3.

51. §.

A MAGYAROK.

E r e d e t e. Mint historikusaink mondják, a harmad izben kijött magyarok utodai, kik Scytiát elhagyván, az árpád-féle hét vezérség alatt jöttek s foglalták el Magyarországot. Hogy Tuhutum az első, vagy Gyula a második hét vezérség egyike hozta be őket Erdélybe, azt eldönteni itt nem kívánjuk. *) Annyi bizonyos, hogy megérkezvén a Duna partjaira, azonnal fegyveröket éreztették az akkor itt uralkodó oláh-nemzettel, s e földnek 895 körül urai levének, s az oláhság Esküllönél a magyarok hűségére felesküdt.

Mennyi lehete a magyarság száma akkor, mennyi most, meg mondani egyaránt bajos. Bejövetelekkor összesen 210,000 főnyi tábort említenek történet-íróink, de hogy közülök mennyi jött át Erdélybe, lehetlen meg is közelíteni. Mennyi van most az szinte oly kétséges, mint az első, mivel az soha összeszámlálva nem volt. Hozzávetőleg Leonhard és mások**) Erdély népessége $\frac{1}{10}$ -töd részének gondolják, mi két millioból 400,000, az általunk felvett öszvegből 460,000 főre menne, mi telyességgel nem lehetetlen. Azonban megmaradunk a 400,000-rel.

J e l l e m e. Ámbár az idő viszontagsága sokképpen igyekezett a magyart ős jellemétől megfosztani, mégis Erdélyben aligha sikerült. S nem hogy ő kölcsönözött volna, de sok részben mind az oláh-, mind a szászra ruházott át mind nyelvéből mind öltözetéből. Es bár a szász-nemzetteli elegyedést azon törvény sok részben akadályozza, mely a magyart a szász földöni birhatástól elzárja: mégis Kű-

*) Ugy fejtük fel némelyek, hogy az első hét vezér, kiket Anonymus említ u. m. Almus, Eleud, Kundu, Ound, Tosu, Huba, Tuhutum a vándorlásban eloregedvén, helyöket ide érkeztekkor. Árpád, Gyula, Kund, Szabolcs, Urs, Leel, Verbults foglalák el.

**) Lehrbuch der Kentnisz. v. Siebenb.

külömegye Felső-fejér- Torda- és Kolozsmegyében, valamint Besztercze-vidéken is egész helységek vannak elmagyarasodva; Szászváros, Alvincz, Torda, Kolozsvár, Enyed stb a száz elemet magában csaknem egészen felolvasztá. II. József császár is hiába vágatá el a bajuszt, hiába akarta egy nemzetté tenni, mégis csak magyar maradt. Hogy mi volt régen, mint ivá a véres bort esküjénél azt beszéli a historia, mi most, azt a mindennapi élet. Egy büszke és nemes, komoly rátartásában szótlan, hevében pedig sok beszédű nemzet; elleneihez merész, nőkhez lovagias, jogaiért hazájáért halni tudó, s úgy annyira honszerető, hogy honát békében, királyát háboruban elnem hagyja. Példa erre a fejedelmikor, példa Kemény Simon, Gyulai Ferencz; példa az, hogy I Fridriknek meg volt engedve Erdélyben is zsoldosokat szerezni hadsergébe, azonban sehol rosszabbul nem toborzott mint itt *). Szereti a harczat, de azt csak hazájáért királyáért és szabadságáért. Vendégeihez őszinte, vigalmaiban kitörő zajos, bújában dühöngő, házánál kényelmet, uraltatást szerető. Tudománynyal nem sokat törődik, az egy hazája historiáján jogtanán kívül nem sokat gondol vele; művészet köréből költeményre fogékony, szonoklatnak nagy barátja; politikai életében nyílt-szivűségénél fogva kevéssé számító, elhatározásainál merész, de kitartása nincs éppen elég; pártosságra ingerelhető; házi életében nem igen nagy a rend; szereti jól élni, keveset dolgozni, sokat költeni, keveset kereskedni; gyermekeihez nevéhez elég vidám, foglalkozás-öltöztetésben, szeszélyes, a bon-tonnal nem sokat törődik, a bókokat nem tűrheti, a feszt ki nem állhatja.

Termete közép, képe piros, növése nem karcsu nem vastag, szeme tűzes, hajzata inkább barna... Öltözete minden osztálynak más, a főbbek az idegen minta bálványozásából kezdenek haza térni;

---

*) National. Charact. in Siebenbürg 1792. u. l.

csupán a polgárok jártak eddig az alsobbakkal és egyházu nemesekkel a szük, ugy nevezett magyar nadrághban és sujtásos dolmányban, de ezek is már bő nadrágba kezdenek búni.

52. §.

A SZÉKELYEK.

Eredete. A székelyeket, mint a kik ugyanazon nyelvet beszélnek és beszélték a magyarokkal, nem is soroztuk volna más osztályba, de minthogy törvényeinkben a kettő, mint külön nemzet jön elő, mivel jogaiban és jellemében más nép, külön adjuk elő. A székelyek eredetét a historia hajnalsetéte borítja, mint legtöbb nemzetét. Ha mi a székelyek eredetéről vélemények statistikáját egész terjedelmében adni akarnok, igen únalmas munkát vállalnánk magunkra; mert végtire még azt is hallanunk kellene, mikép Jornandes az ördögöktől, tisztátalan szellemektől származtatja, minthogy ő goth vala kinek hazáját Atilla összerontá. Mi a nagyobb részzel tartunk, kik azon húnok maradékinak tartják, kik a IV-dik században China északi szomszédságából Európába jönnek. Egy nagy nemzet utodának, mely a chinai historiában k. e. már 2000 évvel megjelenik; mely ellen China az ismeretes 600 óra hoszuságú roppant kőfalat vonatá; s végre mely k. e 174 évben Laochamus fejedelme alatt a chinai birodalmat meggyőzvén, adófizetőjévé tette. *) Nemzetének Ázsiában ugy, mint Európában egy büne volt a viszázkodás, s így az erős hún birodalom k. u. 48 évvel, északi és déli birodalomra oszlott. E viszályban China adófizetőjévé teszi őket, nemcsak, de az északi húnok ellen fegyvert fogván, birodalmokat annyira porrá törte, hogy Európába kelle indulniok új hazát keresni. S így vezeték Európába Bálaंबर 374 körül a székelyek őseit.

*) Benkő Transilv. I. 363. I. sat.

Mint telepedtek meg, s mint lesz Atilla királyja nemzetének, az nem annyira gondunk, mint az, hogy miután Atilla egy éjjel vérébe fult, hogyan üt ki a húnok dolga. Emlékeznek hiteles irok, mint győze meg Atilla mindent útjában, s miként veve minden meg bódított népet önsérgébe, miből aztán kifejlett a legokoszerűbb következmény, hogy t. i. mikor Atilla 454-ben meghal, alattvalói fellázadván fiai ellen, azokat szélyelverék, s magokat emancipálák, s tizenötöd nap múlva halála után a hún birodalomnak Európában végetvetnek *).

Ezen előzmény után jó az, hol a székelyek eredete sokak fejében botrányozást szül. Ugyanis, az egyenetlen testvérek egyikét Ellákot a gépidák királyja megveri, megöli; és Pannoniát elfoglalja. Tul a megmaradott sereget Dengezich, a más testvér összegyűjti vala, testvére gyilkosait szerencsétlenül megtámadja, s Tráciában az ellenséggel megütközvén, e sereg feje is elbukék, s népe részint régi honába visszamegy, részint Trácia körül elszéled. S végtére ezen szélyelvert húnokból gondolják itt maradottnak a székely nemzetet, s kimutatják azt, hogy mikor a VI-k században Európába jönnek az avarok egymásra ismernek, egymásnak kezet nyujtanak **).

Lakhelyök ma is az, mit két ezredév előtt elfoglalának. Erdély keleti batárszéle, azon kevés kivétellel, hogy a kászoni székelyekből V István király a kúnok és tatárok ellen kimutatott hűségök

---

*) Ki Atilla és koráról akar, ide tartozót egy tömegben látni, olvassa: Atilla König der Hunnen. Dr. I. A. Feszler. És Oláh Miklós Atilláját.

**) Így nyilatkozik Pistorius, így Turoczy, ez véleménye az újabbaknak. Vannak ellenben kik másunnan származtatják. Így P. Fasching jászoktól, a IV században; Pray pácinácitáknak mondja; Lazius avaroknak; Ranzanus sciciliaiaknak, s hogy befejezzük: Jornandes örögök utódinak stb. stb.

s vitézségükért, Torda-megyében az eredeti 4 székely székhez az ötödiket, Aranyos-székot telepíté *). Ezen táj a legtisztább magyarsága nem csak Erdélynek, hanem az egész magyar világnak. Mert földén tiszta székelység lévén, idegen nyelvvel nem vegyülhetett, sőt az idegen nyelvűek ha közikbe jutának, azoknak saját nyelvökről le kelle mondaniok. Aranyas-székben azonban még mind vannak oláh helységek a hegyek között... Számát a székelységnek lehet tenni 430,000 lélekre, mint olyan helynek, melynek felületén egyedül maga vagyon, a magyar ellenben és százsz többnyire mindenütt elegyedve.

Jelleme. A székely nép mióta fegyvert hord, sokat veszített eredeti típusából. Azért mégis ma sem kevésbé magyar, mint a magyarság. A magyar bátor, a székely merész; a magyar büszke, a székely becsvágyó; a magyar perlekedőnek, a székely prokátornak született; a magyar birtoka, a székely fegyvere mellett szegény; a magyar jószívvel látja vendégit, a székely jóságával megbetegíti. Általában a két nemzetnek ugyan azon vonásai, de a székelyben kirívobbak. Szóval jogvédőbb, szorgalmasabb, megkülönböztetést keresőbb, tartzkodóbb, pedig szíve még nyíltabb. Paget utazásában, büszkesége- szegénysége- szorgalma- és vállalkozó szelleménél fogva a scotokkal hasonlítja. S jól mondja rólok azt, hogy ők a confortban, kéjelemben, minden népek és nemzetek után vagynak. Nagyrészt oldalos hegyes kopár fenlapályt turva, néha élelmőket sem képesek a földből kiszerezni. A scot-tali hasonlatat perlekedő szelleme is folytathatja, mert nem oly rég jött az, hogy az angol parlament megparancsolá a scotoknak hogy nadragot hordjanak, s ők hordani is kezdék a hátukon. Ilyen a székely eszejárása is. Alig 20 éve egy szörcsei birtokos

---

*) Lásd IV László oklevelét 1289-ről. A Nemes Székely nemzet Constitutioji. Pest. 181b. l. 9 t.

perlekedő szellemétől oda ragadtatott, hogy egy ténénért 16 ezeret kelle fizetnie; egy mástól Teleken 2 sing posztóért egy teleket foglalának el*). S hogy a székely 3 forint értékű pereért csak veszi tarisnyáját s Bécsbe megy, az köztudomás.

Termete. A székely alakja szálósabb mint a magyaré, legtöbbnyire barna piros, kerek képpel. Nőji különösen a határszél felé igen szépek, izmos testi erővel, honnan nem egyet említ a historia, hogy fegyvert ragadott. A mádéfalvi bújdosáskor sokan az erdőkön a hó hátán szülnének. Öltözete az csaknem mi az alsó osztályu magyaré, csakhogy peczkesebb s ruháit szorosabban magához szorítja; valamint a nő is bőr vagy kelme melyrevalóját derekához, úgy hogy fejér szoknyájukkal a legdivatosabb derekat idomítják.

Nyelve mint mondám a legtisztább magyar, azon megjegyzéssel, hogy néhol a kettős *e*-t (mint ember) az utolsó helyen *ó*-vel, a kettős *a*-t elől *á*-val cseréli mint anyám, apám, álmát stb. s egyéb apró eltéréseket, melyek székenként vagy vidékenként is különböznek, szoktak csinálni. De az is bizonyos, hogy hozzájuk sem a német sem a szláv, sem a latin, sem a franczia nem tölthet be annyi szavait, mint a magyarokhoz. Kiejtésében az igaz van valami sajátságos nyújtás, mit a mult században Timon igen nevetségesnek talált**), de ma kezdenek kivetkezni belőle; a fő házoknál ugyanis már ritkán hallható. Szeder Fábian nyomozásait véve fel a palocz részéről, a két tájbeszéd között nagy hasonlatosságot gyaníthatni... S mikor a székelyekről ennyit mondánk, nem mellőzhetjük megjegyzés nélkül, miszerint Fényes Statistikájában hibásan teszi a magyarnyelv beszélők számát Erdélyben 473,701;

---

*) Híradó 1845.

** Novae Hung. pag. 52 így szól: nisi tamen pagani sermonem expoliant; risum movent audientibus.

mert hozzá véve a tiszta magyarsághoz a székelységet, örményeket s több magyarul beszélőket: Erdély a magyar-nyelv összes beszélőit 8—900,000 fővel bizonyosan szaporítja. Következőleg a magyar irodalomnak 5 millionyi publikuma van; mi ha elgondjuk, hogy a földnek van körül-belől 2000 nyelve, körül-belől 1000 millio lakója; úgy a magyar nyelvre nem fél millio jut, mi közép szám lenne, hanem 5 million felyül; mi teljességgel nem kétségbe ejtő szám. Hiszen a parányi Hellász és Roma utoljára mi messze terjeszté nyelvének hatalmát?! A svéd és dán néhány millioval virágzó tudományos- és szép-irodalmat tart.

55. §.

A SZÁSZOK.

Harmadik helyt említjük a szász nemzetet, mint harmadik és utolsó jogos nemzetet. Eredetét ennek is mint a székelynek a különböző vélemények kétségbe hozták. Ha a székelyeket az őrdőgtől is származtatják, a szászokat sem kevésbé mesésen. Ugyanis vannak emberek kik azt állíták, hogy Hamelából 1284-b. származának, hol sok póczegér támadván meg a várost, egy ember elűzé; s mivel jutalmát nem adák ki, a gyermekeket bűvös sípjával mind a Visurgisbe meríté; s itt aztán az almásai barlangon kibútatá *)

Ez hogy mese nem is említjük. Van azonban eredetökről négy nem megvetendő vélemény, mit eredetők statistikájában el nem hallgathatunk. **) Első az, hogy nem Némethonból származtak, hanem a ré-

*) Legelőbb Kirchernél jő elő, és Erichiusnál (Exodo Hameliensi p. 3).

**) Ezen vélemények megvizsgálását látni akarókat utaljuk Benkő Jos. General Transilv. I. Tom. 429. és következő lapjaira; valamint Ungarischer Magazin II. Band 2. Stück ezen cikkére Das Alterthum der Sächsisch. Nation.

gi dákok, geták és gothok maradéki volnának. Ezen állításokra eluevezéseket is idéznek, de különösen azt kívánják hebizonyítani, hogy minden institúciók, szokások hasonlatossága, bennök a rómaiak maradványira mutat. Arra mutat szerintök az, hogy a Báthori Istvántól megerősített statútái a szász nemzetnek a római törvény kivonatja, hogy régi jegyzőkönyvei actái, oklevelei latin nyelven költek egész 1554-ig; s határozataikat, mint Romában, Senatus Consultáknak nevezék. Atalában ezen institútiók, a nyelvbéli viszony, a rómaiás politia, s öltözet hasonlatosságából gyanítják mikép őseik egykor Romát uralták volna. *) Második vélemény az, hogy ezen régi népek maradványi csak alapja lennének a szász nemzetnek, kikre aztán az árpádházi királyok alatt germán népek telepedtek. **) Harmadik vélemény, hogy Nagy Károly többször meggyőzvé a saxoniai németeket, végre hogy felkelhetéseket tönkre tegye, ide és másuvá gyarmatokat telepített volna belőlök: s ily telep lenne az erdélyi szász nemzet is. ***) Negyedik és tán legalaposabb vélemény az, hogy Helena II. Geyza király anyja, fia kis-korusága alatt meghívta volna a németeket, földet és szabadalmokat ígervén nekik. Mit természetesen jó szízzel fogadának, minthogy hazájokat a tenger, elszakasztván tölteseit vízzel borította vala. S úgy jött az első csapat 1142-ben, s azokat Erdély akkor ezen pusztá, csak vadaktól lakott helyeire, mint korona javára telepíté, hol ma is laknak. Ezen telepítés, melynek II. András diplomája, mit a szászoknak adott, erősítésül szolgál, igen könnyen kimagyarázható sztt. Ist-

*) Ezen vélemény hősei: Nadányi János, Toppelünus Lőrincz, Siglerus Márton, Haner György. sat.

**) Ezen vélemény hősei: Tröster János, Miles Mátyás, Kelpius Márton, Schmeitzel Márton. sat.

***) Bonfin és mások erősiük, de hogy Nagy Károly a Tiszán innen hatalmát nem érezteté kimutatható. Leggyengébb vélemény.

ván azon elvéből, miszerint fiának mondja, hogy *unius lingvae, uniusque moris Regnum imbecile et fragile est*, és a keresztény vallás terjeszteni akarásából, minek a németek nagy apostalai valának. *)

Jelleme. A szász nemzet jelleme csaknem el-
lentéte a magyarnak. A magyar a mily rendet nem
tartó, a szász épp oly takarékos; mily kényelmes a
magyar, a szász épp oly szorgalmas; a magyar a
mily nyílt, a szász épp oly tartózkodó; a magyar
mily vendégszerető, a szász épp oly barátságtalan;
a magyar mennyire czeremoniáltan, a szász épp oly
udvarias fogásu. sat.

Ezen hasonlatat lehetne folytatni, tekintetbe véve
vallásos érzelmét, bátorságát, vitézségét, tudományos
hajlamát, művészeti talentomát s egyebeket; úgy hogy
elmondhatni, mikép jó historia és régiség buvárok, jó
theologusok, meglehetősen mathematicusok és philoso-
phusok, de van gyenge oldalak is. Azonban a szász-
nép Erdély legszorgalmasabb, legmértékletesebb né-
pe; s a műiparnak, mesterségnek e nép valóságos
magva. Városan inkább törpe zömök testalkatuk van,
falukon magas suhanczár. A szökek rendesen kis szá-
juak, jól idomult kicsi orruak, szép kék szeműek; a
barnákat nagy darabjaik elidomtalanságuk. Azonban
minden jó képek mellett is lélekvonalak nem igen
mutatják magukat képeiken.

Nyelve valami sajátságos. Valamint anyjával
a plattdéutsch-al Németországban a reformatio után nem
írtak, úgy ez is könyvekben nem fordult még meg.

---

*) II. András idézett diplomája így hangzik eredetűkre vo-
natkozólag: *Accedentes itaque fideles nostri Teutonici... quod penitus a sua libertate qua vocati fuerant. s a t. Toppeltinus Lőrincz fenidézett gothoktoli származásu-
kat vitatva, a vocati helyett donati-t akart. Tröster el-
lene támadott. Az udvarhoz hatott, s Apaffi azt mon-
dá, ha nem vocati úgy vesztek szabadalmukat. Erre
Szebenben gyűlés lett, a két tudos megvitátá. Toppelt
elbukott. Visszavonaták szavát. Melancholiában meghal.*

Innen van. aztán az, hogy nem lévén egy típus, az erdélyi maroknyi szász népnek három dialectusa van, a szebeni brassai és beszterczei. Mint tudjuk, Beszterczevidék egy merőben külön vált földterület, Brassó és Szeben táját is Fogaras magyar-földe ismét elszakasztja, s így három csomóban lakván, oly hábeli nyelvet alkotának, hogy köz példabeszéd, mikép egyik dialect a mászt ha megakarja érteni, oláhra fordítja a szász beszédet. Mint említők 1554 előtt a latin nyelv vala irónyelvők, ma a német. Papjaik minden reggel egy fejezetet szoktak vala felolvasni Luther bibliájából, s a gyermek ismét katekismust tanulgatva, ugy belé jöttek a német nyelvbe, hogy ma akár melyik hoch-németséggel irt könyvet szászul ugy olvassák, hogy írójá bizonyosan nem fog saját művére ismerni. Ugy tudom közelebbről a beszterczevidéki dialectusban népdalokat adának ki; mitán az első szász könyv lesz. Ezen nyelv beszélőit Erdélyben, ha elgondoljuk, hogy nagy részén földének oláhság vagyon, ha oda számítjuk azt is hogy igen terméketlenek, nem tehetjük többre 200-000-nél. S még ezen számból is azon rész, mely Torda, Kolozs, Doboka, Kükülő és Felső-fejérmegye nagyobb részin mint jobbágy lakik, a magyar nyelvet is érti és beszél. Aztán az egész szász-föld nagysága csak annyi, hogy ha azon két vidéket, melyben legtöbb oláhság lakik, Szabenszékét és Brassó-vidéket kivesszük, mind össze a fenmaradt 9 szász-szék nem ér fel az egy Húnyadmegyével.

54. §.

AZ OLÁHOK.

Minden erdélyi nemzetek között az oláh az, melyről diplomaticailag szerkezett adatunk legkevesebb. Innen van az, hogy eredetők a legnagyobb kétség homályja alatt fekszik. Mióta a 64 millio szláv mozgalmá figyelemben tartja Európát, többen kútaták az

oláh nemzet eredetét, minek eredménye az lett, hogy Schlötzer, Eder sat. szlávoknak tartja; Sultzer a mongolok pusztítása után (1241) Tráciából jötteknek állítja örökszolgaság föltétele alatt; Engel ezt tagadva, a bolgárok rabszolgáitól hozza le. Egy negyedik vélemény, a Traján által ide telepített rómaiak maradványinak állítja. S minthogy e legvilágosabb, e vélemény államát, erőseit vázlatban előadjuk. Ugyan is, hogy Traján ide rómaiakat telepített, s azok itt maradtak, azt Eutropius világosan mondja. *) Később úgy találjuk, hogy őseink őket itt találják. Sok nemzet, úgy mond egy chronica, futással menekült előlük: solis valachis remanentibus. **) S hogy látták urok elbuktát, mond Anonymus, levették a fegyvert, s uroknak Tuhutumát választák. ***) És e római származás védelmére későbbi időkbel is igen sokakat hozhatnánk fel, kik világosan kifejezik e körüli hitöket. †)

Romávoli rokonságát keresik továbbá öltözetében, és főleg nyelvében, mely szerintök, a latin nyelv minden leányai közt leghívebb maradt ósanyjához. ††) Igaz ugyan, hogy ma szép betűit cyrili betűk-

*) Hadrián irigyelvén Trajan dicsőségét, őrseregeit a Trajan által meghódított 3 tartományból visszahitta... Idem de Dacia facere conantem — mond Eutropius — amicitia ruerunt, ne romani cives multi traderentur: propterea quia Trajanus victa Dacia, ex toto orbe romano infinitas eo copias transtulerat ad agros et urbes colendas. Eutrop. Brev. Lib. VIII.

**) Chronic. Hung. quae incipiunt Anno MCCCCLVIII feria tertia. Lásd Schwandtnernél.

***) Anonym. Bel. Reg. Not. Cap. VI.

†) Inter quas Valachi... utpote quos ab ipsa rerum Domina urbe Roma oriundos constat... I. Ferdinánd esztergomi érsek Oláh Miklósnak 1548. 23. novemb. adott diplomájában.

††) Covaccius quoque in Dial. de Administrat. Reg. Transilv. observavit vernaculum istorum valachorum sermonem plus fere in se habere Romani et Latini sermo-

kel cserélé; *) de hogy az 1439-ki florenczi gyűlekezet előtt római betűkkel élt, bizonyítják az itt ott kiásott dacó-római felírások, igen a történet, mely szomorúan beszél mint veték reá az oláh-fejedelmeket a görög főpapok a cyrili betűk, és az istentiszteletben az orosz nyelv bevételére, feltvén ekkleziáikat a Romához atyafiságtól. **)

A mi számát illeti ezen néptörzsöknek Erdélyben, az igen szembeötlő, mert annyira elárodta Erdély minden részein, hogy tőlök az annyira tiszta magyarságu székely-föld sem egészen ment. A százszok között a népességnek felénél több belőlök áll. ***) A magyar-földön pedig bizvást tehetni a népesség $\frac{1}{2}$ -ét reájok. Következőleg 1,200,000 főre bátran tehetni. †) Oly szám mely mázsálva sokat nyomna, de politikai mérlegekben keveset; minthogy Szechenyiként mivel fők sokasága teszi a status erejét.

Egyébaránt az oláhok nyelvében sok lágyág van, népdalaik igen jó hangzásuak, és igen igen búsak. De átok fekszik nyelvöken, s ez átok az, hogy cyrili betűkkel írnak, minélfogva beszélni tudunk velük, de levelezni nem. S ez írásmódjuk által magukat a mivel Europa irodalmától egészen elszigetel-

---

nis, quam praesens Italarum lingua. Toppeltinus Orig. et Occasus Transilvanorum. Cap. 9.

*) A cyrili betűket a IX. században találják fel. Ripensis Dacia oláh püspökei 1458-ban még latin levelet küldenek Konstánczinápolyba. Reflexiones in Responsum etc. 35. lap.

**) L. Kosztin Tamás Észrevételeit T. Schwartner Márt. úr Statistikájára. 8. l.

***) Az 1838-i számlálás szerint a szász-földön volt 164,147 szász és 198,048 oláh. Lásd a két oláh-püspök hongyúlásra beadott kérelmét.

†) B. Wesselényi M. Szózatjában Erdélyben 1,010,000-re teszi az oláhok számát, Oláhhonban mintegy 2 milliora, Moldvában 1,200,000-re, Bessarábiában 1 milliora, Bukovinában $\frac{1}{2}$ milliora. Magyarhonban 1,085,000-re. Összesen mintegy 6,795,000 főre. Szózat 91. tap.

ték. Hounau igen méltán gondolkodnak régi betűik vissza állításán.

Jelleme. Az erkölcsök és szokások közöttök igen durvák. Nem lehet tőlök az elmének bizonyos könnyűségit eltagadni, de minthogy nép-iskoláik nincsenek, igen babonások, s mi miveltséggel sem bírnak. Mint minden szolga nép bizodalmatlan, gyanakodó, és cinemintye-s; csendes állapotjában komoly, szótalan; pálinka mellett zajos, felindulva haragjában boszus és kegyetlen. Ezt bizonyítja az 1784-diki hóravilág, hol a lázzadok kriptákat törtek fel s óltár előtt meggyilkolák a nemest. Erzéki irányuknál fogva szeretik korán házasodni, azt a férfi 18, a nő 15 éves korában szereti bevégezni. Ha a miveltség és súrlódás bizonyos fokára emelkedtek, jó katona, jó hivatalbeli válik belőlök. *) Életmódjok igen egyszerű, törökbuzából kitelik kenyerek tésztájok, s mellette egy kis káposzta, hagyma, eczetes fokhagyma igen jó izű eledelök, nem kevésbé a fuszulyka is. A pásztorkodást nagyon szeretik. Szőlőt nem mivelnék. A mesterségek közül az ácsság molnárság és asztalos mesterség az, mit ügyesen véghez visznek, mást nem igen szeretnek. Termetök sovány és magas; jól kiképzett arcoknak barna hajzata, mit hosszan viselnek. Bajuszok vágott. Szemök kicsi, szemprémök kemény. — Ruhájok a férfiaknak bőr vagy posztó zeke, csizmájok bocskor vagy czipő, öveiket gombokkal ékitett gyűszű szorítja, melynek néha majd felsingnyi széles bőre kést, villát, s egyéb szereket tart. A nőknek felső ruhájok bőrbunda, mejjökön régi pénzek, csigák, s elől hátul cifra kö-

---

*) Tua ista gens (az oláh) fortitudine praepollens fuit; multorum praestantissimorum ducum genetrix, inter quos Joannes Hunyades Incltyi Mathiae Regis Pater, et illius aetati proximi majores tui potissimum enituisse feruntur. I. Ferdinand Oláh Miklós eszterg. erseknek adott diplomájában.

tény, vagy szerintök katrincza. Nők néhol igen szépek, Kovászna körül hámulatra ragadnak szépséggel, mibe azonban a festés is részt vesz. Tán-czok rómailag szokellő erélyes, főleg mit botokkal szoktak zsukátyálni.

55. §.

AZ ÖRMÉNYEK.

Kelet ezen szép ráczája Armenia pusztulásával indult Európába. Miután III Leo királyuk egyenetlen fiai török és persákat vegyitének ügyökbe: a hon a két testvér nagyravágyásának áldozatja lett. Így telepedett le vagy 3000 család Moldovába. Honnan 1668, hogy kiűtött a polgári háboru felköltek, s addig koborlának, főleg az erdőken, míg 1671-n Erdélybe beköltözének, hol I. Apaffy M. barátságosan fogadá. Eleinte településök helye volt: Gy. Szentmiklós, Szépvíz, Besztercze, Görgény, Felfalu, Petele, Ebesfalva; de azután többfelé széledtek. I. Leopold csak hamar bejöttek után jogot ad Szamosújvár építésére, nem sokára Ebesfalvához is szabadságot kapnak, mig nem mind kettőnek birtokában III Károly őket oklevéllel kiváltságosítja.

Nyelvöket mit behozának ma is beszélnek, de magyarul a nem született magyarok közt ők beszélnek legtisztábban. Ugy hogy ha miséjüket nem tartanak örményül mahólnap kimenne divatból az egész örmény nyelv. Jelleme az örménynek a beszédesség, udvariasság. Igen tudván a nőnem kedvibe járni, kereskedési czikkeken a nőnem ízlését eltalálni, mind e napig ők egyedüli kereskedőink. Termete közép, kerek arczczal, nagy fekete szemekkel, s hol-lósötét hajzattal. A férfiak pirosak, a nők pedig mivel épp oly szenvedélyök a honn ülés, mint a férfiaknál a járkálás, többnyire halványok. Öltözetök a magyarokéval ugyanaz. Nagyon vallásosak. Tanultabbjai büszkék arra, hogy Nagy Lajos királyunknak neje

Armenia királyjának Leonak volt leánya. Papságra és orvosságra legtöbbször készülnek tanultjai. Mint-hogy alig van falu, hol örmény ne lakjék, városainkban pedig a kereskedők belölők telnek: számukat bátran tehetni 10,000-re.

56. §.

A GÖRÖGÖK.

A napkeleti birodalom leromlásával a törökök e-
löl kezdettek inkább bevándorlani. Csupa kereskedés-
ből élnek, honnan falvainkban minden kereskedőt gör-
ögnek nevez a nép. Fő lakhelyök Szeben és Bras-
só, hol külön kiváltságos companiájok van. Szelle-
mök az, mi az örményeké, de a kényelmet és pom-
pát inkább szeretik; honnan bátran állíthatni, hogy köz-
tünk ők és az örmények a fényűzést leginkább ter-
jeszték. Nők szép fejérek, vonásaik gyöngédek. Val-
lásosak miként az örmények, honnan a brassai gör-
ög templom bizonyosan Erdély leggazdagabb tem-
ploma. A férfiak is elég szépek, és vonásaikban bi-
zonyos méltóság vagyon. Öltözetök bár magyaraso-
dik, de még mind lehet látni törökösön belőlek. Nyel-
vök az, mi az új görögöké. Számuk alig megy
1000-re.

57. §.

A ZSIDÓK.

Valamint a görögöknek ős időkből itt létére fel-
írások mutatnak, úgy a zsidókéra is. Főleg Erdély
délnyugoti felében zsidóhelységek- zsidóvárokról be-
szél a monda. S Húnyadban a nép mikor sok időt
akar mondani, azt mondja még a zsidók idejében. *)
Azonban ezek is inkább Konstánczinápoly leromlása

---

*) Lásd Nyelvnyelvi Társaság munkái. I. 142.

után kezdettek bevándorolni, mert hogy Jerusalemlerontásával a Decebal korában jöttek volna, az teljesen megmutatva nincs. Bár annyi századon át rongálá őket a nyomor, vallásukat szokásaikat ma is csaknem azon alakban tartják, mint Salamon király idejében. Ma is hónapokkal mátkásodnak a nász előtt, mint ezredek előtt, ma is sátrokban ülik nagy innepeiket, mint kezdetben. Eletmódjuk kereskedés, főleg a pálinkafőzés, mi által hátrán elmondhatni, hogy jobban segítik a nép demoralizálását, mint a szolgaság. Minden népek között a zsidó az, kihez a magyar legkevesebb rokonszenvvel viseltetik, honnan a nép még azt is hiszi, hogy ők keresztény gyermekek vérével keresztelkednek. Hogy vallások azt tartja, miszerint a keresztényeket megcsalni nem vétek, azt mint közmondást, úgy veszik. Eleinte az aranypor mosás úgy látszik szabadságukban volt; de ma a bányák vidéke tán 7 mértföldre tilalmas nekik. Eleinte csak Fejérvár látszik lakások helyeül adatva lenni; ma majd minden faluban csempéazkedik legalább egy két család; főleg hol fa van, hogy a pálinkát főzhessék, s hol a többitől igen messze nem esnek. Innen a mezőség az, mely a zsidóktól legszüzebb. Fejérváron kül, Náznánfalván és Bethlenben laknak többecsken. Igen józan éltek, részeges zsidót alig láthatni, valamint koldus zsidót sem. A tisztaságot nem szeretik. Vallások a mosesi. Nyelvök csaknem merőben a német korcsmagzata. Írasmódjuk a régi zsidó. Számukat egyházi összeírás után tehetni 4000-re.

58. §.

A CZIGÁNYOK.

Honnan veszik eredetöket, bizonytalanság leple alatt vagyon. Némelyek Pharaó népének mondják, mások Nubiából származtatják; van ki húnfajnak állítja. Az újabb historicusok abban kezdenek meg-

egyezni, hogy Timur legyvere elől Indiából keltek volna fel, s vándoroltak volna Európába. Legyen bár miként, legyenek bár páriák vagy szerencsenek, annyi szinte bizonyos, hogy Zsigmond alatt mutatkoztak nálunk először 1423 körül, s rólok oklevelekben csak a XV. században kezd említés tétetni. Az emberi nemzetnek ezen oly elvetemedett osztálya ma egész Erdélyt annyira előnté, hogy nincs falu, melynek végén legalább egy cigány ne kovácsoljon. Kétfelé oszlanak: megtelepedettekre és sátorosokra. Mária Theresia és II. József fejedelem eleget fáradtak megtelepítésökben, de nem sikerült; a föld melyre megtelepíték, csak hamar pusztán maradt. S Mária Theresia azon rendelete, mi szerint nevőket új-parasztra változtatá, mind e napig életbe nem lépett. A megtelepültek életmódja közé tartozik a musikásság miben igen jelesek, főleg a magyar bús nóták húzásában valóban kitűnők; élelmet ad továbbá a csizmadiaság, téglavetés, s az annyira kedvelt kovács-ság. Vannak közülök földmivesek, mint Bonyhán, Kelementeikén, sat: hol nem csak gebét, hanem szarvas marhát is tartanak. A sátorosok életmódja igen sajátoszerű, megindul tavasszal egy sereg rongyos nép, körülveve egy rossz gebét, melynek oldalbordáiról kétfelől két hosszú sátor-fa vonczolódik, s egy átolvetőben egy sereg gyermek fő csüng, s mennek faluról falura: malacz lopásból, csengettyű öntés-üst-foltozás-rostakészítés-kártyavetés- s más ilyekből tengetve hitvány éltőket. Egy hitvány füstös sátor, s egy elrongyollott ing gyermekeiknek minden kényelme. S ha eljő az ősz, egy erdő mellé megvonják magukat földjukokba, s hadat izennek a vidék apró marháinak. — Régen mint másutt is Európában külön vajdaság alatt voltak, kinek királyságáért egy forint adót fizettek évenként; de ezen uraságot 1588 körül törvény törle el, s Vallon Péter utolsó vajdát detronizálá. *) Jellemöket közleni csak

*) Approb. P. III. T. 58. Art L

azért sem lehet, mert tulajdonképen nincs, mivel káméleoni simulások az emberekhez, a kiktől segítyt, a környületekhez, honnan boldogulást várnak, gondolatjokat eredeti vonásaikat egészen elleplezi. A hohérságtól fel legszokottabb mesterségökig a lopásig mindenik mesterséget megpróbálják, ha a dolog úgy hozza magával. Kérni úgy tudnak mint senki sem a földön, honnan közpéldabeszéddel a szemtelent cigánynak szoktuk mondani. Háládatlanságokat leginkább példázza az a közmondás: hogy adj ételéhez kilencz-félét, ha a tizediket nem adhatod, annyi mintha egyet sem adál. Atalában szeretik a veres nadrágot, de nem szeretik az igazságot. Minden szín közt a veres nekik legkedvesebb, s főleg a úri rend kopott öltönyjeit viselik. Szeretik mikor pénzök van jól élni, urat játszani, s ekkor oly büszkék, mint szokták mondani, hogy alig lépnek a földre. S mind ezeket kiegészíti bizonyos elménczségök, mit mozgékony arczvonásoktól kísértén, sokszor igen sujtólag használnak. Különbén is társalgásukban mindig elménczkedni szeretnének. Termete a cigánynak karcsu magas, szeme apró fekete, foga fejr, bőre fekete. A katonaságot nem szereti, honnan sok mutató-ujját levágja, vagy fogát elől kihúzatja, hogy el ne fogják. Beszéde zajos, minden kis dologból nagy lármát üt, különben igen félénk. Skinék azt rikoltja, hogy éppen megöli, annak is csak árnyékához vág. Atalában egy dologtalan, lomha, erénytelen, piszkos ronda nép. Azonban a fővárosiak főbbjeit nem illeti e vád, mert ezek, s főleg nők oly tiszták, csinosok, és szépek, hogy méltánylást igénylenek. Vallások nincs. Mindenütt a legnagyobb templomhoz tartoznak. Ifjan házasodnak, sőt mondhatni gyermek korokban; esketés-sel azonban nem sokat törődnek. Írást közülök egy se tud. Semmi nevelésben sem részesülnek. Eredeti indusi nyelvök sok magyar és oláh szóval elegyedt; a megtelepedettek a sátorosok nyelv tisztaságát bámulják. Számokat meghatározni nem lehet. Néme-

lyek 15 ezerre teszik. Leonhard 60,000, Benigni 50—60,000. Paget 62,315 lélekre teszi, nem tudom honnan. Mi az 50,000-rel maradunk.

59. §.

BOLGÁROK, OROSZOK, LENGYELEK, MORVÁK, RÁCZOK, TÓTOK.

Ezen czikk alá sorozandó népek csak annyiban birnak statistikai fontossággal, mennyiben a multból rölök szokások maradtak fen, bár nyelvroket, nemzetiségöket csaknem meröben felcserélék.

A Bolgárok kétfélék, régiek és újabbak. A régiek azok, kik Brassó Bolgárszegnek nevezett részét lakják; s mái nap az Oláhokkal csaknem egyé lettek. Az újabbak Bulgáriának Ciprovacz, Copilovacz, Zelesna és Klisina nevü városaiból jöttek a török fegyver elől. Ugyan is Tököli ellen feltámadván, a porta védenczében magát látta megtámadva általok, s ezért futniok kellett, s így jönek 1690 körül Erdélybe, hol elsőbb falukan és városokban elszorodtak. 1700-ban pedig Leopold császár Alvinczre, mint fiscalításra telepíté őket, s szabadalmokkal felruházá; de a bekövetkezett polgári háboruk elől önkéntesen erősebb helyekre, mint Fejérvár- Déva- Szebenbe futának. S ma Alvinczen az akkor telepedett 500 család helyén, tán 13 telek vagyon, az is Borberekén; s Déván is, hol külön ítélőszékök van, s a főkormánysszékhez appellálnak: csak három család áll még; a több helyeken még jobban felelegyedtek. Mind elmagyarasodtak, vagy eloláhosodtak, úgy hogy ök egy miveltebb oláh ráczává képzödtek.

Oroszok is jöttek egyszer másszor a két udvar jó lábon állt viszonya következtében; főleg a VIII-k században Fejér- orosz - országból. S legtöbben Csérgeden, Bongárdon telepedtek. Oroszok itt létire mutat Oroszfalu, Oroszfája, Oroszhegy ne-

vezete is. De a kik voltak mind elmagyarasodtak. Eredetők csak historiai emlék.

Lengyelek voltak hajdanában is, ide mutat Lengyelfalva. Az újabbak leginkább János Zsigmond alatt jöttek, mint vallásokért kivándorlottak. Üldöztetett vallásokat még Kolozsvárt sokáig a szász és magyar unitáriusoktól külön templomban saját papjuk által gyakorlák; de ma merőben összeolvadtak, s csak a historia mondja, hogy az üldözöttek Kolozsváron kül, még Betlenbe is telepedtek. Mert lengyelségöknek semmi nyoma.

Morvákat Bethlen Gábor fejedelem hozá Morva-országból a mesterségek terjesztése tekintetéből; minden adó alól mentségessé tévén őket. De halálával megszoríták kiváltságukat. Ezek valának, kik vallásokért Anabaptistáknak is neveztetének. Vallásos, szorgalmas emberek valának. Kiváltságok vesztével apadni kezdenek, úgy hogy Benkó József idejében a család szám már csak 20 körül van Alvinczen, településök helyén. Ma elenyésztek.

Ráczok a Török hatalom alól a XVI. XVII században vándorolgatának, de csak jobbágyoknak vagy katonáknak fogadják be őket, honnan az Oláhokkal merőben összevegyültek.

Tótok nyomaira mutat a Tótfalud, a négy Tótfalu, Tótháza nevű faluk nevezete; valamint Olaszokra az Olasztelek: de ezeknek semmi nyoma. Olasztelkén a Márkó család maig is olasz arcvonalokat hord.

A Sváb legújabb idegen ajku népe hazánknak, kik mint röviden említők az 1846-ik évben Würtenbergből jövének, s kik leginkább Beszterczevidéken, Szászvárosszékbén s Brassóvidéken települének le, valamint szerteszét is kevesebb számmal. Külsőjökre annyit mondhatunk, hogy nem szépek. Különbén munkások, és termékenyek. Számokat 500 főre számíthatjuk.

Következőleg Erdély népessége eredet szerint következő arányban oszthat.

Magyar	400,000
Székely	430,000
Szász	200,000
Oláh	1,200,000
Örmény	10,000
Görög	1,000
Zsidó	4,000
Czigány	50,000
Bolgár, Lengyel, Morva, Orosz,	
Rácz sat. eredetű .	4,500
Sváb	500
Összesen . .	<u>2,300,000</u>

Ily aránytalan viszony áll az erdélyi nemzetek között nyelvökre nézve. S különösön feltűnik az, hogy az idegen elem oly véghetetlen túlnyomó, a magyarság $\frac{1}{5}$ -ad részét téven az ország népességének.

60 §.

A LAKOSOK, KIVÁLTSÁGAIK SZERINT.

Az erdélyi népek és nemzetek osztályait számokban meghatározni nagyon bajos, minthogy a nemesek magokat még soha összeíratni nem engedék. Csak annyira is bajosan mentek, hogy nemesi sessionok számát felszámítani engedjék. *) Kétséggel

*) Az 1809-i összeírás szerint a nemesi sessionok száma így állt:

Felsőfehér megyében .	4,708 ^{10/}
Alsófehérben . . .	15,770 ^{67/}
Küküllő megyében . .	7,630 ^{50/}
Torda megyében . .	9,574 ^{27/}
Kolozs megyében . .	10,587 ^{103/}

legjobban voltunk akkor, mikor Európába léptökkel atyáink nem ismertek kiváltságos osztályokat, s egyedül meghodítottjaik veszték egyenlőségöket.

De a véres kard hordozása, mely sz. István koráig oly gyakori volt, mindjárt kezdetben megveté a magyarok közt is a szolgaság kezdetét. Ugy annyira, hogy van példa reá, hogy később egy pár kőből gabonáért magokat jobbágyásra adák nemeseink.

Azonban az újabb idő ezen veszteséget nemesítéssel kezdé potolgatni, s ma ott állunk, hogy Magyarország után az egész világon legtöbb nemes emberünk van. Minthogy Magyarhonban minden 20-k, Erdélyben minden 23-k fő nemes, az 1737 évi austriai össze-számítás szerint. A több tartományok meg se köz-elítik, kivéve a lengyel Gallicziát *).

Feloszlanak tehát nemesekre, honoratio-rokra, polgárookra és parasztokra.

A nemesek ismét oszlanak papiakra, egy-házu nemesekre, fő nemesekre, bárókra,

Belsőszolnok megyében	7,937 ^{46/}
Középszolnok megyében	9,210 ^{86/}
Hunyadban	12,243 ^{63/}
Krasznan	4,165 ^{33/}
Zaránd	3,165 ^{58/}
Kövár vidékben . . .	4,306 ^{65/}
Fogaras vidéken . . .	3,426 ^{119/}
Maros székben	8,306 ^{114/}
Udvarhely székben . .	6,021 ^{76/}
Háromszéken	3,866 ^{88/}
Csikban	1,430 ^{57/}
Aranyos székben . . .	1,799 ^{20/120}

Összesen . . . . . 122,522 ^{38/120}

Ide számíttatik még Kolozsvárt 553 sessio, külváro-saiban 2246, Feleken 211. Összesen 3010; Marosvásárhelyt 1,142, Fejérvárt 743 sessio s így a sessiók száma Erdély-ben 127,417 ^{18/120}.

*; Fényes Statist. I. 120 l.

grófokra, kiknek törvény előtt egyenlő rangjuk kellene hogy legyen, de valósággal nincs *).

A nemtelenek ismét honoratiorokra, kik között vannak a tisztviselők, polgárookra, szabad emberekre és zsellérekre. Ezen osztályok számozására az 1772 készült számítást ide igtatjuk, melyben az igaz hogy csak családok száma vagyon, de tájékozásra igen jól szolgálhat.

1772-ki család számítás.

1.) Nemes családok **).

Adómentes . . .	20,639
Egyházhelyű . .	8,449
Bojár	422
Összesen . .	<u>29,510</u>

*) Grófi családok korunkban

Bánffi	Kún	Nemes
Béldi	Kálnoky	Rhédei
Bethlen	Kemény	Teleki
Csáki	Kendeffy	Tholdalagi
Eszterházi	Kornis	Toldi
Ferráti	Lázár	Thoroczkai
Gyulai	Mikes	Wass.
Haller	Mikó	

Báró családok.

Apor	Huszár	Orbán
Bálintith	Inczédi	Pölnicz
Bánffi	Józsika	Radák
Bornemisza	Josinczi	Récsei
Bruckenthal	Kemény	Rauber
Györffi	Korda	Szentkereszti
Henter	Miske	Toroczkai
Horváth	Nalácz	Weselényi.

**.) A nemesek számát nagyon megkisebbitette az, hogy 1767 Szathmáry György feladta volt, mikép igen sokan

2.) Polgár-családok.

Városi polgár-család	14,303
Szabad szász-család	19,384
Határszéli katona	23,077
Székely primipil et pixidarius	7,775
Libertinusok	6,126
Szabad magyar-család	1,043
Bányász és sóvágó-család	3,192
Szabad német	17
Bolgár, örmény, görög	3,310
Hajósok	888
Összesen	<u>92,749</u>

3.) Birtoktalanok, jobbágyságok.

Jobbágy-család	114,602
Zsellér	54,864
Cseléd	52
Zsidó	577
Hontalanok	3,224
Megtelepített cigány-család	3,769
Vándor cigány-család	3,949
Összesen	<u>181,027</u>

Tehát e földtelen népek család-számából az a tanuság, hogy $\frac{3}{4}$ része Erdélynek birtoktalan. Ezen számítás általánosan lévén felvéve, a részletek helységek szerinti feloszlása még érdekesebb. De valamint ily általános úgy részletes adatokkal sem szolgálhatok napjainkról.

---

bitorolják a nemesi kiváltságot. Azért 1770 összeírák a dubius nemeseket, s következőleg találták. Volt ugyan is Alsó-fejérben 267, Tordamegyében 191, Kolozsban 207, Dobokában 269, Belső-szolnokban 172, Középszolnokban 572, Húnyadban 145, Krasznában 119 Zárándban 20, Fogarashban 24, Kővárvidéken 65, Udvarhelyszékekben 54, Háromszéken 207, Csíokban 19, Gyergyóban 5, Marosszékekben 114, Aranyosszékekben 45. Kiknek mind producálni kellett, s kétségkívül sokan elhullának.

**Egyes megyék kimutatása kedviért ide mellékeljük
Az 1829-ki számítást.**

Magyar-föld.	Pap.	Nemes.	Hono- rator.	Polgár.	Paraszt.	Összesen.
Felső-fejérm.	123	2605	72	—	40,702	43,502
Alsó-fejérben	543	4170	484	2525	182,683	190,405
Kükülmegy.	277	4385	179	1710	71,108	77,659
Tordam.	235	4395	184	5630	105,505	115,919
Kolozsm.	405	5395	425	6240	127,446	139,911
Dobokában	269	4160	98	2665	84,948	92,140
Belső-szoln.	266	4115	153	4370	68,300	77,204
Húnyadban	929	7905	171	—	125,095	133,470
Összesen	2417	37,130	1766	23,140	805,787	870,240
Közép-szoln.	223	6080	144	3320	104,944	114,711
Kraszna-m.	22	3125	77	—	11,678	14,902
Zaránd-m.	54	670	45	—	34,183	34,950
Kővárvidék	91	2670	43	—	31,358	34,162
Fogarásvidék	105	4125	33	1810	49,651	55,730
Összesen	495	16,670	342	5130	231,814	254,457
Székely-föld.						
Udvarhely-sz.	210	2210	133	1510	70,478	74,541
Maros-szék	227	5565	187	4225	59,139	69,343
Három-szék	125	4150	121	125	83,511	88,032
Csik-szék	80	1830	84	—	70,153	72,147
Aranyos-szék	39	1270	49	—	17,262	18,650
Összesen	681	15,025	574	5860	300,573	322,713

Szász-föld.	Pap.	Nemes.	Honoratior.	Polgár.	Paraszt.	Összesen.
Szebenszék	368	—	224	7735	99,897	108,224
Segesvár-sz.	142	—	55	7400	12,762	20,359
Medgyes-sz.	201	—	55	3900	35,080	39,236
Nagysink-sz.	67	—	21	—	26,145	26,233
Kőhalom-sz.	46	—	19	2435	26,145	19,321
Szászsebes.	38	—	31	1740	17,945	19,754
Szeredahely.	35	—	13	—	14,299	14,347
Újegyház-sz.	37	—	12	—	16,605	16,654
Szászváros.	48	—	49	4240	18,259	22,588
Brassóvidék	225	—	79	6605	85,835	92,744
Beszterczev.	111	—	57	4205	29,158	33,531
Összesen	1318	—	607	38,260	372,806	412,991
Erdélyben	4911	68,825	3289	72,390	1,710,986	1,860,401

Képzeltetni, hogy ezen népesség 18 évvel későbbben bizonyosan más számokat adna. De újabb részletes számításal nem szolgálhatunk. Sőt ezt is az 1829-kit hiányosnak találjuk annyiban, mennyiben nem látjuk benne tisztán a polgárság és nemtelen közötti határvonalat, s azon kívül a székely katonaságot is a parasztok közé látjuk benne tétetve. Azért ha a mai napon egy főösszeget kellene kimutatnom, elvetve az újabb számítás az 1772-kit venném kulcsul, s akkor a nemesség polgárság és a birtoktalan nemtelenség arányát a következő számokban állítanám meg:

Nemes pap- és honoratiorokkal 200,000 fő

Polgárság a székelyekkel . 700,000 „

Földtelen paraszt . . . 1,400,000 „

Ezen kiszámításunk arányát a családok akkori száma 7-teli sokszorozása adja. S mondhatom Erdélyben az 1772-ki családok számát 7-tel a mai napon sokszorozni bátran lehet. Ez is egy újabb bizonyossága annak, hogy Erdélyben az általunk felvett népességi öszveg teljességgel nem sok.

61. §.

A LAKOSOK, ÉLETMÓDJOK SZERINT.

a.) P a p o k.

A sok vallás szükségessé teszi a sok papat. Honnan Erdélyben annyi pap vagy, hogy alig hiszem Europa egy országában is aránylag meghaladja. Ugyanis az összes papság számát szerzetesekkel és apáczákkal 1843-ban, a zsidó-papokon kívül 5291-nek találtuk; következőleg ha ezen számmal Erdély két milliót haladó népességibe osztunk, úgy találjuk, hogy mintegy 434 lélekre esik egy papi személy: holott Magyarországon 710-re, *) Lengyelországban 592-re, Angliában 866-ra, Daniában 1078 lélekre esik egy. Innen aztán azon szomorú helyzet adja elő magát, hogy papjaink jövedelme igen csekély, annyira hogy özvegyeiket kénytelenek a legelhagyottabb állapotban hagyni a nyomorúság kezében: két felekezetet kivéve, a catholicusokat, kiknek nem lehet hagyniok, igen egyszerű okból, és a szász papokat, kikről a tized által igen bőven van gondoskodva, úgy annyira, hogy a lutheranus pap nagy része az egy római catholicus s a két görög püspököt kivéve, egy papi hivatallal sem cserél.**)

*) Fényes Statist. I. 106.

**) A rom. catholicus püspök III. Károlytól nyert volt egy 5000-t hajtó nova fundatiót 1715-ben. 1753 octob. 11 Mária Thérésia b. Mártonffy György akkori püspöknek ismét ajándékoza 13 falut és 6 portiót. S lakhelyül Felsővárt. Lásd Teleki-könyvtár 1141. számú Cartoc filac. 118. lap.

nek ezerekre megy fizetésök, holott az unitáriusok püspöke 2000 banko forintból tartja háznépét. Menyire lehet a papság tartása évenként, meghatározni nem lehet; mert a romano-catholicus lelkészeken kívül a többi nem országos pénztárból, hanem hallgatóik kezeiből kapja élelmét. Azonban fejét csak 300 forinttal számítva, az összes papság másfél millió rfnál többbe kerül az országnak.

Részletesebb kimutatására a papság állásának ide mellékeljük a papság összeírását 1843 évről vármegyék szerint:

Magyar-föld.	Catholicus pap.	Egyesült görög.	Protestans pap.	Nem-egyes. görög.	Saját jövedelmek	Dota. tiók.
Felső-fejérm.	19	21	54	38	1320	—
Alsó-fejérben	97	243	101	129	19,139	3550
Kükülöben	16	83	114	36	240	—
Tordában	11	125	77	58	376	200
Kolozsban	57	146	97	40	1119	200
Dobokában	5	170	82	38	436	320
Bel. szolnok.	36	158	45	47	300	960
Húnyadban	31	92	91	163	60	932
Közép-szoln.	6	174	58	—	1312	418
Krasznában	12		23	—	1755	540

A görög egyesült püspökségnek 1717-b. adta volt a felség Fogarast, s fundatiókra Szamosújvárt és Alsó-szombatfalvát; de később Szamosújvár eladatásával kapja a balázsfalvi uradalmat 1737-b. maj. 8-án, mely áll 7 faluból és 6 portioból. Báró Klein akkori püspök kérésére oly feltétellel adatott, hogy abból 3000 a püspöké, 3000 pedig belőle papnevelő intézetre fordíttassék. I. Introductionis mandatumát Teleki-könyvtár Cartofil 1141. 83. lap. A görög nem egyesült püspök a sydoxial cassából kap évenként 4000 v. forintat, hová minden hitsorsossa 3 xrt tartozik fizetni.

Magyar-föld.	Catho- licus pap.	Egve- sült görög.	Prote- stans pap.	Nem- egyes. görög.	Saját jöve- delmők	Dota- tiók.
Zarándmegy.	6	—	16	46	—	—
Kővárvidék	3	72	6	19	140	200
Fogaraszvidék	7	42	21	59	140	110
Összesen	306	1326	785	673	26,337	7430
Székely-föld.						
Udvarhely-sz.	46	9	121	4	60	—
Marosszéken	40	37	123	14	60	—
Háromszéken	29	10	83	15	40	100
Csikban	76	14	1	—	60	—
Aranyosszék.	3	13	19	8	40	—
Összesen	194	83	347	41	260	100
Szász-földön.						
Szebenzék.	14	21	149	137	16,566	—
Segesvárszék	4	—	98	10	6350	—
Medgyesszék.	10	22	81	18	12,369	—
Nagysinkszék	1	8	20	17	8802	—
Kőhalomszék	1	5	16	8	7780	10
Szászsebessz.	2	1	6	21	3257	—
Szeredah. sz.	1	4	8	20	4788	—
Újgyházszék	—	4	7	15	3642	—
Szászvárossz.	6	11	3	23	3749	—
Brassóvidék.	10	—	97	65	9378	—
Beszterczev.	9	20	55	—	7790	—
Összesen	58	96	540	334	84,471	10
Egész Erdély- ben . . .	558	1505	1672	1048	111068	7540

Van még a zsidóknak is egy rabbijok Fejérvártt, ki a fejérvári zsidóktól néhány 100 fr. meg-alapított fizetést húz, s azon kül a vidékiek is jöve-delmeznek neki előforduló ügyeikért. A vidéken, kik papi hivatalt visznek, valóságos papoknak nem nevezhetők.

b.) Szenteskedők száma naponként fogy; legnagyobb csapás volt reájok József császár azon edictuma,*) miszerint mind az egyesült, mind a nem egyesült calugereket, chartausiakat, camaldulensiseket és remeteket, valamint a carmelita és capucin apáczákat Erdélyben eltörlé, mint a kik sem iskolát nem tanítanak, sem betegeket nem ápolnak, sem isteni tiszteleten nem szolgálnak. Főleg az apáczák annyira megfogytak, hogy Mikházán jelenleg az utolsó vilá-givá öltözött; a szebeni kolostor egy részét is már másnak engedék lakhelyül. Calugerek azonban némelyek szerint még ma is vannak a Bucsecs-hegy oldalán, hol őket néha a hó egész télen oda zárja; nem messze tőlök az oláhszéleken vannak ily szer-zetbeli apáczák is. Van saját javok is, de nagy részt kéregetésből élnek. A különböző még fenálló szer-zetek állama a következő volt 1843-ban.

aa.) Apácza kolostor egy van Szebenben. Valóságos apácza benne 8, újoncz 2, néne 5, ös-szesen 15 egyén. Neveléssel foglalkoznak.

bb.) Szerzetesek.	Klas-trom száma.	Pa-pok.	Novi-tius.	Vilá-giak.	Össze-sen.	Klas-tromon kívül.
Basilianus . . .	1	3	1	—	4	1
Franciscan . . .	4	22	5	5	32	—
Franciscan (Stephanit)	23	82	29	18	129	24
Mechitarista . . .	1	2	—	1	3	—
Minorita	6	29	1	6	36	6
Piarista	2	24	3	—	27	—
Összesen	37	162	39	30	231	31

Mindössze van 493 szerzetes, a 37 Klastromban.

*) 1782-ben 391. gub. szám alatt.

b.) Tanítók.

A tanítók számát, a kezünk között levő adatokból meghatározni igen bajos. Annyit mégis kivehettünk, hogy nincs annyi, mint a mennyi falu. Száma következő lehet.

A királyi lyceumban Kolozsvártt	16
A püspöki lyceumban Fejérvártt	6
Az unitusokéban Balázsfalván	8
A convictusban Kolozsvártt	7
A cath. seminariumokban Kolozsvártt, Udvarhelytt, Csíkszeredán, Marosvásárhelytt, Kantán, Fejérvártt	37
A franciscan intézetben Fejérvártt	7
A reformatusok collegiumaiban Kolozsvártt, Enyeden, Udvarhelytt és Zilahon a segédek nélkül mintegy	18
Az unitariusokéban Kolozsvártt	4
A rom. catholicusok 10 gymnasiumára, valamint az egyesült görögök 1, a reformatusok 2, a lutheranusok 5, az unitariusok 2 gymnasiumaira két két professort számítva, mellőzve a segédek, kik nem innen élnek, tehetni számukat	40-re
Összesen	143

Más osztályát tennék a tanítóknak a népiskolák tanítói. Ezek száma a gubernium által szerkesztett tabellákban következőleg állott 1843-ban u.m.

Katecheta volt összesen	230
Oktató és oktatónő	596
Segéd	220

Összesen 1046

Következőleg az egész tanítóság 1189 főre menne. Mit a két görög vallásból kimaradt professzorok, házi-nevelők, kisdédóvók száma még legalább

100 fővel szaporít ugyan; de ha elgondoljuk, hogy a néptanítók osztálya egyéb kereset módból is él, kénytelenek vagyunk megvallani, hogy Erdélyben a tanításból oly kevés ember él, mintha az egész ország, már eleget tudna. S annak is nagy része 300 pengő frt. fizetésből.

Tisztviselők és szolgák.

Erre egészségesebb adatunk nincs, mint a mit az 1845-ki Schematismus után közölhetünk. Ebben a hivatalok körüli szolgálkat a tisztviselőkkel együvé számítva, a következő számot találjuk:

Az udvari kancelláriánál	69
A guberniumnál	145
Alája rendelt dicasteriumoknál	122
Királyi táblánál	37
A magyar megyékben	988
A székely székekben	540
A szász-földön	709
Posta hivatalnál	64
A kincstárnál	72
Katonaságnál katona-tiszteken kívül	164
Taxalis helyeken (1834)	878
Alája rendelt dicasteriumoknál (1834)	716
Összesen	4,504

Ezek közül az udvari kancellária	
tisztviselői húztak 1828-n	60,948 rft.
Kegy- és nyug-pénzesek	8,867 „
Összesen	69,815 rft.

A megyék székek tisztjei ugyan	
a fenebbi évben u. m. 1756	
tisztviselő és 384 szolga, 17	
nyug- és kegypénzes fizetése	
volt:	245,237 rft.
Az öt tartományi biztos fizetése volt	4,000 „

Übiztosok fizetésével együtt az eddigyi özveg tesz	480,798 fr. p. p.
A gubernium fizetése 1833-an volt (98 főre)	60,310 „ „ „
A fő-commissariatumnál 17 fő- nek ugyan azon évben	11,650 „ „ „
Egy szolgának	250 „ „ „
A guberniumhoz tartozó dica- steriumoknak	44,477 „ „ „

A királyi tábláról, kincstárról nincs adatom.

Díjtalan gyakornok 1833-n a megyék- nél volt	139
Guberniumnál 34, és 1845-ben	63
Nyugpénzes tiszt a guberniumnál 1833-b.	21
Nyugpénzes özveg	43
„ szolga	2
„ szolga özvegye	12
„ gyermek	50
S kerültek évenként	27,719 rftba
Kegypénzes volt kettő	276 rftal.

Ide számíthatnak a faluk jegyzőit, de ezek minden nagy számuk mellett, nem csak hivatalok után élnek, hanem egyszersmind természetők is.

Az ügyvédek számát is tehetni mintegy 6—700 felé.

A gazda-tisztek számát is körül-belől egy ennyire. Ugy annyira, hogy ha a politikai igazgatás hivatalosait és szolgálait, az ügyvédeket, az uradalmok hivatalosaival és szolgálival együvé számítjuk, összes számukat tehetni Benignivel egyetértve 40,000-re, s fizetésöket körül-belől egy millio pengő rft-ra.

d.) Gyógyászok.

Azt szokták mondani doctor s bolond legtöbb van a világon. Erdély sem lenne kivétel, ha diplomát producálni nem kellene. Így azonban igen szegényül állunk. Ugyan is 1843-n következőleg állt:

Status által fizetett orvos volt 42, sebész 75, bába 258, összesen 375. Gyógy-intézeteknél közülök volt orvos 6, sebész 6. Magános orvos volt 21, sebész 61, Bába 630; összesen 712. És így:

Orvos . . .	69
Sebész . . .	143
Bába . . .	888

Összesen 1100

e.) Kereskedők, gyárosok, kézmivesek.

Hogy Erdélyben igen sok gyáros, kereskedő, és kézmives nincs, azt igen könnyen megfoghatni. Földmives és barom-tartó ország, magának is csak olyakat készít, mik a mindennapi szükségre elkerülhetlenek. Számuk meghatározására van kezünkben egy gubernialis összeírás 1843-ról, de minthogy kulsát ezen összeírásnak nem ismerjük, jót felőle nem állhatunk.

Kereskedők számát belőle megmondani nem tudjuk, mert benne csak a kereskedések száma vagon meg, mi szerinte 1000 körül jár. Következőleg minden kereskedésre csak 4 egyént vegyünk, mégis rá megy 4000 főre. Megjegyzendő azonban az, hogy a kereskedők számának sokkal magasabbra kell tétetődni, minthogy a görögök, örmények mind csupa kereskedésből élnek, valamint a zsidóság egy része is legalább házalásból.

Gyárosok száma a szó valódi értelmében nagyon csekély, minthogy nagyban üzött gyárunk alig egy néhány. Mégis ha felszámítanok a három cukorgyár, 7 üvegcsűr, 2 edény-gyár, 18 papiros malom, 2 fonó-gyár sat. személyzetét 1000-re könnyen rá meune, családostól számítva.

Mester-emberek száma valamivel bizonyosabb. A fenn megnevezett összeírás minden névvel nevezhető mester-embereket 52,981 főre tesz. Hová mindazáltal sem a mester-emberek segédeit, sem csa-

ladját bele nem számítá; valamint nem a bányászokat kiknek száma 10,410 főre rug, nem a kézműből élő czigányokat és falusi mester-embereket, kiknek száma falvainkon bizonytalan. Egyes mesterségek üzöi száma, mi a 100-t meghaladja a következő.

Mészáros és hentes	1353
Molnár	3124
Kenyér-sütő	903
Kertész	349
Halász	716
Pálinka-főző	2614
Vendéglő és szakács	712
Fogadós	3592
Borbély	141
Kádár	858
Béerkocsis és fuvaros	799
Üveges	106
Kőmives	756
Musikás	1354
Kéményseprő	141
Szappanyos	172
Fazakas	300
Lakatos	299
Szabó	1618
Csizmadia	4415
Zsibáros	123
Asztalos	952
Rézmives	130
Posztó-készítő és nyíró	273
Takács	200
Pokroc- paplan- mátrác-készítő	300
Főköttő és asszony-ék mives	120
Kalapos	327
Kötélverő	323
Szőcs	1810
Timár és kordoványos	1317
Szijgyártó	438

Nyerges	134
Fűstűs	311
Esztergályos	132
Kerekes	808
Fűrész-malmos	697

A kevesebb számból állókat kisebb fontosságúnak láttam, s egyszersmind bizonytalanabbnak is. Hogy a kereskedés mily bőv forrásu életmód Erdélyben tanuja az, hogy minden tőkepénz kezökben van, tanuja az, hogy egy néhány kereskedőház ropant jóságokhoz kezd jutni. A mester-emberek ellenben, számok parányiséga mellett is, a honban nem találván fogyasztokra, a kivitelnél pedig a csődöt ki nem állhatván, ha mezei munkához nem nyulnak, meg nem élhetnek.

f.) Földmivesek.

Ezen oly annyira háládatlan legalább panaszos ágán az élelem keresésnek legtöbbben rágódnak Erdélyben, sőt szinte elmondhatni, hogy egész ország reája támaszkodik. Az 1772-ik összeírás szerint következőleg állott a mezei munkából élő családok száma:

Volt szabad földmives-család	50,954
Jobbágy-család	114,702
Zseller-család	54,864
Szélbeli katona-család	23,077

Összesen 243,497

Ha már most ezen összevet az egész ország családjai számához a 303,286-hoz arányosítjuk, úgy találjuk, hogy az egész népesség $\frac{1}{3}$ része csupa földművelésből él. A fennmaradt 60,000-nyi főt bányászat, kézmiv, szolgálat, és toll után élőknek számítom, kik maguk is a földműveléstől nem egészen mentek. S ha már most tekintetbe vesszük azt, hogy Erdély művelés alatti földjéből egy fejeére az összes népességnek általánosan számítva 1 □ hold föld nem juthat, ha tekintetbe vesszük azt is, hogy bőtermés

idején a gabona mily olcsó, *) egyéb czikkek pedig telyességgel nem szállanak: ugy ezen ágát az életmódnak igen nyomorultnak kell tartanunk.

g.) Katonák.

Erdélyi ezred van mindössze kilencz. Ebből linea ezred négy, melyből három gyalog, és egy huszár. Béke idejében egy gyalog ezred áll 2933 főből, a huszár ezred 1233-ból. S ha már most ezen számhoz, hozzá számítunk másfél ezer főt, mint olyakat, kik idegen ezredeknél szolgálhatnak: az összes szabályos katonaság részünkről lesz 11,532 fő. Honnan Erdély népességére 199 főre esik egy katona. Mi aránylag nem volna sok. Van azonban egy más oldala is a dolognak, mi abból áll, hogy Erdély ezen kívül négy gyalog, és egy lovas ezredet állít ki a batárszéleknél, mi 1830-ban 10,765 főre ment, miből huszár volt 1,420; a székely gyalog ezredeknél 4712, a két oláh gyalog ezrednél ismét 4,633 fő. De minthogy a szélbeli katonaság nem katonai díjból, hanem mezei munkából él, ezek családja a földmivelők közé be van számítva. **) Sőt a linea ezredektől is igen sokan szabadalommal haza bocsátvák, kik addig mig szükség lesz reájok ismét csak föld-mivelésből élnek. Egyébaránt napjainkban egy gyalog katona napi-díja 4 p. xr. a többié aránylag hág.

---

*) Bethlen Farkas említ oly szükségeket a XVI. sz. hogy miatta az éhségben megbolondultak, macska-hússal sat. éltek, s hogy egy mérő buza 25 aranypénzen ment: említ oly bővséget 1583-ban, hogy 3 köből buza 1 m. frton, 9 akó bor 2 m. frton ment el. Bethlen Farkas Histor VI. 358 lap. Korunkban is 1817 körül 15—16 rfrton kelt végéja a gabonának, s mindjárt az után néhány garasra szállt.

**) Család-szám volt (1830) 19,035. Ebből férfi 83,505, nő 84,556. Összesen 168,061 fő. Benigni s Statistik. d. Militär Gränze 17. l.

h.) Koldusok.

Hogy Erdélyben a koldulásból is élnek, igen természetes, mint oly országban, hol gyárok nem létezvén, a csonka-bénna élelmét bajosan szerezheti meg. Kegkevesebb koldus van székely-földön; s legtöbb városainkban. Valamint a cigányok egy része is született koldus. 1816-n a kormány fellépett vala mellettök, s a gubernium egy nyomtatványt köröztetett vala, melyben felszólítá a hatóságokat a koldulás megszüntetésére. Hogy eredményje volt tanuja az, hogy ma 17 szegény-intézet van a honban, melyekben 77 ágy (12 Szamosujvárt, 7 Udvarhelyt, 22 Brassóban, 36 Beszterczén) vagyon; s benne 1843-han 671 egyénre (181 férfi és 490 nő) 10,803 p. frtat költének. Vannak ezen kívül ápoló-intézetek, melyek száma az országban öt, van benne 25 ágy, s általok 252 nyomorult kapott segélyt, pl. 4779 rftat. Ezen intézetek alaptőkéje 44,469 rft. p.p. A valóságos szegény-intézetek tőkéje 179,899 rftal ér. De hogy a koldulás szűnnék, azt nem állítjuk, sőt maig is bizonyosan minden 300 főnek egy koldust kell élelmeznie.

Volna még egy osztályzata a népességnek a vallások szerint. De ezt a II. kötetre balasztjuk, hol a vallások államáról leszen szó. A jelenleg kezünk-nél levő tabella szerint volt 1844-ben:

Rom. catholicus . . .	262,179
Reformatus . . .	269,236
Lutheranus . . .	193,844
Unitarius . . .	52,180
Egyesült görög . . .	622,203
Nemegyesült görög . .	610,876

Összesen 2,010,517

De minthogy népességi számításunkkal nem egyezik, részleteibe itt nem ereszkedem. Hogy a zsidók kimaradtak belőle, az már is látható.

MÁSODIK CZIKKELY.

A MŰIPAR.

62. §.

ÁTALÁNOS NÉZETEK.

Sohajtéssal kell megnyitnunk a jelen cikket. Ha valahol itt nem titkolhatjuk szegénységünket. Műiparról akarnánk szólni, de nálunk a nevezete is szinte bontalan, gyárokról és gyárosokról, de azok helyett majd kézmiveket és mester-embereket fogunk találni. A nyerstermék előáll a termesztők izzadásai között, s annak nemesb alakot adni nem tudván, egy néhány fillérért oda vetjük az idegennek; s azon vas-darab mi kezünk között mit sem ért, mint műszer drága pénzünkért jő vissza hazájába. A fényűzés emelkedik, eszközök kellenek hozzá: naponként adósodunk, s egy anyagi és szellemi tönkrejutásnak megyünk elejébe. Mert mindazon enthusiasmus melylyel a védegyletet fogadták, ködként enyészett el, mit sem hagyva Erdélyben maga után. Mindenfelől azon ellenvetés hangzott, miért adózzunk Magyarországnak; s nem gondolák meg, hogy Magyarország is más tárgyakban piacunk lehet. Vettek volna erdélyi kelmét, de a segesvári brassai kelmé szagos; állítottak volna gyárokat, de tőkepénzünk nincs. Enthusiasmusunk csak lett volna, de csupán gőz, gyárt nem állít. Hihetőleg megszánya felséges fejedelmünk nyomorúságunkat, reánk is veté kegyes tekintetét, mikor a bécsi polytechnicumban öt erdélyi fiúnak 200—200 p. rftat volt kegyes évenként rendelni, akár kereskedés, akár erőművészet mellett. *) S hihetőleg ezzel csak segedelme előlépését tévé

---

*) Erdélyi Híradó 1844. 10-ik szám.

meg. S tán megérjük valahára, hogy nem kell a posztótól a csontgombig, a selyemtől le egy hitvány dülig mindenért külföldre küldenünk.

Miután tehát így állanak a gyári körülmények, hogyan találjuk a mesterségeket? Valamivel jobban. A magyarnak nincs kedve a mesterségre, a székely úndorodik tőle, és az oláh inkább választja a sovány katona kenyeret, csak mester-ember ne legyen. Csupán a szász az, melynek vérében látszik lenni az ipar. De ők is beérik azzal, hogy most a szebeni, majd a pesti, majd a bécsi műkiállításon egy pár pokrocért, dicserő oklevelet, vagy bronz emlékpénzt kapnak. Atka alatt nyögnek a czéhrendszernek, mely a legszigorubb nepotismussal van összekötve, honnan legjobb mesterlegényeink kénytelenek Oláhországba kiszökni; minek azon következése lett, hogy ott mesteremberekké lévén, a mi gyártmányainkat feleslegessé kezdik tenni Oláhhon piaczaín. Bár csak életbe léphetett volna az 1811-iki hongyülés azon határozata, mikép a mesterlegény, ha a czéhba állási díjt le nem tudja is tenni, remekeljen, és magának műhelyt állíthasson.

63. §.

ÁSVÁNYORSZÁGI GYÁRTMÁNY.

Kigondolná, hogy ezen országban, mely több aranyat terem mint egész Europa, Magyarországot kivéve, mely platinán és czinén kívül minden érczel dicsekszik: ki gondolná mondom, hogy ezen országban majd senki se foglalkozzék érczművek előállításával? Azon néhány arany- és ezüstmíves, kiknek számát 20–25-re tehetni tekintetbe sem jöhet. Ok maguk is inkább csak kereskedők, kik Bécsből szállított árut adnak folyamatra, vagy legfeljebb arany ezüst mivet forrasztanak. Hogy stempelőknek kevés hitelök, az köztudomás. Nem így állottunk a XVII században, midőn paszomántaink, arany ruhakészületeink, a szebeni művesek keze után

Bécsben is keresettek valának; *) nem álltunk így a XVI-ban, mikor Egyed, enyedifü, saját találmanya szerint órákat készíte, melyek arany gyűrű-főkben, gombokban viseltetének. **) Ma órásaink nagy részint nem egyebek, mint óratakarítók; s mindent külhoni gyárokból kapnak. Tisztelet az olyanoknak, mily egy Biró Brassóban sat.

A réz- és vas-gyártás valamivel élénkebb. Rézhámor van Brassóban 2, Szentdomokosan 1, Orláton 1, Tömösön 1, Szebenben 1, = 6. S ezen hámorok meglehetős mennyiségű rezet kinagyolnak. Azonkívül barangöntőink becsületet érdemlenek. Rézmiveseink (130) nagyrészt fedezik a durvább eszközök hiányját. De finomabb eszközöket maig is a külföld ad. Leghíresebbek az üstgyártásban a beszterczeiek és brassaiak. Vashámor a honban sok helyt van, pl. Húnyadon, Toroczkon, Hermányban, Fülében, Homorodon, Hátzáselen, Oláhláposan, Sebeshelyen, Vácán, Topliczán, Olimperten, Miklósvarán, Kirújban, sat. Azonfelül Húnyadon kaszagyár. Mégis le egy öntött kemenczéig, csaknem minden kovácsságon kívül eső vas-mivet a Bánáthól, Stájerhon és Csehországból kapunk. Aztán némelyik hámor még jó ráfot sem tud előállítani; hounan jobb gazdáink nem egyszer mennek vasért Debreczenbe. Egyébaránt a kohók gyártását a 92—93 lapon már előadtam. Hogy ezen gyártásnak jelene nincs, azt láttuk, hogy jövője kétes onnan gondolhatni, hogy a jelenlegi tökélytelen kezelés mahólnap minden szennünket felemészti. Mert tudjuk, hogy ott, hol a vas-mivelés tudományos alakot kezd kapni 18—20 köb láb szén megy fel egy mázsa vas előállításánál; és nálunk mintegy 44. Termesztünk ugyan is 60 mázsányit, és feltüzelünk hozzá 2663 köb-láb szenet.***)

*) Lásd Desöffy János végrendeletét Wagner Diplomát.

**) Ezen órákból Zápolya a Szultánnak is kedveskedett. Bredeczky Geograph. IV. 70.

***) Lásd Tafeln z. Statistik. Industrie 1841.

Puskaport két helyt gyártanak: Szebenben és Fejérvárt. Csudálatos az, hogy az annyira sós Erdély egy hang sziksót (soda) sem állít elő *.) S valamint az, hogy a mezőség keserű vizeiből, még mind e mai napig senkinek eszébe nem juta csoda-sót előállítani. Így áll a só körüli gyártás sön épült hazánkban. Hogy azonban itt sincs előhaladás bizonyítja az, hogy 1566-ban a gyula-fejérváriak már híres puskaporgyárosak; ez évben öntalálmányok után készített lőpor-golyokat szortak ostromloikra **.)

Az üvegyárok vagy inkább üvegcsűrök száma tudomásom szerint 7. Van Porumbákon, Görgényen, Bükszádon, Nagy-almáson, Borszéken, Zalánpatakon, Felső-árpáson és Kercsesorán. Készítményeik igen szűk korlátok közt forognak; üvegtáblákat faragatlan üveget és poharakat adnak ki csüreikből. Honnan minden tükreink, minden metszett üvegeink Csehországból s máshonnan kerülnek. Kercsesorán és Árpáson ha elég jól tudom metszenek is; de alkalmasint reájok illik azon megjegyzés hogy feneke bamar leválik. Magán úton a horszékiről azon tudomásom vagyon, hogy 10—12 legény munkája után 60-70,000 pengőt forgat évenként; gr. Mikes Benedek bükszádi csüréről hogy 30-40,000-t; s hogy a gróf Kálnoky család zalánpataki csüre 4000 forint haszonbért hajt évenként. Ily magas kilátás vagyon erdős és kavicsos hazánkban az üveg-csűrökkel, egy olyan gyártmánynyal, melynek Oláhország és Moldova felé nagy jövője lenne; minthogy olvasztó kazánnak való fejr földje egyiknek sincs. Csehország 75 hútája után 6 millio pengőt kap be évenként. Csupa kavicsból és fából kapja a 6 milliot!!

*) A nyers soda mázsája 9, kristályosítva 12 pengő. Spanyol-Frankhonban sós növényekből is természetűk, annyira haszonhajtó.

**) Forgács beszéli. Bethlen Farkas Báthori Istvánnak tulajdonítja e feltalálást.

Kőedény gyár van Brassóban kettő a Fleischer és Piroritti uraké, Görgényben egy b. Bornemiszaé, Batizon egy ifj. gr. Csáki Györgyé. Ezen utolsó, mely D' Andre György és Ferencz fia gyárnok urak fáradhatlan szorgalma által annyira ment; nem csak Erdélyben első, de egyszersmind a két Oláhhonba és Bécs felé is kezdi kivívni érdemét. Ezen gyár 60 embert foglalkodtat, készít fehér fekete és veres edényt, s legújabbán kemenczék is. A pénzforgás gyárában 30-40,000 váltórt évenként. A két hazában 54 raktár részesül cikkeiből. Az 1842-ki pesti műkiállításnál fekete kőedényiért ezüstözött és aranyozott emlék-pénzt nyert; s egyszersmind azon méltánylatat, hogy minden kiállított cikke azonnal elkölt. *) Legközelebb-ről megint igen csinos porcellán féle kandallokkal állott elé iparos gyárnoka. Igen nevezetes körül az, hogy gyára körül mind helybeli oláh lakosokat és gyermekeket alkalmaz, s hogy azoknak 1841-ben takarékpénztárt alapítva a derék gyárnok **.)

A b o r g a i p i p á k is könnyűségök s sajátzerű fekete színök által nagy hirben állanak, s az országban nagy divatban vannak. Készítése nagyban megy. Ezen pipák mint tudjuk krajczárosok. Ily pipákat több helyt készítenek, s azok közt az ákosfalvi is megjegyzésre méltó. Jelenleg 5-6 ember dolgozik Ákos-falván. Egy egyén napjában 100 darabot is elő állít.

Nevezetes cserépgyár a több cserép-csűrök közt a nagy-enyedi kolégyom újdön cserépgyára, mint a hol egész gyárilag nagyban gépekkel megyen. Utána jöhet nagyságra a besztercei cserépgyár, szürke palás földéből. Csak kár hogy cserepe hitelét néha az égetlenség által rontja.

*) Kossuth Jelentése szerint.

**) Batiz és Görgény Színdről Torda mellől kapja földét. Brassó helyben, de ennél rosszabb.

64. §.

NÖVÉNYORSZÁGI GYÁRTMÁNYOK.

Kender és lencszövetek dolgában házilag nagy szorgalom üzetik. A székely asszonyok régtől fogva híres szövők; s nemesbitésére ezen ágnak, Erdővidéken jutalmokat és műkiállításokat kezdenek vala az utolsó években. A műkiállítás megszűnt, de azért ma is a székelyföld az ugynevezett házi szőtt nyári kelmékkel egész Kolozsvárig kezd kereskedni. Háromszék a különös fészke, hol főleg Zabolán ezenként szövik a vékony csikos keszkenőket. Ugy hogy a körültei pénzforgást bátran tehetni 15-20,000 v. forintra. Nagyban megy ez egyszersmind a szász-földön is, hol a híres len hazájában a Barczaságon, Feketehalom évenként körül-belől 1000, Hóltővény pedig 500 darab vásznat is megszö évenként pamutal elegyítve *). Takácsaink is főleg asztalnéműket igen izleteseket kezdenek kiállítani, de kevés számuk miatt, majd mind csak azzal is foglalkoznak; finomabb gyolcsat külföldről kapunk. Ezen iparágnak csak azért is jövője van, mivel naponként elismertebb igazsággá válik az, hogy a gépfonta lencszövetek szíjasságát, szálaít a gép elzuzza, s így sokkal tartottlanabb, mint a kézfonta fonál szövete. Azért a kézfonta szövet nemesbitésén kellene fáradsunk.

Kötélgyártás az igaz csak műhelyekben megy, de mégis városaink, s néhol falusi gazdáink szükségünket kipotolják. Segesvárt készítik a nagy hajó-köteleket, mint hol legmagasabb tőkélyre viték. Brassoból Augustin József a bécsi kiállításnál (1845 maj.) dicsérő oklevelet kapott.

Papirgyárok dolgában csak meglehetősen állanánk. Van ugyanis Orláton, Brassoban, Frecken,

---

*) Marienburg 26,000 forint árunak mondja Geograph. I. 129.

Szebenben, Borgón, *) Görgényen, Csik-szent-mártonon, Csik-szent-királyon, Csikszeredán, Gelenczén, Sztrugáron, Roskányon, Zölderdőn, Abrikon, Bogáton, Fel-enyeden, Kercsesorán, Kolozsmonostoron, Sebesvárt. Szám szerint 20 volna. Nevezetes az, hogy Erdélyben hamarabb volt papírmalom mint Magyarországon, és ez volt a brassai 1546-ban **.) Utána jöhet régiségre a felenyedi 1701-ből ***,) Nevezetes az, hogy Csik-szent-király és Szent-márton gyárait szászok oly feltétellel építék, hogy bizonyos évek múlva a földtulajdonosának visszamarad. Nem követhetnék ezt más földbirtokosok is? E két malom csak itatos papírt állít elő, valamint nagy része a többinek is inkább csak közönséges nyomtató és író papírt; kivéve Orlátót, Frecket és Borgót, hol finomabb papirokat is kezdenek gyártani. Az eléállított mennyiséget meghatározni bizonyosan nem tudjuk. Közép számnak vehetni azt, hogy mindenik 1000 kötést állíthat. A brassai, tulajdonosa vallomása után 10,000; az orlátói ismét magány tudósítás után 20,000 kötést készít, mely utolsóból 10000 kötés nyomtatópapír. Honnan láthatni azt, hogy nagyságára az orlátival egy sem mérkőzik, mint a melyben szép gépei mellett 10 férfi és 30 leány dolgozik. Költsége évenként 20-25,000 váltó forint, s jövedelme 60-80,000 között inog. †) Ezen gyárunk az, mely legnagyobb

*) Hiános geographiánk érdekében megjegyezzük, hogy a ki Borgó nevű falura indulna papírért, nagyon megjárna, mert ily nevű falunk nincs. Hanem Borgo egy néhány faluból álló fiscalitás, mely falvainak a Borgo név elejébe szokott tétetni. A papír-gyár Borgo-Prundon van. E falvak a Nagy-borgo partján fekszenek kétfelől. Fenyőfa kereskedésből élnek.

**) Fuchs és Benckner állitá 1546. Ungr. Magazin I. 141.

***) 1701 körül áll fel. Bredeczky s Topogr. Beytrag I 49 I.

†) A hivatalos tabellák az orlátói és borgo-prundi papírgyártmány mennyiségét 2,800 mázsára teszi. Lásd Industrie 1841.

számát bírja a vevőknek Oláhhon és Moldva felől. Hogy ezen 40—50,000 kötés mit gyáraink előállítanak, nem elég a fogyasztás arányában, igen természetes. De legnagyobb baj az, hogy egyike sem fáradozik abban, hogy finomabb és színes papirokról gondoskodjék, honnan ezen czikkeekért teménteleu pénzt adunk ki.

Kártyagyár van egy Brassóban, de gyártmánya a közszükséget teljességgel nem látszik fedezni, s csak durvább kártyákat állít elő.

A pamut-szövetek dolgában gyengébben állunk, de előkészületek mutatkoznak mindenfelől. Fonógyárak kezdenek előállani, milyen vagyon egy Brassóban, más Joannovicsnak Zernyesten s Bedeusnak Orláton. A két elsőről nincsen részletes adatom; az orlátiról magán útan tudom, hogy van 5 orsója, s hónapjába 25 dolgozó után fonat 25 mázsát. Fontja 5 rft váltóban. Különben a pamut szövést Brassó és Segesvár üzi legnagyobbban. Segesvár évenként 12—15,000 darabat nyújt takácsai által. Darabja 25 sing tartalmu, s 6—12 váltó frtna kél. Ugyancsak Segesváron 1844-ben egy kartongyárt is állítottak volt részvényeken, hol legtöbbire kendőket, kötényeket, de sikerült kartanokat is gyártanak. Ugyancsak 1846-ban állita Baumann Ferdinánd egy más kartongyárt Szászsebesen; ezen gyárból is csinos női-kelmék kezdettek kikerülni... A pamut-festést Segesvár sokra vitte, valamint Brassó is. Van azon kül pamut-festő Hidvégen, Székelykeresztúrt, kiktől $\frac{1}{2}$ vált. forinttal kaphatni olcsóbban a gyapot fonal fontját. Igen okos dolog lenne ezen iparágot, mely a levantei kereskedés útján oly kezünk ügyében esik, nagyban folytatni valahára. *) Vatta

---

*) Angliában III. György felléptekor (megholt 1829) pamutnak csak 40,000 ember dolgozott, 600,000 font jövedelemmel. 1843-ban már $1\frac{1}{2}$ millio ember dolgozik 30 millio font jövedelemért. Nálunk is elférne.

készítéssel is foglalkoznak városaink, kik között Kolozsvár is jó helyen áll. Hogy mind ezek mennyire fedezik pamutféle szükségünket, s hogy mily nagy-szerű czikke a kereskedelemnek mutatja az, hogy a Magyarországra behozott pamut-kelmék ára 64 mil-lio p. frtra rug évenként; s ebből, a népességet vé-vén arányul 8 millionál több esik Erdélyre.

Czukor-gyár három vagyon Erdélyben. E-gyike ezeknek van Górbón báró Józsika Jánosnéjé, a más Szebené és Kolozsvaré részvényeken. Men-nyire fontos ezen iparág meggyőzhet az, hogy köz-számítás szerint minden főre egy font esik azon czu-kor mennyiségből, mi a vámon Magyarhonba bejő. *) Es így Erdélyre 23,000 mázsá. S minden mázsá-ért fizetünk csak vámot 18 pengő frtat. Hogy ezen mennyiségből mennyit fedeznek gyáraink bizonyosan megmondani nem tudjuk; de azt 1000 mázsára ten-nünk teljes lehetetlen. Ugyanis a szebeni gyár na-ponként előállít téli hónapokban 2—3 mázsát nyár-ban rafinirozandót, mi 2—300 mázsát tenne. A ko-lozsvári mely 20—25,000 mázsá czukor-répa főzésé-re van építve, adhatna ugyan ennyit. De ezen gyár, mivel a vidékén termő répa, mint mondják, nem elég czukros, egy idő óta ingadozásban vagyon. Ezek között a górbói legrégibb, s lehet mintegy 15 éves. Körüle 24 megtelepített sváb dolgozik. A répát ed-dig az uradalomnak kelle természetnie, azért közép-számítással évenként 60—70 mázsát ada. Akár-mint okoskodjunk is legfeljebb is csak a fenjegyzett 1000 mázsát fedezik. **) Mi hasznat hajtana me-zei-gazdáinknak a czukor-répa termesztése gondol-hatni onnan, hogy mázsáját 30 váltó xron váltják gyáraink, s így egy 1600 □ öles hold 45 pengő frtat hoz be.

*) Angliában egy főre csik 18, Belgiumban 12 $\frac{1}{2}$, Frank-lonban 7 $\frac{1}{2}$ font.

**) A szebeni czukor bélyege $\frac{110}{II}$, a górbóié $\frac{111}{III}$.

Szeszgyár és pálinkafőző dolgában még jobban állunk mint kellene; főleg a bortalan székelyföldön minden háznál űst van, úgy hogy a székely leánynak parafernumai közé tartozik a pálinka-főző űst is. Kézdi-vásárhely és vidéke legpogányabban neki esett főzésének; valamint a megyéken is a kis városok- és falukán a zsidók. Nagyobb pálinkagyáraink közé tartoznak: a tófalvi b. Apor Károly jószágán gőzerőművekkel, 20 vékára számítva napjában. Ide tartozik a hídvégi, eddigi birtokosa Seethal János úr, napjában 40 vedret járatott 39 fokut, 3020 font gabonából (egy köből buza 120 font, zab 70 font); s hízhata mellette 100 szarvas marha, 100 sertés. *) Mostani tulajdonosa gr. Nemes Abel, hogyan kezelte nem tudom. Kisebbek vannak Ligeten gr. Nemes Jánosnak, Udvarhelytt P. Horváth Daniel urnak, Kőröspatakon gr. Kálnoki Györgynének, melyek 15—20 vederig jártathatnak napjában. A többiről nincsen adatom, ezekről is magán úton, ám- bár a gr. Bethlen Ferencz bethleni gyára a legnagyobb figyelmet igényli, mint a mely a többek közt párkettirozott. Van még a báró Wesselényi Miklós gyárairol, a zsibói- kékesi- és galacziról azon nemes adatom, hogy a nagy hazafi mint néprontó eszközöket eltörlé; holott tán egvedül a zsibói 5000 pengőbe került volt. A fennmített gyárok gabonán kívül pityokát is főznek, mit főleg Hídvég- gen, hol köble 30 v. xr. igen haszonhajónak mon- dának, minthogy köble 4 kupát is ereszt 30° jósa- gut. Es úgy találják, hogy a pityoka 33 faja közül a kék az, mely legjobban fizet.***) Hogy a szebeni, czódi és brassai gyárok pálinkát vagy valósá- gos szeszt állítanak elő, nem tudom; az bizonyos,

*) E legnagyobbnak látszó gyárunk mellé állítjuk a canon- millsi gyárt Edinburg mellett, melynek csupán évi a- dója 800,000 p. frt. Galletti Világismeret I. 48. l.

**) Nálunk a gabona kezdi 31—32, a pityoka 34° eresztetni.

hogy a brassai rosolis-gyár nagyban viszi, valamint Fröhlich és Voschicz Eleonora is Kolozsvártt hirtét megalapította. Egyébaránt Kolozsvártt a négy legnagyobb rosolis gyártó évenként a következő arányban gyárthat: Fröhlich 35,000, Voschicz 10,500, Schwarzel 2,500, Czakoné 2,500 butiliát; mi összesen 48,500 butiliát tenne; s így az apróbb gyártmányokkal együtt a Kolozsvár rosolis gyártmányját 60,000 üvegre tehetni. Megjegyzendő, hogy Schwarzel jelenleg pityoka szeszből gyárt, és nem érezhető. Ezen szeszekből sok kimegy Oláhországba, de még se gyártanak annyit, hogy a gallicziai pálinkát ne lássuk Brassó felé vitetni. *)

Eczetgyártás nagyoskában megy Szebenben 3, Brassóban 3, Kolozsvártt ha jól tudom 2 helyt. Különben nálunk nincs nagy kelendősége, mint-hogy a pálinka-főzők is igen nagy mennyiséget állítanak elő, s azon felül erdős helyeink hordókra sajtoltják vadalmából az eczetet.

Serfőzés nálunk nem mehet igen nagyban azon egyszerű okból, mivel a magyar gyomor borhoz szokott. Talán még inkább abból, hogy az egyed-árusság alávetett serfőzés, ezen ital jóságának és terjedésének nyakára hágott. **) Egyéb iránt minden nagyobb városban van serfőző, ha nem egyébert élesztőért, néhol falun is. Legnagyobb lesz a brassai serfőző, tapadó malmával. Az újabb években Kolozsvártt pezsgő-sereket kezdének divatba hozni seltersi korsokban, de alig hiszem, hogy divatban maradjanak.

4.) Lisztelő malmak száma bizonyos számítás szerint 2,892 lenne, természetesen apraját nagyját számítva. Vannak köztek olyak is, melyek-

*) Sajátságos ital a fenyővíz, fenyőmaggal főzött pálinka, melyet a székely asszonyok még Kolozsvártt is árulnak.

**) Lásd csak az utóbbi brassai eseményeket. Siebenbürg. Wochenbl. apr. 9. 1846. Kiadó.

ben szita is van, mint Kolozsváron, de úgy nevezett mundlisztet csak Háromszék gyárt, mint a hol mintegy 15 éve ily malmokat kezdének, s ma 10–12 helyt készítenek, ha bár egy kövön is. Itt az első malmok közé tartozik az árkosi, galambfalvi és körispataki. Igen jó lábon áll az sepsi-szentgyörgyi, s mint ilyet az egész ismertetéseül bővebben leirom. Ugyanis ez a háromszéki szép gabona vékáját, mindig felebb fizeti egy v. garassal mint Brassó; s azon aprofitabb szeműt, melynek kőble a 140 fontat nem üti egy garassal olcsóbban; minél fogva a természetény nemesbitésére igen jótékonyan hat. S így is azon gabona lisztjét, melyet ő 6 váltó forintán fizetett, mázsáját 16 rftért adván, az aradit, melynek mázsáját eddig méreg drágán fizeték, majd egész Erdélyből kezdi kinyomni. Evenként malmában a pénzforgást 30,000 váltó frt. körül teszik. Atalában e malmok minden kőből után 1 p. frtat nyernek. Legújabb, s tán legnagyobbszerű a gr. Kálnoky Dénes miklósvári malma az Oltán, melynek fél ereje vashámor. Nevezetes a brassai serfőző malma annyiban, hogy ez egyetlen egy tapadó malom van Erdélyben; ökrök forgatják. A száraz-malmak száma is nagyon csekély, holott kiszáradó patakaink kivált a mezőségen nélkülözhetlenekké teszik.

K á s á t tiszta-liszt malmaink is adnak; de főkép Brassó számos árpa- és köles-kása malmai oly mennyiséget állítanak elő, hogy az egész országot fedezik. Marienburg ezen malmak számát 1807-ben 40-n felül tévé, s ma sem kevesebb. Legújabb és figyelemre méltóbb e körül Gampe Márton gyöngykása malma Csucsán (Kolozsmegyéb.), mely már csak azért is nevezetes, hogy azt tulajdonosa, maga szerkező, s főleg egy szemvágó gépe páratlan a két hazában. Négyféle fokozatu kását őröl, s jóságát dicserik. Ara is jutányosabb a kásájának, mint a többinél.

5.) Az o l a j g y á r t á s nálunk inkább csak nagy

péntek körül jő divatba, akkor is inkább csak len- és tőkmag olaj, melyeket főképen az oláhok sajtolnak. Honnan minden olajszükséget külföldről kell kiállanunk. Két repcze-olajgyár van a honban, egyik van Czódon, eről sokat mondani nem tudok; a más van Kolozsvárrt, ezt néhány földbirtokos Lasky pesti gyárossal tervelé. Erre nézt 10 évre a birtokosok magukat repczetermesztésre kötelezék. Lasky úr pedig önköltségén a népkertben olajgyárt állíta, s azt 1846 őszén meginditá. Hogy mint osztá repczemagat említők, s megemlítjük azt, hogy Lasky úr a vidékekre is akar rakhelyeket állítani, mihelyt egy tájon 500 holdat repcze alá irnak. Gyára igen csinos, tömör gépekkel kiállítva. A munka szüntelen foly. Eredményét ez év mutatja ki. Terpentín-olajat fenyves hazánkban csupán két falujában vesznek a székely-földnek, Oroszhegyen, s ha jól emlékszem Zsögödön. De azt sem igen nagy mennyiségben.

Faeszközök készítésével erdős hazánkban nem igen sokra mentek. Az igaz, hogy van vagy 500 fűrész-malmunk, s utána 20—30,000 deszkát előállítanak évenként, de semmi nagyszerű sincs körüllette. A deszkafűrészlésnek főhelye Oláhfalú, Lővőte, és a börgői faluk, kik felét e mennyiségnek bizonyosan kivágják. Zsendelyt sokat készít a két Sófálva és Zetelaka. Kisebb mennyiségben a hon több részei is dolgoznak fenyőfából, minthogy sokféle van fenyő, s fűrész-malom is mindenütt. Parasztszerket Kibéd, Várad; Léta (Kolozsban). Kártyákat, csebreket sokat az aranyosparti havasiak. Hordókat főleg Ágothán, Segesvárrt és Beszterczén, apobakat Hermányban. Főczikk a faeszközök közt a brassai palaczkkészítés, mely 30—40,000 darab palaczkot állít ki, s Oláh- és Magyarországról 20—30,000 v. forintat hoz vele az országba. *)

*) Már 1807-n 37,000 palaczkot küldének ki, s 39,000 forintat vettek be. Marienburg Geogr. I. 120. l.

Zóngorát készít Meiwald Brassóban, kik művét ismerik meg vannak elégedve. Kolozsvárt is készítenek guitarret. **Orgonát** is többen, s ebben nem egy székely tűntette ki természeti hajlamát, valamint órakészítés körül is.

Hajó-gyár van egy, Marosportuson.

Dohány-gyártás kicsiben megy. Dohányunkat nyers alakba emésztik fel. Szivar készítés most indult meg Kolozsvárt, hol többek között Tauffer Ferencz úr szivargyárában 17 csinos leány dolgozik 20—24 v. forint havi bérért; s mindig készen áll 200,000 darab. *) Hetenként számítása szerint 14 ezer darab készül. Ara ezernek 4—12 pengő frt. Ugyancsak a mult 1846-ban állított egy mást itt egy társulat mi az előbbinél nagyobb szerű. Dolgozik benne azóta 24 egyén. De minthogy eladásra 1848-ban jönnek szivarjai, többet most róla nem mondhatok. A szivar gyártás természetesen igen nagy emelcsője leendene Erdély dohány termesztésének. De nálunk a jobb dohányokat igen kövér földben termesztik, leveleik vastagok, ereik durvákká lesznek. Eleget nyomnak mázsában, de nem használhatók szivarra; mert ide a vékony erű, erős, sötét barna dohányt fogják keresni.

A szentpéteri tubák név alatt ismeretes kolozsvári burnotot Magyarországra is viszik.

65. §.

ÁLLATORSZÁGI GYÁRTMÁNYOK.

Gyapjú-szövetek neve alatt mi igen keveset érthetünk. Érthetjük először azon czondra-posztót, mit minden falusi gazdasszony maga fon és sző, s megványolva magának és családjának posztó-ruháit kiállja. Érthetjük másodszor az ugynevezett kétszer

*) Erdélyi Híradó 1847. I. félév.

ványolt, *) vagy két pecsétű brassai és szebeni posztókat, azután a fláneleket, moldonokat, mik mesteremberek kezén mennek át. Harmadszor érthetnők a posztógyárak gyármányait, de minthogy nincsenek, ilyeneket csak reménylünk. Azt mondják Nagy-disznódon posztó-gyár van, de hogy mennyiben különbözik egy posztó-szövő műhelyétől nem tudom. Annyi igaz, hogy ha gyártana elkélne, mert az erdélyi katonaság brassai posztóba öltözött, s kék nádrágos nemeseink elegenden volnának. Hihetőleg most is csak úgy van Disznódon mint eddig volt, hogy lakosai szövik, mi azonban évenként 12,000 darabra is rá megyen, mit aztán főleg a görögök a tótok és törökök felé hordanak el, s értte mintegy 120,000 rft húznak váltóban. **) A brassai posztó-gyártás sem áll hátrább, úgy annyira, hogy a vidékiekkel együtt 168 posztó-szövője ***) megdolgozik évenként 15--20,000 darab posztót, s egyéb alább való szövetet. 1807-ben 85 mives 1000 darab közönséges posztót; és ugynevezett hálénát és gunyáztuchot főleg az austriai matrozok számára 10,000 darabon felül dolgozott; †) s 39 rázsa-szövője mintegy 1600 darab rázsát, moldont és flánelt. E posztónak főkép tartósságát és színe jóságát dicsérik. Említendőnek véljük azt, hogy a 1845-ki majusi bécsi műkiállításon Miesz György, Tartler Mihály, Krammer Traugott ugyan oda való posztó-mivesek dicsérő oklevelet nyertek.

Pokrocz készítés főhelye Brassó, mint a hol mintegy 600 oláh-család belőle keresvén élelmét, már 1807-ben 38,000 darab pokroczat készitének. ††) Sokat készitnek Vajdahúnyadon is, és a morva ivadékok, mint kik szabadalmukat főleg prokroczké-

*) Brassóban és vidékén 136 ványoló van. Transilv. 1845. 56. szám.

**) Lebrecht Erdbeschreib. v. Siebenbürg. 134. l.

***) 1844-ben Transilvania 1845. 56. szám.

†) Benignis Statistik. I. 74. l.

††) Marienburg Geogr. I. 122.

szítésért nyerték volt. A kolozsvári szegények dolgozó-háza is nagy hitelre kapott, s akkorába viszi, hogy ebből, egyéb adományozásokból tőkéje 50,000 pengőn felül van. 1842-en a pesti-kiállításnál Simonyi brassai pokroczos dicsérő oklevelet nyert.

Kalaposaink mind jószág, mind mennyiség tekintetében csaknem egészen megfelelnek a mindennapi szükségnek. Finomabb kalapat azonban még mind sokat hoznak be. A Nemessányi műhelye Kolozsvártt, s a Bayeré Szebenben legnagyobb hite-lűek. Bayer 1842 Pesten dicsérő oklevelet is kapott volt. Emlitendő nemez-gyára is, melyből hír szerint még az angol királynénak is küldött; nemezét szépsége s tartóssága ajánlja.

Sinort főkép Brassó készít, úgy hogy már 1807-ben évenkent 300,000 darabat (50 singes) készítettek, s főleg Oláhhon felé ma is nagyban kereskednek vele.

Szita kötéssel eddig Keresztur nagyban foglalkozott, most Körös (Háromszék) vette át. Szebenben gyárilag megy. Nagy részben mégis magyarhoni tótok fedezik szükségünket.

A b ő r g y á r t á s bőrs országunkban nagyban megy; házi állatunk, vadunk elég, s aztán a nép igen szereti viselni, úgy hogy láthatni embert nálunk, ki tetőtől talpig bőrből van. Nagy része ezeknek készítve van, de néhol bocskort s még bundát is csaknem merő készíttetlen bőrből láthatni. A szőcsök száma, mint említők 1810 körül van, a timároké is majd üti e számot. Legjobban megy dolguk Brassóban és Beszterczén, kik a szomszéd Oláhhonból, Moldvából s Magyarhonból szállítják a nyers marhabőrt és gu-bacsot. Gyárilag legnagyobb Dicknél megy Bras-sóban, hol a nagyszerű épületben az élénkség szem-betűnő; ő tartja bőrrrel az erdélyi katonaság nagy részét is. A szebeni gyárról bővebb tudomásom léte-lénél nincs, létéről is csak a Transilvania után. A

Naszod szomszédságában eső Intradámban *) készült bőrgyáráról Bardocz Elek urnak csak annyit tudok, hogy 1845-ben pompásan felépült, megnyílt és működik. Azonban, hogy mind e gyárok mellett, a bőrmű igen drága, az köztudomás. Lackirozók is van vagy kettő, de azért fényes bőrt külföldről kapunk, valamint karmasint, mit azonban Balázsfalván kicsinyben már is készítenek. A kordován készítés, mi Csikban és Háromszéken szembetűnő, valamint Szamosújvárt s több helyt is, szükségünket fedezi, főleg mióta lemondtunk a sarkantyus kordovánbőr eszímáról. Piros eszima bőrt főleg Brassó sokat készít. Csizma dolgában, de kivált papucscsal Pest, Bécs, Páris állítja ki kényesebbjeinket. Kocsigyártóink legkeresettebbje Hilbert Kolozsvárt, ki évenként legalább 30 darab kocsit kiad műhelyéből, melyek árát 500—1000 pengővel számítva, 20—30,000 pengő forint körül jár benne a pénzforgás.

A gyertyagyártás körül említendő a szebeniek azon ipara, miszerint kecskefadgyu gyertyáikat oly nagyban és oly csinnal öntik, hogy az országhól ki is nagy mennyiségben viszik. Gyártmányaikat 100,000 mázsára bátran tehetni; különös szép fehér színe és jó égése igen ajánlja. A stea-ringyertya-mártás is gyárilag megy Szebenben, egy 500 p. frtas 50 részvényen alapult gyárban, melyről egyenes tudomásom az, hogy napjában 25 ember 50 v. xr. napi bérrel, rendszerint 5 mázsát készít, s így évi gyártmánya 1500 mázsánál többre megy, miből aztán Magyar- és Oláhhon is sokat fogyaszt. Az itt kisajtott olaj és zsiradék, mint olaj és szappan jön eladásba, s az újon odakapcsolt elain-sodaszappan gyártmány is nagy részvétre talált. Fad-

---

*) Intradám egy korcsma-telep, Priszlop nevű falu határán, áll vagy 20 palinkafőző és áruló zsidóházból. Borgó szélén esik, minthogy a borgói határon a pálinka némi megszorítás alatt vagyon.

gyut Oláhonból vesz, minthogy onnan mázsáját 45, a honban pedig 47 frtan kapja. Erőmivei gőzősek.

Spodium at (csontliszt) czukor-gyáraink önszámukra készítenek. Minő haszonnal gondolhatni, mikor a bécsinek mázsája 5 pengő. Azonban czukorgyárainknál a spodium-gyártás, rafinírozás az, mi a czukorgyártást megosztott ereje után tönkre teszi.

Vichs zat a felhasznált spodiumból többen készítenek kicsinyben. Legnagyobbznak tudom a Schwarzel vichs-készítését Kolozsvártt. Ki évenként 60—70 mázsát is forgásba hoz a honban. S nagy dolog hogy fenyőfában dús hazánk skatulyákért is külföldre szorul.

A sajt-készítés nem megy mint lehetne. Svájcz sajtból és vajból 25 millio frankat veszzen be: mi is vehetnénk valamit. A juh-sajt félék közt nevezetes a csiki-turó, melynek jóságát Kolozsvártt is dicsérik. Tehén-sajtat készít Szászvárosszék, és egy svájcz-család a Czibles alatt Egeres nevű faluban. És a gr. Bethlen Leopold teremi uradalmában, 32 darab svájcz tehén után mindennap beoltnak 60—70 kupa tejet; minek svájcz modorban 6—7 font sajtat kell adnia. E sajt igen jó. Fontját 10 v. garasan hordják szét.

Selyemgyártásunk csak annyiból áll, hogy Kolozsvártt felállott volt egy filánda, mely a gubók fontját 30 xrijával pengőben kész pénzzel bevév. Ezen filánda 1841-n hiteles számadás szerint már 478 font nyers gubót vett be és tekert le. *) Ez alig ha meg nem szűnt. Közelebbről b. Józsika Jánosné is állíta Gorbón egy filándát, s öntermesztményén kül a honból is beveszi a gubókat. Más filándája van Popovicsné asszonynak Kolozsvártt, és Lange tanácsosnak Brassóban. Egyéb körüle a letekerésnél nem történik, pedig a selyem egyetlen a műipar mezején, mely nemesítését igen megfizeti. Így azon

*) Mentor I. 208. l.

gubóért melynek nyersen az ára 40 pengő forint, lematolálva 100 pengőt, czernázva 160—180 pengőt, megszöve 400 pengőt kaphatni.

Viasz-gyertyát sat. nagy városaink majd mindenütt készítenek. Gyárilag Brassóban megy; valamint a viasz-fejérités is itt három helytt.

Ezen cikket honunk iránti előszeretettel irtuk, de hogy iparunk csekély el nem palástolhatók. Viszsa pillanatánk a multa is, nehogy jelenlegi állását fejlődő műiparunknak, magas polcznak gondoljuk, hogy elhigyjük azt, mikép volt e honnak még műipara, és hogy lenni kell. *) Mert annyi hegyi patak rohanó árjaikkal, fában dus hegyeink mivelhetlen ormaikkal, e munka bíró erős nép eleven gyermekeivel, a példátlan olcsó munkabér és élelemszer: mind oda mutatnak, hogy e hon gyárok országa lesz. Brassó egyedül az, mely czélt tűzött magának, Brassó kilesve Oláhhon szükségeit, ezeket igyekszik pótolni, honnan azon haszna lett, hogy némely iparágokat már meg is alapított.

---

*) Mátyás korában a nápolyi követ Ranzanus Péter így szólt iparunkról: Quidquid est in Regno Hungariae laude dignum atque excellens, quod attineat ad nobiles et honorata appellatione opifices, atque ad eas artes, quas adpellant mechanicas: id totum apud Transilvanos habetur. Ranzan. Ind. 32.

HARMADIK CZIKKELY.

A KERESKEDÉS.

66. §.

ÁTALÁNOS ELŐISMERETEK.

Hogy Erdélynek kereskedése nem oly nagy, mint lehetne az bizonyos. Végpontja lévén honunk a mivelt Európának, szomszédja egy dús, de lomha népü birodalomnak: legközelebb áll egy ipartalan nép piaczához és erszényéhez. Hogy kivel kereskedjünk az csak volna, hogy ki kereskedjék abban sem lát-nánk szükségét, mert a görögnek örménynek véré-ben van a kereskedés; s ha hasznát látja még a szász is csak hozzá nyul, s rajtok kül még a székely-
atyafiaknál is több hajlam látszik a kereskedésre mint a kézmivekre. Egyedül a magyar az, ki szótalansá-
ga, büszkesége, lovagiassága miatt ez iparágot szí-
velni nem tudja. Minek okát én leginkább a magyar-
természet kényelem szeretésében, s azon igazi ős jel-
lemben találom, hogy ő ha elege van egy pár nap-
ra, hólnaputánnal s gazdagulással nem sokat törődik.
De máhólnap ezen ázsiai természetességet europai szük-
ségeink levetkeztetik, s nekünk is speculálnunk kell,
különben felkopik az állunk. Tehát kivel keresked-
jünk, és ki kereskedjék az csak volna, de hogy mi-
vel kereskedjünk? Csak ez az egy nincs. Azonban
van anyag, csak ipar kell, s minden lesz, még pénz is.

Aztán nem is valánk mindig ily árva helyzet-
ben, volt idő, mikor szászaink Smyrna és Egyptom
földén árulák vásznaikat, mikor az ázsiai örmények
elhozák fűszereiket, s érte posztónkat vásznunkat s
faedényeinket cserélék; volt idő mikor Nagy Lajos
alatt Afrika felé lobogának zászlóink, s kövér ökre-
inkért parancsából az idegennek kellett határunk kö-

zött szépen szólani. *) De fájdalom és öröm! a Jóreményfokát és Amerikát feltalálták, a levantei kereskedés megbukott, s piaczaink pártában maradának. Csak árnyék-kép jelen állásunk a XIV és XV század elejéhez képest.

Nem volt elég, hogy a tengeri utak felfedezése lesújtá kereskedésünk vitorláit, de jött még a török is, és elpusztítá az országokat melyekkel kereskedünk; felénk nyomult, s a kereskedés élénk zaját fegyver csörgés váltá fel. Mohácsnál úr lesz feletünk, Erdély elválik Magyarországtól, adófizetővé tesz. A török pénzünket, a fejedelmek vérünket, Austria gabonánkat követelé sergei számára. A hamis pénz-verést megindítja János Zsigmond, s követői által hitelünket ez által is csökkenté. S van példa rá, hogy tőkepénzeseinkről erőszakkal csikarák fel fejedelmeink a pénzt, hogy adót fizessenek. Országútaink, sőt mint Engel mondja, az egész ország megtölt volt pusztítókkal és rablókkal. S hogyan folyhatott volna kereskedés... És e csekély bátorság mellett nyomta kereskedésünket a hatalmasan elágozott monopolium. Ugyanis nemzeti fejedelmeink a bőr, néha a ló kereskedést is magoknak tarták; **) egyéb külföldi czikkek egyedárusságát pedig idegen görögök, rácok, örmények, dalmatáknak adák ki pénzfizetésért, s megtilták, hogy nemesen kívül csupán azok kereskedhessenek, kiknek a fejedelem esztendőnként valamely cikket megenged. ***) Így nyűgözé a nemzetgazdaság fejlődését kora gondolkodása módjánál fogva még Bethlen Gábor is, a legnagyobb fejedelem. Különben alatta kereskedésünk mindazáltal szépen virágzott,

*) I. Lajos idejében (1342—1358) mily kiterjedt kereskedést folytatott Erdély, Austria, Csehbon, Dalmatia, Vencze, Oláhbon és Lengyelhon felé mondja Eder De Initiis Saxonum 193. l. Verfassungszustand d. Sächsis. Nation. 107. l.

**) Az 1578. Artic.

***) 1630 25. jan. hozott 14 Art.

s maga is companistája volt Váradi Miklósnak Kozlovsvár főbirájának, ki messze ki kereskedett. És a bőr mellé a lókereskedést is magának tartá.

Az austriai ház alatt kezd kereskedésünk ismét némi életszint ölteni. Mindjárt I Leopold az Apaffy alatt bévándorolt 3000 örmény család kereskedő szellemének piaczat nyit. Szamosujvár építésére szabadalmat ad, s utána Ebesfalvát is megkapják *.) Ismét a görögök kiváltságait companiájok felállításaival 1701-ben új erőbe hozza, s ugyanazon évről kelt más privilegiumában a görögöknek Brassó Bolgárszegében települést enged; mi nagy lépés volt arra, hogy ezen külföldi kereskedők pénzünket, husz harmincz évi kizsebelés után Erdély határai között költsék el. Igen jótékonyan hatott továbbá kereskedésünkre a portával 1718-ban kötött passaroviezi egyezmény, a Moldva és Oláhonba felállított agenciák, az Erdély és Magyarhon közt eltörölt harminczodolás, és a Mária Theresia utaink javítására rendelt évi 24,000 forintja sat. De mind ezen üdvös rendelvevényeket békoba veté s ma is ott tartja II József azon vámrendszere, mely a két Magyarhont a német tartományok természetjivé kívánta volna alakítani.

Még egyszer felderült Erdély kereskedési ege, mely a levántei kereskedés hajdoni nagyságát bánatunkra mintegy eltűnő álmoképben megmutatta volt: s ez volt continental-rendszer uralkodása alatt e század elején. Mint egy tündér-világ tűnt vala fel azon kor gazdagságával. Anglia, az Europa száraz földéről elzárt Anglia kereskedése Erdélyen Brassón vonult át, mint egyik csatornán; s Brassóban kereskedő házak egy pár év alatt magasra

---

*) Mind a két város III. Károlytól kapja aztán városi kiváltságait. Szamosujvár, 1726-ban. Az Ersébetváros kiváltsága ki hirdettetett 1738-ban 10. Maj. Később 1747-ben 27. Febr. némi potlékkal bővítettett.

emelkedtek... De bukott Napoleon, szava elveszté erejét, Anglia ismét kezébe vevé Európa kereskedése királyi pálcáját, s a fel emelkedett kereskedő házak közül az, mely elég korán nem látta át, hogy a tündér-világnak 1814-ben vége lesz, majd mind megbukott. S az Egyiptom hét kövér esztendejére beálltak a 1816-7-ki éhség évei, s a kereskedést régi lábára visszasujták... Hol ma is veszteglünk.

1.) A KERESKEDELMI ESZKÖZÖK

67. §.

A.) PÉNZ ÉS PÉNZRENDSZER.

Mielőtt a kereskedési ügy érdemére szállanánk, igen czélszerűnek látjuk előismeretül a kereskedés segéd eszközeit és akadályait elő sorolni. Ezen segéd eszközök leghatalmasabbika—a pénz. Bár mennyi bizonytalanságnak legyen is kitéve a pénzrendszer, mégis jelenlegi állásunk azon időhez, mikor nyers termékeket vagy iparczikkeket kelle szőrire cserélgetni, igen kedvező. Az igaz, hogy mind e mai napig szomorán emlékeznek vissza sokan 1811 Mart. 15-kére, mely napnak 9 óráján bonták fel az egész bonban a devalvatio patensét. De hála az idő és kormány erélyének, hogy többé attól nem félhetünk. Most, mióta 1816-ban pénz rendszerünk a conventios pénzalapra vissza van téve, naponként szaporodni látszik a pengő pénz. Azonban hogy mennyi Erdélyben a kész pénz, azt megmondanunk lehetetlen. Az egész Austriai birodalomét 360 millio birodalmi tallérra teszik; és ebből Erdélyre, mint a birodalom $\frac{1}{11}$ részére, terület számra 32 millio tallér esnék; de a valóságot megközelíteni igen bajos. En nem merném többre tenni 10 millio tallérnál. Annyi bizonyos, hogy a bányászat azon 120,000 pengőt, mit Fejérvártt évenként vernek forgásba teszi *).

*) Ennyit mond Paget, ennyit Lenk II. 214 l. Ezen pénz-

Mióta a conventios értéket s az aranynak az ezüst-hőzi becsét 1753-ban az austriai birodalomba behozták, azóta az egész Német-birodalommal egyenlő pénzlábon járunk. Nem vernek ugyan mindenütt egyforma pénzt, de kiegyenlítése a becs határozottságánál fogva igen könnyű. Ezen conventios láb szerint minden kölni finom márka ezüsből (1 marka 16 lat) 20 forintat vagy 13 $\frac{1}{4}$ birodalmi tallért vernek.

Arany-pénzeink: a souverains d' or, az egész tesz 13 fr. 20 xr, a fél = 6 fr. 40 xr. A császári vagy kőrmöczi arany érteke 4 fr. 30 xr. Mi azonban rendesen 4 rf. 30—40 xr. között ingadozik.

Ezüst-pénzeink: koronástallér, az egész érteke = 2 fr. 12 xr, a féle = 1 fr. 6 xr, a negyedé 33 xr. Közönséges tallér, érteke az egésznek = 2 fr, félnek 1 fr, negyednek 30 xr. Aprob ezüst-pénzeink a húszas 20, a tizes 10, az ötös 5, a garas 3 p. xr értékkel.

Réz-pénzt vernek 1 krajczár $\frac{1}{2}$ és $\frac{1}{3}$ pengő krajczár értékűt. Vannak folyamathan még 30, 15, 6 krajczárral jegyzett pénzdarabok, de azok az devalvatio alkalmával 6, 3 és 2 xr. értékre szállottak.

Képzelt pénzek legelsőbb is maga a rhemens vagy német forint, melylyel számítunk: áll 60 krajczárból. Van ugyan forintos tallér, de bizony nagyon ritkán kerül le Erdélybe, aztán azüst, en pedig váltót érték. A vouás forint, mely tesz 3 márást vagyis 51 krajczárt. Magyar forint, száz denár vagy 50 krajczár értékkel. Kopacz forint 48 krajczár váltóban. Használják a sustákot = 6 v. xr. és a poltrát is mi 1 $\frac{1}{2}$ váltó krajczár. Meg-

---

verő-házat Bethlen Gábor fejedelem alapítá. Legelsőbb vertek benne 1614-ben. Vertek még pénzt Erdélyben Fogarashan Apaffi alatt, Brassóban is sokáig a fejedelmi kor eleitől. Szebenben Mátyás alatt, és Zápolya idejétől ismét 1580-ig H betűvel. (Ung. Magaz. I. 115.) Kolozsvárt Zápolya alatt. Siebenbürg. Quartalschrift V. Jahrgang 433. I.

jegyzendő, hogy Erdélyben hivataloknál mindig pengőben, a magyaroknál mindig németben, a székelyeknél pedig mindig magyarban kell érteni a forintat.

Papiros pénzek: először is az úgy nevezett váltó czédulák, melyek 1, 2, 5, 10, 20, 100 váltó vagy bankó forintban ma is néhol előfordulnak. Két s fél ily forint tesz egy conventios forintat. Ismét a szabadalmas bécsi nemzeti bank-jegyek, melyek 5, 10, 50, 100, 1000 conv. forintok, és mind magánosoknál mind pedig hivataloknál kész pénz gyanánt forognak. *)

Minthogy az erdélyi kereskedés Moldva és Oláh-honnal nagy összeköttetésben van, gyakran az ök pénzöken is kell számítanunk, azért azokat is idejegyzem. Fő vagy is számító pénznemök a piaszter vagy lée, 40 parára osztva. Eredeti értéke 41 $\frac{1}{2}$ p. xr. volt. De a török pénzláb változandósága, s a hamis pénzverés, ezen értékét annyira leszállította, hogy ma 15 p. kron is alól van. Náluk is hát nagy különbség van a jó és rossz piaszter között.

Arany-pénzek: Funduk = 11 piaszter

Stambol = 8 „

Chissir = 7 „

Mindeniknek van fele és negyede is.

Ezüst-pénzek: Bischlik = 5 piaszter.

Van fél és negyed Bischlik is.

Jusluk = 2 $\frac{1}{2}$ piaszter

Ikilik = 2 „

Lée = 1 „

Zlot = 30 para

Leitze = 20 „

Ort = 10 „

---

*) A bécsi nemzeti bank állott össze 1816-ban, 1000 bécsi értékű és 100 conv. értékű ezüst forintos részvények-re. A bank kiváltságait újabban 1866-ig kiterjeszték. Hogy a bankjegyek inkább terjedjenek nagyobb városokban felváltó bankpénztárokat állítottak. Nálunk ilyen van Szebenben.

Ebből felet is vernek. S van még a para, melyből mint mondok 40 tesz egy piaszttert.

68 §.

B.) MÉRTÉK ÉS SÚLYRENDSZER.

a.) Hosszasági mérték.

Erdélyben is a magyar posta-mértföld hossza az útméréseknél, mint Magyarhonban, 4400 b. öllel ér. A német mértföld 4000 öl. Ölünk az a mi a bécsi, 6 láb hosszasağı egy láb 12 hüvelyk, s egy hüvelyk 12 vonal.

Egy hold föld 1600 □ ölös, a kis hold 1200. A szőlő fertályja vagy pászmája 240 □ öl. Egy rud (szénafű) 2 öl. Egy marok (lómértékben) 4 hüvelyk.

A szövetek mérésére a kormány a bécsi singet köröztette volt, a 2½ láb hosszúságot, vagy a nálunk is ismeres rőföt, de mégis csak a mikét láb hosszú singünk mellett maradtunk.

b.) Gabona mértékek.

A gabona mérésre is kívánta a kormány mértékünket az alsó austriai mérővel (Metzen = 40 kupa) egységre venni, de mi itt is a régi mellett maradánk. Innen ma is gabona, liszt, vetemény, gyümölcs legnagyobb mértéke a köböl, 64 austriai kupa nagysággal, vagy is 4 véka. Egy véka 16 kupa.

Minthogy a széleken Moldva és Oláhonnal gyakran az ő mértékek után kell számítanunk, az övéket is ide jegyzem. Moldva legnagyobb mértéke a kilo = 16 véka szerintünk. A kilo feloszlik két mirzára, a mirza 8 demerlire, egy demerli 16 okkára. Demerli legközségesebb mértékek, az mi nálunk a véka.

Oláhbonban kétféle kilo van használatban, nagy és kicsi. A nagy, vagy braillai kilo szerintünk

22½ veka. Van benne 8 banicze, egy banicze 45 okka. A kis vagy krajovvai kilo 7½ erdélyi veka. Van benne 120 okka. Van még egy harmadik kilo is a tergovisti 176 okkával. Egy okka rendszeren a mi kupánkkal egyezik. Van egy egy kisebb is, mely $\frac{3}{4}$ kupányi a miénk szerint.

c.) Folyótestek mértéke.

Az erdélyi kupa az alsó austriai kupával némelyek szerint egy, mások szerint valamivel kisebb. Feloszlik 2 félkupára, 4 fertályra, 8 félfertályra. 8 kupa tesz vedret. Következőleg egy bécsi akó (Eimer) szerintünk 5 veder. Néhol használják a magyarországi kupát vagy pintet, 1¼ kupa nagyságut, mi feloszlik 2 iczére, 4 meszelyre. A horvát 40 veder nagyságú.

Moldva és Oláhhon vedre veadrája 10 okás, vagy 10 kupás szerintünk.

d.) Súlymértékek.

Súlymértékünk ugyanaz a bécsivel. Egy mázsa 100 font, egy font 32 lat, egy lat 4 könting. A gyógyszerterek fontja 24 latos. Van benne 12 unczia, egy uncziában 8 drachma, egy drachma tesz 3 skrupulust, s egy skrupul 20 grant. — Az arany és ezüst márka számra veretik: egy márka 16 lat. Egy arany márka eloszlik 24 karátra, egy karát 4 granra, egy gran 4 gränre. Az ezüst márka 16 latos, egy lat 6 gran, egy gran 3 grän. Mérk gira számra is: egy gira $\frac{1}{2}$ font, egy girában van 53 $\frac{17}{10}$ piseta v. nehezék.

Moldva és Oláhhonban okká-val mérnek, mi 2¼ fonttal egyenlő. Mázsájok 44 okka; vagy szerintünk 99 font. Ezen okkát halljuk, hogy az erdélyi oláhok is használják gyapju s egyéb mérésénél.

e.) Egyéb mértékek.

Egy bál papirosban van 10 kötés, egy kö-

tésben 20 koncz, egy konczban, ha írópapir 24, nyomtató papirban 25 iv.

Egy bál posztóban van 10 darab, 30 sing-re számítva darabját; egy darab vászonban 3 vég, egy végben 20 sing.

Egy nagy ezerre 12 nagy százat, egy nagy százra 120 darabot számitanak.

Egy nyalábbban van 4 kalangya vagy csomó, egy kalangyára 15 darabot számítva; egy negyed (ort) rák, béka, sat. tesz 25 darabot

Egy kalangya gabonában van néhol 15, másutt 20, másutt 25—30 kéve.

Egy nyaláb bőrben van 10, író tollban 25 darab.

Szappanból egy mázsára vastagjából 50, közepesből 75, vékonyából 100 rudat számitanak. Nyers kenderből számitanak egy nyalábra 10 kalangyát, egy kalangyára 25—30 főt. A kicsinált kendert mérték szerint mérik, egy mértékben van 30 font, egy mázsában négy mérés. Másutt kövek szerint számítják, egy kőben van 24 font, egy mázsában 5 kő. A lent is kőszámra számítják, másutt kötés számra.

Egy nagy hordó serben van 10, egy kicsi hordóban 5 veder.

Az oltatlan meszet néhol szekér számra számítják, egyen 30 vékát; másutt hordó számra, és 20 vékát értenek.

Egy kőből szén rendszeren 7, más helyeken 10 vékát is foglal magában.

69. §.

C.) POSTA.

Hogy a postaügy egyik leghatalmasabb segédje a kereskedésnek tagadhatatlan, s hogy a mióta Taxis jelen állásába tévé, igen sokra ment, az bizonyos. De hogy ezt érezné a belső székel-föld is, nem mond-

hatnám. Miként a német birodalomban Taxis, úgy nálunk a Paar hercegi-család javadalma volt ez egész 1722-ig. Mikor aztán lemondván, átengedé a kormánynak, évenként fizetendő 66,000 kárpótlás mellett. 1813 a postaigazgatásra lehető minden befolyásról is lemondott s ma megelégedvén a főudvari és general posta-mesteri czimmel, nem vesz részt igazgatásában, következőleg a kamara kormánya alatt áll teljesen. S ma posta-ügyeket illető rendelvén a bécsi udvarnál kél.

Erdélyben a fő postahivatal 1827-ki kimutatása szerint volt 65 posta-állomás. S alig hinném, hogy e szám azóta egy párral is szaporadott volna. Zarándmegye 1845-ben mégis nyere vagy két állomást. Minden állomás egymástól 2 posta mérföldnyire van, mértföldét 4000, postáját 8000 öl hosszúságra számítva. Azonban a hely aránytalansága miatt nem mindenütt lehetett megtartani a felvett távolságot. S így van ma Tekétől Beszterczeig 18,000, Radnottól Vásárhelyig 15,670, Vásárhelytől Szászrégenig 16,700 öl. Ezek egyszersmind Erdély leg-hosszabb posta-állomásai. Ellenben a legkisebb állomás, mi Kolozsvártól Bányabükkig van, csak 6,300 ölet foglal. Az egész honban csupán 84 postányi hely van postával átszöve, a többi félre eső helyek szükségét látnak.

Ezen posta-állomásokról a levélhordón kívül néhol cambiaturák is vannak előfogatokul szolgálandók útasok számára; de maga sárjuk miatt nem igen használják. Van még Kolozsvártól Szebenfelé gyorskocsi is, útasok, pénz és egyéb terhek hordozására, mely minden héten egyszer indul. Pest és Kolozsvár közt pedig két gyorsútazási intézet is van, u.m. Biassinié és Lobmayeré, mindkettő igen nagy jóval a közlekedésre, bár ha kényelmeikkel nem minden útas van is megelégedve.

70. §.

D.) KERESKEDELMIFŐÚTVONALOK.

Pénz után első kellékei a kereskedelemnek, az országos rakott utak. Hogy az utak nálunk gyengén állanak, hogy a hon terjedelméhez képest kevés a kövezett út, azt el nem titkolhatjuk. Azonban el kell ismernünk azt hogy e század roppant nagyot haladt az utak körül. Ez előtt csak lóháton járhatta országában a magyar ember. Még a mult század közepén 12 ökörrel vontaták a gyorskocsit Déva körül, *) s a Feleken ki, mi most alig tart egy órát, 1820 előtt egy nap alig juthatott ki a tavaszi sárban a szegény útas, hogy csodálkoznunk kell, hogy volt lelke a magyar embernek otthonról kimozdulni. Mária Thresia volt az, ki utak csinálására legelőbb nagyban serkenté a hont 24,000 frtat rendelve évenként reá a tartományi pénztárból. **) Mozogtak az utak körül, de mégis e század elein a verestoronynáli Károly- a borgói- és zarándi úton kívül egy becsületesen elkészített útunk sem vala. ***) S van egy hiteles munka útainkról, mely világosan kimutatja azt, hogy 1827-en elől egy vonala se volt a honnak, mely egészen készen lett volna.

Ma sem dicsekedhetünk ugyan rakott útainkkal, de mégis ma már napokat tartó útvonalaink vannak jó karban. S hogy ezek államát kimutathassam, részletesen kell felvennem.

a.) A Feketető és Szeben közötti útvonal a legjártabb, s egyszersmind a legjobbak közé tartozik. Összeköti Magyarhon Nagy-várad körül szélét Szebennel, és általa Oláhországgal Erdélyt

*) Fridvalszky Mineralog Princip. Trans. I. 5. Szerinte akkor tájt még fogadóink nincsenek.

**) Opinio Deputationis regnicolaris Sythematicae in Cameralib. et Commercial. 1795.

***) Benigni s Handb. d. Statistik. I. 84.

csaknem közepén hasítja át, s legnagyobb városait egymással összeköti, még pedig a következő távol-ságban:

Feketetótól B. Hunyadig .	13,181	öl	2 $\frac{3}{4}$	mfd
B. Hunyadtól N. Kapusig	13,149	„	2 $\frac{3}{4}$	„
Nagy-Kapustól Kolozsvárig	13,192	„	2 $\frac{3}{4}$	„
Kolozsvártól Bányabükkig .	6,300	„	1 $\frac{3}{4}$	„
Bányabükktől Tordáig . .	9,135	„	2 $\frac{3}{4}$	„
Tordától Felvinczig . . .	9,010	„	2 $\frac{3}{4}$	„
Felvincztől N. Enyedig .	7,403	„	1 $\frac{3}{4}$	„
Nagy-Enyedről Tövisig .	6,607	„	1 $\frac{3}{4}$	„
Tövistől Fejérvárig . . .	7,915	„	2	„
Fejérvártól Marosportusig .	1,796	„	$\frac{3}{8}$	„
Portustól Szászsebesig . .	6,030	„	1 $\frac{3}{4}$	„
Szászsebestől Szerdahelyig	10,622	„	2 $\frac{3}{4}$	„
Szerdahelytől Szecselig .	8,981	„	2	„
Szecseltől Szebenig . . .	9,476	„	2 $\frac{3}{4}$	„

Összesen 121,797 öl 31 mfd

Ezen vonal 4000 ölös mfdekben tesz 31 mfdet. Egész hosszában kövezett. Hidjai néhol fák, de nagy része kőből vagyon. Nevezetes rajta építészeti szépségéért a tordai híd. Hossza 26 öl, egy nyílással, kőaljazaton, fából építve és cseréppcl fedve. Ezen vonal a határszéltől Kolozsvárig a Körös és Szamos partlapályain megy, s tekintélyes hely egy van benne a győrő-vásárhelyi. Kolozsvártól Tordáig két hegyet hág, a Feleket (5000 láb) és a Dobogót. Tordától Fejérvárig a Létom s más apróbb hágók tekintetbe se jöhetnek. Fejérvártól Szebenig lapályos, azontul Szebenig két hegy van, a nagy-apoldi és a hosszadalmas szecseli-hegy. Szebentől a határszélig van még a talmácsi, a többi rész ott is lapály. Azonban ezen hegyek csak olyanak, hogy előfogataknélkül is járhatja a terhelt szekér. Ezen út mint a több vonalok is 5 ölös szélességűek. Lehet rajta egy lóra 4—5 mázsa terhet számitani, s vontatóra alig van rajta szükség.

b.) Szeben és Brassó közötti vonal Erdély két legnagyobb piacát köti össze, a hon déli határával párhuzamos vonalban. A helyek melyeken át megy és a távolságok a következők:

Szebentől Fenyőfalvaig . .	10,911 öl	2 $\frac{3}{4}$ mfd
Fenyőfalvától Porumbákig . .	6,800 „	1 $\frac{3}{4}$ „
Porumbáktól Alsószombatv. .	16,420 „	4 „
Szombatfalvától Sárkányig . .	13,929 „	3 $\frac{3}{4}$ „
Sárkánytól Vladényig . .	12,661 „	3 $\frac{1}{4}$ „
Vladénytől Brassóig . .	13,985 „	3 $\frac{3}{4}$ „
Összesen	74,766 öl	18 $\frac{7}{8}$ mfd

Ezen vonal egészen el van készítve, s igen jó karban áll. Hidjának nagyjai többnyire fából vannak, 30—40, sőt 70 öl hosszúsággal is. Ezen út Szebennél lapályos a fenyőfalvi hegyig, mely nyugoton lankás, de keleten annyira meredek, hogy 60—70 ölen le 8—9 hüvelyk esése is vagyon. Innen ismét lapályos a skoréi hegyig, melynek hágója ölében 6 hüvelyket is emelkedik, a lejtője nem ily meredek. Innen Beséig ismét lapály van, de a hesei hegy ismét 150 ölon fel oly meredek, hogy ölenként 5—6 hüvelyket is hág, lejtője azonban beéri 3 hüvelykkel. Fogarason túl van két kisebb hegy, hol következik aztán a persányi Fogaras- és Brassóvidék határában. Ezen hegy magassága tart 1200 ölet, s meredeksége helyenként 3, 4, 6, 7 és 10 hüvelyk ölétől; lejtője lankás. Még van egy Feketehalomnál melyről aztán az útas belejt a Barczaság szép rónájára. Ezen vonalon a sok hegy miatt 4 mázsánál egy lóra többet rakni nem lehet, s még ekkor is előfogat kell a persányi hegyen, mivel rendszeren a hegytől $\frac{1}{2}$ mfdre lakó persányiak szokták ellátni a terhelt szekereket. S a nehéz szekerek három nap végzik el útjokat. Ezen vonal, minthogy a hon két legkereskedőbb városát köti össze a legterheltebb szekereket hordja. Vám rajta tán egy helyt vagyon. *)

*) Az útvonalok távolsági és magassági méreteit a követ-

c.) Brassó és Borszék közötti vonal. Átfutja a belső székely-földet egész hosszában. Hossza ennek Brassótól Prásmárig 8000 innen Szentmiklósig 82,000, összesen eddig 90,000 öl vagy is 22½ mfl. A részletes távolságot nem tudom kimutatni mert posta állomások nincsenek, s e méretek azok szerint van kimutatva; valamint nem tudom a Sz. Miklóstól Borszékig eső távolságot se. Ezen vonal Gy. Szentmiklósig el van igen jól készítve, innen Borszékig is csak nem egészen. Brassótól Kászonyfalug egyenes; itt van a Nyerges-hegy. Innen Sz. Domokosig az Ölt völgyében megy, hol aztán a Szekaszo nevű hegyet átvágja. E hegy után Gyergyó lapályán halad, mignem a borszéki havasok közé kerül, azonban itt sem igen hegyes. Ezen vonalon 4-5 mázsa terhet lehet egy marhára számítani, s előfogatra nincs szükség. Terhelt szekérrel 4 napi járóföldet tesz. Minthogy itt a vonal megszakad, nem kerülhetjük meg a hont, visszamegyünk hát Kolozsvárra.

d.) Kolozsvár és Besztercze közötti vonal. Ez a hon északi részét metszi át. Utjában a következő helységek esnek, ilyen távolságban:

Kolozsvártól Vállaszútig .	12,533 öl	3½ mfl
Vállaszúttól Szamosújvárig .	11,297 „	1¼ „
Szamosújvártól Dézsig . .	7,360 „	1¾ „
Dézstől az árpástói postáig .	9,050 „	2 „
Árpástótól Somkerékig . .	10,000 „	2¾ „
Somkeréktől Beszterczéig .	10,100 „	2¼ „

Összesen 60,340 öl 15 mfl

Ezen vonalon több nagy hid vagy on. Legnevezetesebb és legszebb a közelebből bevégzett bethleni hid, faragott kőlábokkal, mintegy 40 öl hossza. Somkeréken hajó vagy hidason járnak, mióta a hid

---

kező című irómanyból veszem: Ergänzungs-Tabelle zu der Land- und Wasser-Strassenkarte v. Siebenbürgen. Erste Abtheilung. Landstrassen.

összedőlt. A hely fekvése Kolozsvártól Szamosújvárig a Kis-Szamos partlapálya; Szamosújvár és Dézs között két kised hegy van. Innen Beszterczéig szép lapályos, kivéve egy kis hegyet Balázsfalvánál. Azonban az egész vonal előfogatot nem tesz szükségessé, és 5 mázsa teherrel 2 nap a ló bevégzi.

e.) A Torda és Brassó közötti vonal lenne Marosvásárhelyen át egyik legnevezetesebb és legkülönbözhetlenebb útvonala Erdélynek, mint a mely a székely-földet és Brassót Kolozsvárral összekötné. De ez nincs egészen kikövezve. A helyek és távolságok egyébaránt így állanak:

Tordától a kezei postáig . . .	13,300	öl 3	míld
Keczétől Radnotig . . .	10,890	„ 2 $\frac{1}{4}$	„
Radnottól M. vásárhelyig . . .	15,670	„ 4	„
M. vásárhelytől Vajáig . . .	7,181	„ 1 $\frac{1}{2}$	„
Vajától Kelementekéig . . .	4,000	„ 1	„
Kelementektől Parajdig . . .	20,000	„ 5	„
Parajdtól Udvarhelyig . . .	18,300	„ 4 $\frac{1}{2}$	„
Udvarhelytől Felső-Rákosig . . .	18,300	„ 4 $\frac{1}{2}$	„
Rákostól Földvárig . . .	16,000	„ 4	„
Földvártól Brassóig . . .	10,000	„ 2 $\frac{1}{2}$	„

Összesen 127,651 öl 32 míld.

Ezen vonal Tordától Egerbegyig kövezett, azontul Szentpálígy természeti állásában van. Onnan kivéve a balavásári-hegy déli oldalát, rakott út viz egészen Makfalváig, honnan Váradig ismét természeti állásban van. Az eddigi kövezetlen út mennyisége lehet 5 míld. Parajdan túl a korondi hegy tető van kövezetlen és a Rika, a többi kövezett. Ezen vonalon Vásárhelyig, nem Keczé hanem Ludas felé a ludasi hegy teszi nehezzé a közlekedést, a többi lapály. Vásárhelytől hasonló meredekség a balavásári; azonkúl ismét lapály. Parajdtól Brassóig két nagy hegy van a korondi és a Rika, de ezeknek nincs az a meredeksége, mi az előbbieknél. Ezen

vonat hídjairól nevezetes Udvarhelyszék határai között az, hogy az apró hidakat, vagy szerintök kúpukat turópénzből csináltatják, mi azt teszi, hogy Szentgyörgy nap előtti három napon a juh tejét eladják az út számára, miből rendesen esztinájától 5 v. fr. szokott bejöni, és ebből készülnek az itteni csinos kőkúpok.

Aprobb vonatok. Ezeken kívül is vannak még kövezett útak itt ott az országban, melyek azonban vagy mert nem jött sor rájuk, vagy mert nem oly szükségesek, még nincsenek egész hosszába kövezve; vagy ha kövezettek, nem olyan hosszúak. Ily vonalnak tekinthető a m. vásárhely- beszterczei vonal, melyen Vásárhelytől Szászrégenig 16,700, Régentől Tekéig 13,305 öl kövezve van; Tekétől Beszterczéig 18,000 öl részint köves részint kövezetlen. Más vonal a beszterczei radnai vonal, mely Rebrisoráig tesz 12,000, innen Földvárig 3,333, innen Kis-ílváig 2,000, Ilvától Sz. györgyig 4,268, Sz. györgytől Majorig 2,959, Majortól O-radnáig 1,140, innen Új-radnáig 1,710 ölet; összesen 27,410 ölet, vagyis 6 $\frac{1}{2}$ mfdet. Ez csaknem egészen kövezett. Más ily vonalnak tekinthető a fejérvár- abrudbányai vonal, mely Fejérvártól Zalathnáig 17,200, Zalathnától Abrudbányáig 10,000 ölet tesz. Ezen vonal Zalathnától Abrudbányáig nem rég hogy állott helyre; Fejérvártól Zalathnáig már el is romlott. A mező-ségi-út Vásárhely felé, mely mintegy 10 mfdet tesz, most van munka alatt, s belőle Kolozsvár felől Apahidától be a kajántói szárazvámig van vive, mi többet tehet 1 mfdnél, a Vásárhely felőli rész Mező-bándig újra kész, mi hasonló nagyságu lehet az elsővel. A többi összekötő vonal még nagy részt eredeti állásában van a mai napig. Más keresett vonal lenne még a vásárhely- szebeni vonal, de ebben nagyon kevés kövezett rész van. Igen jótékony lesz a Torda és Abrudbánya között most ké-

szülő vonal is, mely a sziklák között nagy munkával, már jókora helyt kinyílt. Hossza lesz Tordától Járaig 12,500, onnan Offenbányáig 17,300, onnan Topánfalváig 9,000, és Abrudbányáig 5,200, összesen 44,000 öl, vagyis 11 mfl. Athág e vonal vagy négy hegyet, s sok helyt az aranyosparti sziklákba kelle bevágni. A többi rakott útaink többnyire a passusokon kimennek a honból, azért azok államát külön adom elő.

71. §.

PASSUSOK. VESZTEGLŐ-INTÉZETEK ÉS HARMINCZADOK. A MAGYARHONBA MENŐ ÚTAK.

Mint látni fogjuk Erdély Bukovinába és a két Oláhhon felé több útan jár, mint Magyarhon felé s a hon belrészeiben. Honnan könnyen azon bajba jöhetne, hogy ide be a külföldről mindent könnyen lehetne beszállítani, innen ki pedig, főleg a hon szivéből egy kissé esős időben semmit se lehetne kivinni. A honból kivezető vonalok közül azok melyek nem Magyarhonba mennek, harminczadi hivatallal, és veszteglő-intézettel vannak ellátva, mint a hol a be- és kimenő áruk vámolása megesik, pestises időben pedig a veszteglési időt kell kiülni. A honnan mindenik szorosnál feles hivatalos épületek, hivatalosok, orvos, kórház, és cordonra felügyelő katonaság is van. Ezen épületek tartása költsége a kincstár és a tartományi pénztár között oszlik meg. *) A veszteglés ideje a két Oláhhon egészségi állapotja szerint némelykor semmi, máskor 15—20 napig is tart. A két Oláhhonba vivő utakat rendre véve így következik:

A börgói v. tihuczai passus a hon legészakibb szorosa, a besztercei útvonalt vezet ki a

---

*) Statist. Skizze d. Siebenb. Militär Gränze v. Benigni.

konból Bukovinába Galliczia így nevezett részébe. Beszterczétől Bórgó-prundig tart 12,000, Prundtól Tihuczáig 10,684, Tihuczától Bukovina határszélig 6,122 ölet; összesen Beszterczétől a szélig 28,806 ölet, vagyis 7 mértföldet. Ezen vonal Beszterczétől Marosényig lapályos. Onnan a Mogura-kalulujra kezd hágni és mind hág, de nagyon csendesen, és lejt a tulsó oldalán a nélkül hogy kereket kellene kötni majdnem a határszélig. Ezen vonal a legrégibb és legjobb kövezett útaink közé tartozik.

b.) A tölgyesi szoros legészakibb szoros, mely Moldovába viszen. Gyergyószentmiklóstól tér ki a honból, s innen a határszélig tart 18,200 ölet, vagyis $4\frac{1}{2}$ mfdet. Kősziklás helyeken halad. Útjában van a tatárhegy, de rajta túl a Putna-vize lapályán halad. A veszteglő-intézet és harminczad Tölgyesen vagyon.

c.) A gyimesi szoros csakugyan Moldovába visz. A fővonalból Csikszeredánál csap ki és tart Szépvizig 6,500 ölet, onnan a szélekig 18,500-at; összesen 25,000 ölet, vagyis $6\frac{1}{4}$ mfdet. Ezen vonal nagy részt kövezve van. Csikszeredától Szépvizig egyenes. Szép-víznél a meredek Tekerőre indul, mely két órát tart; azonban lejtője nem ily terhes, sem nem ily hosszú, mivel a Tatros partlapálya 40—50 öllel magasabban fekszik az Olt lapályánál. Minthogy innen Moldovába mit se szoktak kivinni, a kimenetelt nem igen nehezíti, különben befelé, a többnyire gabonát hozó szerekerek nagy fákat kötnek és vonszolnak befelé, hogy a marhákat a szekér ne űzze. Ezen hegytől a szélekig egyenes. Az 1816-7-i éhségkor itt onták be a sok gabonát. Harminczada és veszteglő-intézete Gyimesen.

d.) Az ojtózi szoros összeköti Brassót Szebent Moldvával, itt kell minden erről jövő árunak Moldvába jutnia. Brassótól Kézdi-vásárhelyig az Olt lapályán jó töltött út vezet, van ugyan egy más töltetlen útja beljebb is a szélek felé. Vásárhelytől ki-

csap aztán Bereczk felé s tart mintegy $1\frac{1}{2}$ mldet, onnan a szélekig 8,700, összesen $3\frac{1}{2}$ mldet Vársárhelytől. Bereczkig e vonal szép lapályos. Onnan Bereczk és az ojtózi veszteglő-intézetig átvágja a Kis-havas, s kisebb nagyobb meredekségekkel többet tart egy óránál. Innen aztán az Ojtóz-pataka partján halad... E vonalnál Bereczk városának még a királyok idejéből azon kiváltsága vagyon, hogy az ott átvonuló portékákat bizonyos távolságra egyedül ők szállíthatják, honnan az egész helység fuvaros. A veszteglő-intézet és harminczadi épületek telepet képeznek.

e.) A bodzai szoros az első mely délkeletre Oláhhonba megy. Nincs rajta veszteglő-intézet, nem is járják igen nagyban a kereskedők, honnan rajta csak egy kis fiok-harminczadi hivatal vagyon. Atmegy Tatrang és Zajzonon, s tart Brassótól a szélekig 22,500 ölet, vagy $5\frac{1}{2}$ -ad mldet. Eredeti állapotjában vagyon. Zajzonig lapályos. Onnan egy hegyre emelkedik. Azután a Bodza-víze partján megy lapályon Oláhhonig. A passus maga egy kis telep, s a hely a Beldi-család tulajdona, s a mért veszteglő-intézet, s harminczadi helyt engedett, a kincstár a Beldi-családnak évenként 1,500 veder bort enged vám mentesen Oláhhonból behozhatni. Felső-férhez tartozik. *)

f.) A z ósánczi szoros csakugyan Brassótól megy Oláhhonba. Rajta csak gyalog és lóval járhatni. Azonban harminczadolás itt is foly.

g.) A tömösi szoros is Brassót köti össze Oláhhonnal; ez a legjártabb út, Brassó és Bukarest között. Brassótól Alsó-tömősig 5,323 öl, Alsó-tömősig 4,035, onnan a szélekig 1,142; összesen 10,500 öl, mldekben $2\frac{1}{2}$ -ad. Ezen vonalt a mult század végéig csak gyalog és lóháton járhaták, de az utolsó török-osztrák háboru alkalmával járhatóvá tet-

*) Lenks Lexicon I. 138.

ték. Nagy részt azóta kövezett vala, most a határszálen fekvő Predjalon dolgoznak, mire a tartományi pénztárból tán 40,000 fr. van rendelve. Ezen vonal a Predjal-hegy tövéig meglehetősen lapályos. Onnan a hegyre indul, mi 1,142 ölet tart. Ezen hegy annyira meredek, hogy előfogat kell a rakott szeke-
rekhez. És déli oldalán még veszélyesebb, mignem Oláhhon lapályaira ér, mert néhol igen keskeny, másutt patakon kell átjárálni, mi főleg áradáskor napokra megszakasztja a közlekedést. A harminczad és hivatalosai több épületekben Alsó-tömösön vannak. A veszteglő-intézet, s hozzátartozó épületei hivatalnokai pedig Felső-tömösön.

h.) A töröcsvári szoros Brassótól a határszélig 21,150 ölet, $5\frac{1}{2}$ mfdet tart. Ezen vonal 100 öltre is be van a szirtbe vágva. 1827-ben még egy csepp kövezett része sem volt. Töröcsváron felyül egy félóráig az út meglehetősen sima. Ott emelkedni kezd, s egy hegy-ormon halad $1\frac{1}{2}$ órát a tábláig, hol ezen út igen keskenyvé válik. A veszteglő-intézet és harminczad a Töröcsvár alatt fekvő Töröcsfalvában van. Már mult század vége felé oly jártos, hogy évenként vám-jövedelmét akkor már 50,000-re teszi. *)

i.) A verestornyai szoros az, melyen az Austriából szárazon jövő áruk Oláhhonba mennek. Szebent összeköti Oláhhon főbb városaival Rimnik, Crajova és Bukaresttel. Szebentől Vesténig tart 7,280 ölet, onnan a harminczadig 5,118, onnan Riu-váduluj-ig mint határszélig 5,450, összesen 17,848 ölet, $4\frac{1}{2}$ mfdet. Ezen vonal Szebentől Talmácsig lapály. Ott van a talmácsi-hegy de nem veszedelmes. Innen Verestoronyig ismét térség van. Boicza végén kezdődik a Károly-út az Ölt jobb partján, mely sok helyt sziklákon halad, és sziklába van vágva. Menete különben elég lapályos, azonban néhol mé-

---

*) Sulzers Transalp. Dacien.

lyen leereszkedik az Ólt partjára, honnan gyakran el-
önti és elrombolja az Ólt, s ennek megakadályozása
végett, most épen új töltéseket akarnak vonni a le-
süllyedtek helyébe, mire a kívántató pénzmennyiség
32,000 pengő frt ki is van már rendelve. *) Átal-
jában ezen szoros, Boiczától kezdve igen keskeny,
ugy hogy 30, 50, 90 ölnyi helyen is csak egy sze-
kérnek van helye. Ezen utat VI Károly cs. tevé jár-
hatóvá, innen van nevezete; II József cs. is dolgoz-
tata a törökháborúkor Rimnik felé. Boiczán van e vo-
nal harminczadi hivatala; és Verestornyan egy vár-
nagy és a végvidéki őrsereg, kik e vonalt fedezik.
A harminczad Verestoronynyal átellenben az Ólt jobb
partján áll. Másfél órára töle van aztán a veszteglő-
intézet, csakugyan az Ólt partján.

k.) A vulkáni szoros Húnyadmegyét ha-
sitja át délkeletre vonulva Oláhország felé. Piskiig
Fejérvár felől a dobrai és vaskapui vonallal jő, itt a
dobrai nyugotnak megy; s ezek ketten délnek tartá-
nak együtt Hátszegig, hol a kettő egymástól elvá-
lik. Piskitől a határszélig 43,000 öl, vagyis 10 $\frac{1}{2}$
míld. Nehol még kövezetlen. Piskitől Glopig nem le-
het hegyesnek mondani. Glopnál kezdődik a hátszegi
hegy. Azon túl Petroszig a Strigy bal partján halad
át a szép Hátszeg-völgyén. Petrosznál a völgy el-
keskenyül s kezdődik a Bábi-hegy, mely majd 1 $\frac{1}{2}$
mértföldet tart. Dicsától a Sily-vize lapályán megy
a contumáczig, honnan a határszéli hegyekre kezd
emelkedni. A Bábi-hegy rossz időben fáradságos, de
jobban nehezíti a közlekedést az, hogy a határszéli
hegyeken a szekérnek rossz útja vagyon. A harmin-
czad és veszteglő-intézet Vulkányon áll.

l.) A vaskapui szoros Húnyadmegyét a Bá-
náttal köti össze, a többek között Káran-sebessel és
Méhádiával. Mint említők Piskinél válik el, s Hát-
szegig a vulkáni-szorossal folytatják útjokat, és ezen

*) Erd. Hiradó 1844. I. Félév.

piskitöli út a szélekig tesz 36,000 ölet, vagyis 9 mldet. Milyen az út Hátszegig, mondám. Azon tul lapályos egész a szélekig. Ezen szoros többé nem lévén ugy nevezett passus, sem harminczad- sem veszteglő-intézettel nincs ellátva.

Magyarhonba vivő utak.

Magyarhon és Erdély közt nincs vám, nincs veszteglő-intézet, azért szorosan véve passus sincsen; ámbár nem egyszer lehet hallani a dobrai, pajki, messzesi vonalt mint passusokat emlittetni. Több apró út köti ugyan össze a két hont, de csak a következőket említem meg.

a.) A dobrai út-vonal Szászsebesnél csap ki Húnyadmegye felé s onnan Magyarhonba. Ez egyik a legnagyobb fontosságú vonalak közül, mert e köti össze Magyarhont és a Bánátot a két Oláhhonnal. Ezen vonal Szászsebestől Sibotig tart 10,230 ölet, Sibottól Szászvárosig 9,748, onnan Déváig 13,804, Dévától Lesnekig 7,481, Lesnektől Dobráig 8,500, onnan Kosesdig 5,916. Kosesdtől a hasonnevű határszéli hegy tetejéig 3,069 ölet; összesen 20 mldet. Ezen vonal egészen ki van kövezve; körülötte igen nagy érdeme van gr. Bethlen László Húnyadmegye egykori főispánjának, ki a munkásokat sokáig maga kenyerén tartá. Fekvése ezen vonalnak lapályos lenne, de Szászsebes és Sibot között két hegyecske emelkedik, valamint Tordánál és Lesneknél is egy pár. A határszélnél aztán előáll a kosesdi-hegy, mely aljától tetejéig 3,069 ölet tart. Mindezen hegyek daczára a brassaiak 9—10 lóra 30—35 mázsa terhet raknak fel.

b.) A zarándi-vonal a dobraiból Dévánál csap ki északnyugotra. Átfutja Zarándmegyét, s kimegy Magyarhonba Belényes tájára. Ezen vonal annyival nevezetesebb, hogy Zarándnak csakis ezen egy vonalon van a világgal kereskedelmi összeköttetése, mert a több utak nem igen szekerezhetők. A

A távolságok a következők: Solymostól Fornadiaig 3,695 öl, innen Szelistyoráig 2,191, innen Valisoraig 2,878, onnan a Gyalu-máre tetejeig 1,201. Ezen tetőn lépik be Zarandba és tart Körösbánváig 11,400, onnan a szélekig 12,269, összesen 44,334 ölet vagyis 11 mfldet. Ezen vonal zarándi része igen jó karban áll, tán legjobban tartatik az egész országban, a többi része nincs egészen kikövezve. Ezen út Valisoraig róma. Ott a sziklás Pietri-albi-n megy át, mi azonban rövid. Rajta tul van a Gyálumáre, mi 530 ölnyi magas, s meredeksége öleiben gyakran 6 hüvelyk. Zaránd felőli része lankásabb. Ezen hegy aljától Halmágyig elég sima, azon tul hegyes völgyes.

c.) A somlyói vonalok. Somlyón át két vonal megy, egyik megy Debreczen felé Kolozsvár felől, s ennek hossza a határszélig tart 11,139 ölet. Valami nagy hegy rajta nincs, s vagyon belőle mégis kövezve. A más vonal megy N. Károlynak, ez Somlyótól Majádig 8,000 Majádtól Tasnádig 15,000, Tasnádtól a szélekig 8,000, összesen 31,000 öl, vagyis 7½ mfld. Ezen vonalnak egy része ki van kövezve. Hegye van kettő, de nem valami nagyok, s a Meszesen mennek át Zilahra. Egész Zilahig nincs semmi kövezve, holott hajól vagyok magán úton értesülve, Zilahnak volt plébánosa a Meszes átkövezésére 12,000 forintot hagyta. Ezen vonalok Kolozsvárt kezdődnek.

d.) Zsibó és Szathmár közötti vonal tesz összesen 18,750 ölet, vagyis 4½ mfldet. Zsibó és Süelmed között néhány ezer öl ki van kövezve belőle. Felülete tér volna egészen, ha a czikói-hegy át nem metszené.

e.) A dézs- nagybányai vonal egyik a hon legjártabbjai közül. Dézsnél indul ki a besztercei fővonalból. Tart Dézstől a kaczkói posta állomásig 5,713, onnan Galgóig 5,029, Galgótól az ilondai posta-állomásig 7,118, innen Gauráig 8,771,

innen Nagy-somkutig 4,076, innen Szakállosfalvaig 6,792, onnan szélekig 1,740, összesen 37,145 öl vagyis $9\frac{1}{2}$ mfd. Ezen vonal nagyon kevés részt iutott kivéve egészen el van készítve. Futását a Szamos partján kezdi Sósmezőig, hol egy meglehetősen hegy emelkedik, mit az 1817-ik éhségkor készítettének a néppel, hogy munkájáért ételmet kapjon, a mit a most is fenálló emlék bizonyít. A mint Kővárvidékére ér, a nyíresi hegygyel találkozik. Berkeszen innen is tul is van még egy egy hegy, s azon tul inkább lapályos. Kővárvidékén a talaja ezen útnak nagyon süllyedős, néhány öl mélységű víztölcsérekkel lévén a földje átjuggatva, s közelebből is Borsza és Galgó között egy félhegy besüllyedt a Szamosba, s folyását egy pár napra felakasztá, de helyre van már állítva.

f.) A dézs- kapnikbányái vonal is figyelmet érdemel, a mennyiben ez is csaknem egészen ki van kövezve, s Dézsvidékét összeköti a határszéli bánya-vidékekkel. Ezen út hossza Dézstől Magyarlápósig 21,500, onnan Kapnikbányáig 15,800, összesen 37,300 öl, mfdekben $9\frac{1}{2}$ -ad. Dézstől Magyarlápósig egy nagy hegye van. Lápóson tul mindjárt ismét van egy más, a többi járható.

g.) A Beszterczéről Szigetre, Máramarosba vivő út az utolsó, s így szomszédja a borgői passusnak, közöttük esvén a radnai vonal. Beszterczétől Naszodig tart 11,400, onnan Szalvaig 1,596 innen Hordóig 2,280, ismét Telcsig 228, Telcsről Romulig 6,840, és a határszélig 3,600, összesen 27,996 öl, vagyis 7 mfd. Nagy része e vonalnak készen vagyon. Mindjárt N. Demeter és Preszlopnál két hegyet kell másznia. Azon tul menne egész a szélekig, hol a határhegy nem igen nagy ugyan de meredek.

Hogy Erdélyben ezen 200 mfdnyi rakott út nem sok, arról leginkább meggyőződhetik, kinek útaznia kell; s hogy a kövezés a régi modorban a menykő

nagy kövekkel nem tanácsos, azt még a Felek is mutatja, mert ha a porond róla lekopik a szekérnek és embernek minden íze-pora ropog, úgy dőcögöttet. Azonban az új vonaloknál okszerűbben köveznek, macadami mód szerint apróra törik a köveket. S hogy ez mennyire tanácsos a római utak és Angliáé meggyőzhetnek, hol annyira ügyelnek az útra, hogy a szekér kerék lapjának a rajta viendő teherrel arányját is megkivánják. Azonban míg útvám nem lesz, nem fogunk mi Angliával versenyezni, mert az adózó nép nem győzi. Az igaz ígér valamit, hogy a jobbágytalan nemesek is ki vannak törvényhozásilag nézve ide, valamint a jobbágyos birtokosok is 6 napi napszámot fognak feltudni évenként útakra, de ez még csak jövőendő. Hogy a hidakra, s egyéb pénzzel fedezhetőkre a tartományi pénztárból rendelődik a segély, az köztudomás. Végül nem lehet említetlen hagynom azon módszert, melylyel útbiztosaink kezelik a népet munkájánál, ezen idővesztés valóságos vétek. Ugy dolgoztatják, hogy távolról egy nyugvó vagy áncsorgó csapatnak véli az ember, s eltelik az idő, sem maga, sem az ország nem veszi hasznát hetenként, egy néhány ezer napszámmak. Egyes ország részek közt a székely-földnek vannak legjobb útjai. Egyes megyék közt Zaránd tartja legjobb karban, mint a hol kosarakban fővényt láttam a széleken. És legkevesebb s majd semmi kövezett útja nincs Küküllőmegyének, azonban itt is sánczolni kezdék, s tán lesz valami. Hogy kőve helyben nincs az igaz, de még se kellene 20 órányiról, mint Frankhonban haljuk hordatni.

Utakról lévén szó, a trajani-utak államát se árt megemlíteni. Ki csak könyvekben olvas a trajani utakról azt hiszi, hogy minket a római legiok oly útakkal láttak el mint a bőr. Azonban ezen utak már alig látszanak, s csak a nép-monda tartja fen emléköket. Legjobban látszik Orlya-boldogfalvától Báres-

dig Húnyadban, *) Söt Báresden túl Várhely felé is használható. Látható még Jobbágy-falvától Mikházaig Marosszéken, hol a nép ma is ördög-útjának nevezi. Továbbá Bethlennél Somkerék felé, Kükülmegyében Ugránál, Aranyosszéken Földváron kezdve Harasztos felé, és a Bogáton Torda felé. De mind ezen vonalok nagyon rövidek, némelyik egy óraneget sem tart. Bámulja a nép rajta azt, hogy sár ezen utakat nem lepi el, mint a mi készítményeinket.

Vasútaink még nincsenek. De közelebbről Brassó a pozsoni központi vasút-gyűlésbe felküldte 3 követet, s azok azon reményt hozák, hogy maholnap Erdély délfelőli részén vasút fog átvonulni. Ez igaz csak remény és készület, de látom nálunk a remény is statisztikai adat.

72. §.

VÍZ-ÚTAK, ÉS A RAJTOK FOLYÓ TUTAJOZÁS ÉS HAJÓZÁS.

Nem lévén öreg folyónk, nem tenger-partunk, valóságos hajózásunk nincs. Ki valami mesterségesen készített vízi-utakra gondolna, az is nagyon csatlódnék, mert a miről mondani akarok, azok folyamaink. És e folyamok is csak úgy vannak nagy részt, miként isten teremte. Hogy mennyiben szolgálnak hajó- és tutaj-hordásra, a folyamokat rendre véve, el fogom mondani.

A Maros legnagyobb folyama Erdélynek. Gyergyóban ered, s a Bánátba foly ki, s így a hont átfutja mintegy 56 geogr. mfd hosszaságban. Nagyobb helységeink közül átmegy Szászrégen, M. Vásárhely, M. Újvár, Enyed, Fejérvár, Déva környékén.

Mint hogy nivellálva soha sem volt, esése minőségét megmondani nem tudom, de az bizonyos, hogy

*) Lenks Lexicon IV. 288.

nagyot esik. Maros-újbárnál sebességet egy másodpercze 6 lábnyinak számítják, ezen felül jóval sebesebb, főleg a görgényi havasok között, hol áradáskor úgy rohan, mint mondják, hogy a tutaj hátuljáról elődobott kő a tutajra fog leesni. Szélessége Szász-régennél 35, M. Újbárnál 50, és Maros-portusnál s Dévánál 60=70 öl. Maros-újbártól Portusig hol legmélyebb 10—12 láb, ellenben van 2 lábnyi is; Portuson alól a szélekig 3—15 láb közt ingadozik. *)

Remetétől Újbárig csak tutajakkal járnak, azon alól hajókkal, de ezek se vitorlások. Nagy akadályai a tutajozásnak a Toplicza és Vécs között a mederből itt-ott kiálló sziklák, milyen a Kopiczakő, Kovatkő, Vurs, Szarkakő, Boglyas, Kecseláb sat. Ezen szirteken néha a rohanó tutaj valamelyike fennakad, s az utána rohanók bele ütközve egész gátot képeznek, s a tutajosok ha magokat vízbe nem vetik, vagy elsodortatnak, vagy néha elmeszhetnek. **) Valamint a számos malom-gátok, s a vele járó vámok, mi néhol dészkából, másutt még pénzből is áll, a gát tulajdonosa kénye szerint, a milyenek a vécsi, szászregeni, gernyeszegi, sárpataki, sáromberki, várhelyi, sz. annai, m. vásárhelyi, sz. királyi, medgyesfalvi, sz. páli, ugrai, csapói, radnoti, ludasi, gezei, csucsi, és újbári. Ezen alól gát nincs, de vannak a hajós-malmak, melyekbe a tutaj gyakran beütközik, összerongálja, s meg kell fizetnie. Ezen tutajok 8—8 öl hosszúságra metszve indulnak le negyedenként Gyergyó havasairól, Vásárhelyen alól Malomfalvánál rakják aztán egészszé, honnan a feleslegessé vált tutajosak haza mennek. Gyergyóból eddig

---

*) Ezen méreteink vannak véve ily czímű irományból: *Ergänzungs-Tabelle zu der Land- und Wasser-Strassenkarte v. Siebenbürgen. Zweite Abtheilung, Wasserstrassen.*

**) Lásd a tutajozás akadályait. Nemzeti Társalkodó 1840 folyamában.

rendesen 5—6 nap, innen Ujvárra 2 nap alatt érkeznek. Ezen tutajozás megérdemlené a törvényhozás figyelmét, mert ez évenként 1 millio pengőt bizonyosan forgásba hoz a honban, s egy millio váltó forint új pénzt hoz be a Magyarhonból.

A hajózás Ujvárnál kezdődik, de a gombási, koslárdi, akmári és rápolti határokoni ságák, *) az itteni mélység csekélyisége a Maros több ágra szakadása miatt megnehezíti; valamint az aranyi, és lesneki sziklák is. A sós-hajók 12 öl hosszúak, 3 öl szélesek és közepöken 4 öl mélyek. Közép vízálláskor 4—500 mázsá sőt raknak fel, nagyobb vízre 5—600-at; Portuson a víz állása szerint 1—200-al megszaporítják. Marosújbártól Portusig közép vízálláskor 1½, onnan a határszélekig 3 nap végzik útjokat. Felfelé Portusig 7, onnan Ujvárig 3 nap alatt. Minden hajón van 7 ember, felfelé 6 huzza, a hetedik igazgatja, Ujváron alól nincs gát, nincs vám. Szoktak más hajókon még gabonát, gyümölcsöt s egyéb termékeket is szállítani, de csekély mértékben. Azért hajózhatóvá tételére mi gond sincs más, mint az, hogy a kamara évenként július és augusztusban kitakaríttatja. Hogy a sziklákat el kellene hánytatni, a ságáknál a vizet összeszorítani, magától értetődik. Mert így kezelve alig van év, hogy 6—7 hajó el ne süllyedjen, s ezen süllyedési kár 150,000 p. rft-ra is felrug évenként. A szállítást egyesek kezelik, mint haszonbérlok.

Az Ölt görbületeivel együtt mintegy 40 geogr. mfldet fut. Oláhországgal tenné érintkezésbe Erdélyt, minthogy oda foly ki. Esése nem ismeretes. Szélessége S. Szentgyörgyig 12, Brassóvidéken 25, Fogarasnál 40, Frecknél 45—50 öl. Mélysége Fogarason felyül 3—12, Fogarason alól 4—15 láb. Ezen folyó elég nagy lenne mind tutaj, mind aprobb hajók hordására, de azon ma semmi sem jár, mint-

*) Székely szó. Jelenti a víz mélytelen helyeit.

hogy medre Verestoronynál és a széleken túl Talpa-Ursulánál sziklás. Az utolsó török háborúkor sokat tisztítanak rajta, minthogy az osztrák sergek számára innen rajta szállítá 16 hajó az élelmet, *) miért is a kormány partjára gyalog-utat vágata ... Azelőtt és azóta is gyakran kíserte szerencsét egyes vállalkozó, vasat, borvizet sat. szállítva lefelé. Ilyen vala Püsker Ignác, ki 1785-ben nem csak lejárt, török lópatkót, s hamúzsírt szállítva, de egyszersmind szabadalmat kért macedoniai gyapjút vámtalan felhozhatni. Dellazia 1820 körül a Bánátból rajta gabonát hord fel. Aron György utána már 9 öl hosszú 2 öl széles hajóval indul 200 mázsa vas, köedény és borvizzel terhelve, s 8 órára Rimnikben volt. De neki is a hajó felhuzása költsége, a nyereséget igen csökkenté. Néhány év előtt Stéphani kísértette volt meg, s ő az utolsó tudtom szerint. 1838-ban alakult volt egy ölthajózási társulat részvényeken a szászok között. A társasághoz a fejedelem oly kegyes volt, hogy vállalatuk elősegítésére 10,000 forintat ajándékozott. Azonban a társulat nem várva a kitűzött 12 évet, 1844-ben magát hírlapilag felbomlottnak nyilváníta. Jó lenne ezen 10,000 alapján egy más társulatnak ajánlkozni, annyival is inkább, mint-hogy az Ölt egyenesen a Dunába szakad, s egyenes közlekedést ígér a nagy világgal.

A Szamos nyugotra foly Magyarhonba, s a Tiszába szakad. Egyesülésökig a Nagy-szamos fut 15, a Kis-szamos 14 geogr. mfdet. Az egyesült Szamos a szélekig 18—19 mfdet.

A Nagy-szamos szélessége Naszodnál 24, Bethlennél 40—50; a Kis-szamosé Kolozsvárnál 15—16, Apahida Vállaszút között 24, Szamosújvárnál 30 öl. Az egyesült 50-60 öl széles. A N. Szamos 2-10 láb, a K. Szamos 1½-9 láb, az egyesült 3-12 láb mélységű.

*) Az itt kívántatott hajókat Ucsán készíték Fogarasvidéken; a fákat hozzá a fogarasi havasok adák.

Szabályozva hajót is megbírna, mint megbírta a fejedelmek s jelesen a Báthoriak sós-hajóit. Tutajt sokszor és sokat hordának rajta, többek között II József alatt 1780—86-ig, a mikor Dézsnél sóval szokák vala megrakni, s úgy mentek ki Magyarhonba, s ekkor tiszították is. Ezen tutajokat a radnai katonai vidék adta, de igen sok kellett, fel kellett hagyni vele; mert természetesen egy tutaj csak egyszer tud szállítani, következőleg a tutaj itt fenn apadt, ott pedig igen megolcsódott. Még 1820—30 között is szállítgatának tutajokat a Nagy-szamosan Dézsig 5—7 öles hosszaságban; de ma egészen el van tiltva.

A Kis-szamosan is kísértettek volt tutajozást e század elején a gyalui havasokról, de nem sikerült. Rajta jelenleg 2—3000 öl fát szállítanak a gyalui havasokról Kolozsvárra, sennyiben szolgál mint víziút. S ezen fa szállításra is egy kis áradás kívántatik. A Szamos vizéni járhatást is a sok gát és hajósmalom nehezitené, építésöknél tekintetet kellene vetni a jövőre.

Az Aranyos egyesülésétől a Marosba szakadtáig 13 geogr. mfd. Ezen folyó nagyra esik, igen sebess. Szélessége Topánfalvánál 16—18, Tordánál 26 öl. Közép mélysége Topánfalvánál 2, Tordánál 5 láb. Ezen folyón tutajozás foly. Ezen tutajok 5 öl hosszúak, rendesen zsendelylyel dészkával karóval vannak megterhelve; mielőtt a Marosba érnének eladják tutajait. Nehezíti útját ennek is a gát és önkényes vám. A tutajokon kívül még Offenbányára rajta öl-fát is szállítanak. Ezen víz igen hasznos, mint-hogy a havasok tele vannak fenyőfával.

A Sebe s futása a szélíg 5 mfdnyi. Hogy esése, sebessége milyen, neve mutatja. Sebesen folyúl széle 10, alól 15, a széleknél 20 öl. Mélysége 1—6 láb között áll, honnan itt is áradásra várnak a tutajosok, mint minden folyamunknál. A Nagy-sebess és Csucsza közötti kősziklák, szorosak, a tutajosok életét kockáztatják. Tutajai 5, 6, 7 öl hosz-

szak; néha csupa deczkából is kötnek össze tutajokat. Útjokat a szélíg rendszeren $1\frac{1}{2}$ nap teszik. Ezen tutajok Nagy-váradig mennek.

A Nagy-küküllő, a Marosba foly 24 geogr. mfld futás után. Ha áradás van Zetelakánál már tutajazható, rendes vizálláskor a gátok miatt ez se lehetne járni. Mélysége 2—6 láb. Széle Udvarhelynél 12. Segesvárnál 26. Medgyesnél 29 öl. Tutajai Zetelakánál köttetnek egybe, rendszeren 5 öl hosszúak és Medgyesig szokták levinni, addig mind elkél.

Vannak ezeken kül vizeink, melyek ölfákat hordanak. Ilyenek a Szeben, mellyen rendszeren 3000 és a Czod, mellyen 2000 ölnyi szállítanak a Szebenbe ömléséig csakugyan Szebenbe hordandott, a Sebes vizen is Lámkerék tájáig szállítanak.

73. §.

E.) ORSZÁGOS ÉS HÉTI-VÁSÁROK.

Az országos és héti-vásárok száma még mind szaporodik, jeléül annak, hogy természetnyeinkek árucikkeinknek még mind nincs elég sebes forgása, kelete. 1834-ben az országos vásárok száma 366 volt, tehát mindennapra jutott egy vásár; de azt az 1846-i naptárok majd két annyira azaz 581-re tévék, 's így a' nép vásár- vagyis vásárnapiainak száma naponként szaporodik *) Mikor érjük meg, hogy mint külföldön ne legyen vásárunk, hanem árucikkeink rakhelyökről elkeljenek, 's a' mesterember ne legyen egyszersmind kereskedő is **.) Hogy

*) L. Béla király szombatról a vásárt vasárnapra tette volt, hihető innen e nap nevezete. Azt mondják azért, hogy a pénz ne folyan a Zsidók kezébe. Innen ünnepel a nép minden szomszéd vásár alkalmával.

**) Helvetiában vannak faluk, melyekben a tojást, csirkét sat. lerakják egy emberhez, az beviszi városba, eladja s pénzét minden készen kapja. Nálunk félnapot tölt egypár tojás eladásáért.

ma vásárainknak igen nagy hasznát vesszük így is, az tagadhatatlan.

Héti-vásárokat minden még a legapróbb városban, sőt nagybacska faluban is tartanak, mi ugyan egy nagyocská város mindenreggeli vásárával fel nem ér, azért az mégis héti-vásár. Kolozsvárnak, 's tán Brassonak és Szebennek is minden héten két nap van héti-vására; országos-vására Brassonak kettő, Szebennek 3, Kolozsvárnak 5; a többinek is ezen minimum és maximum között. Némely városok, 's abban is némely vásárok magokat bizonyos cikkek forgatásában ki tűntetik; ezek ismeretére némely nevezetesebb cikkek vásárait megjegyezzük.

L ó - v á s á r legnagyobb van Beszterczén, Brassóban, Csíkszeredán, Kolozsvárt, Köhalomban, Makkfalván, Medgyesen, Rettegen és Szentpéteren: hol nem csak erdélyi lóvakat, de egyszersmind néhol oláhoni és moldvai méneseket is találhatni; gyakran benne bánáti, török- magyarhoni s más külföldi csikószedők, lókereskedők is jelennek meg. Ohajtandó lenne, hogy a kolozsvári nyári vásár alkalmával lófuttatások jönének divatba, mi élénkségét nagyon nevelné. A kolozsvári nyári lóvásárt a gazdasági egyeslet nagyon virágzóvá tette. Az idei lóvak, fogatok szépségét sokaságát nem győztük csodálni. Voltak benne ménnek 300—400 darab arany értékűek. Legfigyelemre méltóbb vásárt csinált Gál Berczi, ki erdélyi ménét 400 darab aranyon, s Zudor Elek, ki egy pár fekete erdélyi fajta csikóját 300 aranyon adá el. Különben az erdélyi fajt gyönyörűen képviselé gr. Kemény Sámuel is kettős négyes hatos fogataival. Az angol rácza is szép darabokat mutatott. Atalában csak még lóverseny kell.

S z a r v a s m a r h á r a néztt nevezetesebb vásárok: Abrudbánya, Bánfi-hunyad, Bereczk, Besztercze, Brád, Déézs, Déva, Etéd, Károlyfejevárv, Mocs, Nagy-halmágy, Szeben, Badnot, Szászrégen,

Torda, Zilah, Zsibó. Mint a hol legtöbb idegen fordul meg, főleg a határszélieknél a magyarhoniak és bánátiak.

Juh és gyapjú-vásáros helyek: Alsózsúk, Alsó-szombatfalva, Bánfi-hunyad, Csik-szereda, Dicső-szentmárton, Kolozs-monostor, Nagydísznód, Enyed, Nagy-lupsa, Osáncz, Szászsebes, Szeredahely, Szászváros, Sz. keresztur, Topánfalva. Gyapjú s a főleg finom gyapjura nézt mind érdekesebbé lesz a kolozsvári nyári vásár. Az idén igen keresettek, s a selyemgyapjak mázsáját 70—90 pengőig fizették. A b. Wesselényi Ferenczét 95-ön.

Dísznó vásárok esnek: Hátszegen, és Szebenben a legnevezetesebbek, hová az oláhoni dísznók sergekben érkeznek.

Bőrvásárok: Balásfalván, szattyán és karmazsinnal, mi itt készül; Brassóban nyers bőr vásár, mi nagy rakásokban érkezik Oláhországból, Fogarasban kordovánnyal. Itt fekete báránybört évenként 50—60,000 darabot is beszednek.

Dohány vásár: Alvinczen, Segesvárt, Maros-vásárhelytt. Legnevezetesebb a maros-vásárhelyi sz. mártonnapi őszi vásár, mikor is 3—4000 mázsa dohány bizonyoson megfordul piaczn s megyen onnan szerteszét az országba.

Kender, len, Bouyhán, Csikszentmártouban, Fogarasban, Medgyesen *.)

F.) Társulatok.

Hogy társulatok nélkül, valamely nemzet kereskedése felvirágzott volna, alig hiszem hogy példa lenne reá a világon. E csudát **) csupán mi vártuk az istennek ingyen kegyelméből. Átlátva a lehetetlenséget korunk társulatokba kezd fűződni, melyek alakulnak és bomlanak is ugyan, de az egy-

*) Ezen vásárok szerkesztésében segélt a jeles „Mentor” Szerkeszti Nagy Ferencz I. 329. l.

**) Mint sok másokat is. Kiadó.

szer meg született eszme hatalmát el nem vesztí.— Ily társulat lett volna a védegylet. Ezen egylet 1845 novemberében kezdett volna kötelező erővel birni. Fiokja lévén a magyarországi védegyletnek, itt is kötelezék tagjai magokat, hogy mind magok, mind pedig családjuk csupán honi kelmét fognak viselni. Azonnal több megyékben aprobebb védegyletek, keletkeztek pl. Udvarhelyt, Marosszéken, Háromszéken, Belső-szolnokban sat. Középpontja Kolozsvártt vala; de nem munkált egy lelkesebben, mint Déézs, Háromszék, s általában a székelyföld, mely vetekedett a házi szövetek nemesbitésében s viseletében. De ezen egylet már is szinte egészen elenyészett.

A Görög compania. Mivel ezen társulatnak a mult időkben nagy jelentősége volt: egy pár szót részletesen sem gondolunk haszontalannak felőle mondani. Emlékeznek olvasóink a görögök eredetére, s a nemzeti fejedelmek azon czéltalan politikájára, hogy a kereskedést jó pénzért nekik annyira eladták, hogy néhol csupán nekik szabadott árucikket adni el; de ezen egyedáruságok zsarlásra fajulván, eltörlődött. A török porta alattvalói lévén ezen görögök, hazánkban az indirect adót mintegy haszonbérbe látszának tartani, eljöttek, 20—30 évig járták az országot, meggazdagodtak, s azután pénzünkkel együtt soha többé nem láttuk. Ezen költözködési elv rendre sokképen változott, ugyanis első kiváltságok 1636-ról, csak úgy engedé kereskedhetni, ha a török jármot lerázva, e honnak polgárai lesznek; 1659-ben már a kereskedést illető ügyeikre önválasztásu bíraktóli függést nyernek; 1676-ban Fejérvártt a' 13 t. cz. által a brassaiak nyomásai ellen törvénnyel biztosítják őket. S így egy testület álla fel, melynek házat telket venni nem szabad, melynek semmi érdeke a hazáéval összefüggve a nyereszkedésen kívül nincs, mely elsőbb csak in grosso adhatá árucikket, azután pedig pénzén áladalmi fontosságú állást vett, minden kereskedői

szabadalmakkal. Legnevezetesebb reájok nézve 1701-k év, a mikor I. Leopold fejedelmünk kiváltságokat a jelen alakban kiadá *.) Minélfogva 1.) csupán csak a kincstártól függenek; 2.) Felszabadulnak azon megszorítás alól, miszerint csak in grosso kereskedjenek; 3.) A szállás, fuvaradás terhéől felmentődnek 4.) Meg van állítva, hogy a megyékben, ha szállás nem léte miatt kirabolnák őket, a megyék fizessék káraikat. Az 5-ik pontban minden kereskedelmi jogokban a hon több kereskedőivel egyenlő lábra tétetnek 6.) Hogy választhassanak magoknak saját birát és ülnököket, s e széken minden kereskedelmi ügyöket, ha ez szinte magyar nemessel lenne is, bajok felyebbvitel nélkül elláttassák. Azonban mindenik fél felyebb is viheti. S nemesseli perök nem a fő kormány, hanem a kincstár előtt folyon. Mind ezekért évenként a kincstárba 1000 forint díj fizetése van határozva. Ezen kiváltságokat azután megerősítették fejedelmeink 1718. 1769. 1777-ben.

Századunkban rosszra fordult dolgok. Legelsőbbben is a szászok még 1791-ben kezdett peröket ellenök megnyerték 1815-ben, minek következése lett, hogy megtölták nekik új tagot venni companiájokba; mi az első csapást megtevő. Azután 1825-ben 2219 udvari szám alatt leirat jön, hogy ezentúl hazafiak is állhatnak companiájokba, ha 3000 tőkéjük van. És így rendre ezen testület, mely alakulása kezdetétől minden lépten egy hatalmas török vándor rajnak vala tekinthető, ma annyira szállt hogy tagjai száma, mind a ben, mind a külföldön lakókat ide számítva, 12-re apadt le. Minthogy pedig tagjainak legnagyobb része már is Brassóban telket vásárolván a companiából kilépett **), nagyrészt e hon polgáiraivá lettenek. Honnan bátran következ-

*) Lásd terjedelmesen a Teleki könyvtár Cartofilacaeumaiban.

**) Companistának földet birni máig sem szabad.

teni, hogy e terület kevés idő alatt sirba száll. S ohajtando lenne, hogy a haza, mint szorgalmas embereket, más úton polgárosítván őket, a hazának megnyerje *.)

Kereskedelmi szempontban munkáló társulatunk több nincs, ha csak a városi kereskedők czéhszerű testületét annak nem tekintjük. Korszerű lenne a honnak jelen stadiumában, egy országos centralizatiót kísértetniök meg, hol kereskedelmi akadályainkon értekezve, modokat találnának a kereskedés felsegélésére.

74. §.

G.) AGENTIÁK. SZERZŐDÉSEK.

Nem csekély emelcsői a kereskedésnek a külbatalmakkal kötött kereskedelmi szerződések, és Agentiák. A szerződés kimutatja a határt, az ügyvivőség pedig e jog határai között oltalmazza saját alattvalóit, az idegen nemzet közepette. Austriának mint a melyhez e tekintetben is tartozunk, csaknem minden nagyobb kereskedő városban van ügyvivősége. S így 1837-ben Austriának mindössze volt 32 generál-consula, 25 consula, 40 másod consula, 4 generál ügyvivője, 24 más ügyvivője, kiket vagy a kormány maga fizet, vagy munkálataikért némi díjt huznak. Mi reánk nézt legnagyobb fontosságú, a Moldvában és Oláhbonban (!) fen álló agentiók.

A külföldi hatalmokkal kötött szerződések is illetnek minket is, de fájdalom, mi külkereskedésünk csekélysege miatt, nem sok hasznokat vehetjük. Ilyen szerződesei vannak Austriának a maraccai császárral legutoljára 1830, miszerint ő maurus fennsége szabadhajózást, és a maraccai tengeri rablok kirablásai kárpotlását igéri; hasonló van Tunis, Tripolissal 1783-ról. Van a joniai szigetek iránt,

---

*) Ezen cikk irásában sok részben használtam az Erdélyi Híradó brassai levelezője derék cikkeit.

hogy ott az angolokkal egyformán fogadják 1815-ről. Van Brasiiliával, az Északamerikai Egyesült-státusokkal, Svédhon- Norvegia- Hannovera- Poroszthonnal, Dánországgal, Angliával, melyben mind a két félnek egyenlő jogok engedvék. Legnagyobb fontosságú reánk néztt a török portávali szerződés, melynek alapja a karloviczí békekötés 1699-ben. Az egyenesen kereskedelmi szerződések a passaroviczí kereskedési és hajózási szerződésen alapulnak 1718-ba és 1732-ben. Legmeghatározattabb az 1784-i, melyben minden beviendőkért a 3 % vám meg van állítva, s egyéb vámoctól, a melyek ott említve is vannak *) mentesség kikötve. Ez egyezmény említi, hogy ezen dolgok a passaroviczí szerződéskor is ki vannak ugyan téve, de mivel azóta sok visszaélés csuszott be, újlag rendeli **..) Közelebbről ezen 3%-et 5%-re emelte vala a porta, de a kormány közbejvetelére, ismét előbbi lábra tétetett.

2.) A KERESKEDEÉS ÁLLAMA.

75. §.

BELFÖLDI KERESKEDEÉS.

Itt vagyunk végtére azon pontnál, mely gyűlpontja, minden eddig mondattainknak. Elmondók mi gazdag e hon földgyomra, miket terem a növényi és állat-országi tenyészerő, mennyiben járul ehez az embererő; s most ki kellene mutatnom azt, haszonnal-e vagy kárral munkálunk, szegényedünk-e vagy gazdagodunk, vagy is actív-e vagy passív áll kereskedésünk. Ha a külföldeli bilánxot tekintjük, elvileg csak azt mondhatjuk, hogy mindennap reggelével újabb szegényülés elébe ébredünk; benn pe-

*) Fényes Statist. I. 305.

**) Milyek a Mastarie, Kasabije, Bag, Rist, Resnu, Hudanyé sat.

***) L. azon év 5280. fő kormányi számát.

dig az országban is a forgalom aránytalansága egyéneket emel, s tömegeket süllyeszt. Vagy más szokással sem belföldi sem külföldi kereskedésünk nincsen kellő fokán.

Mennyire a bel és külföldi kereskedést egy mástól meg lehet különböztetni, annyiban véleményünk az, hogy mily pango a kereskedésünk külfölddel; oly élénk az, mit belföldinek vagy honinak nevezhetünk. Említők azt, hogy vannak hazánkban egész néptörzsök, kiknek jellemével a kereskedés igen összehangzó, melyek az örmények, görögök, zsidók, valamint némileg a szász és székelyek is, kiknek nagy részök ma is kereskedésből él. Említők, hogy van már vagy 200 mértföldnyi jó rakott utunk, s naponként újabbal szaporodik; van 60—70 posta állomásunk, néhány közüle előfogatokkal; van két folyónk, melyen már is bordanak egyetmást hajokon is; van országos vásárunk közel 600 évenként s még mind inkább számos: s mind ezekből bizonyosságot vonhatunk megindult kereskedelmünk kimutatására. De tagadhatatlanul utaink vendéglőkkel nincsenek eléggé kiállítva, honnan a legelső útasról a legutolsó hét falusi csángomagyar fuvarosig, ki egész évre elkészíti tömlőkre tömött tokánját, minden útnak, kereskedőnek tarisnyájából kell enni, vagy a hitvány étket méreg drágán fizetni. Folyóinkon sem kisebb akadály a sok rossz hid, gondatlanul tartott hidas, melyek a vámot gyakran az élettől is megveszik; s ha folyamaink egy kissé dagályban vannak, az egy marhátol v. garast pengő huszassal is fizettetik. Nem csekélyebb nyomása kereskedésünknek az is, hogy a vizen áthajtott marhák ép úgy megfizetik a vámot, mintha hidason szállítanák, holott egy nagyseregnél felnapig is folya ezen vámolás. Ha csolnokos mentők, örködnének a csorda felett, igen helyén volna; jelen modorban pedig hány puffadt göboly nem lesz a víz martaléka. Vásáraink is hasonló súlylyal nehezkednek ke-

reskedelmünkre. Azon, s a széles ez világon tán csak nálunk divatazó szokás, miszerint vásár barangozás előtt ládát nyitni 12 forint büntetés alatt nem szabad azon mód és rend, melylyel az áru-czikkeket vámolják: mind oly önkényes, hogy a nyereséget majd kétségessé teszi.

Hogy minden névvel nevezendő egyed-árusság egy egy lánczszem a kereskedés békóján, az egyetemileg elismert igazság: és valjon nálunk ezen hydra nem tűnteti-e fel mindenütt vérszopó fejét. Visszaéléseiből elég megemlíteni azt, hogy néhol csak a czéhálistának szabad egyet-mást legalább bizonyos időben megvenni; másutt a gabonát nyereségre vagy zsidó csak 10 órán tul veheti sat. Holott a mezőgazda Erdélyben egyedül az, kinek legkevesebbé fizetik meg fáradságát, ő pediglen mindig egy forma magas áron bocskorát. Nem csekély visszaélés az is, mit Udvarhelyszék felől hallunk, hogy van piacza, melyen minden darab marháért, mely czédulába jő, legyen 60 vagy 100 darab egy czédulába, külön-külön darabjáért meg kell fizetni a 4 pengő xrt, valamint az is, mit M. Vásárhely üz a dohány körül, hol minden bál dohánytól, melyet az ember vesz és megmázsál czédulát kell venni, s ha a czédulabeli számon alól vagy felyül talál egy szekér a város végeni sorompokon kimenni, 12 forintig büntetik. Nem elég az, hogy minden darabért a 12, valamint a czéduláért is a 12 v. xrt meg kelle fizetni. Ugy, hogy ha a számtalan zsarolásokat, rendszerezett huzavonákat elősorolni, a kereskedés elvivel egyeztetni kísérténém, iveket kellene megtönnem. Colbert a nagy minister kérdé egykor egy kereskedői küldöttség fejétől, mit látna jónak, hogy tegyen a ministerium a kereskedés felsegélésére. A főnök röviden válaszolt: *Laissez faire, Monseigneurs*. Biznák nálunk is a kereskedést ön magára, bizonynyára többre mennünk, mint ennyi patronussal. Minden esetre kereskedelmi szabályok és törvények kellenének.

Erdélyben a belkereskedési forgalom nagy, s hogy ez így marad, hiinem jogosít e hon physical állása, városaink fekvése. Physical állásánál fogva mindig úgy lesz az, hogy Oláhfalva, általában az erdős székely-föld fenyőt, fa-eszközöket hoz le, s az ország szívéből bort viszen fel, minthogy mind két rész azon cikkek híjával van; mindig úgy lesz az, hogy nekünk Gyergyó borvizet, Abrudbánya aranyat, s mi gabonát, veteményt, gyümölcsöt adunk nekik. S ismét míg a városok lesznek termék fogyasztók, és a faluk a termesztők, addig a város gabonát, a falu kézmívet egymástól kell hogy cseréljen. S minthogy a székely-föld nagy részének egy piacza van, Brassó, s Erdély északnyugotjának egy, Kolozsvár: addig világ végéig lesznek a nevezett helyeken hetenként két nap nepes heti-vásárok sat. Nagy városaink nem léte, s városaink aránytalansága a fekvésben, s physical állásunknál fogva Erdély piacza a legnagyobb anomalia, legnagyobb bizonytalanság és különbözőség mindig meg lesz. Így például e pillanatban Háromszéken két, Kolozsvárt 4 forint vékája a tiszta buzának. S daczára annak, hogy Háromszéktől Kolozsvárig csak néhány mfdnyi helyen megy kövezett úton, mégis nyereséggel szállítják a gabonát mintegy 30 mfdnyire. Hasonló anomalia az is, hogy ma is éppen úgy 5 pengőért kapjuk csizmánkat, mint kaptuk egy váltó forintos gabona mellett; azonban ha 2 magyar-forintra száll is a gabona, a csizma akkor sem fogja követni.

Egyes vidékek kereskedelmi cikkeit meghatározólag úgy találjuk, hogy a hont határszélein övedző hegyvidékek inkább marhával, az ezen belől eső gyűrű inkább zsendely, deszka, tutaj s egyéb faeszközökkel, az ország szíve pedig, inkább gabonával és borral forgatják pénzüket. A hétfalusiak juhnyereszkedése, a Barczaság ló-csiszársága, Oláh-falu, Zetelaka deszka kereskedése, kik tavasztól őszig mind csak fenyő-deszkát szállítanak, a ma-

rosszéri székelyek borviz hordozása, a topánfalviak és gyergyóiak tutajozása; Szeben gyertya és szappan, Brassó kása és szőr-szővet, Toroczkó vasmű, Szászrégen vidéke hagyma, Gyógy és vidéke alma sat. kereskedése leginkább kiemelendők; mint melyek nem csak ephemerileg folynak, hanem bizonyos rendszeres hitelre is vergődtek folytonos forgalmokért.

Egyes vidékek között legtöbb pénzt forgat Brassó, mint az erdélyi kereskedés főpontja, utána Szeben; de a kettő között azon igen lényeges különbség van, hogy Brassó kevesebb ágot üz, s így erőlyesb. Brassóban volt 1844-ben 4 pénz-váltó, 1 nagy-kereskedő, apróbb singesféle kereskedő 12, fűszeres 5, könyv-kereskedés 1, papir-kereskedés 1, nürnbergi és galánteriaféle művekkel 3, vásárulás 6, apró kereskedés 87. Segyéb rakhelyekkel összesen 127. Szebenben pénz-váltó 4, nagy-kereskedés 3, s hogy apróra elő ne számláljuk, itt az árutárok és boltok száma 102. Mely közt, hogy valamelyiket kétszer is ne számították volna, nem állítjuk. Azonban mégis Brassót és Szebent, mint példány városait kereskedésünknek jónak tartók bejegyezni. Hogy melyik mennyi pénzt forgat kereskedelme által évenként, megmondani bajos. Brassóról és vidékéről Marienburg úgy vélekedett 1798-ban hogy 7 milliot forgatna, s hogy azóta nevededett volna úgy vélekednek.*) De azt gondolom, hogy a Duna hajózása ha eddig nem is csökkenté, **) ezután megfogja csökkenteni, ha a concurrentiát nem igyekszünk kiállani Oláhország piaczaín. Ellentétül Brassó pénz-forgásának tehetjük az oláhvidékeket a havasos határszéleken, kiknél bizonyosan legkevesebb pénz fordul meg évenként.

*) Transilvania 1845. 56. szám. Ma két könyváros van.

**) 1812-ben már csak 5 milliora teszi Stolcz Darstellung 12. lap.

A mi az oláhnép kereskedelmét lesújtja, az békozza az egész honét. Egy részét az erőnek felemészti a rosszul kezelt gazdaság, más részét a tunyaság, mely ha kenyere van tovább nem gondol. Átaljában arra, hogy kereskedésünk meginduljan, legalább két három ennyi szorgalomra vagy szükseünk. És mégis minden pangás ellenére Magyarországgal szemközt a mi iparágaink kedvezőbben állanak, aránylag több pénzt forgatnak. Ugyanis 1841-ben Magyarhon műiparának pénzértéke 60,142,000 fr.

Az Erdélyé pedig . . . . 28,134,000 „*)

Ez közel felét tenné a magyarhoni műipar pénzforgalmának, de az alig hihető; egyszer mert Magyarhon négyszer akkorával nagyobb mint Erdély, s ipara is van olyan, mint Erdélynek. De legyen igaz 1841-ben, ma bizonyosan egyensúlyban állunk, annyira haladt Magyarhon pár év alatt, míg mi vesztelünk. Aztán nekünk még azon szerencsétlenségünk is van, hogy a mi kereskedésünk csakis kez-műveink pénzforgalmára szorítkozik nagy részt, míg Magyarhonnak nyers termékei már is hajókat terhelnek. **)

76. §.

KÜLFÖLDELI KERESKEDEÉS.

Az ország iparának mérlege a kereskedés, a mint többet visz ki vagy hoz be egy ország, azon arányban esik vagy emelkedik a mérleg saját javára vagy roszára. Azonban e behozott és kivitt áruk tiszta mennyiségét számokban csálhatatlanul kifejezni, nincs az emberi hatalom lehetőségei között.

*) Zollvereins-Blatt Nr. 18. 1845.

**) Saját véleményem az, hogy legfőképp jó és számos közlekedési eszközökben, erős marha-tartással emelt mezei-gazdaságban remélhetjük legközelebbi jövődönk jobbra fordulását. Ezekkel a többi is eljön. Kiadó.

Mert ki áll jót arról, hogy a feladott mennyiségnél nincs több a kereskedő szekerén, hogy a harminczadi számjegyzék tiszta calculust ad különböző articulusok meghatározására; s ki mutathatja ki azt, mennyi megy keresztül az országon abból, a mit egyszer megvámoltak; s végre hol visznek vámlajstromot a dugárusok csempészetéről? Még a behozatalt könnyen meg lehet határozni; de a kivittelt számozni, az teljes lehetetlen, minthogy némely árucikkiken vagy semmi vagy oly kevés vám van, hogy a harminczadosok merőben ignorálják. Ily akadályokkal küzd a statisticus a világ-kereskedés minden országában; s mennyivel többel nálunk, hol Erdély Magyarhonnál egy vám-vonal alatt van, 1783 óta, következőleg azon mennyiség és minőség, mit a két ország behoz vagy kivisz, mind magyar név alatt megy, Erdélyről külön említés majd sehol sincs. Honnan vegyünk ily állapotban biztos számokat?

Mielőtt tovább mennénk, elősoroljuk az elveket, melyeken Erdély kereskedelme alapszik. Külfölddel szemben Erdély a több austriai tartományokkal ugyanazon vámrendszer alatt van, s ez II József óta divatozik. Ennélfogva az oly mű, mit a birodalom előállíthat vagy egészen kitűltva, vagy nagy harminczadi vám által van súlyosítva; a belföldi gyár-művek kivitele pedig csekély harminczad által könnyitődik, valamint azon nyers termékeké is, mik gyárainknál nélkülözhetők. Ezért az egész birodalom, kevés kivétellel, vám-vonallal van körül véve. S részletesen szólva behozatalban merőbe tiltvák: a külső országokban nyomott egyházi könyvek, só, fehér arczfesték, festékes gyümölcs, durranó arany s ezüst kapsulák, új chinahéj, és erdei bibor-bogár (cochenille). A kivittelben tiltvák selyem-gubó, az arany és ezüst nyersen. Különös engedmény kívántatik a következők behozatalára: vas és angollemez, gyógyszer csak a hatóságok engedelmével, úgy salétrom és lőpor. Kivinni engedelem nélkül tilos: fegyvert és salétro-

mot. A kereskedésből kizárt czikkek, melyeket csak szabad levél, s 60 száztóli vám mellett hozhatni be, következők: gyapot-gvár művek, ón, irón, könyvnyomtató betűk, ser, chocolate, ágy és lótakaró, eszgalys mivek, vas, némely festékek, tűzoltó vízpuskák, halcsont, divatárak, üvegek, kesztyűs-műk, harang, arany és ezüst sodrony, paszománt és sinor, kalap és más ruha-neműk, réz- kender- len- gyárművek, színes papirosok, lőpor, higanykészítmény, selemmű, csipke, spanyol-viasz, cserép és köedény, gyapju-szövet, óra, borok, ónmivek. *)

A magyar és nem-magyar austriai tartományok közötti kereskedeś elvei a következők. Átalános elv, hogy mind a kétfele ország ugyanazon vámrendszer alatt van, de a magyarokat a nem magyaroktól egy különös vám-vonal választja. Mind az örökös, mind a nem örökös tartományok czikkeit az austriai birodalomban akárhol meglehet vámoltatni. Ha magyar ember oly cikket visz az austriai tartományokba, melynek váma meghatározva nincs, azért félannyit fizet, mintha azt külföldi vinné Austriába. Ha pedig a cikk azok közé tartozik, melyeket külföldről behozni tilos: akkor hatodát fizeti azon vámnak, melyet az engedelem levél mellett történhető behozatalkor fizetnie kellene. Az Austriából behozandó gyármivek alaplajstroma 1795-ben oct. 2-n költ; ha azután a cikk változtatást nem szenvedett. A mely cikk pedig besorozva nem lenne, akkor azt a vámot fizeti, mintha külföldről hoznák. Átalában azon vám, melylyel mi Austriába vihetünk jóval nagyobb, mint melylyel ők hozzánk szállíthatnak, mi kereskedeśünknek igen nagy akadály. A külföldi kereskedeśben pedig ugy jó ki, hogy a behozatali vám 10 akkora, mint a kiviteli. **)

*) Ezekben Fényes derék Statistikáját használtam I. 233—36 lapon.

**) Austriának külföldeli vámviszonyja 1836—1840-ig így állt: Behozatalérti vám 68,980,139 p. frt.

Erdély és Magyarhon között vámvonat 1783 óta nincs, tehát a két testvér haza egymást semmi harminczadi vámmal nem terheli, s mindenben viszonyos szabadságban élnek.

A török, s főleg Moldva és Oláhhonnal a vámlajstrom magassága, századja mult már, hogy 3 %-n áll a bevittékért. Ezt a török közelebből 5 %-re emelte volt, de az 1844-ki szerződés után nekünk is úgy mint a muszkanak 3 % kell fizetnünk ismét áruinkért, azon kevés különbséggel, hogy a muszka 12 évre szerződött, nekünk pedig határidőnk nincs.

Láthatni innen, hogy rendszerünk főelve megtiltani bizonyos műveket és nyerstermékeket, hogy az ország természetökre vagy gyártásokra figyelmet fordítson. De hogy a tiltó rendszer az ipart sehol fel nem virágoztatá, elismert igazság a status-gazdálkodásban. Legbizonyosabb eredményje volt és lesz az egyedárusság, minthogy kevesen hoznak bizonyos cikket, s igen drágán adják és adhatják; s következése a csempészet, dugárusság, úgy hogy ha a tiltó-rendszer megszűnnék, az ipar eszközöket nyerve, oly magasra emelkednék, hogy kevesebb vám mellett is a mennyiség nevekedsével, megjöne a kormány jövedelme. Erre feles a példa. Így hogyan is legyen kereskedésünk, mikor a műipar legelő, és nálunk nem termő kellékeire is alkalmazzák azt. Így pl. a nyers gyapottan 5 %, a gyapott fonal némelyikén 20 %, a festékeken 15—20—30—37 % is fekszik, mily a grünspan, sőt a berlini-kéken 90 % is fekszik: az az ugyan annyi 2 garas forintjától, hány-szor tíz a procent. Honnan ki kell mondanunk azon igazságot, hogy a mi kereskedésünk csupán csak nyers-termékeket vihet ki. S mily csekély nyereségünk van, elgondolhatni onnan, hogy szomszéd tar-

---

Kiviteli vám . . . 5,078,884 p. frt. Beckers Beyträge zur Österreichischen Handels- und Zollstatistik. I. 6. lap.

terményeink mind gazdagabbak nyers termékekben, mint Erdély, s főleg Moldva és Oláhban, melyeket úgy látszik egyedül ada a sors Erdély piaczává, gazdagságban minket véghetetlenül felül mulnak. Nem marad tehát egyéb hátra, mint az, hogy a gyár és kézmiv készítéséhez fogjunk, s azzal induljunk kereskedni, ha tönkre jutni nem akarunk.

Ugyanis fussuk végig nyers termékeink sorát, úgy találjuk, hogy marhánk, gabonánk, borunk, mindenünk úgy áll, hogy kivinni majd mi feleslegünk sem marad. S nem csak hogy nem marad, de a külföldi, s főleg oláhországokkal kereskedelem 1837 és 1838-ról a következő nevezetesebb természetmennyi cikkeket küldé be hozzánk, még pedig a következő mennyiségben:

Ökröt	(1838-b.)	38,760	rft árut
Tehenet . . .	—	37,500	„ „
Disznót . . .	—	57,630	„ „
Török-buzát . .	—	615,074	„ „
Buzát	—	34,739	„ „
Közönséges folyóvízi halat		39,808	„ „
Veretlen aranyat	—	210,260	„ „
Paraszt gyapjat	—	138,576	„ „
Gyapottat . .	—	91,952	„ „
Nyers bőrt . .	—	53,105	„ „

S mind ezt csupán a török szomszédságból, hát még ezen kívül az austriai örökös tartományok felől. Ugy hogy a fennebbi évekről a behozat és kivitel mérlege a török felé igen szenvedőleg áll, vagy számokban fejezve ki magunkat

Az 1837-ben behozottak értéke 3,186,835 rft.

„ A kivitteké . . 2,977,169 „

1838-ban a behozottaké . 4,157,095 „

„ A kivitteké . . 2,995,091 „

Miből világosan kitetszik az, hogy az 1838-ki kivitel az 1837-kihez képest sokkal nagyobb. Ugyanis 1837-ben a behozottak értéke a kivittekénél csak 209,666 rftal nagyobb, de már 1838-an ezen kü-

lönbség 1,162,004 rft-ra hág, iszonyu visszaesés egy év alatt.

Nem csekélyebb veszteségünk van az austriai örökös tartományokkal, mi főleg Alsó-austriával foly

1837-ben a behozottak értéke 285,199 rft.

„ kivitteké . . . . 64,569 „

1838-ban a behozottaké . . . 172,418 „

„ kivitteké . . . . 89,144 „

Itt látszik ugyan a kivitelben nevedezés, de a kivittek a behozottakat mégis még egy annyival meghaladják; az 1837-ki pedig ugyan sokszorosan.

Austria felől következő főbb árucikkeket hoztak be, ilyen értékekkel:

Gyapju neműeket 1838-ban . . 12,245 rft.

Gyapottat . . . . . 39,702 „

Kender- és len-neműeket . . . 24,056 „

Len- és gyapott-fonalat . . . 36,579 „

Honnan merítette a Nemzeti Társalkodó az általam itt felhasznált adatokat, nem tudom, s mondhatom igen szeretném csekélyleni, vagy kétségbe hozni authenticáját; de előttünk fekszik Becker Austria kereskedelméről irt igen jeles könyve, s ott 1841-ről Erdélyről a következő adatokat találjuk az összes külfölddel szemben

Behozattak értéke külföldről . . 3,427,730 rft.

A kivitteké . . . . . 2,181,068 „*)

Ismét 1845-ről a Buda-pesti Híradó, mint mondja hiteles kútfők után tévé:

A behozatalt . . . . . 4,071,840 rft.

A kivitelt . . . . . 2,973,993 „

Azaz ennyi vámoltatott meg, s a kivitelért fizetünk vámot 9,728, a behozottakért 232,771 pengő forintat. **)

*) Beyträge zur Österreichischen Handels- und Zollstatistik. I. 152. l.

**) Lásd Buda-pesti Híradó 533. számát.

S ezek nem csak megegyeznek a fennebb közlött summával, de még azon igen szomorú igazságot is tanuljuk belőle, hogy 1841-ben kevesebb értéket vivének ki, mint 1837—8-ik években; valamint az 1845-ből azt, hogy a kivitel hágy, de a behozatal is igen. Megjegyzendő mindazáltal, hogy ezen számot, mégis kicsinyelhetjük, minthogy vannak igen sok áruczikkeink, miknek vámját Bécsben vagy másutt fizetik és fizették az erdélyiek, s úgy nem nekünk, hanem Bécsnek jegyezték; vagy ki tudja ezen kölcsönt nem adja-e vissza az, hogy sok hozzánk Brassón át hozott czikk, nem marad Erdélyben, hanem tovább megy.

Azon kérdésre vajjon emelkedik vagy süllyed kereskedelmünk, összehasonlításul idézzük az 1780 1 novemb. 1781 1 novemberéig tett számítást, mi következőleg áll:

Behozatott az örökös tartomány.	893,665 rft.
külföldről	738,275 „

összesen 1,631,940 „

Kivittek értéke . . . . . 79,689 „ *)

S ily alatt állott kereskedelmünk összege még akkor, mikor a dunahajózás nem ronta meg; s amikor még Erdély s Magyarország között vámvonallétezett, s így bizonyosabban lehete tudni a forgalmat.

Igy állott az későbbben is, pl:

1797-ben a behozottak értéke	1,331,739 rft.
------------------------------	----------------

„ kivitteké . . .	627,853 „
-------------------	-----------

1798-ban a behozottaké . .	1,743,973 „
----------------------------	-------------

„ kivitteké . . .	653,148 „
-------------------	-----------

1799-ben a behozottaké . .	2,840,057 „
----------------------------	-------------

„ kivitteké . . .	730,956 „**))
-------------------	----------------

*) Benignis Statistik v. Slebenbürg. I. 94. l.

**) Ezen időkbén következő czikkek jöttek be Erdélybe:

Barom 1798-ban	805,084 fr.	1799 ben	1,507,552 fr.	árú.
----------------	-------------	----------	---------------	------

Gyapjuféle „	230,008 „	„	207,318 „	„
--------------	-----------	---	-----------	---

Gyapottféle „	178,710 „	„	285,067 „	„
---------------	-----------	---	-----------	---

Bőrök „	220,369 „	„	342,247 „	„
---------	-----------	---	-----------	---

Honnan igen világosan láthatni azt, hogy kereskedelmünk, naponként nő, legalább a pénz forgalom, ha kárunkra is, bizonyosan igen. Megjegyezvén még egyszer azt, hogy a behozottak nem mind Erdély részére esnek, hanem egy részöket, mint pl. a szarvas-marha nagy részét is, csak Erdélyen átviszik.

Ellenben a kivittek többire mind erdélyi gyár és kézművek. S ha már most befejezésül a behozottaknak és kivitteknek főszámát kerekszámban akarunk kifejezni, úgy találjuk az 1845-kről véve a számítást, hogy :

Évenként behoznak mintegy 4,000,000

„ kivisznek . . . 3,000,000

p. forint árút; s lesz a vesztes . 1,000,000

Még pedig az, mit Magyarhonból hozunk, ide számítva nincs.

A behozni és kivinni szokott áruczikkék következők. Behoznak főleg: barmat, bőrt, bort, gyapjút, gyapottat, viaszat, mézet, finomabb szövöet, gyapju-szövöet, pamut-szövöet, len-műt, finomabb edényt és üveget, s mindennemű déli gyümölcsöt és keleti fűszereket, s azon felül egy sereg fényüzési czikket, mint butorokat, ékszereket, főképez ez utolsó bizonyosan minden czikkel megmérközik. Kivisznek főleg: barmat, bőrt, bort, sőt, durvább posztót, pokroczat, gyapju-szövöet, érczféléket, üveget, papírt, fazakat, zsíradékat, fadgyut, szappant, gyertyát, kalapat, kender- és len-szövöet, viaszat, köteleket, durvább asztalos és esztergályos művet, borvizet sat.

Magyarországgali kereskedelmünk kimutatására, harminczad köztünk nem lévén, semmi kulcsal nem bírunk. Az innen Magyarhonba vitetni szokott főbb czikkek: hamúzsír, ló, bőrök, de főleg só és tutaj. Az só évenként 1 millio p. frtan felyül hajt be a kincstárnak; a tutaj és tutajon leszállítódni szokott faneműek is, egy millio váltót bizonyosan adnak kereskedőinek. Azonban bár mily kedvezőnek tessék is e kivitelt, bizonyosan egyensúlyba esünk, ha a-

lább nem Magyarországgal szemben, ha elgondoljuk, hogy a mi kereskedőink legnagyobb része nem Bécstől vagy külföldről, hanem Debreczenből vagy Pestről hozza portékáit.

Van még egy más is, mi kereskedelmünk mérlege kimutatását lehetetlenné teszi: ez transitókereskedelmünk. Volt idő, a dunahajózás előtt, mikor a levantei cikkek, gyapott, riskása, skumpia, selyem, indigo, kávé, cukor, thea, s minden egyéb gyarmatiárak Erdélyen át vándorlának Austriába s még külföldre is. De ez ma nagy részint megbukott külföldre és Austriára nézt; csupán Magyarhon, Gallicia- s átalfában a Duna part-vidékétől távol esőkre nézt van még némi mozgás. *) S a sok fuvarbért és jövedelmet e körül is kezdjük veszteni.

Külfölddeli kereskedelmünk főpiacza, s fővonala Brassó, átalfában egyedüli képviselője a honi cikkekkel és levantei kereskedésnek, s így Erdély külfölddeli kereskedésének. Valóban ha elgondoljuk, hogy a belső kereskedés, csak a forgalmat segíti, de nem gazdagít, s az activ vagy passiv állást egyedül a külfölddeli határozza, s ha elgondoljuk hogy ezt Brassó kezeli: okvetetlen azon gondolatra kell jönnünk, hogy Brassó a törvényhozás mezején több figyelmet igénylene. Annyival is inkább, hogy nekünk csupán Moldva és Oláhban felé lehet kereskedésünk, s azt Brassó üzheti, Brassó lesheti ki izlését, szükségeit legjobban. Ma pedig Brassó állása igen kényes. Oly útan, milyen a Tömös, Ojtoz, Töröcsvár, Gyimes, hogyan állhatja ki a muzka és angol concurrentiát? S mégis ezen erélyes emberek Oláhban és Moldvában 100-nál több boltban 1 millio 24,000 pengő forintnyi árucikket forgatnak évenként, be is szinte

---

*) 1780 novemberétől 1781 novemberéig austriai örökös tartományokból szállítottak át 2068 rft. török felől Austriába 95,895 rft áru cikket. Ezen utolsó legtöbbet viaszat. Benignis Statistik. I. 94. l.

annyit hoznak, s kiszállítják Brassó 49 czéhának felesleges készítményeit. S micsoda cselhez kell nyulniok? Meg kell tagadni hazájokat, muszka alattvalók neve alatt hozatják czikkeiket, mert mint austriaiak a legnagyobb huzavonáknak vannak kitéve. Austriának meg van Törökhonnal tariffája, de csak papiron; s a tariffa mellett úgy vámolnak, mint akarnak; még a fuvarozási bértől is gyakran vámot vesznek, úgy hogy a tariffában kitett 3 % gyakran 15 %-re is felmegyen. S így azon mázsa gyapott, mi a muszka kereskedőnek 25, az austriainak 45 rftjába is bele kerül. S hogyan állhassuk ki a concurrentiát. *)

---

*) Erdélyi Híradó 1844. 30. szám.

MÁSODIK KÖNYV.

A

**SZELLEMI ERŐK
ÁLLADALMA.**

ELSŐ SZAKASZ.

TUDOMÁNY ÉS MIVÉSZET.

77. §.

HAJDAN ÉS MOST.

Sokan kimondák már, hogy Erdély a polgárosodott Europa utolsó keleti pontja. Meglehet ellenben, hogy vannak elleneink, kik minket is e ponton kívül akarnak gondolni, de mellettünk tények szólnak. Nincs a világnak egyedenegy országa, hol a vallási és politikai reformatio, a vallási és polgári jog coordinatioja békésebben folyt volna le, mint éppen Erdélyben. Sőt nem csak az idegen földről jövő reformatiónak nyitánk kaput, de egyszersmind Erdély keblén virult és növe ekkorára az unitarismus. S a mint születének a vallások, s a mint 1557-ben political rangat nyert a lutherana, azonnal hét év után 1564-ben azt nyert a reformáta, s egy más hét év múlva 1571-ben az unitaria vallás. Melyik ország tudja felmutatni e komoly érettséget, e philosophi vélemény-tolerantiát? s vajjon, nem inkább barbárok voltak-e azok, kik fegyvert emeltek az ész mindenható tüze ellen?... S vajjon ismét, országgyűlési képviselőtünk nem volt-e első azok közül, kik a polgároknak jogot, szavazást adának, hogy ne lennének kénytelenek hordozni, a de nobis sine nobis szégyenítő súlyát.

Valóban historiánk akkora érettséget, akkora mély belátást tanusít sok helyeken, hogy kénytelen Europa megvallani, hogy e honban, ha fegyverzörögés el nem nyomja, a legszebb tudományosság fej-

lett volna ki. Ha végig futjuk Benkő Transilvaniáját, bámuljuk a sok tudományos főt, mely álláspontot nem vihatván magának, egy két röpirat írása után, nyomtalan enyészett el; s főleg azon erélyt, mit a Bethlen Gábor, ez egyetlen békés fejedelmünk kora, kifejtett a tudományos intézetek rendezése körül.

Magyarországgal pedig szemben igenis kedvezően állunk: nekünk előbb volt papir-malmunk Brassóban (1546); s miénk marad az elsőség abban is, hogy magyar könyvet mi nyomatánk legelsőbb 1551 a Heltai nyomdájában Kolozsvárt; holott a magyarhoniak egy Komáromban nyomott szent Pál leveleit 1555-ből tartanak mind e napig a legrégebb magyar könyvnek. Atalában kilehet mondani, hogy Erdély a tudos világ előtt Bethlen Gábor ideje körül sokkal ismeretesebb volt, mint Magyarország.

S nem kevesebb dicsősége van eleinknek a törvényhozás mezein Európával szemben is. Anglia és Frankhon, a világ két legvilágosodottabb országa, csak a mult századokban veheték el a latin-nyelv békőit a törvényhozás útján, s tevé diplomaticaivá anya nyelvé. *) S hát Erdély? Erdélyben 1555-ben a székely municipalis törvényeket; s 1562-ben az országos törvényeket magyar nyelven kezdék szerkeszteni. **) S Erdély ezt is, mire Europa is csap később világosodott, békésen elkezd előbb pár századdal; s ki tagadhatja itt a multaktól a felvilágosodás magas fokát?

Ily magasan állott és áll maiglan Erdélyben egy köre a jogosoknak, bárha a nép mind e napiglan a legnagyobb tudatlanság és érzéketlenség homályában ül. Erdély volt első, ki még a mult században „Nyelv-

*) A frank XIV. Lajos alatt, az angolnyelv 1730-ban, lett diplomaticai nyelvé.

**) E törvény czikkei a székelyeknek kelnek 1555. apr. 28-án Dobo István és Kendi Ferencz vajdák alatt; a melyben a székely régi kiváltságok akkor legelsőbb írásba szedettek.

mivelő társaság“ czím alatt tudos társaságot alakita; Erdély alapítá a legelső magyar dal-színész társaságot, s küldé ki színészeit Magyarhonba elhíttetni a magyar nyelv hajlékonyságát. S legyen végül elég említenem a mai nap fokozására, hogy nemzetünk első csilagai Józsika Miklós a regény író, s Barabás Miklós legelső festőnk, Schodelné legelső énekesnőnk Erdélyben születtek és nevekedtek. *) Jelenleg bár mi pangónak tessék állapotunk, jövődjöje van e népnek, mert mig magyar lesz, addig véreben hordja hajlamát költészetre, szónoklatra, historia és politicára; s a százsz nemzet is, mely multjában sok dicsőséget hord, mindig hajlandó lesz archaeológiára, historiára és theologiára. Már pedig, hol jellemben gyökerezik a hajlóm, mint nálunk, ott szunyadás lehet, de halálos álmom soha... Minthogy azonban e cikk folyamában igen beszédesekké válhatnánk, itt mindjárt megszoríjuk magunkat; s a helyett, hogy a jelen államról nagy feneket igyekeznénk keríteni, átme gyünk ezenel a dologra, az intézetekre.

---

*) Kölcsey maga is Erdélyben Szilágyban született. Ennyiben ő is erdélyi. Hahmemann a homoeopathia atyja is Szebenben Gubernator Bruckenthal orvosa s könyvtárnoka volt két évig, mielőtt homoeopatha lett volna.

ELSŐ CZIKKELY.

TUDOMÁNY MŰVÉSZET AZ ISKOLÁKBAN.

78. §.

NÉPISKOLÁK. KISDEDÓVODÁK.

Nép nevelésben igen alant, azaz párvonalban állunk Európával, vagy más szókkal, Porosz- és Szászthonon kívül egy ország sem tett eleget népiskolája körül s mi sem vagyunk jobbak. Erdélyben, valaminth mindenütt, e tárggyal Pestalozzi Henrik fellépése előtt nem sokat törődtek. S a mint ő megkezdé alapítani a népnevelés ügyét, elveit: Mária Theresia a birodalomba behozott normáliskolákat Erdélyre is kiterjeszté, *) s annyira gondoskodott anyai jósa, hogy az új rendszer megalapítására embereket küldé be **.) Azonban minthogy Erdélyben a nevelés ügye vallás felekezethez van kötve, ezen újítás is csupán a romai egyház híveinek hozott örömet. A mi a nép- vagyis falusi iskolákat illeti, ott is csak a falusi ének-vezetők kezelése alatt maradtak, s még azon erélylyel sem dicsekedhetnek, melylyel a protestánsoké. A reformatus és unitáriusok falusi iskolai egyforma szerkezetűek, mindenik egy papias iskolamester felügyelése alatt, kiknek azonban mai napig még azon hibájok van, hogy mesterekké tanitokká soha sem képezték, s nem a tanítás, hanem a jó éneklés első erényjök. Emлитendő azonban a reformatusok azon eljárása, miszerint régi iskolamestereit a haladó világ szellemébe kívánja állítani. Mire nézt, 1845-ben 15 iskolamester multa Kolozsvárt 8 pengő havi segedelem mellett, s a

*) Egy udvari rendelés által 1775 23-k Mart.

**) Azok közé tartozott Raditschnig József is, ki 1812-ben mint a normal iskolák felügyelője halt meg Szébenben; s körültek nagy érdemeket szerze.

kolégium professoraitól tanítást vevének. Legnagyobb baja e rendnek az, hogy oly csekély fizetése van, hogy bizonyos szegénység és iskolamesterség elválhatatlan társok. Nem lévén kész pénz fizetésök, azon kepe harmadából kell megélniök, mit hiveik adnak, s melynek $\frac{2}{3}$ -dából a pap maga is teng sok helyeken; s hol a pap is vízzel él, hát a kántor mit remél. A lutheranusok, vagy szászok e körül legtöbb méltánylatat érdemlenek. Maga az egész nemzet nép nemzet lévén, iskolaikról igen jól gondoskodnak. Egy meglehetősen fizetett iskolamester mellett, néhol egy két segéd is mesterkedik, s a pap a legnagyobb lelkiismerettel lát utána felügyelői kötelességének. Innen van aztán az, hogy alig van szász, ki írni olvasni ne tudna. Éneklésök, melylyel az isteni tiszteletet végzik, hol minden előtt énekeskönyv van kitárva, igen jó egy nép ajakáról; s azon mód, miszerint minden nagyobbacska megye hangszkارت tart temploma számára, igen jellemzi a nép értelmiségét. Azonban igen szomorú ellentétül szolgálnak az oláhok, s főleg a nemegyesült görögök iskolái. Iszonyú a setétség, mely e nép lelkén fekszik. Hozhatnék fel egy sereg régi példát jellemzőkre; de csak egyet a legújabból. Emlékeznek olvasóim az 1841-beli szárazságra hazánkban. Perumbák (Fogarás-vidék) lakosai e szárazságot egy nyomorultúl élt s nyomoruságban halt szegény embernek tulajdonították, ki azon szomorú vigasztalattal halt meg, hogy nyomora miatt még sirjában se nyughatand. A bigott lakosság azon gondolatra jött, hogy a nyomorult halott issza meg az esőt. S legelsőbb is karókkal átszurkálva a sirt, 12 leánynyal megöntözteték, s hogy még se elégedett meg, s az esőt mégis mind elszívá, kiment a falu lelkészével, ki-ásák a 20 hetüsnél idősb halottat, s ünnepélyesen összevagdalták.... S így szerzék meg a esőt *)

*) Erdélyi Hiradó 1841. 8-k szám.

Ilyek történnek nálunk 1841-ben, s mégis oly kevésbe vesszük a népnevelés ügyét kivált az oláhság egy millionál többől álló népessége közt. Ugy hogy bátran elmondhatni, hogy a századik sem tud köztők olvasni, s a 10-k faluban sincs csak árnyéka is az iskolának. Holott Amerika a közmondás szerint, ha két házat letett az újdon falu helyén, a harmadikat már bizonyosan iskolának emeli. S Dania két milliót haladó népességének szinte 3000 lancasteri iskolája, nekünk pedig csak annak fele, s az is milyen iskola, hol ténben alig valamit, nyárban pedig semmit sem tanulnak, mert a tanulóknak szántóba vagy pásztorságra kell menniök. *)

Bővebb ismerkedés végett, jónak látjuk közleni a hivatalos tabellák ide tartozóját, mely meggyénként véve fel a vallások iskoláit, iskolás és iskolázható gyermekeit, kitüntetheti államát.—

Népiskolák 1843-ban.

Magyar-föld.	Katholikus iskola	Protestáns iskola	Nemegyesült görög iskola	Iskolázható gyermek	Iskolába járó gyermek
Felső-fejérmegyéb.	6	17	15	—	725
Alsó-fejérben	19	52	24	—	233
Kükülmegyében	8	56	8	—	1007
Tordában	10	68	14	—	2090
Kolozsban	21	76	1	—	2588
Dobokában	6	41	2	—	721
Belső-szolnokban	9	23	1	—	656
Húnyadban	6	14	8	—	476
Közép-szolnokban	4	50	—	—	1666
Krasznában	1	27	—	—	860

*) Ausztriának 32,222 nevelő intézete van, benne 2,552,037 tanuló. S tanítanak benne 31 nyelven.

Magyar-föld.	Katho- licus is- kola	Prote- stans is- kola	Nem- egyes. görög iskola	Iskoláz- ható gyermek	Iskolá- ba járó gyermek
Zaránd-megyében	1	4	5	—	79
Kővárvidéken	1	3	2	—	155
Fogarasvidékén	3	3	9	—	506
Összesen	95	434	92	—	13,885
Székely-föld.					
Udvarhely-széken	29	137	—	—	1921
Marosszéken	13	99	9	—	2937
Háromszéken	21	105	3	—	4009
Csik-széken	39	—	—	—	3784
Aranyos-széken	4	9	—	—	272
Összesen	106	350	12	—	15,923
Szász-földön.					
Szebenszéken	5	60	39	—	7336
Segesvárszéken	1	34	13	—	2409
Medgyesszéken	4	45	14	—	3864
Nagysinkszéken	1	27	21	—	3278
Kőhalomszéken	2	31	13	—	2005
Szászsebesszéken	1	7	11	—	903
Szeredahely-székb.	1	10	11	—	1077
Újgyházszéken	—	12	11	—	855
Szászvárosszéken	1	7	14	—	629
Brassóvidékén	5	77	35	—	2446
Beszterczevidékén	1	37	—	—	2426
Összesen	22	347	182	—	31,889
Az összes Erdélyb.	223	1131	286	145,146	61,697

Igy állnak adataink a hon egyes részei között, honnan világosan látható, ha az iskolák számát a részek faluszámához arányozzuk, hogy a szász-földön a népnevelés jól áll, a székelyek között meglehetősen, a magyar-földön, kivált az oláhfalukban igen elhanyagoltan. Az összes Erdélyt véve, úgy találjuk, hogy azon esetben is, ha egy faluba se esnék is két iskola, még akkor is mintegy 1200 falu maradna iskola nélkül. Pedig nehezebb ezen körülményt az is, hogy az itt táblázott iskolák között leány-iskola 274 vagy bejegyezve; mit ha levonnunk, azon szomorú adatra bukkanunk, hogy Erdélynek egy falujában van, a másban nincsen iskolája.

A lakosok számát véve tekintetbe úgy találjuk, hogy a fenidézett táblázatban egy rovat, az iskolázhatók rovata hiányos, a mennyiben 14 lakosra vesz egy iskolázható gyermeket, holott azt 6—7 lakosra szokták számítani. Ha tehát Erdélynek csak 2,000,000nyi népességet veszünk, s e népességből minden 7 lakosra számítunk 1 iskolázható gyermeket: úgy találjuk, hogy az összes gyermekszám nem 145,146, mint a táblázatban van, hanem majd két annyi, az az 280,000 fő *.) Van pedig iskolában nálunk fiú és leány gyermek kerekszámában 60,000; következőleg az iskolázhatók száma az iskolásokhoz úgy áll mint 28: 6-hoz **.) A magyar-földön, következőleg, hol legtöbb az oláhság úgy áll az összes népesség az iskolás gyermekekhez, mint 81: 1, székely-földön, mint 26: 1; szász-földön mint 10: 1. Vallások szerint 17 catholicusra esik 1 iskolás,

*) Scotiában 1830-ban 2,365,114 lakosból 337,873 iskolázható gyermeket számítanak. Frankhonban 33,000,000 lakosból 5,800,000 iskolázhatót 5—6 lakosra 1. Galetti 101 lap.

**) Scotiában az iskolázhatók száma az iskolásokéhoz áll mint 33: 27; Angliában és Wallesben 20: 9; Irland 11: 6. Frankhonban 4: 2; Északamerikában 24: 5. Szemere Utazása után.

a reformátusok között 24, az unitáriusok között 12-re a lutheránusok között 9-re, a görög nem egyesültek-nél 62 lakosra megy.

A kisdédóvóda k, a népre nézve ezen igen czélszerű intézetek, nálunk is kezdenek terjedni. Első volt, ki saját jóságán, s egész honban legelsőbb állita b. Wesselényi Miklos, ki zsibói kisdédóvojával egyszersmind kisdédóvok képzését is összeköté, s így példányja lett az erdélyieknek, mint a hol a gyermekek száma is bizonyosan legtöbb t. i. 100-t meghaladja, s mint a hol élelemmel s egyéb javadalmakkal is segítették a szegény szülőket. Második lehetett ugyancsak b. Wesselényi jóságán Solymoson, mintegy 60 nevendékkal. Ezen lelkes példa több birtokosokat arra birt, hogy saját jóságokon önköltségökre kisdédóvokat állítanak. Így szülöttek pár év alatt gr. Csákie Nagy-almáson, gr. Teleki Miksáé Lonán (Doboka-megyébe), gr. Kun Gergelyé Bajokán, b. Bornemissza Pálé Abafáján. sat.

Egyes hatóságok sem maradtak egészen ki a játékból. Legelől ment és megy Marosszék, hol a fő királybíró népszerűtő lelkére vévén az ügyet, maga apostolkodott a falukan, s rá vett 20 falut, hogy korcsmálás, s egyéb ily köz jövedelmökből 400 v. forintat szakasszanak ki kisdédóvodára, s egyszersmind a széket arra, hogy a szék' havasa jövedelméből is fedezzék a költséget. Így lett a legelső Makfalván, kapcsolatban a Wesselényi féle nemzeti intézettel, ugyanazon épületben, hol 80—90 gyermek részesül e jótékony ápolásban. Így áll a fel ugyancsak azon törvényhatóságban Bádon és Madarason. Mint a női kebel virágát említhetjük a kolozsvári ovodát mit a nő-egylet alapita *.)

---

*) A kolozsvári nő-egylet ezen tökéje, mi adakozásakból bálókból gyűlt 1845-be volt 5400 v. rft, költsége volt 1500 ft. Hiradó. 1845. 98-k szám.

Készületben vannak több helyen, mint Koppádon b. Bánfy Miklósnénál, Déézsén, hol egy műkedvelő egyesület színjátékai után 1000 v. forintán felyült le számára a megyei hatósághoz. Nem soká megnyílik az enyedi; bizottság van e tárgyban ki-nevezve Torda-megyében, mely egyet Tordán mást Szászrégenbe tervel, Udvarhelyszéken Ertéden már jokora összeg áll készen.

79. §.

POLGÁRI ÉS REAL-ISKOLÁK.

Nálunk minden más iskola a tudományos iskolák előtornácza. Népiskoláinkban már megkezdik a latin nyelvet, s e körül forog aztán minden aliskolánk. Mesteremberré leendők számára teljességgel egy sincs, de hogy lesz, arra már kilátásunk van, ugyanis Dávid Antal úr egy felállítandó ipar-iskola alapjául ajánlt 10,000 váltó forintat. És ezt Udvarhelyt akarja letéttetni. Udvarhely városa a tárgyat lelkére vevé, s ugyanott Czimbalmos Lajos 100, Ferenczy József 50, Szájdél János 30, Keller János úr pedig 20 pengővel nevelé. Van ha jól tudom, mind Szebenben mind Brassóban mind Kolozsvárt a kereskedősek számára vasárnapi iskola, de ezek sajátlag nem érdemlik a real-iskolák nevezetét. Azért a kereskedő vagy mesteremberré leendő, czéhoknak adja át magát, hol 3—4 évig inaskodik, 4—5 évig legénykedik, s akkor remeket állit elő, mely ha meg felel a czéh igényeinek, mesteremberré lesz sok költség után. Minden felsőbb iskolájok, egy pár évi vándorlás, legfeljebb benn a hazában, külföldre igen ritka megy. E nyomorultságunkan segitendő, ő Felsége 1845-ben a bécsi polytechnicumban erdélyi fiak' számára öt alapítványt nyitott külön külön 200 pengő rft segélylyel.

Javítandók :

14	lap	28	sor	katározván	helyett	olv.	határozván
40	„	4	„	atmosphericus	„	„	athmosphaericus
48	„	17	„	geosphericus	„	„	geosphaericus
112	„	4	„	érélye	„	„	erélyje
213	„	5	„	kilencz	„	„	nyolcz
—	„	6	„	négy ... három	„	„	három ... kettő
227	„	21	„	20—30,000	„	„	2—3,000,000
252	„	32	„	a második Alsó-tömös	„	„	onnan Felső-tö- mösig
264	„	15	„	hordandott	„	„	hordandót
—	„	30	„	szombatról vasárnapra	„	„	vasárnapról szom- batra.
